

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Π' – ΤΕΥΧΟΣ 10 – ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2003
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
<http://www.ecclesia.gr>
e-mail:contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

Ἰπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
**τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἰγηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ἀρχιμ. **Χρυσόστομος Σκλήφας**
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεράς Συνόδου

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμῆμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμῶν
Χρήστος Γ. Καραγιάννης, Μ.Θ.

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπόνης

Προεκτυπωτικὲς ἐργασίες
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕΕ
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-36.61.200. Fax 210-36.17.791
<http://www.livanis.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς, Ἐκθεσις πεπραγμένων	675
Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιᾶς, Ἐκθεσις πεπραγμένων	681

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Οἱ θεμελιωτὲς καὶ οἱ ὑποστηρικτὲς τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης	683
--	-----

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Οἱ ἐργασίες τῆς Τακτικῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος	685
---	-----

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ε.Ε.

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου, Ὁμιλία στοὺς Εὐρωβουλευτὲς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος	694
---	-----

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ

Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου, Ἡ ἐπίσημη εἰρηνικὴ ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας	697
--	-----

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ

Δρος Ἀναστασίου Ν. Μαρίνου, «Διαζύγιον Κράτους καὶ Ἐκκλησίας». Σχόλιο σὲ δημοσίευμα τῆς Ἐφημερίδος «Ὁρθόδοξος Τύπος» τῆς 20ῆς Ἰουνίου 2003	712
Ἀπόφαση με ἀριθμὸ 1665/2002 τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (Τμ. Γ') καὶ σχόλιο ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπυριδωνοῦ Τρωιάνου	715

ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἀνταλλαγὴ Ἐπιστολῶν περὶ τοῦ θέματος τῆς Νεοειδωλολατρίας	719
---	-----

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

	725
--	-----

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

	727
--	-----

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

	734
--	-----

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

	781
--	-----

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΙΟΗΘΙΚΗΣ

Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς

Κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον, ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Βιοηθικῆς, διορισθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 16/23.1.2003 συνοδικῆς πράξεως καὶ διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 8.12.2002 ἕως καὶ 7.12.2003, ἐλειτούργησεν ὑπὸ τὴν ἐξῆς σύνθεσιν:

Τακτικὰ μέλη:

- 1) Ἄρχιμ. Νικόλαος Χατζηνικολάου, πρόεδρος
- 2) κ. Γεώργιος Γαλίτης, ὁμότιμος καθηγητὴς Θεολογικῆς Ἀθηνῶν
- 3) κ. Γεώργιος Δαΐκος, ὁμότιμος καθηγητὴς Ἰατρικῆς Ἀθηνῶν
- 4) κ. Ἰσμήνη Κριάρη-Κατράνη, ἀν. καθηγήτρια Παντείου Πανεπιστημίου
- 5) κ. Ἀντώνιος Κουτσελίνης, καθηγητὴς Ἰατρικῆς Ἀθηνῶν
- 6) κ. Γεώργιος Μανιάτης, καθηγητὴς Βιολογίας Ἰατρικῆς Πατρῶν
- 7) κ. Γεώργιος Μαντζαρίδης, καθηγητὴς Θεολογικῆς Θεσσαλονίκης
- 8) κ. Σταῦρος Μπαλογιάννης, καθηγητὴς Ἰατρικῆς Θεσσαλονίκης
- 9) κ. Κωνσταντῖνος Σκουτέρης, καθηγητὴς Θεολογικῆς Ἀθηνῶν

Ἀναπληρωματικὰ μέλη:

- 1) κ. Δημήτριος Μπούμπας, καθηγητὴς Ἰατρικῆς Κρήτης
- 2) κ. Κωνσταντῖνος Πάγκαλος, καθηγητὴς Γενετικῆς Πανεπ. Παρισίων
- 3) κ. Χαράλαμπος Παμπούκης, ἀρεοπαγίτης ἔ.τ.

Σύνοψις δραστηριοτήτων

1) Ὅπως καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, κύριον μέλημα τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς ἦτο ἡ *συστηματικὴ παρακολούθησις ὄλων των ἐξελίξεων εἰς τοὺς τομεῖς ἀρμοδιότητος αὐτῆς*. Οὕτως αἱ φῆμαι περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ πρώτου κλωνανθρώπου, ἡ πρόσφατος γέννησις τῶν σιαμαίων ἀδελφῶν, ἡ τάσις πρὸς γενικευμένην χρῆσιν τοῦ ἐλέγχου πατρότητος, ἡ ψήφισις τοῦ νέου νόμου διὰ τὴν ἰατρικὴν ὑποβοήθησιν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀναπαραγωγὴν, αἱ χορηγηθεῖσαι ἄδειαι διὰ τὴν παραγωγὴν καὶ ἐμπορικὴν διάθεσιν τῶν μεταλλαγμένων τροφίμων, αἱ συζητήσεις διὰ τὴν ἔρευναν ἐπὶ τῶν βλαστοκυττάρων καὶ τὴν νομιμοποίησιν τῆς εὐθανασίας καὶ εἰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς χώρας (π.χ. Γαλλία), τὰ συχνάκις ἀναφυόμενα περιστατικὰ ἐμπορευματοποιήσεως τῶν ὀργάνων εἰς τὰς τριτοκοσμικὰς συνήθως χώρας, ἡ ραγδαία ἐξέλιξις τῶν νευροεπιστημῶν κ.ἄ. ἀπαιτοῦν διαρκῆ ἐνημέρωσιν, μεθοδικὴν ἀρχαιοθέτησιν τῶν σχετικῶν πληροφοριῶν καί, ὡς αἰεὶ τοῦτο εἶναι ἐφικτόν, καλῶς ἐπεξεργασμένην παρέμβασιν.

2) Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς μας, *συμμετέσχον καὶ εἰς ἄλλας κρατικὰς ἐπιτροπὰς βιοηθικῆς*. Οὕτως,

ὁ καθ. Γεώργιος Μανιάτης συμμετέσχεν καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἐπιτροπὴν Βιοηθικῆς καὶ Δεοντολογίας τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὡς ἀναπληρωτῆς πρόεδρος,

ὁ καθ. Ἀντώνιος Κουτσελίνης εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἐπιτροπὴν Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ Πρόνοιας ὡς ἀντιπρόεδρος,

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

(Ὀκτώβριος 2002 -
Σεπτέμβριος 2003)

ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΒΙΟΗΘΙΚΗΣ

ὁ Ἀρχιμ. Νικόλαος Χατζηνικολάου ὡς ἀναπληρωματικὸν μέλος τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς καὶ ὡς τακτικὸν εἰς τὸν Ἐθνικὸν Ὄργανισμὸν Μεταμοσχεύσεων καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν Βιοηθικῆς τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως Ὁρθοδοξίας,

ἡ καθ. Ἰσμήνη Κριαρῆ ὡς πρόεδρος τῆς προαναφερθείσης ἐπιτροπῆς τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως καὶ

ὁ καθ. Σταῦρος Μπαλογιάννης ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς Παγκοσμίου Ἐπιτροπῆς Νευροηθικῆς. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, τὰ ὡς ἄνω μέλη συνεισφέρουν τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ κοινωνοῦν τὰς θέσεις, ἀπόψεις καὶ προβληματικὰς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν ἀρμοδίων ἐπιστημονικῶν, κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν φορέων.

3) Κατὰ τὴν διαρρεύσασαν περίοδον, ἡ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς διοργάνωσεν ἓν ἐπιστημονικὸν σεμινάριον μεταπτυχιακοῦ ἐπιπέδου, ἐν ταῖς συνεδριακαῖς ἐγκαταστάσεσι τοῦ Κέντρου Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας. Θέμα τοῦ ἐν λόγῳ σεμιναρίου ἦτο ἡ *Γενετικὴ Μηχανικὴ - Διαγνωστικὴ*. Τὸ σεμινάριον τοῦτο διεξήχθη ἀπὸ 19ης Νοεμβρίου 2002 μέχρι καὶ 17ης Δεκεμβρίου 2002. Περιελάμβανε πέντε τρίωρα μαθήματα, μὲ διαλέξεις καὶ συζητήσεις, μὲ συμμετοχὴν συνολικῶς ἑννέα διακεκριμένων ὀμιλητῶν, οἵτινες καὶ προσήγγισαν τὸ ἐν λόγῳ θέμα ἀπὸ τὰς διαφόρους ὀπτικὰς του, ἐπιστημονικὴν, κοινωνικὴν, νομικὴν, ἠθικὴν καὶ θεολογικὴν. Τὸ παρηκολούθησαν ὀγδοήκοντα νέοι ἐπιστήμονες (τριάνκοντα βιολόγοι-γενετισταὶ —ὄλοι μὲ τίτλους μεταπτυχιακῶν σπουδῶν—, εἴκοσι πέντε ἰατροί, ὀκτὼ κοινωνιολόγοι-ψυχολόγοι, ἑννέα νομικοὶ καὶ ὀκτὼ θεολόγοι), ἐπιλεγέντες ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς μὲ ἀξιοκρατικὰ κριτήρια, ἐπὶ συνόλου διακοσίων δεκαπέντε αἰτήσεων.

4) Τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου 2003, ἡ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς ὁργάνωσεν ἐπιστημονικὴν ἡμερίδα μὲ θέμα τὸν ἐγκεφαλικὸν θάνατον, ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Ἀεροπορίας (ΓΝΑ), ἐν Ἀθήναις. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἡμερίδα, ἡ ὁποία ἦτο ἐπιστημονικοῦ χαρακτῆρος καὶ εἰς τὴν ὁποία παρέστη καὶ ὠμίλησε σχετικῶς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος, συμμετέσχον μητροπολίται, ὁ πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου κ. Ἐμμανουὴλ Καλοκαιρινός, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Ἐντατικῆς Θεραπείας κ. Νικόλαος Φίλιας, ἀρκετοὶ πανεπιστημιακοὶ καθηγηταί, περίπου πεντακόσιοι σύεδροι,

ἐκπρόσωποι τῶν ἰατρικῶν συλλόγων, τῶν συλλόγων νεφροπαθῶν καὶ μεταμοσχευθέντων, πλῆθος ἰατρῶν, κληρικῶν, νομικῶν καὶ ἐπιστημόνων. Ὡς ὀμιληταὶ προσεκλήθησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρώην Ζαχουμίου καὶ Ἐρζεγοβίνης κ. Ἀθανάσιος (Γιέβτις), ὁ καθηγητῆς Νευρολογίας τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ ΑΠΘ κ. Σταῦρος Μπαλογιάννης καὶ ὁ ἐπ. καθηγητῆς Ἐντατικῆς Θεραπείας τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Σεραφεῖμ Νανάς. Παρέμβασιν ἔκανε ὁ ἀντιπρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητῆς κ. Ἀντώνιος Κουτσελίνης.

Ἡ ὅλη ἐκδήλωσις, ἡ ὁποία ὀλοκληρώθηκε μὲ σύντομον ἀναζήτησιν καὶ σκοπὸν εἶχεν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν διαλεύκανσιν ἰατρικῶν καὶ κλινικῶν λεπτομερειῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ λεπτὸν θέμα τοῦ ἐγκεφαλικοῦ θανάτου, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν παρουσίαν Ὁρθοδόξου θεολογικῆς προσεγγίσεως ἀφορώσης εἰς τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου ὡς ρήξεως τῆς ψυχοσωματικῆς συμφυῆς, μετεδόθη ὑπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5) Κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῇ Τετάρτῃ 26ῃ Φεβρουαρίου 2003, ἔλαβεν χώραν ἐν ταῖς ἐγκαταστάσεσι τοῦ Κέντρου Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας σύντομος *ἐπιστημονικὴ ἐνημερωτικὴ ἡμερὶς μὲ θέμα τὴν κλωνοποίησιν καὶ τὴν ἔρευναν ἐπὶ τῶν βλαστοκυττάρων*. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἡμερίδα ὡς κύριος ὀμιλητῆς προσεκλήθη ὁ καθηγητῆς τῆς Βιολογίας τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν καὶ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς μας κ. Γεώργιος Μανιάτης. Ἐπίσης προσεκλήθη ὅπως παρέμβῃ ὁ καθηγητῆς καὶ ἀκαδημαϊκὸς κ. Νικόλαος Μαρσανιώτης. Εἰς τὴν προκειμένην ἐκδήλωσιν ἔλαβον μέρος περὶ τοὺς ἑκατὸν ἐπιστήμονες, κυρίως βιολόγοι, γενετισταὶ καὶ ἰατροὶ καὶ ὀλίγοι νομικοὶ, θεολόγοι καὶ ἐπιστήμονες κληρικοὶ, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο προσκεκλημένοι.

Σκοπὸς τῶν ἐν λόγῳ ἡμερίδων εἶναι ἡ ἀκριβὴς καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἀρτιωτέρα ἐπιστημονικὴ ἐνημέρωσις ἐπὶ θεμάτων ἀρμοδιότητος τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς.

6) Τῇ 12ῃ Σεπτεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν, λειτουργοῦντος τοῦ Γ' Θερινοῦ τμήματος αὐτῆς, πρὸς ψήφισιν *σχέδιον νόμου διὰ τὴν ἰατρικὴν ὑποβόηθσιν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀναπαραγωγὴν*. Ἐπειδὴ τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον ἦτο ἰδιαιτέρας σημασίας καὶ πολλοὶ ἐξέφρασαν σοβαροτάτας ἐπιφυλάξεις καὶ ἐντόνους ἀνησυχίας διὰ τὸ περιεχόμενον καὶ τὰς συνεπειὰς του, ἡ Ἐπιτροπὴ μας:

α) ἐνημέρωσεν ἀμέσως τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὸν Μακαριώτατον αὐτῆς προέδρον,

β) κατέθεσε συνοπτικὸν ἐνημερωτικὸν ὑπόμνημα πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον,

γ) ἐξέδωκεν ἐκτενὲς δελτίον τύπου μὲ καταλλήλους παρεμβάσεις,

δ) προέβη εἰς συναντήσεις καὶ ἐνημερώσεις ἰκανοῦ ἀριθμοῦ βουλευτῶν ὄλων τῶν κομμάτων καὶ

ε) προεκάλεσε δημοσιεύσεις εἰς τὸν τύπον καταλλήλων ἄρθρων, διαφόρων εἰδικῶν καθηγητῶν καὶ ἐπιστημόνων.

Μὲ παρέμβαση τοῦ Μακαριωτάτου ἀνεβλήθη ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῆς Βουλῆς.

Ἐν συνεχείᾳ, τῇ 25ῃ Ὀκτωβρίου 2002, προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Φιλίππου Πετσάλνικου ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς Ἀρχιμ. Νικόλαος Χατζηνικολάου, ὁ ὁποῖος καὶ ἐξέθεσε τὰς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ὡς καὶ τὰς ἐπιφυλάξεις αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ καὶ τῶν συμβούλων του.

Τῇ 29ῃ Ὀκτωβρίου ἡ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς κατέθεσεν ἐκτενὲς ὑπόμνημα παρουσιάζον ἀναλυτικῶς τὴν ἐπιχειρηματολογία αὐτῆς εἰς τὸν κύριον Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος τελικῶς καὶ ἀπεδέχθη ἄρκετὰς ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν προτάσεων.

Τέλος, ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς Ἀρχιμ. Νικόλαος Χατζηνικολάου προσεκλήθη καὶ παρέστη τῇ 6ῃ Νοεμβρίου εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπου καὶ ὠμίλησε σχετικῶς, ἀπαντήσας καὶ εἰς ἐρωτήσεις βουλευτῶν.

7) Ἡ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς, τροποποίησασα μερικῶς τὸ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 34/26.7.2002 ἐγγράφου αὐτῆς ὑποβληθὲν γνωμοδοτικὸν κείμενον περὶ τῆς εὐθανασίας, ὑπέβαλε πρὸς ἔγκρισιν ἕτερον διορθωμένον καὶ πληρέστερον ὑπὸ τὸν τίτλον «*Βασικὲς προτάσεις ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς εὐθανασίας*». Τὸ κείμενον τοῦτο ἐνεκρίθη ὡς ἐκφράζον «*τὰς ἐπισήμους θέσεις τῆς Ἀγιοτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας*», ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς ΔΙΣ τῆς 6ης Νοεμβρίου 2002 (ἐγγράφον 3682/28.11.2002).

8) Ἡ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Συνέλευσης Ὁρθοδοξίας ἐπεξεργάσθη καὶ ὑπέβαλε πρὸς ψήφισιν κείμενον περὶ τῆς Εὐθανασίας, τὸ ὁποῖον καὶ ἐνεκρίθη τὸν παρελθόντα Ἰούνιον εἰς τὴν ἐτήσιον συνάντησιν τῆς ἐν λόγῳ Συνελεύσεως ἐν Vilnius Λιθουανίας. Τὸ

κείμενον τοῦτο πρόκειται νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὰ Κοινοβούλια τῶν χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς, τοῦ Καναδᾶ, τῆς Αὐστραλίας κ.ἄ.

9) Κατόπιν σχετικοῦ αἰτήματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς ὑπέβαλε διὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς ἀναλυτικὸν κείμενον περὶ τῶν Μεταμοσχεύσεων (ἐγγράφον 57/12.6.2003). Ἐν τῷ κειμένῳ τούτῳ περιλαμβάνεται μεταξὺ τῶν ἄλλων, σύντομος ἐνημέρωσις ἐπὶ τῶν ἐξελίξεων τῶν σχετιζομένων μὲ τὸ θέμα τῶν μεταμοσχεύσεων καὶ τῆς συναφοῦς προβληματικῆς, ἀπόψεις ἐπὶ τῆς γενομένης ἄχρι τοῦδε κριτικῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς, σχετικῶς μὲ τὰς θέσεις μας ἐπὶ τοῦ ἐγκεφαλικοῦ θανάτου καὶ γενικῶς τῶν μεταμοσχεύσεων, ἐπίσημοι γνωμοδοτήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Ἐντατικῆς Θεραπείας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς καὶ Δεοντολογίας τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης περὶ τοῦ ἐγκεφαλικοῦ θανάτου, πρότασις διὰ τὰς ἀμέσους ἐνεργείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐναλλακτικὴ πρότασις, ἐνδεχομένως διὰ τὸ ἀπώτερον μέλλον, ὡς καὶ ἐνδεικτικαὶ εὐχαί, σχετικαὶ μὲ τὰς πράξεις τῆς δωρεᾶς, λήψεως καὶ μεταμοσχεύσεως συμπαγῶν ὀργάνων ἢ καὶ ἰστῶν πρὸς δέουσαν χρῆσιν εἰς ἀναλόγους περιστάσεις.

10) Εἰς ἀπάντησιν σχετικῶν ἐγγράφων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀφορμῆς δεδομένης ἐκ τῶν σχετικῶν γεγονότων, ἡ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς ἐξέδωκε Δελτία Τύπου διὰ τὸ νομοσχέδιον διὰ τὴν ἰατρικῶς ὑποβοηθουμένην ἀνθρωπίνην ἀναπαραγωγὴν (31.10.2002), τὸ ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου «*περὶ τῆς στήριξης τῶν πολιτικῶν καὶ δράσεων πού ἀφοροῦν τὴν ἀναπαραγωγὴν καὶ τὴ σεξουαλικὴ ζωὴ καὶ τὰ συναφῆ δικαιώματα στίς ἀναπτυσσόμενες χώρες*» (4.4.2003) καὶ τὴν γέννησιν τῶν σιαμαίων ἀδελφῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ (14.7.2003).

11) Εἰς τὸν τομέα τῶν ἐκδόσεων, μὲ φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς, ἐδημοσιεύθησαν

α) εἰς καλαίσθητον τόμον ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὰ Πρακτικὰ τοῦ Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου πού μὲ τίτλον «*Ἐπιστῆμες, Τεχνολογίες Αἰχμῆς καὶ Ὁρθοδοξία*» διοργάνωσεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἰς τὰς 4-8 Ὀκτωβρίου 2000. Εἰς τὸν ἐν λόγῳ τόμον περιλαμβάνονται καὶ ἄκρως ἐπίκαιρα θέματα βιοηθικῆς.

β) Ἐπίσης, ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου ἐπίκειται ἡ κυκλοφορία καὶ τοῦ τόμου τῶν πρακτικῶν τοῦ ἐπιστημονικοῦ συμποσίου διὰ τὴν εὐθανασίαν, τὸ ὁποῖον

διοργάνωσεν ἡ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς τὰς 17-18 Μαΐου 2002.

γ) Ἡ Ἐπιτροπὴ μας θεωρεῖ ἀπολύτως ἀναγκαῖον, ὅπως εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον ὀλοκληρωθῆ ἡ διαδικασία ἐκδόσεως τῶν ἐπισήμων πλέον θέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σχετικῶς μὲ τὰς μεταμοσχεύσεις, τὴν εὐθανασίαν, τὰς ἀναπαραγωγικὰς τεχνικὰς καὶ τὰς ἀμβλώσεις. Μία τοιαύτη ἐκδοσις εἰς τε τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν θὰ διευκόλυνε μεγάλως τὴν κατάθεσιν καὶ κοινωनीαν τῶν θέσεων καὶ ἀπόψεών μας.

δ) Τέλος, τὸ Κέντρον Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς προέβη εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς διδακτορικῆς διατριβῆς τοῦ νεαροῦ συνεργάτου τῆς Ἐπιτροπῆς μας κ. Νικολάου Κόϊου μὲ τίτλον «*Γενετικὲς παρεμβάσεις στὸ ἀνθρώπινο γονιδίωμα*».

12) Βασικὸν στοιχεῖον ἐπικοινωνίας μας μὲ τὰς ἄλλας Ἐπιτροπὰς καὶ τοὺς εἰδικοὺς ἐπιστήμονας ἀπετέλεσεν ἡ *ἱστοσελίς τοῦ Κέντρου Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας*. Κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον καὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους 2003 περισσότεροι ἀπὸ 10.000 ἐπισκέπται ἔγιναν κοινωνοὶ καὶ γινῶσται τοῦ ἔργου μας ἢ καὶ συνεργάται μας.

13) Τῇ Πέμπτῃ 31ῃ Ὀκτωβρίου 2002, κατὰ τὴν διάρκειαν σεμνῆς τελετῆς εἰς τὴν Βρετανικὴν πρεσβείαν, ἀπενεμήθη εἰς τὸ Κέντρον Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας τὸ *Princess Marina Memorial Fund* διὰ τὸ ἔτος 2002, εἰς ἀναγνώρισιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου. Κατὰ τὴν τελετὴν, εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθησαν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, συνεργάται, καθηγηταί, ἀνώτατοι δικαστικοὶ κ.ἄ., ὠμίλησε σχετικῶς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ὁ Βρετανὸς πρέσβυς Sir David Madden καὶ παρουσίασε τὸ ἔργον τοῦ Κέντρου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ πρόεδρος αὐτῆς Ἀρχιμ. Νικόλαος Χατζηνικολάου.

14) Εἰς τὸν τομέα τῶν δημοσίων σχέσεων καὶ τῆς διάδοσεως τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔλαβον χώραν τὰ ἑξῆς:

α) Τὴν Τρίτην 11ην Φεβρουαρίου ἐπεσκέφθη τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Κέντρου Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς ἡ ὑπὸ τὸν καρδιναλίον Walter Kasper ἀντιπροσωπεία τοῦ Βατικανοῦ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀχαΐας κ. Ἀθανασίου. Τὴν ὡς ἄνω ἀντιπροσωπείαν ὑπεδέχθη ὁμάς ἐκ τῶν μελῶν καὶ συνεργατῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μας, ἧτις καὶ ἐνημέρωσεν αὐτὴν περὶ τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου, τῶν ἐπὶ μέρους δραστηριοτήτων, τῆς μεθόδου ἐπεξεργασίας τῶν βιοηθικῶν διλημμάτων, τοῦ φρονή-

ματος μελέτης τῶν ἐν λόγῳ θεμάτων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ὀρθοδόξου θεολογίας καὶ παραδόσεως, τῶν ἄχρι τοῦδε καρπῶν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ περὶ τοῦ προγραμματισμοῦ καὶ τῆς προοπτικῆς αὐτῆς.

Εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν παρεσχέθη πλουσία φιλοξενία καὶ προσεφέρθησαν ταύτῃ μὲν εἰς εἰδικῶς φιλοτεχνηθεῖσαν ἐκ παπύρου συσκευασίαν τὰ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐγκεκριμένα ἐπίσημα κείμενα βιοηθικῆς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν, ὅπως καὶ συλλογὴ ἄρθρων καὶ δημοσιευμένων ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μας κειμένων εἰς τὴν Ἀγγλικὴν, Γερμανικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν, εἰς ἕκαστον δὲ μέλος κειχωρισμένως ἀρμόζοντα δῶρα.

β) Ἐπίσημος ἐπίσκεψις καὶ ἐνημέρωσις τοῦ ἐξοχωτάτου πρέσβεως τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας Sir David Madden μετὰ τῆς ἐριτίμου αὐτοῦ συζύγου, οὗς καὶ ὑπεδέχθημεν μετὰ ὁμάδος μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μας καὶ συνεργατῶν, ἐξεναγήσαμεν εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ συνεδριακοῦ κέντρου καὶ τῆς βιβλιοθήκης μας, ἐνημερώσαμεν ἐπὶ τοῦ ὑφ' ἡμῶν ἐπιτελουμένου ἔργου, προσεφέρομεν φιλοξενίαν καὶ δῶρα καὶ τέλος προσεκαλέσαμεν εἰς μελλοντικὰς ἐκδηλώσεις μας διεθνοῦς χαρακτῆρος. Ἡ ἐπίσκεψις ἔλαβε χώραν τῇ 28ῃ Φεβρουαρίου 2003.

γ) Παρομοίως εἰς τὰς 9.5.2003, ἐδέχθημεν εἰς τὸν ὡς ἄνω χώρον καὶ τὸν ἐδρεύοντα εἰς Γιβραλτάρ Ἀγγλικανὸν ἐπίσκοπον τῆς Εὐρώπης Rt Revd Dr Geoffrey Rowell, μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ, προκειμένου νὰ ἀναπτυχθῶσι σχέσεις ἀμοιβαίας ἐπικοινωνίας καὶ συνεργασίας.

δ) Συνάντησις μὲ τὸν καθ. Μιχαὴλ Ροζίνσκυ, Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Κοινωνικοῦ Ἀνανεωτικοῦ Κέντρου (8.3.2003), τὸν καθηγητὴν νεφρολογίας τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Τορόντο Καναδᾶ, κ. Δημήτριον Ὁραιοπούλου, τὸν καθ. Ἀθανάσιον Βλέτσην τοῦ Κέντρου Ὀρθοδόξων Θεολογικῶν Σπουδῶν τοῦ Μονάχου.

ε) Τέλος, τὸ Κέντρον Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας ἐπεσκέφθησαν τὰ μέλη τῆς Ἱατρικῆς Ἐταιρείας Ἀθηνῶν, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἐτησίου Πανελληνίου Ἱατρικοῦ Συνεδρίου, τῇ 25ῃ Μαΐου 2003.

Ἐπίσης, τὸ ἐπεσκέφθησαν πολιτικοὶ καὶ βουλευταί, ὅπως οἱ κύριοι Στυλιανὸς Παπαθεμελῆς, Προκόπιος Παυλόπουλος, Θεόδωρος Ρουσόπουλος, Ἀλέξανδρος Λυκουρέζος καὶ Νικόλαος Νικολόπουλος.

15) Εἰς τὴν προσπάθειαν ἐνημερώσεως τοῦ κοινοῦ καὶ ἀρμοδίων φορέων, ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, Ἀρχιμ. Νικόλαος Χατζηνικολάου, συμμετέσχεν εἰς:

– τὸ 4th European Day for Organ Donation and Transplantation, 5 October 2002, Nicosia - CYPRUS, ὡς κεντρικὸς ὀμιλητὴς μὲ θέμα “*Religious Aspects of Transplantation*”.

– τὸ Πανελλήνιον Συνέδριον Παιδικῆς Ὀγκολογίας, 8-9 Νοεμβρίου 2002, Ἀθήνα, Hotel Holiday Inn, ὡς ὀμιλητὴς μὲ θέμα: «*Γιατί σέ μένα, Θεέ μου;*».

– τὴν συνάντησιν Ἐπιστήμης καὶ Θεολογίας «*Βιοϊατρικὴ-Βιοηθικὴ*», Αἴθουσα τελετῶν Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 22.2.2003, ὡς ὀμιλητὴς μὲ θέμα «*Ἡ γέννηση τῆς Βιοηθικῆς*».

– τὸ European Conference, Values and Principles in the European Union, Hotel Divani Caravel, Athens, May 3, 2003, ὡς ὀμιλητὴς μὲ θέμα «*Ἀρχές Ὁρθόδοξου Βιοηθικοῦ Προβληματισμοῦ*».

– τὸ Πανελλήνιον Συνέδριον διὰ τὸν αὐτισμὸν, Αἴθουσα τελετῶν Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 14.5.2003, ὡς ὀμιλητὴς μὲ θέμα «*Τὸ πρόβλημα τοῦ αὐτισμοῦ καὶ ἡ Ἐκκλησία*».

– τὰ Θ' Παύλεια, Βέροια, 26.6.2003, ὡς ὀμιλητὴς μὲ θέμα «*Ὁ πρόσφατος νόμος γιὰ τὴν ὑποβοηθούμενη ἀναπαραγωγή καὶ ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογένειας*».

– τὸ Πρόγραμμα κατάρτισης ΜΕΡΙΜΝΑΣ, 19.9.2003, ὡς ὀμιλητὴς μὲ θέμα «*Θάνατος παιδιοῦ – Τὸ πένθος τῆς οἰκογένειας. Ἡ ἐμπειρία τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς πίστεως*».

– τὸ St. George Hospital Conference, Βηρυττὸς Λιβάνου, 26.9.2003 ὡς προσκεκλημένος ὀμιλητὴς μὲ θέμα “*Spiritual Bioethics – The Preservation of the Human Person*”.

καὶ ὠμίλησεν εἰς τοὺς ἐξῆς σταθμούς:

– Mega Channel, μὲ τὴν Ἄννα Παναγιωταρέα (Νομοσχέδιον διὰ τὴν Ὑποβοηθούμενη Ἀναπαραγωγήν), 6.11.2002.

– NET, Κεντρικὸν Δελτίον Εἰδήσεων (Σχόλιον διὰ τὴν Ὑποβοηθούμενη Ἀναπαραγωγήν), 7.11.2002.

– TV Κρήτη (Συνέντευξις διὰ τὴν Βιοηθικὴν), 29.11.2002.

– ET3, μὲ τὸν κ. Νικόλαον Βολωνάκη εἰς τὴν σειρὰν «*Εὐρώπη καὶ ἄνθρωπος*» (Συνέντευξις διὰ τὴν Βιοηθικὴν), 19.6.2003.

καὶ εἰς τὰς ἀκολούθους ἐκδηλώσεις:

– Ἱερατικὸν Συνέδριον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἱεραπόλινος καὶ Σητείας, Ἱεράπετρα Κρήτης, μὲ θέμα «*Βιοηθικὸς προβληματισμὸς καὶ Ἐκκλησία*», 29.11.2002.

– Ἐπίσκεψιν τελειοφοίτων Λυκείου Πετρούπολεως

εἰς τὸ Κέντρον Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας, 13.12.2002.

– Σεμινάριον Κατηχητῶν Ἱερῶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μὲ θέμα «*Κατηχητικὴ στάση στὸ θέμα τῶν τεχνῶν γονιμοποιήσεων*», 11.1.2003.

– Συνάντησιν νέων Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Γερασίμου Ἰλισίων, μὲ θέμα «*Ποιμαντικὴ προσέγγιση τῶν θεμάτων οἰκογενειακῆς βιοηθικῆς*», 13.1.2003.

– Ἐπίσκεψιν φοιτητῶν Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Δράσεως εἰς τὸ Κέντρον Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας, 19.1.2003.

– Ἐπίσκεψιν μαθητῶν Ἰ Λυκείου Ἀθηνῶν εἰς τὸ Κέντρον Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας, 22.1.2003.

– Ἐπίσκεψιν τελειοφοίτων Λυκείου Δούκα εἰς τὸ Κέντρον Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας, 18.05.2003.

Ἐπίσης ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν τύπον τὰ ἐξῆς ἄρθρα:

– εἰς τὸ ΒΗΜΑ τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ 6.10.2002 μὲ τίτλον «*Ἐκκλησία, νομοθετικὴ διαδικασία καὶ βιοτεχνολογία*».

– εἰς τὸ ΒΗΜΑ τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ 1.6.2003 μὲ τίτλον «*Ἀνθρώπινη ἀρχή, Ἐκκλησιαστικὴ προβληματικὴ γιὰ τὸ πότε ἀρχίζει ἡ ζωὴ*».

– Συνέντευξις εἰς τὸ περιοδικὸν POPULAR SCIENCE τῆς ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ τῆς 5.7.2003 μὲ τὸν κ. Ματθαῖον Τσιμιτάκη καὶ τίτλον «*Ζοῦμε σὲ μία εὐγονικὴ καὶ εὐθανασιακὴ ἐποχὴ*».

Ἀναλόγους δραστηριότητας ἀνέπτυξαν καὶ ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

16) Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, Ἀρχιμ. Νικόλαος Χατζηνικολάου, συνεργάζεται συστηματικῶς μὲ τὸν καθηγητὴν Δημήτριον Μόνον τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πενσυλβάνια τῶν ΗΠΑ καὶ συνητηθὴ μὲ τὸν Δρ. Ἀχιλλεῖα Ἀναγνωστόπουλον, διευθυντὴν αἱματολογικοῦ Νοσοκομείου Παπανικολάου καὶ τὸν καθ. Ἰωάννην Βλαχογιάννην, πρόεδρον ΕΟΜ, προκειμένου νὰ ἀναλάβῃ ἡ Ἱερά Σύνοδος πρωτοβουλίαν διὰ τὴν πρόοδον τῶν μεταμοσχεύσεων μυελοῦ τῶν ὀστέων.

Ὁσαύτως, τὸ Κέντρον Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας ἐπεσκέφθη καὶ ὁ καθηγητὴς ὀφθαλμολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Νικόλαος Γεωργιάδης καὶ ἐζήτησε τὴν συνεργασίαν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ θέμα τῶν μεταμοσχεύσεων κερατοειδοῦς.

Τὴν συμβουλευτικὴν συνδρομὴν τῆς Ἐπιτροπῆς μας ἐζήτησαν ἡ φαρμακευτικὴ ἐταιρεία Roche, προκειμένου νὰ ἀναλάβῃ ἐκστρατείαν διὰ τὴν διάδοσιν τῆς ἰδέας τῶν με-

ταμοσχεύσεων καὶ τῆς δωρεᾶς ἰσθῶν καὶ ὀργάνων, ἡ ΜΕΡΙΜΝΑ, τοπικοὶ ἰατρικοὶ σύλλογοι, ὁ σύλλογος νοσηλευτῶν, σωματεῖα καὶ ἑταιρεῖες νεφροπαθῶν, ἱερεῖς, μεμονωμένοι χριστιανοί.

Τέλος, ἡ Ἐπιτροπὴ μας εὐρίσκεται εἰς συνεχῆ ἐπαφὴν καὶ ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν διεθνῶν καὶ ἔθνικῶν ἐπιτροπῶν ὡς καὶ μὲ εἰδικούς Ὁρθοδόξους, ὡς οἱ καθ. Tristram Engelhardt, Fr. John Breck, Pere Dominique Beaufils κ.ἄ., μέλη δὲ αὐτῆς (Ἀρχιμ. Νικόλαος Χατζηνικολάου, καθ. Ἰσιμήνη Κριάρη, καθ. Γεώργιος Μαντζαρίδης, καθ. Κωνσταντῖνος Σκουτέρης) δημοσιεύουν ἐπιστημονικὰ ἄρθρα βιοηθικῆς εἰς ἑτερόγλωσσα περιοδικὰ διεθνῶς κύρους.

17) Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεξεργάζεται πρόγραμμα δρα-

στηριοτήτων διὰ τὸ προσεχές ἔτος. Κατὰ τὰς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπικρατούσας σκέψεις μας, θὰ ὀργανώσωμεν ἐπιμορφωτικὸν σεμινάριον δημοσιογράφων, ἕν σεμινάριον διὰ τὰ μεταλλαγμένα τρόφιμα, μίαν ἡμερίδα διὰ τὰς βιο-τραπέζας καὶ μίαν διὰ τὴν προστασίαν τῶν γενετικῶν δεδομένων. Τὰ σεμινάρια καὶ αἱ ἡμερίδες αὐταὶ θὰ λάβουν χώραν εἰς τὸν χώρον τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Κέντρου Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας. Ἐκ παραλλήλου ἐπεξεργαζόμεθα τὴν ἰδέαν ἐπιστημονικοῦ ἠλεκτρονικοῦ περιοδικοῦ ὡς καὶ αὐτὴν τῆς ὀργάνωσης ἑνὸς διορθοδόξου συμποσίου ἢ μετ' ἄλλων φορέων (π.χ. Πανεπιστημιακῶν ἢ τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως Ὁρθοδοξίας) ἑνὸς διαβαλκανικοῦ Συνεδρίου.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΠΟΪΑΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

(**Όκτώβριος 2002 -
Σεπτέμβριος 2003**)

ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ

ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ

ΕΥΠΟΪΑΣ

Ἡ Συνοδική Ἐπιτροπὴ διὰ τὸ διάστημα ἀπὸ Ὀκτώβριον 2002 ἕως Αὐγουστον 2003, παρουσίασε, ἐργασθεῖσα φιλοτίμως καὶ φιλοπόνως, τὶς κάτωθι ἐνέργειες:

Ἡ πραγματοποιηθεῖσα Συνεδρία ἐγένετο τὴν 17ην Ἰουνίου 2003 κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 18/27.5.2003 Προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλεξάνδρου, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνικῆς Πρόνοιας καὶ Εὐποιᾶς. Παρόντες ἦσαν οἱ: 1. Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος, 2. Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντῖνος, 3. Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος 4. Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ματθαῖος Χάλαρης, καὶ 5. Ἐλλογιμώτατος κ. Ἀντώνιος Παπαντωνίου. Ἐκ τῆς Συνεδριάσεως ἀπουσίαζε ὁ κ. Γεώργιος Παίδαρος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἠσχολήθη ἐν συνεχείᾳ μὲ τὰ κάτωθι θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως:

1. Ἀνεγνώσθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Εὐαγγέλου Καρασάντε ἀναφερομένη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπιστολογράφου, ὅπως παράσχη βοήθειαν εἰς τοὺς ἐμπλεκομένους εἰς δικαστικὰ διενέξεις μετὰ τῶν Τραπεζῶν ἐξ αἰτίας ἐπαγγελματικῶν καὶ προσωπικῶν δανείων. Κατόπιν συζητήσεως ἀπεφασίσθη, ὅπως ὁ Γραμματεὺς τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ κ. Καρασάντε διὰ περαιτέρω ἐξηγήσεις.

2. Ἀνεγνώσθη τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 20608/5356/1.4.2003 ἔγγραφο τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Παραπληγικῶν αἰτουμένου τὴν παραχώρησιν χώρου διὰ τὴν δημιουργίαν ἐντευκτηρίου. Τὰ μέλη τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς ὁμοφώνως ἐτόνισαν τὴν σπουδαιότητα τῆς δημιουργίας τοιοῦτου χώρου καὶ ἀπεφασίσθη, ὅπως ἀποσταλῇ ἔγγραφο, διὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πρὸς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τοῦ Λεκανοπεδίου διὰ τὴν ἐξεύρεσιν χώρου καὶ ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος.

3. Κατόπιν συνεζητήθη τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 717/8.4.2003 ἔγγραφο τῆς Ἐθνικῆς Συνομοσπονδίας Ἀτόμων μὲ ἀναπηρία, καταθέτουσα Προτάσεις Ἐθνικοῦ Σχεδίου Δράσεως διὰ τὸ Εὐρωπαϊκὸν Ἔτος τῶν Ἀτόμων μὲ Ἀναπηρία 2003. Ἡ Ἐθνικὴ Συνομοσπονδία ὑποβάλλει τέσσαρα αἰτήματα διὰ τὴν βοήθειαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν εὐαισθητοποίησιν τῶν πολιτῶν διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀτόμων αὐτῶν ἐκ τῶν διακρίσεων καὶ τὴν πλήρη καὶ ἰσότιμον ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων των. Ἡ Σ. Ἐπιτροπὴ κατόπιν συσκέψεως ἀπεφάσισεν, ὅπως προτείνῃ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὰ ὡς κάτωθι:

α) Υἱοθέτησις τῆς Διακηρύξεως τῆς Μαδρίτης,
β) Ἐνημέρωσις τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν πιστῶν δι' Ἐγκυκλίῳ περὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ καὶ ἀξιοποίησις τῶν Μέσων Μαζικῆς Ἐνημερώσεως τῆς Ἐκκλησίας,

γ) Προσβασιμότητα εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ τὰ διάφορα Ἐκκλησιαστικὰ κτίρια εἰς τὰ ἄτομα μὲ ἀναπηρία καὶ

δ) Προσβασιμότητα τῶν ἀτόμων αὐτῶν εἰς τὰς ἰστοσελίδας τῆς Ἐκκλησίας.

4. Ἀπεστάλη καὶ συνεζητήθη ἡ ἀπὸ 26.5.2003 ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις Προξένου τοῦ Κονγκό, διὰ τῆς ὁποίας αἰτεῖται οἰκονομικὴν ἐπιχορήγησιν διὰ τὴν

ἀγορὰν φαρμάκων καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τὸν χειμαζόμενον λαὸν τοῦ Κονγκό. Ὁ Πρόξενος διαβιβάζει παράλληλα καὶ δυὸ ἔγγραφα τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους διὰ τῶν ὁποίων μὲ τὸ πρῶτον εὐχαριστεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν βοήθειαν καὶ διὰ τοῦ δευτέρου αἰτεῖται ἐκ νέου οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν διὰ τὴν ἀγορὰν φαρμάκων. Ἡ Σ. Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν, ὅπως ἐρωτηθῆ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεντρῶας Ἀφρικῆς κ. Ἰγνάτιος διὰ τὸ ἀνωτέρω αἶτημα καὶ κατόπιν θὰ ἀποφασισθῆ περὶ τοῦ πρακτέου.

Τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 2003 ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συνταχθὲν καὶ διεκπαιρωθὲν ὑπὸ τῆς Γραμματείας τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς, τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 242/112/20.1.2003 Ἐγκύκλιον Σημεῖωμα πρὸς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ τὰς Ἱ. Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ὑποβολὴν Ἀπολογισμοῦ τῶν Δαπανῶν διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Ἰδρυμάτων τῶν Ἱ. Μητροπόλεων καὶ τῆς ἐν γένει φιλανθρωπικῆς διακονίας αὐτῶν. Τὰ συγκεντρωθέντα στοιχεῖα ἀνακοινωθήσονται εἰς τὸν Τύπον διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ πιστοῦ λαοῦ περὶ τῶν ἔργων τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας διὰ τοὺς ἐμπεριστάτους ἀδελφούς.

Τὸ ὕψος τῶν δαπανῶν διὰ τὴν Φιλανθρωπικὴν Διακονίαν διὰ τὸ ἔτος 2002, τὸ ὁποῖον ἐδόθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ἀνῆλθε εἰς τὸ ποσὸν τῶν 53.500.000 ΕΥΡΩ, δηλαδὴ 15.000.000.000 δραχμῶν.

Εἰς ἀπάντησιν σχετικοῦ ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας καὶ Προνοίας διὰ τὸν ὀρισμὸν ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἵνα συγκροτηθῆ τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Κοινωνικῆς Φροντίδος καὶ κατόπιν Ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ὠρίσθη ὁ Γραμματεὺς αὐτῆς ἀρχιμ. π. Τιμόθεος Ἄνθης ὡς τακτικὸν μέλος τοῦ ἀνωτέρω Συμβουλίου καὶ μὲ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ τὸν ἀρχιμ. π. Ραφαὴλ Καρακεχαγιᾶν, ὑπάλληλον τῆς Ἱ. Συνόδου. Διὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν καὶ διὰ τὴν κατόπιν ἔγκρισιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου συνετάγησαν ὑπὸ τῆς Γραμματείας τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς τὰ ἀνάλογα ἔγγραφα.

Ἐστάλη τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1192/569/20.3.2003 ἔγγραφο ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου συνταχθὲν ὑπὸ τῆς Γραμματείας τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς, πρὸς τὸ Γραφεῖον Ναοδομίας, διαβιβάζον τὸ ὑπ' ἀριθμ. 18/15.1.2002, Τ. Β', Φ.Ε.Κ. καὶ συνιστῶν τὴν μὴ ἔκδοσιν Ἀδειῶν ἀνεγέρσεως Ἱ. Ναῶν καὶ λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν κτιρίων, χωρὶς νὰ λαμβάνηται μέριμνα διὰ τὴν τοποθέτησιν κιγκλιδωμάτων ἐκατέρωθεν τῶν κλιμάκων αὐτῶν καὶ τὴν δημιουργίαν κεκλιμένου ἐπιπέδου (ράμπας) εἰς τὰς εἰσόδους αὐτῶν.

Τὴν 5ην Μαΐου ἐ.ἔ. συνετάγη ὑπὸ τῆς Γραμματείας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1850/933/5.5.2003 Ἐγκύκλιον Σημεῖωμα πρὸς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ τὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν κατασκευὴν κιγκλιδωμάτων ἐκατέρωθεν τῶν κλιμάκων καὶ κεκλιμένων ἐπιπέδων (ράμπας) εἰς τὰς εἰσόδους τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ ὄλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτιρίων.

ΟΙ ΘΕΜΕΛΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Μεγάλες μορφές της Ἐκκλησίας, της Πολιτικῆς καὶ τῆς Διανοήσεως ἔχουν συμβάλει μὲ τὰ ἔργα τους καὶ τὰ λόγια τους στὴν οἰκοδόμηση τῆς Χριστιανικῆς ταυτότητος τῆς Εὐρώπης, τὴν ὁποία δυστυχῶς ὀρισμένοι σήμερα ἀρνοῦνται. Ἄξιζει νὰ θυμηθοῦμε ὀρισμένες ἀπὸ αὐτὲς τὶς μορφές.

Ἄναμφισβήτητος ἰδρυτῆς τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης εἶναι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ καὶ ἰδρυτῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν ἐβάπτισε τὴν εὐρωπαϊκὴ ἡπειρο στὴν Χριστιανικὴ διδασκαλία μὲ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν Ἑλλάδα. Ὁ Παῦλος συγκέντρωσε τὰ τρία στοιχεῖα ποὺ ἐδόμησαν τὸν εὐρωπαϊκὸ πολιτισμὸ. Χριστιανικὴ Πίστη, ἐδραία ἑλληνικὴ παιδεία καὶ ιδιότητα τοῦ Ρωμαίου πολίτη. Ἀπὸ τότε μέχρι καὶ σήμερα οἱ τρεῖς πυλώνες τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ ὑπῆρξαν ὁ Χριστιανισμὸς, ἡ κλασικὴ ἑλληνικὴ γραμματεία καὶ τὸ βυζαντινορωμαϊκὸ δίκαιο.

Ἡ λατρεία καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς Ἅγίους ἐλάμβανε πολλὰς φορὲς διαστάσεις πανευρωπαϊκῆς. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, πολιοῦχου τῆς Θεσσαλονίκης. Τὰ Χρονικὰ τῆς ἐποχῆς ἀναφέρουν ὅτι κατὰ τοὺς μέσους βυζαντινοὺς χρόνους, ὅταν ἐτελεῖτο ἡ πανηγυρὶς τῶν Δημητρίων εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου, συνέρρεαν στὴν Θεσσαλονικὴ προσκυνητὲς ἀπὸ διάφορα σημεῖα τῆς Εὐρώπης. Σκῦθαι τῆς Νοτίου Ρωσίας, Κέλτες τῆς Γαλλίας καὶ Ἑλβετίας, Λυσιτανοὶ καὶ Ἰβηρες ἀπὸ τὴν Πορτογαλία καὶ Ἰσπανία ἀντιστοίχως κ.ἄ. Τὰ φιαλίδια μὲ τὸ μῦρο τοῦ Ἁγίου, τὰ γνωστὰ ὡς κουτρούβια, συνόδευαν τοὺς ξένους ταξιδιωτὲς μέχρι τὴν πατρίδα τους καὶ διηύρυναν ἔτσι τὰ πνευματικὰ ὄρια τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης.

Ὅταν στοὺς νεώτερους χρόνους ἄρχισαν οἱ Εὐρωπαῖοι νὰ σκέπτονται πολιτικὰ συστήματα πανευρωπαϊκῆς συνεργασίας, ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ὀραματιστὲς ἦταν ὁ Ἕλληνας σύμβουλος τοῦ Τσάρου Ἰωάννης Καποδίστριας, ἄνθρωπος βαθύτατα πιστὸς στὴν Ὁρθόδοξὴ Ἐκκλησία καὶ Παράδοση. Εἶναι σημαντικό νὰ τονισθεῖ ὅτι ὁ Ἑπτανήσιος διπλωμάτης συνέταξε τὸ Ὁμοσπονδιακὸ Πολίτευμα τῆς Ἑλβετίας τὸ 1813-14, κείμενο ποὺ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὡς πρόδρομος τοῦ σημερινοῦ ὑπὸ συζήτησιν εὐρωπαϊκοῦ «*Συντάγματος*».

Ὁ μέγας Γάλλος ποιητὴς καὶ στοχαστὴς τῶν μέσων τοῦ 20οῦ αἰῶνος Πῶλ Βαλερὺ ἔγραψε ἐπανελλημμένως ὅτι ὅπου τιμῶνται ἡ Παλαιὰ καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὰ ἑλληνικὰ κλασικὰ κείμενα καὶ τὸ ρωμαϊκὸ δίκαιο, ἐκεῖ εἶναι Εὐρώπη.

Ὁ Βρεταννὸς πολιτικὸς Οὐίνστον Τσῶρτσιλλ, ὁ ἀποκληθεὶς καὶ «πατέρας τῆς Νίκης» κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον, μιλώντας τὸ 1946 στὴν Ζυρίχη γιὰ τὴν κοινὴ εὐρωπαϊκὴ κληρονομιά, εἶπε τὰ ἑξῆς: «*Αὐτὴ ἡ εὐγενὴς ἡπειρος... εἶναι ὁ οἶκος ὄλων τῶν μεγάλων φυλῶν ποὺ γέννησαν τὸν δυτικὸ κόσμον. Εἶναι ἡ πηγὴ τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἠθικῆς*».

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ πρῶτοι συνέλαβαν τὴν ἰδέα τῆς τότε Ε.Ο.Κ., τῆς σημερινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, εἶχαν ξεκάθαρη θέση ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς ταυτότητος τῆς Εὐρώπης. Ὁ Ἀντενάουερ, ὁ Ντὲ Γκάσπερι, ὁ Σπάακ, ὁ Μοννέ, ὁ Ντὲ Γκῶλλ κ.ἄ. δήλωναν ὅτι τὸ ὄραμά τους εἶναι νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ εἰρήνη μετὰ τὸν ἀνθρωποβόρο Β' Παγκόσμιον Πόλεμον καὶ νὰ οἰκοδομηθεῖ ἡ συνεργασία τῶν λαῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς (Κομισσιὸν) Ζὰκ Ντελόρ σὲ πρόσφατη συνέντευξή του στὸν ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ τῆς 7/8/2003

ὑπογραμμίζει σχετικά με τὸ Προοίμιο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης: «*Διαφωνῶ μετὰ τὴ μὴ ἀναφορὰ στοῦ Σύνταγμα τοῦ Ἰουδαιοχριστιανικοῦ χαρακτῆρα τῆς Εὐρώπης. Ἡ πνευματικὴ δύναμις ποὺ ὑπάρχει στὴν Εὐρώπη καὶ ἡ ὁποία εἶναι μεγάλη κληρονομιά της δὲν ἀρκεῖ. Πρέπει νὰ προστεθεῖ καὶ ἡ θρησκευτικὴ διάσταση*».

Ἄλλὰ καὶ ὁ σημερινὸς Πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Ρομάνο Πρόντι, σὲ ἄρθρο του δημοσιευμένο πρὸ ὀλίγων μηνῶν σὲ ρωμαιοκαθολικὸ περιοδικὸ τονίζει τὴν ἀνάγκη γραπτῆς ἀναφορᾶς στὴν Χριστιανικὴ κληρονομιά τῆς Εὐρώπης.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσουμε τοὺς Ἕλληνες διανοητὲς ποὺ ἀσχολήθηκαν μετὰ τὶς ρίζες τῆς Εὐρώπης. Ὁ Πανα-

γιώτης Κανελλόπουλος στὸν πρόλογο τῆς «*Ἱστορίας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πνεύματος*», ἑνὸς ἔργου ποὺ γνώρισε πολλές ἐπανεκδόσεις, ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Εὐρώπη προϋποθέτει τὸν Χριστιανισμό, τὴν Ἀρχαία Ἑλλάδα καὶ τὴν Ρώμη. Ὁ δὲ Βασίλειος Τατάκης ἔγραψε ὅτι τὸ πρῶτο εὐρωπαϊκὸ κράτος στὴν Ἱστορία ὑπῆρξε τὸ Βυζάντιον/Ρωμανία, διότι συνεδύαζε τὴν Χριστιανικὴ Πίστη, τὴν ἑλληνικὴ παιδεία καὶ τὴν ρωμαϊκὴ νομικὴ καὶ πολιτικὴ συγκρότηση.

Αὐτὰ εἶναι τὰ λόγια καὶ τὰ ἔργα τῶν θεμελιωτῶν τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἄρνησή τους δείχνει ἐθελούφλωση. Ἔχουμε ἄραγε τὸ δικαίωμα νὰ ἀποκόψουμε τὴν Εὐρώπη ἀπὸ τὶς ρίζες της;

**ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ
ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ
(1, 2, 3 Ὀκτωβρίου 2003)**

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Συνήλθε τὴν 1η Ὀκτωβρίου στὴν πρώτη τακτικὴ Συνεδρία Αὐτῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, γιὰ νὰ ἐξετάσει τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα εἶναι γραμμμένα στὴν Ἡμερησία Διάταξη τῆς Συνόδου.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας τελέσθημε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη, ἱερουργούντος τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱεροθέου.

Στὴν αἴθουσα τῶν Συνεδριῶν ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία γιὰ τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀκολούθως συγκροτήθηκε ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιο, Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο καὶ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητο.

Ἀπὸ τὴν Τακτικὴ Σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας ἀπουσίαζαν γιὰ λόγους ὑγείας οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Θεόκλητος, Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἀπόστολος, Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεόφιλος, Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Δαμασκηνὸς καὶ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιος.

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος προσεφώνησε τὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἀναφέρθηκε περιληπτικὰ στὶς δραστηριότητες τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ μεσολάβησε ἀπὸ τὴν προηγούμενη Τακτικὴ Ἱεραρχία.

Ἀντιφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ συνεχάρη τὸν Μακαριώτατο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν πρωτοβουλιῶν καὶ τῶν ἐνεργειῶν του στοὺς διάφορους τομεῖς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Κατόπιν ὁ Μακαριώτατος ἐξέθεσε σὲ ἀδρῆς γραμμῆς τὶς διαστάσεις τοῦ ζητήματος ποὺ προέκυψε τελευταῖα μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ κάλεσε τοὺς Σεβασμιώτατους Ἀρχιερεῖς νὰ τοποθετηθοῦν γιὰ τὸ χρόνο συζητήσεως τοῦ ζητήματος. Στὴ συζήτηση ποὺ ἀκολούθησε καὶ στὴν ὁποία ἔλαβαν μέρος πολλοὶ Ἱεράρχες, διατυπώθηκαν τρεῖς προτάσεις. 1. Νὰ συζητηθεῖ τὸ θέμα σήμερα καὶ μὲ ἔγκριση τοῦ Σώματος νὰ παραπεμφθεῖ γιὰ ἄλλη Ἱεραρχία ἢ Ἡμερησία Διάταξη. 2. Νὰ συζητηθεῖ τὴν ἐρχομένη ἐβδομάδα μετὰ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Μακαριωτάτου ἀπὸ τὶς Βρυξέλλες, ὥστε νὰ δοθεῖ εὐκαιρία γιὰ σφαιρικὴ ἐνημέρωση ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν Συνέδρων καὶ 3. Νὰ συγκληθεῖ ἐκτάκτως ἡ Ἱεραρχία στὶς ἀρχὲς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου μὲ μοναδικὸ θέμα τὸ προκῆψαν.

Ὁ Μακαριώτατος ἔθεσε σὲ ψηφοφορία καὶ τὶς τρεῖς προτάσεις καὶ ἡ Ἱεραρχία μὲ πλειοψηφία υἰοθέτησε τὴν τρίτη. Ἔτσι, ἀποφασίσθηκε ἡ ἔκτακτη σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας γιὰ τὶς 4, 5 καὶ 6 Νοεμβρίου 2003.

Ἀκολούθως ὀρίσθηκαν τὰ θέματα καὶ οἱ Εἰσηγητές. Τὸ πρῶτο θέμα εἶναι: «*Ἡ ἱστορικὴ ἀνασκόπηση τοῦ ὄλου ζητήματος*» καὶ ἀνατέθηκε στὸν Σεβασμιώ-

τατο Μητροπολίτη Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμητοῦ κ. Δανιήλ. Τὸ δεύτερο: «*Ἡ νομοκανονικὴ θεώρηση τῆς Πράξεως τοῦ 1928*», καὶ ἀνατέθηκε στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο. Τὸ τρίτο θέμα εἶναι: «*Ὁ πέμπτος ὄρος τῆς Πατριαρχικῆς Πράξεως τοῦ 1928 ἐν σχέσει μετὰ τὸ ἄρθρο 3 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν ἰσχύοντα Καταστατικὸ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 590/1977*» καὶ ἀνατέθηκε στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιο.

Μετὰ τὸ διάλειμμα ὁ Μακαριώτατος παρακάλεσε νὰ ἀναγνωσθῆ ἡ ἀπαντητικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Πατριάρχου, τὴν ὁποία παρέδωσαν στὸν Μακαριώτατο πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνεδρίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ὁ Πανοσιολογιώτατος Μέγας Ἀρχιμανδριτὴς κ. Ἀθηναγόρας καὶ ὁ Ἱερολογιώτατος Ὑπογραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου κ. Ἐλπιδοφόρος, καὶ ὁ Μακαριώτατος ἀκολούθως ἀνέγνωσε τὴν προσωπικὴ ἐπιστολὴ του πρὸς τὸν Οἴκουμενικὸ Πατριάρχη, μετὰ τὴν ὁποία ζητεῖ μία συνάντηση προκειμένου νὰ ἀρθοῦν οἱ παρεξηγήσεις πού δημιουργήθηκαν.

Στὴ συνέχεια, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ἐφαρμόζοντας τὴν διάταξη τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ ἐγγραφῆς νέων Κληρικῶν στὸν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεία Ἐκλογίμων*» ψήφισε μετὰ μυστικὴ ψηφοφορία. Ἀπὸ τὴν καταμέτρηση τῶν ψήφων διαπιστώθηκε ὅτι στὸν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεία Ἐκλογίμων ἐνεγράφησαν καὶ οἱ δώδεκα προταθέντες Ἀρχιμανδριτεὶς Κληρικοὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΗΜΕΡΑΣ

Συνήλθε τὴν 2α Ἰανουαρίου 2003, στὴν δευτέρη τακτικὴ Συνεδρία Αὐτῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Μετὰ τὴν προσευχὴ καὶ ἀφοῦ ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν Ἱεραρχῶν, ἐπικυρώθηκαν τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἀκολούθως ὁ Μακαριώτατος κάλεσε στὸ βῆμα τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Νικόλαο, προκειμένου νὰ ἀναπτύξῃ τὸ σοβαρὸ, πολυδιάστατο καὶ

ἀμφιλεγόμενο θέμα τῆς Βιοθικῆς, πού ἀναφέρεται στὴν εὐθανασία.

Ὁ Σεβασμιώτατος Εἰσηγητὴς μετὰ εὐρύτητα σκέψεως καὶ ἐνέργεια διατυπώσεως καὶ βεβαίαια τὴν γνώση τοῦ θέματος, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἀγιογραφικὴ καὶ ἀγιοπατερικὴ θεμελίωση ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «*Ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς εὐθανασίας*» καὶ συμπερασματικὰ ὑπέδειξε τὴν ὑπέρβαση τοῦ θανάτου μετὰ τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ.

Στὴ συνέχεια ἔλαβαν τὸν λόγο οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Πατρῶν κ. Νικόδημος, Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθιμος, Ἀττικῆς κ. Παντελεῖμων, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Ἀντώνιος, Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος, Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Ἡλείας κ. Γερμανός, Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου κ. Δημήτριος, Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεῖμων, Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος, Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Στέφανος, Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου κ. Τίτος, Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμητοῦ κ. Δανιήλ, Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητος, Πειραιῶς κ. Καλλίνικος καὶ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιος, καὶ τὸν ἐποφελῆ διάλογο ἔκλεισε ὁ Μακαριώτατος μετὰ καίριες ἐπισημάνσεις.

Ἡ σεπτὴ Ἱεραρχία ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐνδελεχῆ μελέτη ὅλων τῶν παραμέτρων τοῦ θέματος κατέληξε στὰ ἑξῆς ἐπιγραμματικὰ συμπεράσματα-πορίσματα:

1) Ἡ ζωὴ μας ἀποτελεῖ ὑπέρτατο δῶρο τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς ὁποίας βρίσκονται στὰ χεῖρα Του καὶ μόνον.

2) Οἱ στιγμὲς τῆς ζωῆς μας πού συνδέονται μετὰ τὴν ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς, ὅπως καὶ αὐτὲς τῆς ἀδυναμίας, τοῦ πόνου καὶ τῶν δοκιμασιῶν μας, ἐγκρύπτουν μιὰ μοναδικὴ ἱερότητα καὶ περιποιοῦν μυστήριον πού ἀπαιτεῖ ἰδιάζοντα σεβασμὸ ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν, τῶν ἰατρῶν, τῶν νοσηλευτῶν καὶ τῆς κοινωνίας ὁλόκληρης.

3) Οἱ ἴδιες στιγμὲς εὐνοοῦν τὸν σεβασμὸ τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀνάπτυξη κοινωνίας ἀγάπης, τὴν ἐκδήλωση συμπόνιας καὶ ἐλέους. Τὸ αἴτημα κάποιων ἀσθενῶν γιὰ εὐθανασία στὴν οὐσία ἀποτελεῖ ἐρώτημα τῆς ἀγάπης μας πρὸς αὐτοὺς καὶ τῆς ἐπιθυμίας μας νὰ παραμείνουν κοντὰ μας.

4) Ὁ πόνος στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ, ὅπως καὶ κάθε δοκιμασία, μπορεῖ νὰ γίνῃ «*συνεργὸς πρὸς σωτηρίαν*» καὶ ἐνίοτε «*κρείττων καὶ αὐτῆς τῆς υἱείας*» κατὰ τὴν διδα-

σκαλία καὶ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας. Παρὰ ταῦτα, ἡ Ἐκκλησία ἀναγνωρίζοντας τὴν ἀσθένεια τῆς ἀνθρώπινης φύσεως, πάντοτε φιλόανθρωπα ζητεῖ τὴν ἀπαλλαγὴν «ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης», ἐνίοτε δὲ εὐχεται καὶ γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ὀδυνωμένων. Οἱ ἄνθρωποι προσευχόμεστε, δὲν ἀποφασίζουμε γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὸν θάνατο.

5) Ὅταν ἡ κοινωμία ἀγνοεῖ νὰ θεραπεύει τὸν πόνο μὲ ὑπομονή, προσευχὴ, ἀνθρώπινη συμπαράσταση καὶ θεϊκὴ ἐνίσχυση, τὸν ἀντιμετωπίζει μόνον μὲ φάρμακα καὶ τώρα μὲ τὸν προκλητὸ θάνατο ποὺ τὸν ὀνομάζει μὲν «καλὸ» (εὐ-θανασία), τὸν ἐκφυλίζει ὁμως σὲ βιολογικο-κοινωνικὸ συμβάν τῆς ἱστορίας τοῦ κάθε ἀνθρώπου.

6) Ἡ εὐθανασία, ἐνῶ δικαιολογεῖται κοσμικῶς ὡς «ἀξιοπροεπιτῆς θάνατος», στὴν πραγματικότητά ἀποτελεῖ ὑποβοηθούμενη αὐτοκτονία, δηλαδὴ συνδυασμὸ φόνου καὶ αὐτοχειρίας.

7) Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς εὐθανασίας παρέχει ἐξουσίες στοὺς ἰατροὺς καὶ τοὺς συγγενεῖς πέραν αὐτῶν ποὺ τοὺς ἀνήκουν, καίρια τραυματίζει τὶς σχέσεις ἰατροῦ-ἀσθενοῦς, ἀλλοιώνει τὴν ἀξία τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς ὡς ὑψίστου ἀγαθοῦ, θὰ μπορούσε νὰ ἐξελιχθεῖ σὲ ἀπειλὴ τῆς ζωῆς τῶν ἀσθενῶν ποὺ ἀδυνατοῦν νὰ ἀνταποκριθοῦν οἰκονομικὰ στὶς ἀπαιτήσεις τῆς θεραπείας καὶ νοσηλείας τους καὶ εὐνοεῖ τὴν καλλιέργεια μιᾶς ρατσιστικῆς καὶ εὐγονικῆς λογικῆς, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία προτιμῶνται οἱ ὑγιεῖς, οἱ νέοι, οἱ εὐκατάστατοι καὶ οἱ πετυχημένοι. Ἡ χρησιμοθηρικὴ αὐτὴ ἀντίληψις θέτει σὲ κίνδυνον τὸ δικαίωμα στὴ ζωὴ τῶν ἡλικιωμένων καὶ κοινωνικῶς ἀσθενεστέρων ἀνθρώπων.

8) Γιὰ τοὺς λόγους αὐτούς, ἡ Ἐκκλησία μας ποὺ πιστεύει στὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, στὴν ἀνάσταση τοῦ σώματος, στὴν αἰώνια προοπτικὴ καὶ πραγματικότητά, στοὺς πόνους ὡς «*στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν*» (Γαλ. στΔ 17), στὶς δοκιμασίες ὡς ἀφορμὲς καὶ εὐκαιρίες σωτηρίας, στὴν δυνατότητα ἀνάπτυξης κοινωνίας ἀγάπης καὶ συμπαράστασης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, κάθε θάνατο ποὺ εἶναι ἀποτέλεσμα ἀνθρώπινων ἀποφάσεων καὶ ἐπιλογῶν –ὄσο «καλὸς» καὶ ἂν ὀνομάζεται– τὸν ἀπορρίπτει ὡς «*ἕβριν*» κατὰ τοῦ Θεοῦ. Κάθε δὲ ἰατρικὴ πράξις ποὺ δὲν συντελεῖ στὴν παράταση τῆς ζωῆς, ἀλλὰ προκαλεῖ ἐπίσπευση τῆς στιγμῆς τοῦ θανάτου τὴν καταδικάζει ὡς ἀντιδεδοντολογικὴ καὶ προσβλητικὴ τοῦ ἰατρικοῦ λειτουργήματος.

9) Ἡ Ἐκκλησία συμπαρίσταται στὸν πόνο καὶ στὴν

ἀγωνία τῶν δοκιμαζομένων στὶς τελευταῖες τῶν στιγμῆς ἀσθενῶν καὶ στοὺς συγγενεῖς καὶ οἰκείους τῶν μὲ τὰ πνευματικὰ μέσα ἐνίσχυσεως τῆς πίστεως στὴν ἀγάπη καὶ τὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲ τὴν ἐξασφάλιση συνθηκῶν θαλπωρῆς καὶ ἀνθρωπιᾶς γιὰ τοὺς πάσχοντες.

10) Ἡ Ἐκκλησία ἐμπιστεύεται τοὺς ἰατροὺς καὶ νοσηλευτῆς ποὺ στηρίζουν τὶς θέσεις τῆς, καὶ συμπαρίσταται στὸν ἀγῶνα τους ὡς ὑπερασπιστῶν τῆς ζωῆς, κατὰ τὸ καθήκον τους ὑπὲρ αὐτῆς.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Συνῆλθε τὴν 3ῃ Ἰανουαρίου 2003, στὴν τρίτη καὶ τελευταία τακτικὴ Συνεδρία Αὐτῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Μετὰ τὴν προσευχὴ καὶ ἀφοῦ ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν Ἱεραρχῶν, ἐπικυρώθηκαν τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος κάλεσε στὸ βῆμα τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιο, προκειμένου νὰ ἀναπτύξει τὴν Εἰσήγησή του μὲ θέμα: «*Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ 100/1998 “Περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν”*».

Στὴ συνέχεια, τὸ Σῶμα ἐνέκρινε κατ’ ἀρχὴν τὴν τροποποίησιν τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ 100/1998 καὶ κατὰ τὴν κατ’ ἄρθρο συζήτησιν ἐνεκρίθησαν τὰ 8 πρῶτα ἄρθρα. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἡ συζήτησις διακόπηκε καὶ θὰ συνεχισθεῖ γιὰ νὰ ὁλοκληρωθεῖ κατὰ τὴν ἔκτακτὴ σύγκλησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τὸ μῆνα Νοέμβριον 2003.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομε, Ἀντιπρόεδρε τῆς Ι.Σ.Ι.

Σεβασμιώτατοι καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Ἡ κατ’ ἔτος τακτικὴ συνέλευσις τῆς Ι.Σ.Ι. ἀποτελεῖ

ὅπωςδήποτε γεγονὸς πολυσήμαντο γιὰ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ δέον νὰ συνιστᾷ σημεῖον ἀναφορᾶς Κλήρου καὶ λαοῦ, ἐπειδὴ εἶναι ἡ κορυφαία ἐκδήλωση τοῦ Συνοδικοῦ συστήματος, τοῦ διέποντος ἅπ' αἰώνων τὴν ἱστορικὴν πορείαν τῆς Ἐκκλησίας. Κατ' αὐτὴν, ὡς γνωστόν, δὲν συζητοῦνται μόνο τὰ ἀνακύπτοντα σοβαρὰ ζητήματα εἰς τὴν πορείαν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, οὔτε γίνεται μόνο σφαιρικὴ οὕτως εἰπεῖν ἐνημέρωσις τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῶν διατρεξάντων σοβαρῶν προβλημάτων καὶ τῆς ἀντιμετωπίσεώς των παρὰ τῆς Δ.Ι.Σ. — ὅσων ἐννοεῖται δὲν ἐμπίπτουν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀποφασιστικὴν ἀρμοδιότητα τῆς ΙΣΙ, — ἀλλὰ προσφέρεται παραλλήλως ἡ εὐκαιρία τῆς ἀδελφικῆς ἀναστροφῆς καὶ κοινωνίας τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν, ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος, πρὸς ἀμοιβαίαν ἐνίσχυσιν στὸν προκείμενον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας μας, ἀλλὰ καὶ παρηγορίαν στὶς θλίψεις ποὺ δοκιμάζομεν ἐνεκα τῆς προΐουσης ἐξελίξεως τῆς εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας ὡς κοσμικῆς, ὡς κοινωνίας δηλαδὴ οὐσιαστικὰ χωρὶς Θεοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας τὸν Κύριό μας καὶ Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας, διότι καὶ ἐφέτος μᾶς χαρίζει τὴν εὐλογημένην αὐτὴν εὐκαιρία, τὴν ὁποῖαν καὶ ἀξιοποιοῦμε κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ποιμνίου μας καὶ τῆς μέσα στὸν κόσμον πορείας καὶ θέσεώς μας.

Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης τὸν Κύριόν μας καὶ διὰ τὰς θλίψεις τὰς εὐρούσας ἡμᾶς σφόδρα, καθὼς καὶ διὰ τὴν ὑπομονὴν καὶ διάκρισιν τὰς ὁποίας μᾶς ἐξησφάλισεν εἰς τὴν ἀντίκρουσιν τῶν δηλητηριωδῶν καὶ πεπτρωμένων βελῶν τοῦ πονηροῦ, βελῶν τὰ ὁποία ἐξεπορεύθησαν ἄλλοτε μὲν ἔσωθεν τῆς αὐλῆς μας καὶ ἄλλοτε ἔξωθεν αὐτῆς. Ἄμετροέπειες, εὐκολοὶ κριτικὴ καὶ ἀμφισβήτησις καὶ αὐτῆς εἰσέτι τῆς ἀγάπης μας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, κακοπιστία, φθόνος καὶ ἔρις ὑπῆρξαν χαρακτηριστικὰ σημεῖα τῆς ἰδιόρρυθμης αὐτῆς διαπάλης. Ἐλλωστε, κατὰ τὸν θεῖον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, «πάντες εἰ ἐσμέν εὐσεβεῖς ἐξ ἑνὸς μόνου, τοῦ καταγινώσκειν ἄλλων ἀσέβειαν» (Λόγος β, Ρ.Γ. τ. 35, 485). Καὶ πάλιν κατὰ τὸν αὐτὸν ἅγιον Πατέρα «ἅπτεται γὰρ οὐ τῶν πολλῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρίστων ὁ μῶμος ὡς μόνον ἀν εἶναι τοῦ Θεοῦ τὸ παντελῶς ἅπταιστον καὶ ἀνάλωτον πάθειν» (Ἐπιτάφιος εἰς τὸν Μ. Βασίλειον Ρ.Γ. τ. 36, 533). Εἴμεθα ἐπίσης εὐγνώμονες πρὸς τὸν Κύριον διότι κατὰ τὴν προλαβοῦσαν Συνοδικὴν περιόδον, τὰ μετέχοντα τῆς ΔΙΣ μέλη τῆς Ἱεραρχίας διεπνέοντο ἅπαντα ἀπὸ βαθεῖαν ἐπί-

γνωσιν καὶ ὑπευθυνότητα ἐναντι τῶν ἀναφνεύτων προβλημάτων καὶ διὰ τῶν σοφῶν ὑποδείξεων των ὠδήγησαν τὰ πράγματα εἰς ὀμαλὰς λύσεις, τοῦθ' ὅπερ καὶ προσδοκῶμεν καὶ ἐλπίζομεν νὰ συμβῆ καὶ κατὰ τὴν μόλις πρὸς μὴνὸς ἀρξαμένην νέαν συνοδικὴν περιόδον. Ἡμεῖς προσωπικῶς ἀγαπῶμεν καὶ τιμῶμεν ἐξίσου ἅπαντες ἀνεξαιρέτως τοὺς ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὺς καὶ ἔχομεν ἀποδείξει ἐπανειλημμένως τοῦτο δι' ἔργων καὶ εὐπρεπείας, ἡ ὁποία ἐπιθυμοῦμεν νὰ μᾶς χαρακτηρίζει εἰς ὅλας μας τὰς ἐνεργείας. Καὶ ὅταν ἀκόμη δεχόμεθα ἄδικον καὶ ἀμετροεπὴ κριτικὴν δὲν ἔχομεν ἐπιτρέψει εἰς τὸν ἑαυτὸν μας προσωπικὴν ἀντιδικίαν, οὔτε μείωσιν τῶν πρὸς τοὺς εὐαρίθμους ἐπικριτὰς μας αἰσθημάτων μας, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἐντονον ἀναδύεται ἐκ τῶν μυχιῶν μας τὸ παράπονον τῆς ἐθελοτυφλότητος καὶ βαναυσότητος, αἱ ὁποῖαι συνοδεύουν κατὰ κανόνα τὰ ἐκτοξευόμενα ἐναντίον μας βέλη, ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἀποδείξωμεν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης, εὐκαιρίας δοθησομένης.

Ἐπειδὴ διὰ λόγους ἐξοικονομήσεως χρόνου δὲν πρόκειται ἐφέτος νὰ σᾶς παρουσιάσω, ὡς ἔπραττα κατὰ τὰ περασμένα χρόνια, μὲ Εἰσαγωγικὴν ὁμιλία μου, τὰ οὕτως εἰπεῖν πεπραγμένα τῆς ληξάσης Συνοδικῆς περιόδου πρὸς ἐνημέρωσίν σας, ἐσκέφθην νὰ συμπεριλάβω στὴν προσφώνησή μου αὐτὴ περιληπτικὰ μερικὰ ἀπὸ τὰ σοβαρότερα θέματα ποὺ ἀνέκυψαν, εἴτε ἀνεφάνησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑφ' ἱστορήσιν περιόδου, ἢ ἐκληροδοτήθησαν σ' αὐτὴν ἀπὸ τὸ παρελθόν, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ συνειδητοποιήσετε ἀκόμη περισσότερο τοὺς ἀποκαλυπτικούς καιροὺς τῆς μετανεωτερικῆς μας ἐποχῆς, ποὺ ἐπιβάλλουν σὲ ὅλους μας νῆξημένη ἐγρήγορησι, καὶ σοβαρὴ ἐνασχόληση μὲ τὰ οὐσιώδη, ἐνῶ παράλληλα μᾶς ἀναγκάζουν νὰ ἀνακαλέσουμε στὴν μνήμη μας μερικὰς ἀλήθειες ὅτι δηλ. ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τὸ σωστικὸ τῆς ἔργου ὄχι μὲ ἐκεῖνα ποὺ συνήθως πράττει, οὔτε μὲ ἐκεῖνα ποὺ λέγει, ἀλλὰ μὲ αὐτὸ ποὺ εἶναι. Δηλ. τὴν πίστη ἐνὸς «καινοῦ» κόσμου διαφορετικοῦ ἀπὸ τὸν φθαρτὸ καὶ συμβατικὸν στὸν ὁποῖο ζοῦμε, καὶ τὴ βίωση τῆς προσδοκώμενης Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ποὺ δὲν εἶναι ἀπλὰ μιὰ ἐσχατολογικὴ μόνον ὄντοτητα, ἀλλὰ ἀποτελεῖ καὶ μιὰ χειροπιαστὴ πραγματικότητα, ἐναλλακτικὴ πρόταση ζωῆς, ὑπέρβαση τῆς καθημερινότητος καὶ τῆς φθαρτότητος τῆς χοϊκῆς ζωῆς μας.

Ἄναγκαστικὰ ὁ λόγος μου αὐτὸς θὰ εἶναι περιληπτικὸς καὶ σύντομος, ἀλλὰ σαφὴς καὶ περιεκτικὸς.

Ἄλλωστε τὰ ἐκδιδόμενα εἰς τὸ τέλος ἐκάστης μηνιαίας Συνόδου δελτία τύπου ἐπὶ τῶν ληφθεισῶν κατὰ τὰς συνεδριαίας ἀποφάσεων, ἔχουν τηρήσει κατὰ βάσιν ἐνήμερον τὴν Ἱεραρχίαν ἐπὶ τῶν σοβαρωτέρων ὑποθέσεων ποὺ ἀπασχόλησαν τὸ διαρκές συνοδικὸν μας ὄργανον.

1. Κορυφαία μέρημά μας καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸ διάστημα ὑπῆρξεν ἡ ἀνάγκη ἐσωτερικῆς ἀναδιοργάνωσης τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν στελεχῶν μας κυρίως. Τὸ ἔμφυχο στελεχιακὸ μας δυναμικὸ παραμένει ἡ μεγάλη μας δύναμη, ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη μας ἀδυναμία ταυτοχρόνως τόσο στὴ διοίκηση, ὅσο καὶ στὴν ἱεραποστολή ἐνώπιον τῶν προσκλήσεων τοῦ κόσμου γιὰ μιὰ συνεχῆ μαρτυρία ζωῆς καὶ πίστεως. Ἡ καλλιέργεια πρωτίστως τῶν ἱερατικῶν κλίσεων καὶ ἡ ἐξασφάλιση νέων καὶ προσοντούχων κληρικῶν ἐπέβαλαν τὴν σὲ βάθος ἀνάλυση τοῦ θέματος αὐτοῦ, ὅπως ἀνεπτύχθη πρὸ ἔτους στὴν αἴθουσα αὐτῆ, προκειμένου νὰ συναχθοῦν σοφὰ καὶ κυρίως ρεαλιστικὰ συμπεράσματα καὶ νὰ ὑπερπηδηθοῦν θεσμικὲς ἀγκυλώσεις καὶ πεπαλαιωμένες ἀντιλήψεις ποὺ ἐμποδίζουν τὴν προσέλευση στὸν κληρὸ νέων ἀνθρώπων. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης Συνόδου θὰ παρουσιασθοῦν τὰ συμπεράσματα, στὰ ὁποῖα κατέληξαν οἱ 4 ὁμάδες ἐργασίας ποὺ συνεκροτήθησαν μετὰ τὴν σχετικὴ εἰσήγηση τοῦ Σεβ. Θηβῶν κ. Ἱερωνύμου καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπεξεργασίας ποὺ αὐτὰ ὑπέστησαν ἀπὸ τὴν ΔΙΣ. Παρὰλλήλως, συνεχίσθησαν τὰ προγράμματα τῆς διὰ βίου ἐπιμόρφωσης τῶν στελεχῶν μας, τὰ συνέδρια, οἱ ἡμερίδες, τὰ πνευματικὰ συμπόσια καὶ ὅλες οἱ συναφεῖς δραστηριότητες προκειμένου τὰ στελέχη μας νὰ ἀναχθοῦν σὲ ἀνώτερα ἐπίπεδα ἐκπαίδευσης καὶ μάθησης γιὰ νὰ καταστοῦν καταλληλότερα καὶ ἰκανότερα νὰ ἀντιμετωπίζουν τὶς ἀνάγκες τῶν καιρῶν.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι δὲν διαθέτουμε στὸ βαθμὸ ποὺ θὰ ἐπιθυμούσαμε αὐστηρῶς ἐπιλεγμένα στελέχη σὲ ἀριθμὸ ἀνάλογο τῶν συνεχῶς αὐξανομένων ἀναγκῶν μας, καὶ δὲν ἀσκοῦμε συστηματικὰ πρακτικὲς ποιητικῆς ἀναβάθμισης καὶ ἀνανέωσης. Ἡ ἔλλειψη αὐτῆ μᾶς ὀδήγησε, ὅπως λεπτομερῶς ἀνελύσαμε πρὸς τὴν ΔΙΣ, στὴν ἀνάγκη καθιερώσεως ὑποτροφιῶν σὲ νέους καὶ γιὰ γνωστικὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα μέχρι πρὸ τινος ἔθεωροῦντο ἀδιάφορα γιὰ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἔτσι, μετὰ τὴν ἔναρξη τοῦ νέου προγράμματος αὐτῆ τὴν ὥρα σπουδάζουν στὸ ἐξωτερικὸ μὲ ὑποτροφία τῆς Ἐκκλησίας νέοι στὴ Βιοηθική, στὴ δημοσιογραφία, στὴ διοίκηση, στὶς διεθνεῖς σχέσεις, στὴν τεχνικὴ τῆς τηλεόρασης, στὴ ναοδομία, κλπ.

Ταυτόχρονα, προωθήσαμε πρόγραμμα ταχείας ἐκμάθησης τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης ἀπὸ ὁμάδα 25 νέων κληρικῶν τῆς Ι.Α.Α., τὸ ἴδιο δὲ συνεστήσαμε, μετὰ ἀπόφαση τῆς ΔΙΣ καὶ πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχες, σὲ μιὰ προσπάθεια νὰ ἀποκτήσουμε στελέχη κατηρητισμένα καὶ γλωσσομαθῆ, διότι καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ ὑστεροῦμε. Κάθε ὅμως προσπάθειά μας νὰ ἐπιμορφώσουμε τὰ ὑπάρχοντα στελέχη μας καὶ νὰ ὀργανώσουμε τὸ χῶρο μας εὐκόλα διαστρέφεται καὶ παρουσιάζεται ἄλλοτε μὲν ὡς δῆθεν ἐκκοσμίκευση, ἄλλοτε δὲ ὡς δῆθεν ἀπομίμηση βατικανείων μεθόδων ὀργάνωσης, ἐνῶ τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ὁ κόσμος ἀλλάζει καὶ τὸ σκηναϊκὸ μεταβάλλεται καὶ ὅποιος δὲν τὸ ἀντιλαμβάνεται ἀδικεῖ καὶ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὴν Ἐκκλησία.

Παρὰλλήλως, μελετήσαμε τὶς δυνατότητες ἀλλαγῶν στὶς δομὲς τοῦ ἱεραποστολικοῦ μας ἔργου ὡς λ.χ. τὴν ἀναδιοργάνωση τοῦ θεσμοῦ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, τὴν ἀναδιάρθρωση τῶν ἐνοριῶν τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων, τὴν ἄσκηση μὲ νέες μεθόδους τῆς ποιμαντικῆς, τὴν ἀνάληψη πρωτοβουλιῶν σὲ νέους κρίσιμους τομεῖς, ὅπως εἶναι λ.χ. τὰ ναρκωτικά. Σὲ ἐπίπεδο κεντρικῆς διοικήσεως ἐτοιμάσαμε τὸν Κανονισμὸ λειτουργίας τῶν Συνοδικῶν καὶ τῶν Εἰδικῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, φροντίσαντες νὰ διευκολύνουμε τὴν αὐτενέργεια καὶ τὴν ἀνάληψη πρωτοβουλιῶν ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς κυρίως, οἱ ὁποῖοι, ἐπειδὴ εἶναι μόνιμα ἀπασχολημένοι μετὰ τὰ εἰδικὰ θέματα ἐκάστης Ἐπιτροπῆς, φρονοῦμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιορίζονται στὴν τυπικὴ διεκπεραίωση μόνον τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων, ἀλλὰ νὰ ἀναλάβουν ἔργον συντονισμοῦ, μετὰ τὴν συνεργασία τῶν Προέδρων τῶν, τοῦ ὅλου ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπειδὴ αὐτοὶ εἶναι μόνιμα στελέχη τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ πρέπει νὰ κληθοῦν νὰ κινήσουν διακριτικὰ τὸ μηχανισμὸ λειτουργίας καὶ ἀπόδοσής των. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλες προτάσεις ποὺ μελετῶνται καὶ θὰ ὀριμᾶσουν γιὰ νὰ ἀχθοῦν πρὸς συζήτηση ἐνώπιον εἴτε τῆς ΔΙΣ, εἴτε τῆς ΙΣΙ. Ὅμως, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπογραμμίσω ἐδῶ τὶς δυσκολίες προσαρμογῆς πρὸς τὶς νέες συνθήκες ποὺ διαμορφώνονται, δυσκολίες ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὴ φύση τοῦ μηχανισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ τὴν ἀπουσία σχετικοῦ προβληματισμοῦ. Πιο εὐκόλο εἶναι νὰ ὀχυρώνεται κανεὶς πίσω ἀπὸ τὴν δῆθεν πνευματικότητα ποὺ τὸν ἐνδιαφέρει γιὰ νὰ ἀπορρίπτει κάθε ἀνανεωτικὴ προσπάθεια. Ἄλλὰ καὶ κάθε σχετικὴ πρόταση γιὰ νὰ εἶναι βιώσιμη καὶ κυρίως ἀποτελεσματικὴ θὰ πρέπει νὰ ἐκκινᾷ ἀπὸ εἰλικρινῆς ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν πρόοδο τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὄχι ἀπὸ στε-

νόκαρδες καὶ ὀπισθόβουλες σκέψεις, ποὺ ἀποβλέπουν στὴν ἱκανοποίηση στείων παθῶν καὶ μικρῶν ἐπιδιώξεων προσωπικοῦ χαρακτῆρα.

2. Κατὰ τὴν διαρρέυσασαν περίοδον ἐκυρίαρχησεν ἡ νέα Συνταγματικὴ Συνθήκη τῆς Ε.Ε. καὶ ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀναφορὰ στοῦ προοίμιόν της τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὡς θεμελίου τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Γιὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἡ Ἐκκλησία μας πολλάκις διεκήρυξε τὴν ἐπίσημη θέση της ὅτι ἡ μνεία καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ μεταξὺ τῶν πνευματικῶν ρευμάτων ποὺ διεμόρφωσαν τὴν Εὐρώπη — κλασικὴ ἑλληνικὴ ἀρχαιότης καὶ ρωμαϊκὸ δίκαιο — εἶναι ζήτημα ἱστορικῆς μνήμης καὶ αὐτοσυνειδησίας, γραπτὰ δὲ ὑπομνήματα ἐπ’ αὐτοῦ ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὴν ἑλληνικὴ κυβέρνησι, τὶς ἐτερόδοξες εὐρωπαϊκῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τὰ θεσμικὰ ὄργανα τῆς Ε.Ε., τοὺς εὐρωβουλευτῆς μας, καὶ τὸν κ. Βαλερὺ Ζισκάρ Ντ’ Ἐσταίη πρ. Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ Πρόεδρος τῆς Συνέλευσης, ἡ ὁποία ἐπεξεργάσθη τὸ ὑπὸ συζήτηση Εὐρωπαϊκὸ Σύνταγμα, μὲ τὸν ὁποῖον συνηντήθημεν στὴν Ἀθήνα καὶ εἶχαμε καὶ σχετικὴ προφορικὴ συζήτηση. Παρὰλλήλως, εἶχαμε προσωπικῆς συναντήσεις τόσο μὲ τὸν Πρόεδρο τοῦ Εὐρ. Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν ΚΕΚ στὴν Ἀθήνα, ὅσο καὶ μὲ τὸν ἀποχωροῦντα Γεν. Γραμματέα τοῦ Π.Σ.Ε. δρ. Ράιξερ, στὴν προσπάθειά μας νὰ ἐξασφαλίσουμε συναντίληψη στὴν ἀποκατάστασι τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας. Γραπτὸ μῆνυμα ἀπηυθύνσαμε καὶ πρὸς τὸν Πάπαν Ρώμης Ἰωάννην-Παῦλον ΙΙ, καθὼς καὶ πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τοὺς λοιποὺς Προκαθημένους τῶν ἁγίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἐπίσης, γιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν συνεκαλέσαμεν στὴν Ἀθήνα στίς ἀρχὲς Μαΐου διευρωπαϊκὸ Σινέδριον μὲ θέμα «*Ἀρχὲς καὶ ἀξίες γιὰ τὴν οἰκοδόμησι τῆς Εὐρώπης*», οἱ ἐργασίαι τοῦ ὁποῖου ἐστέρθησαν, κατὰ γενικὴ ὁμολογία, ἀπὸ μεγάλη ἐπιτυχία. Σ’ αὐτὸ μετέσχον χριστιανοὶ ὄλων τῶν ὁμολογιῶν, καθὼς καὶ πολιτικοὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ὑπόλοιπὴν Εὐρώπην, ποὺ ὅλοι διετράνωσαν τὶς θέσεις των, ὅμοιες μὲ τὶς δικῆς μας, γιὰ τὶς χριστιανικῆς ἀξίες ποὺ βρίσκονται στὴν βάση καὶ στίς ρίζες τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ἀτυχῶς οἱ προσπάθειαι ποὺ ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν κατεβάλαμε δὲν ἐτελεσφόρησαν καὶ ἐνῶ στοῦ σχεδίου προοίμιου τῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης εἶχαν συμπεριληφθεῖ ὡς ρίζες τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης, ὁ κλασικὸς Ἑλληνισμὸς, τὸ ρωμαϊκὸ Δίκαιο καὶ ὁ Διαφωτισμὸς, οἱ εὐρωπαῖοι πολιτικοὶ πρὸ τῶν πιέσεων καὶ τοῦ κινδύνου νὰ ἀναγραφῆ καὶ

τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανισμοῦ, διέγραψαν καὶ τὶς προηγουμένους ἀναφορῆς, καὶ τοῦτο παρὰ τὶς θαρραλέες σχετικῆς διακηρύξεις τῶν παλαιῶν πατέρων τῆς ἐνωμένης Εὐρώπης, ποὺ πρὶν ἀπὸ 50 καὶ πλέον χρόνια εἶχαν διακηρύξει ὅτι «*Ἄν ὁ Χριστιανισμὸς ἐξαφανισθεῖ μιὰ μέρα, τότε θὰ ἐξαφανισθεῖ ὁλόκληρος ὁ πολιτισμὸς μας*» (Τ. Ἑλλιοτ). Τέλος ἡ ΔΙΣ, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς Θρονικῆς μας ἐορτῆς, ἀπηυθύνεν ἀπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐμπνευσμένο Μῆνυμα πρὸς τοὺς εὐρωπαῖους, ὑπογραμμίζοντας τὸ ἀτόπημα τῆς διαγραφῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ τὸ προοίμιον τοῦ σχεδίου Συντάγματος. Ἄς σημειωθεῖ ὅτι κατὰ τὴν ὁμιλίαν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου στίς 29-6-03 ἐζητήσαμεν τὴν εὐρείαν συμμετοχὴν τῶν λαῶν στὴν ἀποδοχὴ τοῦ νέου Συντάγματος, ὥστε στοῦ μείζονος τοῦτο θέμα νὰ προσδοθῆ τὸ μέγιστον δυνατὸ κῆρος μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τῆς ἀμεσης δημοκρατίας. Τὰ κείμενα τῆς Διακηρύξεως, καὶ τῆς ὁμιλίας μας στὸν βράχον τοῦ Ἀρείου Πάγου στὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀγγλικὴν γλῶσσαν ἐξεδόθησαν σὲ αὐτοτελῆς καλλιτεχνικὸ φυλλάδιον καὶ ἀπεστάλησαν πρὸς τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη τόσο στὴν Ἑλλάδα, ὅσο καὶ στοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ συνοδεύτηκε μὲ ἐπιστολὴν πρὸς τὶς Εὐρωπαϊκῆς Ἐκκλησίας γιὰ μιὰ συστράτευση στὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ στοῦ προοίμιον καὶ κατὰ τῆς περιθωριοποίησής του.

3. Κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον εἰς τὴν Πατρίδα μας καὶ εἰς ἄλλας χώρας προωθήθησαν οἱ ὑλιστικῆς καὶ ἀφρονες ὠφελιμιστικῆς ἀντιλήψεις καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἡ φθοροποιὸς χρῆσις τῆς τεχνολογίας σὲ βάρος τοῦ περιβάλλοντος τῶρα ἄρχισε νὰ προωθεῖται καὶ σὲ βάρος τοῦ ἴδιου τοῦ ἐφευρέτη της. Ὅπως γνωρίζετε ἐψηφίσθη στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ὁ Νόμος γιὰ τὴν τεχνητὴ ὑποβοήθησι τῆς ἀναπαραγωγῆς, ὁ ὁποῖος πολλὰ προβλήματα μπορεῖ νὰ προκαλέσει εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον καὶ γιὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἱερά Σύνοδος κατέθεσε τὶς παρατηρήσεις Της καὶ τὶς ἐποικοδομητικῆς προτάσεις Της. Τὰ θέματα τῆς Βιοθικῆς ποὺ ἀφοροῦν στοῦ μυστήριον τῆς ζωῆς θὰ κυριαρχήσουν τὰ ἐπόμενα χρόνια καὶ ἡ Ἐκκλησία μας διὰ τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Βιοθικῆς εἶναι ἐτοιμὴ νὰ δώσει λόγον ἐμπεριστατωμένον καὶ ὑπεύθυνον παντὶ τῷ αἰτοῦντι. Καὶ δὲν θὰ παύσουμε νὰ κηρύσσουμε τὸν σεβασμὸν στὴ ζωὴ, στὴν πατρότητα, τὴ μητρότητα καὶ τὴν οἰκογένειαν, καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴ στιγμὴ τῆς συλλήψεως του εἰς τὴν μήτρα τῆς μητέρας ἕως τὸν φυσικὸ θάνατόν του. Δὲν θὰ παύσουμε νὰ καταδικά-

ζουμε διαστροφές, ὅπως ἡ ὁμοφυλοφιλία, καὶ νὰ διδάσκουμε ὅτι ἡ μονογεϊκὴ οἰκογένεια, ἡ παιδοποιῶν με ἄγνωστους δότες-γονεῖς καὶ ἡ ἀντίληψη τῆς κυριαρχίας τῆς μητέρας ἐπὶ τοῦ ἐμβρύου ἀποτελοῦν ἐκφάνσεις ἐγωϊστικῶν καταστάσεων, μὲ σοβαρὲς ἐπιπτώσεις στὰ παιδιά ποὺ χωρὶς νὰ ἐρωτηθοῦν θὰ γεννηθοῦν καὶ θὰ μεγαλώσουν σὲ ἓνα περιβάλλον ἀφύσικο καὶ ἀνώμαλο.

4. Οἱ σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ τὴν Εὐρώπη παγιώνονται σιγά-σιγά καὶ ἐξαπλώνονται μὲ δυναμικὸ μὲν, ἀλλὰ καὶ μὲ συνετὸ τρόπο. Στὴν ἐποχὴ μας, δὲν δικαιολογούνται πρακτικὲς ἀπομόνωσης καὶ φανατισμοῦ ἐν ὀνόματι τῆς ἀληθείας, τὴν ὁποῖαν διακρατοῦμεν. Κατὰ τίς ποικίλες ἐπαφές μας μὲ τοὺς ἑτεροδόξους ἀδελφοὺς δὲν διστάζουμε νὰ τονίζουμε τὴν αὐτοσυνειδησίαν μας καὶ τὴν πλούσια παραδόσή μας, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ ὁμιλοῦμεν μαζὶ των, νὰ ἀνταλλάσσουμε ἐπισκέψεις καὶ νὰ κινούμεθα ἄνετα χωρὶς φοβίες καὶ ἀποκλεισμούς. Ἦδη τὰ «ἀνοιγμάτα» μας πρὸς τὴν Εὐρώπη, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔχουμε τὴν συνοδικὴ ἐγκριση, ἀρχίζουν νὰ ἀποδίδουν καρποὺς καὶ τὸ ὄνομα τῆς Ἐκκλησίας μας προφέρεται μὲ μεγάλο σεβασμὸ καὶ ἀναγνώριση ἀπὸ ἐκείνους ποὺ μέχρι χθὲς διέβλεπαν στὴ στάση μας μίαν ἐχθρότητα ποὺ οὔτε μᾶς ἐκφράζει, οὔτε καὶ μᾶς ταιριάζει. Ἄλλωστε, μὴ λησμονοῦμεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν συμμετοχὴ τῆς στοὺς θεολογικοὺς διαλόγους καὶ σὲ διαχριστιανικὰ *Fora* δίδει καθημερινὰ τὴ μαρτυρία τῆς μοναδικῆς πίστεώς μας, πράγμα ποὺ προϋποθέτει τὴ χάραξη σωστῆς γραμμῆς πλεύσεως μακριὰ ἀπὸ μισαλλοδοξίες καὶ φονταμενταλισμούς, ποὺ μᾶς ἀδικοῦν καὶ τραυματίζουν τὴν ἐνότητά μας. Εἶναι ὅπως δὴποτε εὐπρόσδεκτη ἢ καλόπιστη κριτικὴ καὶ ἡ ἐπισήμανση ἀποφυγῆς λαθῶν στὶς σχέσεις αὐτές. Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι ἀπαράδεκτο καὶ ἀπόβλητο εἶναι τὸ νὰ καθορίζουν τὴ στάση μας ἐναντι τῶν ἄλλων κάποια κέντρα ἀντίδρασης ποὺ λυμαίνονται τὴ Θεολογία καὶ τὴν ὀρθόδοξη Πνευματικότητα μὲ τὸ στήσιμο ἐνὸς εἶδους λαϊκῶν δικαστηρίων, ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν δημοσιογραφικῶν των ὀργάνων, πρὸς καταδίκην τῶν ποιμένων, ποὺ ὡστόσο βαστάζουν τὸ βάρος καὶ τὸ κόστος τῆς παρουσίας τῆς Ἐκκλησίας μας στὴ διεθνή θεολογικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ σκηνή. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἐπεχειρήσαμε νὰ πείσουμε περὶ τῶν ἀγαθῶν προθέσεών μας, ἀλλὰ εἰς μάτην. Πρόκειται γιὰ ἀνθρώπους ἀντιλόγους, ποὺ ταλανίζονται ἀπὸ φαντασιώσεις καὶ φοβίες καὶ ποὺ ἡ ἐπιδιώξή των εἶναι νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὴν ἰδικήν των εὐσέβειαν μὲ τὸ νὰ καταγι-

νώσκουν μόνον τῶν ἄλλων τὴν ἀσέβειαν.

5. Τὸ Σχέδιο Ἄναν γιὰ τὴν «ἐπίλυση» τοῦ Κυπριακοῦ ὑπῆρξεν ἀφορμὴ μεγάλου προβληματισμοῦ μας, ἐπειδὴ οἱ πάντες ἀνέμεναν τὴ γνώμη τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπ' αὐτοῦ. Πρὶν διατυπώσουμε τὴν ἀποψή μας ἐδέχθημεν στὸ Γραφεῖον μας τὸν ΥΠΕΞ κ. Γ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐνημέρωσε γιὰ τὸ Σχέδιο καὶ τίς προοπτικὲς του, ἐνῶ ἐδέχθημεν συνεδριαζούσης τῆς ΔΙΣ τοὺς κυπρίους Ἱεράρχες Πάφου κ. Χρυσόστομο καὶ Κυρηνείας κ. Παῦλο, οἱ ὁποῖοι μᾶς μετέφεραν τὸ κλίμα ποὺ ἐπικρατοῦσε στὴν Κύπρο, καθὼς καὶ τίς περὶ τοῦ Σχεδίου ἀπόψεις των. Τὴν σχετικὴ μας ἐνημέρωση συνεπλήρωσαν κατ' ἰδίαν συνομιλίες μὲ ἀρμόδια πρόσωπα, γνώστες τοῦ θέματος καὶ δυνάμενα νὰ διαθέτουν κρίσιν. Ἀποτέλεσμα ὅλης αὐτῆς τῆς κοπιώδους διαδικασίας, καθὼς καὶ τῆς εὐρείας συζητήσεως, ἡ ὁποία ἐγένετο ἐπὶ Συνόδου, ἦτο ἡ δημοσίευσις τοῦ Ἀνακοινωθέντος μας, μὲ τὸ ὁποῖο ἐφιστούσαμε τὴν προσοχὴ τῶν ἀρμοδίων στὴν ἀποφυγὴ τῶν παγίδων τοῦ Σχεδίου σὲ βάρος τῆς ἑλληνικότητος τῆς νήσου. Ἡ Κύπρος εἶναι πλέον πλήρες μέλος τῆς Ε.Ε. καὶ ἐλπίζομεν ὅτι μὲ βάση τὸ Κοινοτικὸ Κεκτημένο καὶ τὸν Εὐρωπ. Χάρτη Ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων σύντομα ὅλοι οἱ Κύπριοι ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἐθνότητα καὶ θρησκεία θὰ ἀπολαμβάνουν τὴν ἐλευθερία καὶ εὐημερία μιᾶς ἐνωμένης καὶ ἐνιαίας δημοκρατικῆς κρατικῆς ὀντότητας.

6. Ἰδρυσις τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη». Τὴν ἰδρυσὴ τῆς ἐπέβαλεν ἡ ἀνάγκη τῆς ἐτοιμότητος τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς παροχὴν βοηθείας σὲ χώρες τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Μ. Ἀνατολῆς, μὲ βάση προγράμματα τῆς ΥΔΑΣ καὶ ΥΠΕΞ. Οἱ πολεμικὲς περιπέτειες στὸ Κόσσοβο, στὸ Ἰράκ, στὴ Παλαιστίνη, στὸ Ἀφγανιστάν, καὶ ἡ ἀνασυγκρότηση στὴ Ρουμανία, Γεωργία, Ἀλβανία κ.ἄ. ἔφεραν στὸ προσκῆνιο τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ δώσει χεῖρα βοηθείας στοὺς πάσχοντες συνανθρώπους μας ἀποστέλλοντας τόνους ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας, καὶ ἀναλαμβάνοντας τὴ χρηματοδότηση προγραμμάτων ἀνοικοδομήσεως σχολείων, ἐκκλησιῶν, μοναστηριῶν ποὺ τὸ πολεμικὸ μένος ἐγκρέμισε, ἢ τὴν προσφορὰ ἀσθενοφόρων ὀχημάτων. Ἦδη σχετικὰ προγράμματα ἀνοικοδομήσεως ἐφαρμόζονται στὶς χώρες αὐτές, ἐνῶ παραλλήλως ἐξακολουθεῖ ἡ ἀποστολὴ ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας ποὺ γιὰ μόνον τὸ Ἰράκ ἔχει μέχρι στιγμῆς ὑπερβεῖ τοὺς 1200 τόνους.

7. Ἡ ἀνέγερσις τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου καὶ τῶν δορυφορικῶν του κτιρίων στὴν περιοχὴ Καρέα μᾶς ἀπη-

σχόλησε ζωηρά και κατά την διαρρεύσαν περίοδον. Ἐκάναμε δυστυχῶς και παρὰ την ἔντονη ἐπιθυμία μας μόνο μικρά τινα βήματα πρὸς τὰ ἔμπρὸς ἀντιπαλαίοντες πρὸς τὸ τέλος τῆς γραφειοκρατίας κυρίως, ἀλλὰ και τῆς κυβερνητικῆς ἀδιαφορίας, ἀν ὄχι ἀρνήσεως. Τὰ ἀλλεπάλληλα διαβήματά μας πρὸς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργοὺς παρέμειναν ἄκαρπα, παρὰ τις περὶ τοῦ ἀντιθέτου διαβεβαιώσεις των. Κωλυσιεργία και στασιμότης και ἀπουσία πολιτικῆς βουλήσεως ἄφησαν χωρὶς τὴ δέουσα και ἀναμενόμενη ἀνταπόκριση τὰ αἰτήματά μας, καταδικάζοντας την Ἐκκλησία νὰ ἀναμένει τὴν ὑλοποίησιν τῶν ὑποσχέσεων, τις ὁποῖες ἄλλωστε ἐδέχετο κάθε φορὰ πὺ ἐνοχλοῦσε τὰ ἀρμόδια κυβερνητικὰ πρόσωπα. Τρανὸ παράδειγμα εἶναι ἡ παρὰ τις περὶ τοῦ ἀντιθέτου διαβεβαιώσεις των μὴ μέχρι στιγμῆς χορήγησις ἀδείας γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἐκκλησίας σὴν ὁδὸ Δεινοκράτους. Ἐπίσης, ἡ παρατηρούμενη δυστοκία γιὰ τὸν νόμιμο ἀποχαρακτηρισμὸ τῆς ἐκτάσεως ἐπὶ τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ ἀνεγερθεῖ τὸ συγκρότημα τῶν κτιρίων γιὰ τις Συνοδικῆς και ἄλλες ὑπηρεσίες. Ἡ μὴ προώθησις σὴν Βουλὴ μὴχρι σήμερα τοῦ νομοσχεδίου γιὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση παρὰ τις ἀντίθετες ὑποσχέσεις. Τὰ παραδείγματα αὐτὰ εἶναι ἀπλῶς ἐνδεικτικὰ τοῦ κλίματος πὺ ὑφίσταται σὴς σχέσεις μας μὲ τὴν κυβέρνησις, προφανῶς ἔνεκα τῆς στάσεώς μας σὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων. Ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι δικαιούμεθα νὰ ἐξαγοράσουμε τὴν κυβερνητικὴ εὐνοια προδίδοντας τὸν ἀγῶνα πὺ ἐκάναμε γιὰ τις ἀρχές μας, προκειμένου νὰ μὴ μετατραπῆ ἡ χώρα μας σὲ ἄθεο κράτος. Ἐμεῖς πάντως συνεχίσαμε ὄχι μόνο νὰ προβάλλουμε τὰ αἰτήματά μας ἐνδυνάμως, ἀλλὰ και προέβημεν σὴν σύστασις και δύο Α.Ε., μιὰς γιὰ τὴ διαχείρισις τῶν κονδυλίων ἀπὸ τὸ Γ' Πακέτο Ε.Ε. και μιὰς ἄλλης γιὰ τὴν ἀνέγερση χώρων σταθμεύσεων αὐτοκινήτων. Οἱ Α.Ε. αὐτῆς ἤδη λειτουργοῦν και ἐτοιμάζουν τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν ἔργων πὺ τοὺς ἔχουν ἀνατεθεῖ ἢ θὰ τοὺς ἀνατεθοῦν. Βέβαια θὰ πρέπει νὰ πῶ ὅτι ὠρισμένες ἀπὸ τις προτάσεις μας, μικροῦ σχετικῶς βεληνεκοῦς, ἔχουν ἐγκριθεῖ και ἀπομένει ἡ ἀνάθεσις τῶν μελετῶν σὲ εἰδικὰ Γραφεῖα κατόπιν διαγωνισμοῦ.

8. Τὸ ζήτημα πὺ ἔθεσε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 720/28.7.03 ἐπιστολήν του τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, δηλ. ἡ ἀπαίτησις γιὰ ὑποβολὴ τοῦ Καταλόγου τῶν ἐκλογίμων πρὸς αὐτὸ δι' ἐγκρισιν προκειμένης τῆς πληρώσεως τῆς χηρηνούσης Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ἀρχικὰ και τῆς

Ἱ. Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως μεταγενεστέρως, ἀντιμετωπίσθη ἀπὸ τὴν ΔΙΣ μὲ τὴν ἐπιβαλλόμενη νηφαλιότητα, ὑπευθυνότητα ἀλλὰ και ἀποφασιστικότητα, χωρὶς περιττὰς φραστικῆς ἐκφράσεις πὺ εἶναι δεῖγμα πανικοῦ και χωρὶς βλαπτικῆς γιὰ τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπιπτώσεις. Δὲν ἐδιστάσαμε νὰ τονίσουμε τὴν ἀγάπην και τὸ σεβασμὸ μας πρὸς τὸ Φανάρι, ὅπως αὐτὰ ἐκφράζονται ἐπὶ 75 τώρα χρόνια μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1928 ἐκδοσὴ τῆς Πατριαρχικῆς και Συνοδικῆς Πράξεως περὶ τῆς διοικητικῆς ἐνσωματώσεως σὴν Ἐκκλησία μας τῶν τότε λεγομένων Νέων Χωρῶν, ἀλλὰ και τὴν ἀνυποχώρητην πρόθεσιν μας νὰ μὴ ὑποθηκεύσουμε τὸ αὐτοδιοικητο τῆς Ἐκκλησίας μας. Συνεπῶς, ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας μας ὑπῆρξεν ἐξ ἀρχῆς σαφῆς. Σύμφωνα μὲ τις ἀμοιβαῖες συμφωνίες μετὰ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν μας πὺ ὁλοκληρώθησαν μὲ τὴν Πατριαρχικὴν Συνοδικὴν ἀπόφασιν τῆς 3 Αὐγούστου 1929, ἡ ἀρχικὴ ὑποχρέωσις τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ ἀποστέλλει σὸ Πατριαρχεῖο τὸν Κατάλογο τῶν ἐκλογίμων γιὰ τις Νέες Χῶρες, πρὸς ἐγκρισιν κατηργήθη και ἀντ' αὐτῆς ἀνεγνωρίσθη σὸ Πατριαρχεῖο ἡ εὐχέρεια νὰ προτείνει και αὐτὸ ὑποψηφίους πρὸς ἐγγραφὴν σὸν Κατάλογο αὐτὸ μὲ ἀπόφασιν τῆς. Γιὰ τὸ λόγο τοῦτο και ἀφοῦ δι' ἐπισήμου συνοδικοῦ ἐγγράφου ὑπεμνήσθησαν σὸ Πατριαρχεῖο οἱ ἐπελθοῦσες κατὰ τὰ ἄνω μεταβολῆς σὸς ὅρους τῆς Πατριαρχικῆς και Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928, ἐδηλώθη ὅτι τοιαύτη ὑποχρέωσις τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν ὑφίσταται ἀπὸ 74ετίας και ἐπομένως παρέλκει ἡ ἀποστολὴ τοῦ Καταλόγου πρὸς ἐγκρισιν, ὡς τὸ Πατριαρχεῖον ἀπαίτουσε. Ἀντ' αὐτοῦ ὅμως ἡ ΔΙΣ ὑπερβαίνουσα τὰς νομικὰς συζητήσεις και ἔρεις και μάχας, ἐξ ἀγάπης κινουμένη ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλει τὸν Κατάλογο πρὸς ἀπλήν ἐνημέρωσιν, ἐπειδὴ ὁ Κατάλογος δὲν εἶναι ἀπόρρητος και ἔχει ἤδη ἐγκριθεῖ ὑπὸ τῆς ΙΣΙ τελειωτικά. Εἶναι προφανῆς ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ δὲν προσφέρεται οὔτε γιὰ φθνήν κατανάλωσιν και εὐτελισμὸ, οὔτε γιὰ ἐπίδειξιν ἀνωρίμου και ἐπικινδύνου διὰ τις σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν παλληκαρισμοῦ, διὸ και τὸ διεχειρίσθημεν μὲ περισσὴν προσοχήν, ἀφήσαντες εἰς ἄλλους εὐφρεστέρους τις πρωτοβουλίες τῶν δημοσίων ἐκδηλώσεων και δηλώσεων και τοποθετήσεων, πὺ ὡς ἀποτέλεσμα εἶχαν νὰ τοὺς ἐκθέσουν σὸ πανελλήνιον.

Ἐπάρχουν ὡστόσο και νεώτερες ἐξελίξεις, οἱ ὁποῖες λόγῳ τῆς σοβαρότητάς των κρίνω ὅτι πρέπει νὰ ἀπασχολήσουν τὴν ΙΣΙ. Μὴχρι τώρα τὸ ζήτημα τοῦτο ἐχειρισθῆ μὲ περισσὴν περίσκεψιν και ὑπευθυνότητα ἡ ΔΙΣ τῆς ληξά-

σης Συνοδικῆς περιόδου κατὰ τὰς συνεδρίας της τοῦ Αὐγούστου ἐ.ἔ. Κατ' αὐτὰς ἐτέθη ὑπό τινων ἀδελφῶν Συνοδικῶν ἢ πρότασις παραπομπῆς τοῦ θέματος εἰς τὴν ΙΣΙ, ἀλλὰ γενομένης ψηφοφορίας αὕτη ἀπερρίφθη. Κατόπιν τούτου τοῦ ζητήματος ἐπελήφθη ἡ ΔΙΣ καὶ ὁμοφώνως ἀπεφάνθη κατόπιν διώρου περίπου εἰσηγήσεώς μου καὶ εὐρείας καὶ ἐλευθέρως συζητήσεως ὅτι δὲν ἀποστέλλεται πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὁ Κατάλογος τῶν ἐκλογίμων πρὸς ἔγκρισιν, ἀλλὰ πρὸς ἐνημέρωσιν. Τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν κατεστρώσαμεν εἰς Συνοδικὸν ἔγγραφον ὑπ' ἀριθμ. 2968/27.8.03, τὸ ὁποῖον δημοσιεύεται σήμερον εἰς τὸ μόλις κυκλοφορηθὲν τεῦχος Σεπτεμβρίου τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία». Ἐκτοτε ἐμεσολάβησαν ὠρισμένες νεώτερες ἐξελίξεις ὡς εἶναι: α) Ἡ δημοσίευσίς εἰς ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα τοῦ περιεχομένου πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τῆς χώρας, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιρρίπτονται οἱ εὐθύνες δημιουργίας τῆς κρίσεως εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν μας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ δὴ καὶ εἰς τὸν Προκαθημένον της, ἐπιδιώκουσα δῆθεν τὴν ἐνσωμάτωσιν τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῶν λεγομένων Ν. Χωρῶν εἰς τὴν αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ β) ἡ κατὰ πρωτοβουλίαν μου διατύπωσις εἰς προσωπικὴν μου ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τῆς προτάσεως διὰ μίαν προσωπικὴν συνάντησίν μας, προκειμένου νὰ ἀναζητηθῆ διέξοδος ἀπὸ τὴν κρίσιν.

Μέχρις ὅτου ἐγράφοντο οἱ γραμμὲς αὐτὲς δὲν ὑπῆρχεν ἀπάντησις οὔτε εἰς τὸ Συνοδικὸν ἔγγραφόν μας ὑπ' ἀριθμ. 2968/27.8.03 οὔτε εἰς τὴν προσωπικὴν μου ἐπιστολήν.

Παρὰ ταῦτα καὶ ἐπειδὴ ἔφθασε καὶ εἰς ἐμὲ τὸ Μήνυμα περὶ τῆς ἀναγκαιότητος νὰ ἐνημερωθῆ ἡ ΙΣΙ καὶ χειρισθῆ τὸ θέμα αὐτὸ ἐπιθυμῶ νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὸ ἱερὸν Σῶμα μας ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ΙΣΙ τὸ ἐπιθυμεῖ καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος προτείνω τὴν, κατὰ παρέκκλισιν ἐκ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, πρόταξιν τοῦ ζητήματος τούτου κατὰ τὴν παροῦσαν ΙΣΙ ἢ ἔστω κατὰ τινὰ ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν ἕκτακτον σύγκλησιν αὐτῆς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἀναφέρω

ὅτι κατὰ τὰς συνεδρίας τοῦ Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἡ ΔΙΣ κατήρτιζε τὴν ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς παρούσης ΙΣΙ δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸν ὀρίζοντα τὸ ἀργότερον ἀναφενὲν ζήτημα τοῦτο. Τὸ ἔγγραφον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, δι' οὗ ἐζητεῖτο ὁ Κατάλογος πρὸς ἔγκρισιν ἔχει ἡμερομηνίαν 27.7.03 καὶ ἐλήφθη τὴν 29.7.03. Τὴν 1.8.03 ἀπεστάλη, κατὰ νόμον, ἡ ἡμερήσια Διάταξις στοὺς Σεβ. Μητροπολίτας. Ἐκ τοῦ νόμου δὲν ὑφίσταται δυνατότης συμπληρωματικῆς ἡμερησίας Διατάξεως, εἰ μὴ μόνον ἡ δι' ἀποφάσεως τῆς ΙΣΙ ἔγκρισίς τῆς συζητήσεως καὶ ἄλλους ἢ ἄλλων θεμάτων ἐκτὸς ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀναγράφονται εἰς τὴν Ἀρχικὴν ἡμερησίαν Διάταξιν. Ἐπομένως, θέτω τὸ ζήτημα καὶ ζητῶ τὴν γνώμην τῆς ΙΣΙ. Περισσότερα ἐπ' αὐτοῦ θὰ εἴπωμεν μετὰ καὶ τὴν ἀντιφώνησιν τοῦ Σεβ. Ἀντιπροέδρου.

Παραλείπω γιὰ λόγους συντομίας ἄλλες δραστηριότητες τῆς Ἐκκλησίας ὡς εἶναι λ.χ. ἡ ἀνακαίνισις τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου, ἡ προώθησις ἔργων ἐκ τοῦ Γ' Πακέτου Πρόντι γιὰ τὶς Ἱ. Μητροπόλεις καὶ τὴν Ἱ. Σύνοδο, οἱ ἐπισκέψεις μου σὲ Πατριαρχεῖα καὶ Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίαις, τὸ συμμαζεύμα τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ προώθησις συστάσεως ΑΕ γιὰ τὰ ΜΜΕ τῆς Ἐκκλησίας κλπ.

Σεβασμιώτατοι,

Ταῦτα ἐν πολλῇ συντομίᾳ πρὸς ἐνημέρωσίν Σας. Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς καὶ εἰδὼς ἐκάστου τὰ κίνητρα καὶ τὶς προθέσεις, ἃς χαρίσει εἰς ἕνα ἕκαστον ἡμῶν τὴν ὠριμότητα ποῦ ἀπαιτοῦν οἱ καιροί, ὥστε τὰ διανοήματα καὶ διαβήματά μας νὰ ἔχουν τὸ στοιχεῖον τῆς διακρίσεως, τῆς λογικῆς καὶ τῆς σοφίας καὶ νὰ μὴ ὑπαγορεύονται ἀπὸ ὑποπτες καὶ ὀπισθόβουλες σκέψεις, ἀλλ' ἀπὸ μόνον τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ μας. Εὐχομαι οἱ ἐργασίαι τῆς παρούσης ΙΣΙ νὰ στεφθοῦν ἀπὸ ἐπιτυχία καὶ ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος νὰ μᾶς καθοδηγήσει στὴν λήψην τῶν πρεπουσῶν ἀποφάσεων πρὸς δόξαν Θεοῦ.

**ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟΥΣ
ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΕΣ
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ
ΛΑΪΚΟΥ
ΚΟΜΜΑΤΟΣ
(Βρυξέλλες,
8 Ἰανουαρίου 2003)**

Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν τιμὴ πού μοῦ κάνατε νὰ με καλέσετε νὰ μιλήσω σὲ αὐτὴν τὴν αἴθουσα, αἴθουσα πού ὑλοποιεῖ τὰ ὄραματα ἑνὸς Ἀντενάουερ, ἑνὸς Σουμάν, ἑνὸς Ντὲ Γκάσπερι, ἑνὸς Μοννέ.

Διαβάζοντας τὴν ἱστορία, νιώθει δέος κανεὶς μπροστὰ στὸ θάρρος καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα αὐτῶν τῶν μεγάλων ἀναστημάτων, πού κατόρθωσαν νὰ ἀνατρέψουν στερεότυπα καὶ κατεστημένες ἀντιλήψεις αἰῶνων. Πάλαιψαν με πίστη, πάλαιψαν με σθένος, πάλαιψαν ἐναντίον τοῦ ρεύματος. Καὶ με τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, κατάφεραν νὰ θεμελιώσουν τὴν ἔνωση, ἀλλὰ καὶ τὴν προκοπὴ καὶ τὴν εἰρήνη τῆς Εὐρώπης.

Μόλις πρὶν λίγο ἐχορτάσατε τὰ 50 χρόνια ἀπὸ τὴν ἴδρυση τοῦ κόμματός σας. Μέσα σὲ αὐτὸ τὸ διάστημα, με τὸ μόχθο σας καὶ τὴν ἰκανότητά σας, ἀναδείξατε τὸ κόμμα σας ὡς ὄργανο τῆς ἱστορίας. Ἐργασθήκατε σκληρὰ καὶ ὑπεύθυνα γιὰ τὴν οἰκοδόμησι τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης, καὶ οἱ λαοὶ τῆς, δὲν θὰ λησμονήσουν τὴν προσφορὰ σας στὸ μέλλον τους.

Βεβαίως δὲν ἦσασταν μόνοι. Τὰ ἄλλα κόμματα ἐργάσθηκαν ἐπίσης, με τὸ ἴδιο πάθος, γιὰ τὴν Ἐνωση. Καὶ θὰ ἔλεγα ὅτι ἀποτελεῖ σημαντικό καὶ διδακτικὸ ἱστορικὸ γεγονός τὸ ὅτι ἐργασθήκατε τὰ περισσότερα κόμματα, με ἐντυπωσιακὴ ὁμοψυχία, γιὰ τὸν ἴδιο στόχο: τὴν οἰκοδόμησι τῆς Εὐρώπης.

Ἡ τόσο μεγάλη ἐκτίμησι πού τρέφω γιὰ τὸ ἔργο σας καὶ τοὺς καρπούς του, ὀρίζει τὸ πλαίσιο μέσα στὸ ὁποῖο θὰ διατυπώσω ἐδῶ τὶς ἀπόψεις μου. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε λοιπὸν νὰ ἀρχίσω με μιὰν ἐξήγησι γιὰ τὸν λόγο καὶ τὸν τρόπο τῆς παρέμβασι τῆς Ἐκκλησίας στὴν πολιτικὴ.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δὲν ἔχει ἀπόψεις γιὰ τὴ μορφὴ τοῦ πολιτεύματος, οὔτε γιὰ τὸν τρόπο διακυβέρνησι τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ πάντοτε εὐχεται ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, πάντοτε συντρέχει τοὺς πάσχοντες καὶ ἀδυνάτους. Ἔχει ἐπίσης μεγάλη μέριμνα γιὰ τὴν παράδοσι καὶ τὶς ἀξίες πού σαρκώνονται σὲ αὐτήν.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία παρεμβαίνει: γιὰ νὰ ζητήσει ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς ἐλάφρυνσι τοῦ βάρους πού πέφτει ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Ἐπάρχει ὁμως καὶ ἕνας ἀκόμη λόγος. Ἡ Ἐκκλησία αἰσθάνεται κιβωτὸς τοῦ ψυχισμοῦ τοῦ λαοῦ τῆς. Κιβωτὸς τῆς παράδοσι καὶ τῶν ἀξιῶν πού αὐτὴ σαρκώνει. Γι' αὐτὸ καὶ χωρὶς ποτὲ νὰ ἐμποδίζει τὴ δημιουργικότητα καὶ τὴν ἀνανέωσι, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, θὰ παρεμβαίνει πάντοτε γιὰ νὰ στηρίξει τὴν ἰδιοπροσωπία τοῦ λαοῦ τῆς. Δὲν πρόκειται γιὰ ἐθνικισμό· πρόκειται γιὰ τὸ αἶσθημα εὐθύνης πού τῆς δίνει τὸ γεγονός ὅτι εἶναι, καθὼς εἶπα, Κιβωτὸς τῆς παράδοσι καὶ τῶν ἀξιῶν τῆς.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι, γιὰ τοὺς ὁποῖους ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ σᾶς μιλήσει γιὰ τὴν Εὐρώπη πού οἰκοδομοῦμε.

Εἶναι σὲ ὅλους γνωστὸν ὅτι ὑπάρχει διαφωνία τῆς Ἐκκλησίας με τὸ προσχέδιο τοῦ Συντάγματος τῆς Ε.Ε. Δὲν θὰ παρουσιάσω τὶς ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πάνω στὸ μεῖζον αὐτὸ θέμα. Ἐπάρχει εἰδικὸ ἔντυπο γιὰ ὄσους ἀπὸ σᾶς ἐνδιαφέρονται. Θὰ μοῦ ἐπιτραπεί, ὁμως, νὰ ἐπιμείνω ὅτι ζητώντας τὴν ἀναφορὰ τῶν θεμελιῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος στὸ προοίμιό τοῦ Συντάγματος, δὲν ζητήθηκε μιὰ *auto da fe*, δὲν ζητήθηκε μιὰ πράξι πίστεως, ἀλλὰ ἡ ἀπόδοσι ὀφειλόμενης τιμῆς στὴν ἱστορία καὶ τὸν πολιτισμὸ μας.

Αὐτὸ πού ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπισημαίνει καὶ σὲ σᾶς καὶ σὲ ὅλο τὸν

Ευρωπαϊκό κόσμο, δὲν εἶναι τι πρέπει νὰ περιέχει τὸ Σύνταγμα, ἀλλὰ ποιά Ἔνωση θέλουμε νὰ οἰκοδομήσουμε. Καὶ πρέπει ἐδῶ νὰ πῶ ὅτι τόσο ἡ Κομισιὸν ὅσο καὶ τὸ Εὐρωκοινοβούλιο μᾶς δίνετε τὴν ἐντύπωση ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι σαφές ἐντὸς σας.

Δὲν θὰ ἀσκήσω κριτικὴ στὸ ὁμολογουμένως δύσκολο ἔργο σας. Τὸ ζητούμενο γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν εἶναι νὰ παραμείνει ἡ Ἔνωση εὐρωπαϊκὴ, ἔκφραση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ἐδῶ καὶ πολλοὺς αἰῶνες, οἱ Εὐρωπαῖοι συμφωνοῦμε ὅτι Εὐρώπη δὲν εἶναι ἓνας γεωγραφικὸς ὅρος. Ἡ Εὐρώπη εἶναι πολιτιστικὸ μῶρφωμα, καὶ ἀπὸ αὐτὸ ἀποκτᾶ τὴ γεωπολιτικὴ σημασία της. Ἐὰν δὲν σεβαστοῦμε αὐτὸ τὸ γεγονός, δὲν οἰκοδομοῦμε τὴν Εὐρώπη ἀλλὰ μιὰ νέα ὄντοτητα, ξένη, καὶ πιθανῶς ἐχθρική, πρὸς τὴν Εὐρώπη καὶ τὸν πολιτισμὸ της.

Καταλαβαίνουμε ὅτι ἡ πολιτικὴ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀντίπαλος τῆς ἱστορίας, δὲν στηρίζεται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο στὴν πραγματικότητα τοῦ παρελθόντος. Ἐὰν αὐτὸ γινόταν θὰ εἴχαμε ἴσως τὴν Εὐρώπη, ἀλλὰ πάντως ὄχι τὴν Ἔνωση. Διότι, χρειάστηκε, πράγματι, μιὰ ὑπέρβαση τῆς ἱστορίας γιὰ νὰ φθάσουμε στὴν Ἔνωση. Χρειάστηκε νὰ ἔλθει ἡ κατάλληλη ἱστορικὴ ὥρα, γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ φωτισμένες συνειδήσεις τῶν *«ἰδρυτῶν πατέρων»* τῆς Ἔνωσης, νὰ ὑπερβῶν τὴν ἀδυσώπητη πραγματικότητα τοῦ Παγκοσμίου Πολέμου, καὶ νὰ ἐνώσουν τὶς δυνάμεις τους, γιὰ νὰ βάλουν σὲ ἄλλη τροχιά τὴν ἱστορία τῶν Εὐρωπαίων. Χρειάστηκε νὰ μεσολαβήσουν οἱ μορφές τῶν Σουμάν καὶ Ἀντενάουερ, γιὰ νὰ υλοποιηθεῖ ἡ ὑπέρβαση τῆς γαλλογερμανικῆς ἀντίθεσης.

Ὅμως, αὐτὴ ἡ ὑπέρβαση στηρίχθηκε σὲ δρωσες ἀξίες τῆς εὐρωπαϊκῆς συνειδήσης: τὸ θεμελιακὸ χριστιανικὸ κανόνα τῆς συγνώμης καὶ τῆς ἀγάπης, ὅπως ἐξήγησαν μὲ σαφήνεια οἱ ἴδιοι οἱ Σουμάν καὶ Ἀντενάουερ. Δὲν μὲ ἀφορὰ τὸ πόσο ἦσαν Χριστιανοί, οὔτε ἐπιχειρῶ νὰ ἀποδώσω τὴν πρωτοβουλία τους στὴν ἐκκλησιαστικὴ τους συνείδηση. Θέλω μόνο νὰ ἐπισημάνω ὅτι ἐπέτυχαν τὴν ὑπέρβαση στηριγμένοι σὲ ἀξίες ποὺ τοὺς ἔδινε ὁ πάντως κοινὸς πολιτισμὸς τους. Κινήθηκαν λοιπὸν ὑπερβαίνοντας, ὄχι ὅμως στὸ κενό, ὄχι ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν ἱστορία.

Χρωστοῦμε στὶς δύο αὐτὲς μορφές τὸ ὅτι βρισκόμαστε ἐδῶ. Ἀλλὰ ὄχι μόνο σὲ αὐτές· δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ εἴμαστε ἐδῶ σήμερα, σὲ αὐτὴ τὴν αἴθουσα, μὲ αὐτὸ τὸ θέμα συζήτησης, ἐὰν ἡ Εὐρώπη δὲν ἦταν, πρὶν ἀπὸ ὅλα, ἓνας καὶ ἐνιαῖος πολιτισμὸς μὲ κοινὲς ἀξίες.

Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ζήτησε τὴν ἀναφορὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ στὸ αὐριανὸ Εὐρωπαϊκὸ Σύνταγμα. Καὶ μαζί μὲ τὸν Χριστιανισμό, ζήτησε ἀναφορὰ στὴν ἑλληνικὴ παιδεία καὶ τὴ ρωμαϊκὴ ἀντίληψη γιὰ τὸ κράτος δικαίου. Αὐτὸ ποὺ θέλει, δὲν εἶναι βέβαια ἡ ἀναγνώριση τοῦ ρόλου της. Θέλει δικαίωση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἔνωσης, μιὰ δικαίωση ποὺ θὰ ἔλθει μόνον ἐὰν μείνει ἔκφραση καὶ ἐπιβεβαίωση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ ἀναφορὰ στὸν Χριστιανισμό δὲν ζητήθηκε λοιπὸν ὡς πράξη παρεμπόδισης τοῦ λαϊκοῦ κράτους, ἀλλὰ ὡς πράξη διαφύλαξης τῆς εὐρωπαϊκῆς συνειδήσης.

Ἡ ἀδυναμία νὰ ἀναφερθεῖ τὸ Σύνταγμα τῆς Εὐρώπης στὰ θεμέλια τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου, ἀποτελεῖ, κατὰ τὴ γνώμη μου, τὸ πρῶτο πραγματικὰ δυσάρεστο νέο στὴν ἱστορία τῆς Ἔνωσης. Εἶδαμε ὄχι λίγους πολιτικούς νὰ ἀρνοῦνται πανικόβλητοι τὴν ἱστορία μας, νὰ μὴ τολμοῦν νὰ μιλήσουν γιὰ ὅ,τι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι αὐτονόητο. Εἴμαστε μάρτυρες μιᾶς ἀσύλληπτης παραδοξότητας: τοῦ φόβου τῆς πολιτικῆς ἠγεσίας νὰ ὁμολογήσει ποιὸν ἐκπροσωπεῖ.

Ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει καὶ σέβεται τὴ συνεισφορὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ὅπως καὶ τῶν μεγάλων ἰδεολογικῶν ρευμάτων ποὺ ἔχουν τὸν ρόλο τους στὴν ἱστορία τῶν λαῶν μας. Ἀλλὰ ὁ οὐμανισμὸς καὶ τὰ πολιτικὰ ρεύματα ἐμπεριέχονται στὰ τρία θεμέλια τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος.

Καὶ τὸ πρόβλημα, ἐπιμένω, δὲν εἶναι τὸ Σύνταγμα. Ἀπείρως σημαντικότερο εἶναι τὸ τι θὰ κάνετε μὲ τὶς χώρες ποὺ θέλουν νὰ μποῦν στὴν Ἔνωση, ἀλλὰ δὲν ἀνήκουν στὸν πολιτισμὸ μας. Ἄν καθιερώσετε μιὰ εἰδικὴ σχέση, προβλέποντας τὴ μεγαλύτερη δυνατὴ συνεργασία μὲ τὶς χώρες αὐτές, ἀλλὰ τὶς κρατήσετε ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἔνωσης, θὰ ἔχετε τὴ σύνεση ποὺ ὁ πολιτισμὸς μᾶς ἀξιώνει.

Ἐὰν ὅμως ὑποκύψετε σὲ παροδικὲς ἐκτιμήσεις, ἐὰν ἀφήσετε τὴν Ἔνωση ἔρμαιο γεωπολιτικῶν σκοπιμοτήτων, τότε θὰ ἔχετε χάσει ἀπὸ τὰ χέρια σας τὸ ζητούμενο. Μιὰ Ἔνωση στὴν ὁποία θὰ περιλαμβάνονται χώρες τῆς νότιας καὶ τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου, θὰ εἶναι μιὰ ἱστορικὴ φάρσα. Ποιὸς ἀπὸ μᾶς θέλει τὴν σύσταση μιᾶς πολιτικῆς ὄντοτητος ὁμοίας μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἔνωση; Ποιὸς ἀπὸ μᾶς δὲν εἶδε στὴν κατάρρευσὴ της κάτι περισσότερο ἀπὸ τὴν πτώση τοῦ κομμουνισμοῦ, ποιὸς δὲν εἶδε τὴν πτώση τῆς ἔνωσης τῶν ἀνομοίων πολιτισμῶν;

Ἀλλὰ δὲν θὰ εἶχαν οἱ Ἐκκλησίες κανένα λόγο νὰ ἀνη-

συχοῦν ἂν μιὰ πολιτικὴ ἦταν ἀτελέσφορη. Αὐτὸ πού ἀνησυχεῖ τὶς Ἐκκλησίες τῆς Εὐρώπης ὅλης, εἶναι ὅτι μιὰ τέτοια πολιτικὴ θὰ ἔχει ὀλέθριες συνέπειες στὸ εὐρωπαϊκὸ πνεῦμα. Μιὰ τέτοια πολιτικὴ σημαίνει ὅτι ἡ τερατογενὴς αὐτὴ Ἑνωσιὴ θὰ ἐπιτυγχάνει μόνον στὸ βαθμὸ πού ἐξαλείφονται οἱ ἐθνικὲς ἰδιοπροσωπεῖες. Μιὰ τέτοια πολιτικὴ ἐπιτυγχάνει μόνον ἂν τὸ κράτος μὲ τὸ ὄνομα Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωσιὴ λειτουργεῖ ὡς *melting pot*. Μιὰ τέτοια πολιτικὴ ὁδηγεῖ στὴν ἀφαίμαξη τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος καὶ στὴν κατασκευὴ, μὲ πρώτη ὕλη τὸ πτώμα του, ἐνὸς γκριζοῦ πολτοῦ, μὲ τὸ ἀσυνάρτητο ὄνομα «πολυπολιτιστικὴ ἔνωσις». Ἐὰν ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τῆς Εὐρώπης αὐτὸ ἀκριβῶς θέλει, γιατί δὲν ἔχει τὸ σθένος νὰ τὸ ὁμολογήσει, ἀλλὰ ἐπιμένει νὰ ὀνομάζει τὴν Ἑνωσιὴ Εὐρωπαϊκὴ;

Διάβασα μὲ προσοχὴ τὶς ἀρχὲς τοῦ κόμματος, ὅπως τὶς διατυπώσατε στὸ 14ο Συνέδριό σας στὸ Βερολίνο τὸ 2001. Εἶδα μὲ χαρὰ μου ὅτι συμμερίζεσθε τὸν κορμὸ τῶν ἀπόψεων πού μεταφέρω ἐδῶ. Εὐχόμαι νὰ πείσετε τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο στὸ σύνολό του, ὅτι ἔργο του εἶναι νὰ προστατεύει τὴν πολιτικὴ ἡγεσία ἀπὸ τοὺς ἡγεμονισμοὺς καὶ τὶς αὐτοκρατορικὲς βλέψεις.

Οἱ Ἐκκλησίες τῆς Εὐρώπης, καὶ μαζί τῆς Ἑλλάδος, δὲν ζητοῦν ἐπιβολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ, δὲν ἀμφισβητοῦν τὴν ὅποια συμβολὴ τῶν ἄλλων θρησκειῶν ἢ καὶ τῶν διαφόρων ἰδεολογιῶν, δὲν ἐπιχειροῦν νὰ ὀρίσουν τὴν πίστη καὶ τὸν τρόπο ζωῆς τῶν πολιτῶν τῆς Εὐρώπης. Ζητοῦν νὰ μὴν αἰσθανθεῖ ὁ Εὐρωπαῖος ξένος μέσα στὸ ἴδιο του τὸ σπίτι. Καὶ μὲ τὴν παρέμβασή τους, προσπαθοῦν νὰ ἀποτρέψουν τὴν πολιτικὴ δολοφονία τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος.

Ἄσφαλῶς, ἡ ἀδιαφορία τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας γιὰ τὴν εὐρωπαϊκὴ συνείδηση, ἢ ἔστω ἡ ἀδυναμία της νὰ τὴν υπερασπίσει, δὲν βλάπτει τὴν Ἐκκλησία. Τῆς ἀναθέτει νὰ εἶναι ὁ θεσμὸς πού σώζει καὶ στηρίζει τὸν πολιτισμὸ μας,

τὶς ποιότητες τοῦ κόσμου μας. Γιὰ τὴν Ἐκκλησία εἶναι τιμὴ νὰ ἀναλάβει ἓνα τέτοιο καθήκον. Δὲν εἶναι, ἄλλωστε, ἡ πρώτη φορὰ πού θὰ ἔχει αὐτὴ τὴ μέριμνα.

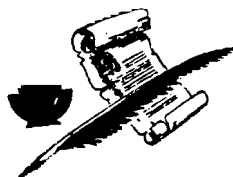
Διερωτῶμαι, ὅμως, ἂν ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τῆς Εὐρώπης κατανοεῖ στὸ σύνολό της, ποιὲς συνέπειες θὰ ἔχει ἡ ἀποξένωσή της ἀπὸ τὴν εὐρωπαϊκὴ ψυχὴ.

Πάντως, εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος πὼς οἱ Ἐκκλησίες τῆς Εὐρώπης θὰ ἀνταποκριθοῦν στὰ καθήκοντά τους. Δὲν γνωρίζω ποιὸς τρόπος θὰ ἐπιλέξει ἡ κάθε μία, καὶ σὲ ποιο βαθμὸ θὰ συνεργασθοῦν μεταξύ τους, ὥστε νὰ ἐπιτύχουν στὸ ἔργο τους. Μπορῶ νὰ σᾶς μιλήσω ἐδῶ μόνο γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἐκκλησία μας θὰ λυπηθεῖ ἂν οἱ θεσμοὶ τῆς Ἑνωσιῆς δὲν θελήσουν ἢ δὲν μπορέσουν νὰ δοῦν ὡς δικό τους ἔργο τὴν ἐνίσχυση τῆς εὐρωπαϊκῆς αὐτοσυνειδησίας καὶ θὰ προσπαθήσει μὲ παρεμβάσεις της νὰ στηρίξει τὴν εὐρωπαϊκότητα τῆς Ἑνωσιῆς.

Στὴν Ἐκκλησία μας ἤδη μελετοῦμε τὴ δημιουργία εἰδικοῦ φορέα γιὰ τὸ εὐρωπαϊκὸ πνεῦμα καὶ τὴν κληρονομιά του. Θὰ συνεργασθοῦμε ὅσο πιὸ στενὰ γίνεται μὲ τὶς ἄλλες Ἐκκλησίες καὶ ὁμολογιὲς τῆς Εὐρώπης. Θὰ μιλήσουμε σὲ ὅλους τοὺς νέους τῆς Εὐρώπης, ἀξιοποιώντας ὅσο γίνεται τὶς νέες τεχνικὲς ἐπικοινωνίας. Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ἔχουμε ὡς ἄτομα ἔστω, συμπαραστάτες σὲ αὐτὸ τὸ ἔργο. Ὑπάρχουν τρόποι συμπαράστασης καὶ συνεργασίας. Καὶ θὰ ἤμουν εὐτυχῆς, ἂν ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς συνεργαζόταν μὲ τὴν Ἐκκλησία τῆς πατρίδας του, ἐνθαρρύνοντάς την νὰ προχωρήσει σὲ προγράμματα στήριξης τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτιστικῆς ταυτότητας.

Εὐχόμαι νὰ ἐργασθοῦμε ὅλοι μαζί, γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσουμε ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν εἶναι ἓνας χῶρος, ἀλλὰ ἓνας πολιτισμὸς. Νὰ ἐργασθοῦμε γιὰ νὰ δεῖξουμε στοὺς νέους μας ὅτι ἀκόμα καὶ τὰ πιὸ ἐπικερδῆ συμφέροντά μας, ὑποχωροῦν μπροστὰ στὰ ὁράματά μας.

**Η ΕΠΙΣΗΜΗ
ΕΙΡΗΝΙΚΗ
ΕΠΙΣΚΕΨΗ
ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ**

(17-22 Αύγουστου 2003)

Ἐπίσημη, εἰρηνικὴ ἐπίσκεψη στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας πραγματοποιήσε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ἀπὸ 17 ἕως 22 Αὐγούστου 2003. Τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας συνόδευαν οἱ:

1. Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Διονύσιος, Ἀντιπρόεδρος τῆς Δ.Ι.Σ.
 2. Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος
 3. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας, Ἀρχιγραμματεῦν τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
 4. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Προκόπιος Πετρίδης, Συνεργάτης τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διορθόδοξων καὶ τῶν Διαχριστιανικῶν σχέσεων
 5. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Ἐκπρόσωπος Τύπου τοῦ Μακαριωτάτου
 6. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Κουλουσούσας, Δ/ντῆς τοῦ Ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ Μακαριωτάτου
 7. Ἱερολογιώτατος π. Βαρνάβας Θεοχάρης, Ἀρχιδιάκονος τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
- Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπισήμου, εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου, ἐξελίχθητε ὡς ἑξῆς:

Κυριακὴ 17 Αὐγούστου 2003

Ἐπίσημη ὑποδοχὴ

Μὲ ἔκδηλη χαρὰ καὶ αἰσθήματα ἀδελφικῆς ἀγάπης, τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο καὶ τὴν συνοδεία του, ὑποδέχθητε στὸ διεθνὲς ἀεροδρόμιο τῆς Βαρσοβίας, ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας κ. Σάββας, πλαισιούμενος ἀπὸ Ἀρχιερεῖς, μέλη τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας. Παρόντες, ἐπίσης, ἦταν καὶ ἀξιωματοῦχοι τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας στὴν Πολωνικὴ πρωτεύουσα, ὁ Ἐπιτετραμμένος καὶ Σύμβουλος τῆς Πρεσβείας κ. Βασίλειος Τόλιος, ὁ Στρατιωτικὸς Ἀκόλουθος κ. Γεώργιος Καλυβιώτης καὶ ὁ Σύμβουλος Τύπου κ. Λεωνίδα Γασπαράτος. Ἀμφότεροι ἐκπροσωποῦσαν τὸν ἀπουσιάζοντα στὸ ἔξωτερικὸ Ἑλληνα Πρέσβυ.

Δευτέρα 18 Αὐγούστου 2003

Ἐπίσημη δοξολογία

Τὸ πρωὶ τῆς πρώτης οὐσιαστικῆς ἡμέρας τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου στὴν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας τελέστηκε ἡ καθιερωμένη, ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ Προκαθημένου, ἐπίσημη Δοξολογία στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ καὶ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Βαρσοβίας ποῦ τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς. Ἐκεῖ ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ συνοδεία του ἔγιναν μὲ ἀγάπη καὶ συγκίνηση δεκτοὶ ἀπὸ τὴν ὀλιγάριθμη Ὁρθόδοξη κοινότητα τῆς Βαρσο-

Τοῦ
Ἀρχιμ. **Ἐπιφανίου Οἰκονόμου**
Ἐκπροσώπου Τύπου
τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Χριστοδούλου

βίας, τὰ μέλη τῆς ὁποίας, μὲ πρόφρονος λόγους καὶ ἐκδηλοσεβασμό, κατέδειξαν τὴν χαρὰ καὶ τὸν ἐνθουσιασμό τους μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἐπίσκεψης.

Μὲ τὸ πέρασ τῆς Δοξολογίας ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας κ. Σάββας, προσφώνησε τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ὡς ἑξῆς:

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλε,
Σεβασμώτατοι,
Ἀδελφοὶ Ἱερεῖς,
Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές,

Πέρασαν ὀλόκληρα εἴκοσι ἕξι χρόνια ἀπὸ τὸν καιρόν, ὅταν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας φιλοξενούσε κατὰ τὴν ἐπίσημη ἐπίσκεψίν του τὸν Προκαθήμενον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀείμνηστον προκάτοχον ὑμῶν τὸν μακαριστὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ.κ. Σεραφεῖμ.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ πολλὰ πράγματα ἄλλαξαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς χώρας ἡμῶν. Γι' αὐτὸ

χαιρόμεθα ἰδιαίτερος ἔχοντας σήμερον τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀναμεταξὺ μας μετὰ τῆς σεπτῆς Συνοδείας Ὑμῶν, ἐδῶ εἰς τὸ κέντρον τῆς Εὐρώπης καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν Βαρσοβίαν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Βιστούλα.

Μετὰ ἀνεκλαλήτου χαρᾶς λοιπὸν καλωσορίζομεν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τὴν Συνοδειαν Ὑμῶν ἐκ μέρους τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ εἰς τὸν πρῶτον αὐτὸν Ναὸν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Μαρίας Μαγδαληνῆς - κήρυκος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὑποδεχόμενοι τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα μετὰ τῆς Συνοδείας ὑμῶν ἐπιθυμοῦμεν νὰ Σᾶς διαβεβαιώσωμεν περὶ τῶν εἰλικρινῶν αἰσθημάτων ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ, τὰ ὁποῖα τρέφομεν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν Προκαθήμενόν Της.

Αἱ σκέψεις ἡμῶν πάντοτε ἐπιστρέφουν εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως ἡμῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς ἐπισκέψεις μας καὶ τότε ἐνθυμούμεθα τὴν ὀλοκάρδιον φιλοξενίαν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐλαβοῦς ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἐπίσκεψις ἐπὶ τὴν Βαρσοβία. Καθεδρικὸς Ἱερός Ναὸς Μαρίας Μαγδαληνῆς (17/8/03).

Ἡ ἐπίσκεψις Ὑμῶν εἰς τὴν Πολωνίαν ἀποτελεῖ Μακαριώτατε ἄλλον ἐπόμενον βῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀκόμη μεγαλύτερης συσφίξεως δεσμῶν ἀδελφосύνης μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν. Εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν μᾶς βοηθᾷ κατὰ ἐξαιρετικὸν τρόπον ἡ κοινὴ μας προσευχὴ ἢ ὁποῖα ἐνισχύει, ἀγιάζει καὶ διευρύνει τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις ἡμῶν, γι' αὐτὸ ἡ ἄμεση ἐπικοινωνία ἐν μία προσευχῇ ἀλλὰ καὶ οἱ προσωπικοὶ μας δεσμοὶ τυγχάνουν μεγίστης σημασίας ὑπὸ τὸ πρῖσμα ὅλης τῆς πανορθοδόξου συνυπάρξεως.

Μακαριώτατε, ἡ ἐπίσκεψις Ὑμῶν ἔχει μεγάλη σημασίαν ἐπίσης καὶ διὰ τὴν Πολωνίαν ὡς Κράτος. Ἡ Ἑλλάς, ὡς γνωστόν, ἀνήκει ἤδη εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας, ἐνῶ ἡ Πολωνία βρίσκεται στὰ πρόθυρά των.

Μετὰ τὴν ἔνταξιν τῆς Πολωνίας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν ἡ Ἐκκλησία μας εἰς τοὺς κόλπους Της θὰ ἐνισχύσει πνευματικὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν. Διὰ τοῦτο Μακαριώτατε σωστὰ ὑπογραμμίσετε εἰς μίαν ἐκ τῶν ὁμιλιῶν ὑμῶν ὅτι «εἴμεθα τώρα σὲ θέσιν νὰ προωθοῦμε καὶ νὰ κηρύττουμε τὸ γεμᾶτο ἀπὸ χαρὰν καὶ ἐλπίδα μῆνυμα τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀρκεῖ μόνο νὰ νιώθουμε τὸ βάρος τῆς εὐθύνης τῆς ἀποστολῆς μας».

Ἡ δὴλωσις αὐτὴ ἀποδεικνύει ἄπαξ ἔτι τὸ μεγαλεῖον, ἀλλὰ καὶ τὸ βάρος τῆς εὐθύνης ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων. Ὁ σύγχρονος κόσμος περιμένει ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ἀκριβεῖς ἀπαντήσεις σὲ κύρια ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν κάθε διάστασιν τῆς ζωῆς ἡμῶν, τὰς δυνατότητας ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνησυχητικὰ φαινόμενα, τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, μὴ ἐξαιρουμένης τῆς βιοηθικῆς. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ βροῦμε μίαν κοινὴν γλώσσαν διὰ νὰ εἴμεθα «ἔτοιμοι ἀεὶ πρὸς ἀπολογία πᾶντι τῷ αἰτοῦντι ἡμᾶς» (Α' Πετρ. 3, 15).

Τὸ κοινόν μας καθῆκον εἶναι ἡ προώθησις στοργῆς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ διὰ τὸν κάθε ἄνθρωπον. Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ συμβάλλει ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἡ σημερινή μας συνάντησις, δεδομένου ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία φαίνεται νὰ εἶναι τώρα ἡ πρωτοποριακὴ πίστις, ἐνῶ ἡ παραδοσιακότητά της ἀποδείχθηκε μοναδικὸν καταφύγιον εἰς τὴν σύγχρονην ἐποχὴν. Ἄς προσέξουμε καὶ τὸ γεγονὸς ποὺ κατάντησε ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης – εἰς τὴν ὑπερβολικὴν φιλελευθεροποίησιν. Παρὰ τὶς ἐσωτερικὰς δυσκολίας ποὺ ὑπάρχουν, ἡ Ὁρθοδοξία παραμένει νὰ ἔχει μίαν σωστὴν γνώμην ὅσον ἀφορᾷ τὰ παραπάνω ἀναφερόμενα προβλήματα.

Καλωσορίζοντας καὶ πάλιν τὴν Ὑμετέρα Μακαριότητα εἰς τὴν χώραν ἡμῶν εὐχόμεθα εἰς Ὑμᾶς πολλὰ πνευ-

ματικὰ βιώματα καὶ θαυμάσιες καινούργιες ἐμπειρίες.

Εἶθε ὁ Παντοδύναμος Θεὸς νὰ εὐλογεῖ τὴν παραμονὴν Ὑμῶν ἐν τῷ μέσῳ πάντων ἡμῶν.

Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα!

Ἀντιφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ Αὐτοῦ εἰς Βαρσοβίαν

Μακαριώτατε Μητροπολίτα Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας καὶ φίλτατε ἐν Χριστῷ Ἀδελφὲ κ. Σάββα,

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Εὐλαβέστατοι Πρεσβύτεροι, Διάκονοι καὶ Μοναχοί, Εὐλογημένε καὶ φιλόχριστε, Ὁρθόδοξε Πολωνικὲ Λαέ,

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε. Ἡ χάρις τοῦ συγκροτοῦντος ὅλον τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Τοῦ κατευθύνοντος Αὐτὴν καὶ ἀποτελοῦντος τὴν ἐνοποιὸν δύναμιν Της. Τοῦ ἀναδείξαντος πανσόφους Ἀποστόλους τοὺς πρῶν ἀλιεῖς. Τοῦ χρίσαντος ἡμᾶς διαδόχους αὐτῶν καὶ λειτουργοὺς τῆς Καινῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Αὐτὸ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα συνήγαγεν ἡμᾶς σήμερον εἰς τὸν πάνσεπτον τοῦτον Ναὸν τὸν τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, ἥτις πρώτη συνήνητησε τὸν Ἀναστάνα Κύριον λαβοῦσα τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν τὴν προερχομένην ἐκ τοῦ κενοῦ Αὐτοῦ μνημείου. Καὶ ἡ καρδία ἡμῶν σκιρτᾷ ἀδυνατοῦσα νὰ συγκλείσῃ ἐντὸς αὐτῆς τὴν κατακλύζουσαν αὐτὴν ἀνείπωτον εὐφροσύνην, τὴν ὁποῖαν μᾶς προξενεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Χορηγὸς παντὸς ἀγαθοῦ ἠξίωσεν ἡμᾶς ἵνα, ἀνταποδίδόντες τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πραγματοποιηθεῖσαν Εἰρηνικὴν Ἐπίσκεψιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, πραγματοποιήσωμεν κατ' αὐτὰς τὴν ἐπίσημον ἐπίσκεψιν ἡμῶν καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς Τιμίας Συνοδείας εἰς τὴν ἀδελφὴν ὁμόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Πολωνίας, τῆς ὁποίας Προκαθήμενος ἀνεδείχθητε ὀλίγας μόλις ἡμέρας μετὰ τὴν ἀντίστοιχον προαγωγὴν τῆς ἡμετέρας Μετριότητος. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἠῤῥησεν ἔτι περαιτέρω τοὺς ἤδη ὑφισταμένους στενοὺς δεσμοὺς ἀδελφικῆς φιλίας καὶ ἀγάπης μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν.

Οἱ δεσμοὶ οὗτοι δὲν εἶναι μόνον προσωπικοὶ, ἀλλὰ παραμένουν ἄρρηκτοι καὶ μεταξύ τῶν δύο λαῶν μας, Πολωνικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ, καὶ ἀνάγουν τὴν ὑπαρξίν των εἰς πολὺ παλαιότερους χρόνους, ὅπως κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ὅταν Πολωνοὶ φιλέλληνες ἔπεσαν μετὰ Ἑλλήνων παρὰ τὸ χωρίον Πέτα τῆς Ἡπείρου μαχόμενοι ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας τοῦ ἐπαναστατημένου ὑποδούλου ἡμῶν Γένους.

Θὰ ἦτο παράλειψις νὰ μὴ ἀναφέρωμεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὅτι καὶ ἡ Πολωνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μετὰ ἀπὸ μίαν περίοδον ἀκηΐας, καθ' ἣν ἠρίθμει μέγα πλῆθος πιστῶν καὶ πολλοὺς Κληρικούς, περιήλθεν εἰς δεινὴν δοκιμασίαν ἰδιαιτέρως μετὰ τὸν δεῦτερον Παγκόσμιον πόλεμον, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὀλέθριος δι' αὐτήν. Συρρικνωθεῖσα σὺν τῷ χρόνῳ, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, μετεβλήθη εἰς σχετικῶς μικρὰν μειονότητα ἐντὸς μιᾶς χώρας ἀκολουθούσης κατὰ πλειοψηφίαν τὸ Ρωμαιοκαθολικὸν δόγμα. Ἡ μικρὰ ἀριθμητικῶς, μεγάλη ὁμως ὡς πρὸς τὴν ζέσιν τῆς Πίστεως, τοπικὴ αὕτη Ἐκκλησία διήλθε μέχρι πρότινος διὰ πολλῶν δοκιμασιῶν καὶ θλίψεων ἐκ τῶν ὁποίων πιστεύομεν ὅτι ὁ Φιλάνθρωπος καὶ Ἑλεήμων Κύριος ἐξήγαγεν ἤδη εἰς ἀναψυχὴν.

Εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς νέας ταύτης πραγματικότητος ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι θὰ συμβάλῃ καὶ ἡ ἐπὶ θύραις πλήρης ἔνταξις τῆς χώρας ὑμῶν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, τῆς συμφωνίας διευρύνσεως ὑπογραφείσης πανηγυρικῶς πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐν Ἀθῆναις. Ὁ Πολωνικὸς λαὸς φημιζόμενος διεθνῶς διὰ τὴν ἐργατικότητα, παραγωγικότητα καὶ ἐντιμότητά του, χαρίσματα τὰ ὁποῖα ἔχει διαπιστώσει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς λόγῳ τῆς εἰς Ἑλλάδα μεταναστεύσεως μεγάλου ἀριθμοῦ Πολωνῶν, συντόμως θὰ ἀναδείξῃ τὴν Πατρίδα του μίαν ἐκ τῶν πλέον ἀκμαίων χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Μακαριώτατε,

Ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ Εἰρηνικὴ Ἐπίσκεψις ἡμῶν καὶ τῆς Τιμίας Συνοδείας ἡμῶν ἐν Πολωνία, καίτοι ὀλιγοήμερου διαρκείας, θὰ μᾶς παράσχῃ τὴν ἐξαιρετικὴν καὶ μοναδικὴν εὐκαιρίαν νὰ περιέλθωμεν ὡς εὐλαβεῖς προσκνηταὶ τὰ σεβάσματα Προσκνητήματα τῆς χώρας ταύτης καὶ νὰ ὀδεύσωμεν πρὸς τὰ ἱερὰ σκηνώματα τῶν Ἁγίων τῶν προελθόντων ἐξ αὐτῆς ἢ τελειωθέντων ἐν αὐτῇ, τῶν ὁποίων τὰς πρεσβείας ἐπικαλούμεθα. Κατ' ἀντιστοιχίαν μεταφέρομεν καὶ ἡμεῖς τὰς εὐλογίας τῶν

ἐν Ἑλλάδι διαλαφάντων Ἁγίων, ἀπὸ τοῦ Πρωτοκορυφαίου Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ καὶ ἰδρυτοῦ τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, μέχρι καὶ τῶν Ἁγίων τοῦ μόλις παρλιπεύσαντος 20οῦ αἰῶνος μὲ προεξάρχοντα τὸν ἰδιαιτέρως προσφιλῆ καὶ εἰς ἡμᾶς Νεκτάριον τὸν Θαυματοβρῦτην.

Ἐπιτρέψατε ἡμῖν νὰ χαιρετίσωμεν καὶ αὖθις τὸν εὐαγῆ Κληρὸν καὶ τὸν εὐσεβῆ Πολωνικὸν λαὸν καὶ νὰ εὐλογήσωμεν τοῦτον ἐκ μέσης καρδίας παρακαλοῦντες Ὑμᾶς ὅπως εὐχηθῆτε ἀδελφικῶς, ἵνα ὁ Κύριος κατευθύνῃ καὶ εὐδώσῃ τὴν σήμερον ἀρξαμένην εἰρηνικὴν καὶ προσκνηματικὴν ἡμῶν πορείαν εἰς τὴν ὠραίαν καὶ εὐλογημένην χώραν σας.

Ἐπίσκεψη στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Γκραμπάρκα

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Προκαθήμενον τῆς Πολωνικῆς Ἐκκλησίας, ἐπισκέφθηκε τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου, Μάρθας καὶ Μαρίας, προκειμένου νὰ συμμετάσχει στὶς λαμπρές, ἐτήσιες λατρευτικὰς ἐκδηλώσεις ποὺ λαμβάνουν χώρα ἐκεῖ. Ἀξίζει νὰ σημειωθῆι ὅτι ὁ ἱερός αὐτὸς τόπος τῆς Μονῆς εἶναι σημεῖο συνάντησης τῶν ἀνὰ τὴν Πολωνία Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐνῶ ἡ ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως, συνάζει ἐκεῖ περὶ τοὺς 50.000 πιστοὺς. Χαρακτηριστικὸ εἶναι, ἐπίσης, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ πηγαίνουν στὴ Μονὴ πεζῇ, ἀπὸ τίς πόλεις καὶ τὰ χωριά τους, κουβαλώνοντας στοὺς ὤμους ἀπὸ ἓναν ξύλινο Σταυρό, μικρὸ ἢ μέγαλο, τὸν ὁποῖο κι ἐγκαθιστοῦν στοὺς ὑπαίθριους χώρους τῆς Μονῆς, γιὰ νὰ παραμείνουν ἐκεῖ ἀδιάσειστα καὶ ἀδιάψευστα πειστήρια πίστεως καὶ εὐσεβείας.

Ὑποδεχόμενη τοὺς δύο Προκαθημένους, ἡ Ἡγουμένη τῆς Μονῆς Γερόντισσα Ἐρμιόνη, σημείωσε τὰ ἑξῆς:

«Μακαριώτατοι, εὐχαριστοῦμε τὸ Θεὸ γιὰ τὴν ὑψίστη εὐλογία ποὺ ἀποτελεῖ γιὰ ὄλους μας ἡ ἐπίσκεψή σας στὸν ἱερό αὐτὸ τόπο, τὴν ἡμέρα τῆς πανηγύρεως τῆς Μονῆς μας, σ' ἓνα τόπο ποὺ κάλλιστα θὰ μποροῦσε νὰ χαρακτηριστεῖ ἓνα ἄλλο ὄρος Θαβώρ. Ἐδῶ συνάζεται ὁ Ὁρθόδοξος λαὸς μας ἀπὸ ὅλα τὰ μῆκη καὶ τὰ πλάτη τῆς χώρας, κουβαλώνοντας τοὺς Σταυροὺς ποὺ βλέπετε γύρω σας. Σὰς παρακαλοῦμε νὰ προσεύχεστε, ὁ Θεὸς ποὺ ἔλαμψε μὲ τὸ ἄϊδιο φῶς Του, νὰ μεταμορφῶνῃ τίς ψυχές μας γιὰ νὰ

μπορούμε ὅλοι μαζί νά Τὸν δοξάζουμε μὲ ἐσωτερικὴ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση. Καλῶς ἤλθατε!»

Τρίτη 19 Αὐγούστου 2003

Ἑορτὴ Μεταμορφώσεως – Θεία Λειτουργία

Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα τελέστηκε Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Γραμπάρκα, προεξαρχόντων τῶν δύο Προκαθημένων. Στὴ Θεία Λειτουργία ἔλαβαν μέρος ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστολῆς, ἐνῶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Πολωνικῆς Ἐκκλησίας λειτούργησαν οἱ παρακάτω Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἱεράρχες:

1. Ἀρχιεπίσκοπος Λότς Σίμων
2. Ἀρχιεπίσκοπος Βρότσλαφ Ἱερεμίας
3. Ἀρχιεπίσκοπος Λιούμπλιν Ἀβελ

Περὶ τὸ μέσον τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ ὅπως συνηθίζεται σὲ ἀνάλογες περιπτώσεις, οἱ δύο Προκαθημένοι ἐκφώνησαν ἐπισήμους λόγους καὶ προχώρησαν στὴν ἀνταλλαγὴ τῶν καθιερωμένων δώρων.

Ἐπίσημο γεῦμα

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀκολούθησε ἐπίσημο γεῦμα στὴν τράπεζα τῆς Μονῆς στὸ ὁποῖο παρακάθισαν, ἐκτὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων, ὁ Ἑλληνας ἐπιτετραμμένος κ. Βασίλειος Τόλιος καὶ ὁ Ἐκπρόσωπος τοῦ Πολωνικοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων.

Παίρνοντας τὸ λόγο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, ἀπευθύνθηκε στοὺς συνδαιτυμόνες ὡς ἑξῆς:

Μακαριώτατε, ἀπὸ χθὲς ζοῦμε σὲ ἀτμόσφαιρα θρησκευτικῆς ἔκστασης καὶ λαϊκῆς ἀποδοχῆς. Ἡ παρουσία ὅλης τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας, πλειάδος Ἱερέων καὶ χιλιάδων λαοῦ δείχνει τὴ ζωτικότητα τῆς Ἐκκλησίας σας ἐδῶ στὴν Πολωνία. Τὴ δύναμή της ἀντλεῖ ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ Δομήτορα Ἰησοῦ Χριστό. Μετὰ, ὁμως, ἀπὸ Ἐκεῖνον εἶναι ὁ λαὸς Του καὶ ὁ Κληρὸς Του ποὺ ἀποτελοῦν πνευματικὴ δύναμη, ὅμοια τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξει. Ἡ πείρα ἀπέδειξε ὅτι τὸ «*μικρὸν ποίμνιον*» δὲν ἀποτελεῖ πρόκριμα γιὰ τὴν τύ-

χη τῆς ἀποστολῆς μᾶς Ἐκκλησίας στὸν κόσμο. Ἀντιθέτως, οἱ ὀλιγάριθμες Ἐκκλησίες ἀπολαμβάνουν τὴν ἐνότητα, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα ποὺ ἀναπτύσσονται στὰ μέλη της. Ἄν δὲ ὁ μικρὸς ἀριθμὸς συνδυάζεται μὲ ἱστορικὲς καταπιέσεις καὶ διωγμοὺς, τότε σταθεροποιεῖται ἡ πίστη του καὶ ἐνισχύεται ἡ παρουσία του στὸν κόσμο. Ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ ὅτι ἡ ἀκμὴ τῆς Ἐκκλησίας συμπίπτει μὲ τὶς περιόδους τῶν διωγμῶν ἐναντίον της. Καὶ τοῦτο διότι τότε καλλιεργεῖται τὸ γενναῖο φρόνημα μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀνοδο τῆς ποιότητος, σ' ἀντίθεση μὲ τὴν ποσότητα.

Ἡ Ἐκκλησία σας ἀνήκει σ' αὐτὴ τὴν κατηγορία τῶν μικρῶν σὲ μέλη Ἐκκλησιῶν ποὺ ἔχει, ὁμως, μεγάλη ἱστορία καὶ διαδραματίζει σπουδαῖο ρόλο. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἡ μελέτη τῆς ἱστορίας γίνεται ἀσφαλῆς ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος γιὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον.

Ζεῖτε σὲ μία χώρα ὅπου τὸ Ρωμαιοκαθολικὸ δόγμα ἀποτελεῖ τὴν πλειοψηφία τοῦ λαοῦ. Δὲν εἶναι, ὁμως, ἀνεκτό, ἀπὸ μέρους τῆς πλειοψηφούσης Θρησκείας νὰ ἐπιδεικνύεται μία ἀρνητικὴ ἀγωγή εἰς βάρος σας. Μελετῶν τὴν ἱστορία σας ἔμαθα ὅτι σὰς ἀφαιρέθηκαν Ναοί, ὅτι καταβάλλεται προσπάθεια νὰ παραμείνετε σὲ καθεστῶς ὑπανάπτυξης καὶ τὸ κλίμα δὲν εὐνοεῖ τὴν ἀπρόσκοπτη λειτουργία σας. Στὴν Ἑλλάδα ποὺ εἶναι χώρα μέλος τῆς Ε.Ε. ὑπάρχει τὸ ἀκριβῶς ἀντίθετο σχῆμα. Εἴμαστε πλειοψηφία καὶ οἱ ἄλλοι μειονότητες. Οὐδέποτε, ὁμως, ἡ Ἐκκλησία μας παρενέβαλε προσκόμματα στὴν ἐλεύθερη ἀνάπτυξη τῆς Ρωμ/κῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Προτεσταντικῶν κοινοτήτων. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ρωμ/κὴ Ἐκκλησία ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχει ἀκέραιη τὴν περιουσία της στὴν Ἑλλάδα, ν' ἀναπτύσσει ἐκπαιδευτικὲς δραστηριότητες, νὰ ἔχει Μοναστικά Τάγματα κ.λπ. Μάλιστα, ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία μόνο ἀπὸ τὴν περιουσία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πῆρε μεγάλα κτήματα καὶ τὰ ἔδωσε σὲ ἀκτήμονες μετὰ ἀπὸ ἐθνικὲς περιπέτειες, χωρὶς νὰ θίξει τὴν περιουσία τῶν ἐν Ἑλλάδι Ρωμαιοκαθολικῶν. Παρὰ ταῦτα, ἡ Ρωμ/κὴ Ἐκκλησία διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ κράτους, ἐπικαλούμενη διεθνεῖς συνθήκες, γιὰ νὰ πετύχει ἀκόμη μεγαλύτερες ἐξυπηρετήσεις ἀπὸ τὸ κράτος.

Ἡ χώρα σας σὲ λίγο γίνεται ἰσότιμο μέλος τῆς Ε.Ε. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν εἶναι πανάκεια, δὲν εἶναι τὸ φάρμακο ποὺ θεραπεύει ὅλες τὶς ἀρρώστιες. Ὑπάρχουν θετικὰ καὶ ἀρνητικὰ στοιχεῖα ποὺ συνοδεύουν τὴν ἔνταξη. Σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ στὴν τήρηση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων σὰς διαβεβαιῶ ὅτι ἡ Ε.Ε. ἀποτελεῖ ἀσφαλιστικὴ δι-

κλειδα πού με τὰ ὄργανά της παρεμβαίνει γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς τάξης. Ἐνα ἀπὸ τὰ βασικότερα ἀνθρώπινα δικαιώματα γιὰ τὴν Ε.Ε. εἶναι ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης. Γι' αὐτὸ πιστεύω ὅτι δὲ θὰ συνεισχεῖ μιά κατάσταση φανερῶν ἢ συνεπισημασμένων διακρίσεων εἰς βάρος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τίθεται στὴ διάθεσή σας προκειμένου νὰ σᾶς μεταδώσει τὶς γνώσεις της, ἀφοῦ γιὰ μίαν 20ετία εἶναι μέλος τῆς Ε.Ε. Καὶ τοῦτο μπορεῖ νὰ συμβεῖ καὶ διὰ τοῦ γραφείου, τὸ ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία μας διατηρεῖ στὶς Βρυξέλλες, ὁ Δ/ντὴς του ὁποῖου, Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος εἶναι στὴ διάθεσή σας γιὰ νὰ σᾶς ἐνημερώσει γιὰ τὰ κρατοῦντα στὴν Ε.Ε.

Ἐγὼ μαζί σας σήμερα ζῶ σὲ κλίμα αισιοδοξίας καὶ ἐλπίδος, καθὼς ἡ Ὁρθόδοξη πίστη μας κατοχυρώθηκε ἀκόμα μίαν φορά μετὰ τὴ λαμπρὴ πανηγύρη ἐδῶ στὴν Γκραμπάρκα. Εὐχαριστῶ θερμὰ τὴ σεβαστὴ Ἡγουμένη καὶ τὶς ἀδελφές τῆς Μονῆς πού ἐργάστηκαν γιὰ ν' ἀπολαμβάνουμε ἐμεῖς τὰ ἀγαθὰ τῆς πανηγύρεως. Ἄς εὐχηθῶμε γιὰ τὴν εὐστάθεια ὅλων τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν. Χρόνια Πολλὰ καὶ Εὐλογημένα!

Ἐπίσκεψη στὸ Μπιαλίστοκ

Μετὰ τὸ πέρας τῆς πανηγύρεως στὴ Μονὴ τῆς Γκραμπάρκα ἡ Ἑλληνικὴ ἀποστολή, συνοδευόμενη ἀπὸ τὸν Προκαθήμενο τῆς Πολωνικῆς Ἐκκλησίας κ. Σάββα, ἐπισκέφθηκε τὴν πόλη Μπιαλίστοκ. Στὸν Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου φυλάσσεται καὶ τὸ Ἱερὸ Λείψανο τοῦ Ἁγίου Παιδομάρτυρος Μιχαήλ, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐγίνε δεκτὸς ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Ἐπίσκοπο Μπιαλίστοκ κ. Ἰάκωβο, ἀπὸ τὶς ἀρχές τῆς πόλης, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλήθη Ὁρθόδοξων πιστῶν, οἱ ὁποῖοι μετὰ αἰσθήματα ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρᾶς ὑποδέχθηκαν τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπίσημης Δοξολογίας ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος κ. Ἰάκωβος προσφώνησε τοὺς ὑψηλοὺς ἐπισκέπτες μετὰ παρακάτω λόγια:

Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι τῶν Ἁγιωτάτων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας, κ. Νομάρχα, κ. Δήμαρχε, ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεώς μας,

Ἡ σημερινὴ βραδιά ἔχει ἰδιαίτερο χαρακτήρα γιὰτὶ ὑποδεχόμαστε στὸν τόπο μας τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο. Μακαριώτατε, τὶς τελευταῖες μέρες βρισκεσθε στὴν Πολωνία καὶ μαθαίνετε τὴν ἱστορία τῆς πατρίδος μας, γνωρίζετε, ὅμως καὶ τὰ πολλὰ κοινὰ στοιχεῖα πού μᾶς συνδέουν, ἀλλὰ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ σοφία συνέβαλε τὰ μέγιστα στὴν ἐξέλιξη τοῦ πολιτισμοῦ μας. Μετὰ τὴν πάροδο τῶν αἰῶνων ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔφερε τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου στὴν Ἑλλάδα. Ἡ γῆ σας προσέφερε στὸν κόσμον μεγάλους Θεολόγους, Ἁγίους καὶ Μάρτυρες. Προσέφερε, ὅμως καὶ σ' ἐμᾶς τοὺς μεγάλους Ἁγίους Ἱεραποστόλους καὶ Ἰσαποστόλους Κύριλλο καὶ Μεθόδιο, τοὺς Ἑλληνες Θεσσαλονικεῖς πού μεταλαμπάδευσαν τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ στὴ χώρα μας καὶ μᾶς χάρισαν τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ λαὸς σας δοκιμάστηκε στὰ 400 χρόνια τῆς Τουρκικῆς σκλαβιάς, ἀλλὰ βγήκε νικητὴς ἀπὸ τὴ δοκιμασία, χάρις στὴ μεγάλη βοήθεια πού προσέφερε στὸν ἀγῶνα τοῦ Ἁγίου Ἐκκλησία.

Τὸ Μπιαλίστοκ διαθέτει πολλὰ παραδόσεις, ἐθνότητες καὶ θρησκείες. Εἴμαστε ἓνα ψηφιδωτὸ πολιτισμῶν πού συνυπάρχουν ἁρμονικά. Στους δύο παγκοσμίους πολέμους ὁ λαὸς μας ἔχυσε ποταμοὺς αἵματος. Οἱ δοκιμασίες μας συνετέλεσαν στὴν ἀνάπτυξη τῆς μεταξύ μας ἀλληλεγγύης. Τὸ Ὁρθόδοξο στοιχεῖο ἦταν πάντα ἐντονο. Σήμερα ἐμεῖς εἴμαστε οἱ κληρονόμοι τῆς καρποφόρου Ὁρθόδοξης πίστεως τῶν προγόνων μας. Ἐδῶ εἶναι τὸ κέντρο τῆς Ὁρθοδοξίας, καθὼς στὴν περιοχὴ μας ζοῦν οἱ περισσότεροι Ὁρθόδοξοι τῆς χώρας. Ἄν καὶ εἴμαστε μειονότητα ζοῦμε ἀγαστῶς μετὰ τοὺς ἄλλους. Διαθέτουμε νεανικό, φιλανθρωπικό καὶ ἐκδοτικό ἔργο. Προσπαθοῦμε νὰ δείξουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἓνα μνημεῖο ἀλλὰ ἡ ζῶσα πίστη. Διαθέτουμε, ἐπίσης καὶ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ καὶ ἐκδίδουμε Χριστιανικὰ ἔντυπα καὶ περιοδικὰ.

Σήμερα ἐνωμόμαστε ἐν ἀγάπῃ μετὰ τὴν ἀδελφὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πού, ἂν καὶ ἀπέχει γεωγραφικά, εἶναι ἓνα μετὰ ὅλους ἐμᾶς, ἀφοῦ μᾶς ἐνώνει μίαν πίστη, μίαν παράδοση, μίαν κληρονομιά. Σᾶς εὐγνωμονοῦμε γιὰ τὴν παρουσία σας πού θὰ συμβάλει στὴ σύσφιξη τῶν δεσμῶν καὶ τὴν καλύτερη κοινωνία τῶν Ἐκκλησιῶν μας. Νὰ προσεύχεστε γιὰ ὅλους μας. Μ' αὐτὴ τὴν προσευχὴ ἐκφράζεται ἡ ἐνότητα καὶ ἡ ἀγάπη. Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς χαριτώνει καὶ νὰ ἔχετε πάντα ὑγείαν καὶ δύναμιν. Χρόνια Πολλὰ!.

**Ἀντιφώνησις
Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου κατὰ
τὴν διάρκειαν τῆς ἐπισήμου Δοξολογίας
ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ Αὐτοῦ εἰς Μπιαλίστοκ**

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατε, ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν τῆς πόλης, εὐλογημένε Ὁρθόδοξε Πολωνικὲ λαέ,

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού ἐπισκέπτομαι τὴν ὁμορφὴν χώρα σας μετὰ τὴν ιδιότητα τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν σας. Ἡ γνωριμία μου μετὰ τὴν ἱστορία σας ἀνάγεται σὲ πολὺ παλαιότερο χρόνον, τότε πού Ποιμενάρχης ἐδῶ ἦταν ὁ σημερινὸς Προκαθημένος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας κ. Σάββας, πού ἀπὸ τότε εἶχε τὴ φήμην ἑνὸς πολὺ δυναμικοῦ καὶ ζέοντος κατὰ τὴν πίστη Ἱεράρχου. Χαίρομαι, γιατί διάδοχός του ἀνεδείχθη ὁ σημερινὸς Ποιμενάρχης σας κ. Ἰάκωβος, νέος στὴν ἡλικία, ἄριστος καὶ ἰκανὸς οἰακοστρόφος, δόκιμος διοικητὴς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Στὸ πρόσωπό του εἶναι ζωγραφισμένες ἡ ἀγνότητά καὶ ἡ ἀπλότητά, ὅπως ἀκριβῶς ὁ Κύριός μας θέλει τοὺς Ποιμένες τοῦ λαοῦ Του, γι' αὐτὸ καὶ τὸν ἐμπιστεύεται εὐκολὰ κανεῖς.

Τὰ παλαιὰ χρόνια ἦταν δύσκολα γιὰ τὴ Χριστιανικὴ πίστη καὶ τὴν Ὁρθοδοξία στὴν Πολωνία. Ἐνα ἄθεο καθεστῶς εἶχε βαλθεῖ νὰ καταδιώκει τὴ Χριστιανικὴ πίστη καὶ ἐδῶ στὴ χώρα σας καὶ σὲ ἄλλες χώρες. Ἐμεῖς πού ζούσαμε στὴ Δύση, παρακολουθοῦσαμε τὶς περιπέτειες τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος καὶ προσπαθοῦσαμε, μετὰ τὶς προσευχάς μας, ἀλλὰ καὶ ἄλλους τρόπους νὰ βοηθήσουμε. Παράλληλα, θαυμάζαμε τὴν ἀντοχὴ καὶ τὴν πίστη σας γιατί, παρὰ τοὺς διωγμούς, ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔπαψε νὰ ὑπάρχει. Τὰ χτυπήματα στὸ καρφί, ὅσο ἰσχυρὰ κι ἂν εἶναι, τὸ βυθίζουν ἀκόμα περισσότερο. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δεχόταν στὶς Θεολογικὰς Σχολὰς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης ἀνθρώπους ἀπὸ τὴ χώρα σας πού ἤθελαν νὰ σπουδάσουν τὴ Θεολογία καὶ τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα, γιὰ νὰ γίνουν οἱ γέφυρες φιλίας καὶ συνεργασίας τῶν λαῶν μας. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, εἴτε ὡς Ἱερεὺς, ἀλλὰ καὶ ὡς Ἐπισκοπος ἀργότερα, ἐπισκεπτόμουν τὶς χώρες αὐτὲς κι ἔβλεπα τὴν ἀγάπην τῶν λαῶν καθὲ φορὰ πού συναντοῦσαν Ἑλληνα Κληρικὸ, δείχνοντας τὸν θαυμασμό τους γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν πολιτισμὸ τῆς. Ὅλα αὐτὰ με συνέδεσαν μετὰ τοὺς λαοὺς τῶν χωρῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὶς

Ἐκκλησίες τους καὶ μ' ἔκαναν νὰ παρακολουθῶ μετὰ ἰδιαιτέρο ἐνδιαφέρον τὶς ἐξελίξεις.

Τώρα τὰ πράγματα ἄλλαξαν, τὰ καθεστῶτα κατέρρευσαν καὶ ἀνεδείχθη ἡ Δημοκρατία πού ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἰσονομία καὶ τὴν ἐλευθερία τῶν λαῶν. Ἡ ἀστυνομία πλέον δὲν παρακολουθεῖ τὴ θρησκευτικὴ ζωὴ τῶν πολιτῶν. Σήμερα μάλιστα εἶναι ἐδῶ καὶ ἐκπρόσωπός της, κάτι πού δὲ θὰ μπορούσε νὰ συμβεῖ παλαιά. Εὐχαριστοῦμε τὸ Θεὸ «ὅτι ἐξήγαγεν ὑμᾶς εἰς ἀναψυχὴν». Πλέον ἀνοίγονται νέες προοπτικὲς γιὰ τὴ χώρα σας, καθὼς ἐτοιμάζεται νὰ γίνῃ ἰσότιμο μέλος τῆς Ε.Ε.

Μακαριώτατε,

Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση δὲν εἶναι μόνον μία οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ συνεργασία ὠρισμένων Κρατῶν, οὔτε μία διακρατικὴ κοινότης οἰκονομικοπολιτικῶν στόχων. Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἡ Εὐρώπη εἶναι τὸ πνευματικὸν ἀνάστημα τοῦ Χριστιανισμοῦ, δεδομένου ὅτι τόσο τὴν ρωμαϊκὴν κληρονομίαν, ὅσον καὶ τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν, ὁ Χριστιανισμὸς ἐνεκοιλώθη καὶ ἐδίδαξε, καὶ κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἡ ὑπεράσπισις τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐνότητος εἶναι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ὄχι πολιτικὴ πρᾶξις, ἀλλὰ πνευματικὸν καθῆκον. Αἱ Ἐκκλησίαι ἀσφαλῶς καὶ δὲν ἔχουν τὸν τελικὸν λόγον εἰς τὰς πολιτικὰς ἀποφάσεις διὰ τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης. Δύνανται, ὅμως, νὰ ἔχουν ἀποφασιστικὸν ρόλον εἰς τὴν προσπάθειαν διαμορφώσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Πολιτῶν. Ἡ Χριστιανικὴ διδασκαλία τοποθετεῖ εἰς τὸ ἐπίκεντρον τὴν ἔννοιαν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀποτελεῖ μίαν ἀόριστον ὑπαρξιακὴν ὄντοτητα εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Πολιτῶν, ἀλλὰ δημιούργημα αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡμεῖς πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ὅτι χωρὶς τὸν Χριστὸν δὲν ὑπάρχει ἀληθινὴ ζωὴ, οἱ ἄνθρωποι μετατρέπονται ἀπὸ πρόσωπα εἰς ἄτομα ἄνευ οὐσιαστικοῦ καὶ ὑπαρξιακοῦ προορισμοῦ. Πιστεύομεν ὅτι μόνον μετὰ τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὸν Χριστὸν ὑπάρχει ἐλευθερία, δημοκρατία καὶ δικαιοσύνη. Καὶ πρέπει νὰ πείσωμεν τοὺς καλοπροαιρέτους ὅτι διὰ κάθε σφάλμα, τὸ ὁποῖον συνέβη κατὰ τὸ παρελθόν, ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι εὐθυνόμεθα καὶ ὄχι βεβαίως ὁ Χριστός, τὸν ὁποῖον συνήθως διὰ νὰ δικαιολογηθῶμεν ἐπικαλοῦμεθα. Αἱ λογικοκρατούμεναι ἀντιλήψεις, αἱ ὁποῖαι κυριαρχοῦν τὰς τελευταίας δεκαετίαις εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν

Ἐνωσιν, ὠδήγησαν εἰς ἀδιέξοδα. Οὐδεὶς δύναται νὰ θέσῃ εἰς τὸ περιθώριον ἢ νὰ διαγράψῃ τὴν σπουδαίαν καὶ σημαντικὴν προσφορὰν τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἠθικῶν τῆς ἀξιών, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν προσφορὰν τῆς εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν νομολογίαν τῆς Εὐρώπης, τὰς ὁποίας κατέστησε περισσότερο ἀνθρωπίνως, ἢ τὴν παρασχεθεῖσαν πλουσίως ὑπ' Αὐτῆς ἠθικὴν στήριξιν εἰς διάφορα ἀνθρωπιστικὰ κινήματα κατὰ τὴν μακροαῖωνα ἱστορίαν τῆς Εὐρώπης.

Ἡμεῖς σήμερον, εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τῆς παγκοσμιοποιήσεως καὶ τῆς ἐκκοσμικεύσεως, καὶ ἰδιαιτέρως μετὰ τὰς συγκλονιστικὰς ἐμπειρίας τῶν Λαῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὴν κατάρρευσιν τῶν ὀλοκληρωτικῶν καθεστώτων τοῦ ὑπαρκτοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τὴν ἀθέμιτον ὁμολογιακὴν δρᾶσιν εἰς τὰς Χώρας τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, θεωροῦμεν ἱερὸν χρέος καὶ εὐθύνην τὴν διαφύλαξιν τῶν πνευματικῶν ἀξιών αὐτῶν ὡς πολῦτιμον θησαυρὸν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὸν ἐμπλουτισμὸν αὐτῶν διὰ νέων ἐνδείξεων ἀγάπης, ἐνότητος καὶ πολιτισμοῦ. Αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι σήμερον ἐπιδεικνύουν ἠὲξήμενην εὐαισθησίαν διὰ τὴν ἀποσόβησιν καὶ ἀπόκρουσιν τῶν ἰσχυρῶν πολιτιστικῶν πιέσεων. Ἡ ἐπιτευχθεῖσα διὰ τῶν αἰῶνων διατήρησις τῆς ταυτότητος καὶ τῆς αὐτοσυνειδησίας τῶν Λαῶν ἡμῶν, ὀφειλομένη εἰς τὸν πνευματικὸν δυναμισμὸν καὶ εἰς τὴν πλουσίαν καρποφορίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πρέπει σήμερον, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε, νὰ διαφυλαχθῇ.

Μὲ βάσιν τὰς ὡς ἄνω ἀρχάς, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προσκαλεῖ ὅλους τοὺς πιστοὺς νὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης. Ἡ δισχιλιετὴς ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τοῦ καθενὸς ἀπὸ ἐμᾶς εἰς ὅλους τοὺς κοινωνικοὺς τομεῖς (ἰσότης γυναικῶν, ἀνεργία, ἐργασία, φυσικὸν περιβάλλον, ἀνάπτυξις, βιοθηκὴ κ.λπ.) σίγουρα θὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν θεσμικῶν εὐρωπαϊκῶν ὀργάνων.

Ἡ Ἐκκλησία μας, κατανοοῦσα τὰς συγχρόνους ἀναζητήσεις διὰ τὸ κοινὸν «*Εὐρωπαϊκὸν Σύνταγμα*», ὡς μίαν δημοκρατικὴν διαδικασίαν ὥστε νὰ ἀποτυπωθῇ εἰς συγκεκριμένας διατάξεις Δικαίου ἡ διαχρονικὴ συνειδήσις καὶ πνευματικὴ κληρονομία τῶν Εὐρωπαϊκῶν Λαῶν, καταθέτει τὰς ἐπομένους προτάσεις, ἀφορώσας εἰς θεμελιώδεις ἀρχάς, ἀπὸ τὰς ὁποίας θεωρεῖ ὅτι αὐτὸ τὸ Σύνταγμα εἶναι ἀπαραίτητον νὰ διέπεται:

α) Τὴν πλήρη καὶ ρητὴν κατοχύρωσιν τῆς ἀρχῆς τῆς

θηρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ κακοπίστου προσηλυτισμοῦ, ὅπως αὐτὰ διεκηρύχθησαν εἰς τὴν Σύμβασιν τῆς Ρώμης καὶ βεβαιώνονται διὰ τῶν θεσμικῶν λειτουργιῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

β) Τὸν σεβασμὸν τῆς κοινῆς συνειδήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Λαῶν διὰ τὰς χριστιανικὰς ρίζας τῆς διαχρονικῆς καὶ συγχρονικῆς πνευματικῆς τῶν κληρονομίας, χωρὶς νὰ θίγεται μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἡ ἀρχὴ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας δι' ὅλας τὰς Θρησκείας ἢ Ὁμολογίας.

γ) Αἱ σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἱστορικὸν διαχρονικὸν βάθος δι' ἕκαστον συγκεκριμένον λαόν, νὰ ἀφεθοῦν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν Ἐθνικὸν Δίκαιον ἐκάστου Κράτους, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ἀρχῆς τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ὅπως τοῦτο σαφῶς προβλέπεται ἀπὸ τὴν Δήλωσιν ὑπ' ἀριθμ. 11 τῆς Συνθήκης τοῦ Ἀμστερνταμ, ὥστε νὰ ἀποφευχθοῦν ἀνεπιθύμητοι ἢ ἀλυσιτελεῖς ἐντάσεις εἰς εὐαίσθητα ζητήματα θρησκευτικῶν παραδόσεων τῶν Λαῶν, τὰ ὁποῖα προσδιώρισαν ἢ προσδιορίζουν τὴν ἐθνικὴν τῶν ταυτότητα.

Δὲν εἶναι εἰς τὰς προθέσεις μας νὰ ἐνεργῶμεν μὲ πνεῦμα ἀντίθετον καὶ ἀπόλυτον. Δὲν θέλομεν νὰ ἀντικαταστήσωμεν τοὺς θεσμοὺς, μῆτε καὶ νὰ ἐπιβάλωμεν τὴν γνώμην μας. Ἀπὸ τὴν ἄλλην, ὅμως, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν τὴν εὐρωπαϊκὴν ἱστορίαν μας καὶ τὰς κοινὰς χριστιανικὰς ρίζας αὐτῆς. Ἡ Ἐκκλησία μας ἦτο πάντοτε ἀνοικτὴ εἰς τὸν διάλογον μεταξὺ τῶν πολιτισμῶν καὶ τῶν θρησκειῶν, διότι πιστεύει εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν διάστασιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ἐχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀπὸ τὰς πολιτικὰς, νομικὰς, οικονομικὰς καὶ ἄλλας ἀποφάσεις δὲν πρέπει νὰ ἀπουσιάζῃ ὁ πνευματικὸς προσανατολισμὸς τῆς Εὐρώπης καὶ κυρίως δὲν πρέπει νὰ ἀπουσιάζῃ ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Παράδοσις, ἡ ὁποία βλέπει τὸν ἄλλον ὡς πρόσωπον, ὡς «*εἰκόνα Θεοῦ*». Αὐτὸ δύναται νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ὑπέρβασιν τοῦ κοινωνικοῦ ἐλλείματος τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἀτομικῆς συρρικνώσεώς των, διότι κριτήριον τῆς ποιότητος τῆς στάσεως ἐκάστου ἔναντι τοῦ νομικοῦ δικαιώματος ἀποτελεῖ ἡ σχέση του πρὸς τοὺς ἄλλους, τοὺς ἀδελφούς του, ἡ ὁποία εἶναι καρπὸς ἀγάπης, ἐλευθερίας καὶ ἐπιλογῆς.

Μακαριώτατε,

Χαίροντες καὶ συχαίροντες Ὑμῖν διότι ἡ ἔντιμος Πολωνικὴ Κυβέρνησις ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς μετ' ἀκριβείας

ἀναφορᾶς τῆς προσφορᾶς τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ὡς πρυτανεύοντος παράγοντος εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ, εἰς τὸ ὑπὸ σύνταξιν Εὐρωπαϊκὸν Σύνταγμα, προσφέρομεν Ὑμῖν... δεόμενοι τοῦ Θεοῦ τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος, ὅπως κρατῆ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τὸν περὶ Ὑμᾶς θεόλεκτον Ἱερὸν Κλῆρον καὶ εὐσεβῆ λαὸν ἀσινῆ εἰς ἔτη πλεῖστα καὶ ὄλβια πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ καὶ σωτηρίαν ψυχῶν «*ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανεν*».

Τετάρτη 20 Αὐγούστου 2003

Ἐπίσκεψη στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Τὸ πρόγραμμα τῆς τέταρτης ἡμέρας τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου κ. Χριστοδούλου στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας ξεκίνησε μὲ ἐπίσκεψη στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὸ Μπιαλίστοκ. Τοὺς δύο Προκαθημένους καὶ τὶς ἀκολουθίαις τους ὑποδέχθηκε ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ π. Γεώργιος Μπορέτσκο, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὴν ἱστορία τοῦ Ναοῦ.

Ὁ Ναὸς ἄρχισε νὰ κατασκευάζεται ἐπὶ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος, τὸ ὁποῖο ἀνέλπιστα ἔδωσε τὴν ἄδεια γιὰ τὴν ἀνέγερσή του. Πρὶν ἀπὸ τὴν κατάθεση τοῦ θεμελίου λίθου, ἐπὶ 10 χρόνια γίνονταν προσπάθειες γιὰ τὴν χορήγηση τῆς ἀδείας, ἡ ὁποία τελικὰ δόθηκε τὸ 1982. Ὅλοι ἦταν σίγουροι γιὰ τὴ λήψη τῆς ἀδείας γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ναὸς ἔγινε πολὺ μεγάλος. Ἡ ἀνοικοδόμησή του ξεκίνησε σὲ μιὰ δύσκολη περίοδο χωρὶς χρήματα καὶ ἄλλα ὑλικά μέσα. Τὰ οικονομικὰ ὑλικά τὰ ἔφεραν λίγα λίγα ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ ἐνοριτεῖς μὲ τὰ χέρια τους ἔφτιαχναν τοὺς πλίνθους. Ἀποτέλεσμα εἶναι αὐτὸς ὁ περιτέχνης Ναὸς μὲ χωρητικότητα 3000 ἀνθρώπων.

Ἐπίσκεψη στὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ «Ράδιο Ὁρθοδοξία»

Παραπλεύρως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βρῖσκεται ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Μπιαλίστοκ «Ράδιο Ὁρθοδοξία». Ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε τὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Σταθμοῦ καὶ ἀπηύθυνε τὸ παρακάτω ζωντανὸ μήνυμα πρὸς τοὺς ἀκροατές του:

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί, μὲ μεγάλη χαρὰ βρισκομαι

στὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐπισκοπῆς σας. Ἐρχόμαστε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ποὺ εἶναι ἡ χώρα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ χαιρόμαστε γιὰ τὴ γνωριμία μας μὲ τὸν Ὁρθόδοξο Πολωνικὸ λαόν. Ὅσο εἴμαστε ἐδῶ θαυμάσαμε τὴν πίστη τοῦ λαοῦ σας, ὅπως ἐκφράστηκε χαρακτηριστικὰ στὴν Γκραμπάρκα καὶ ὅπως ἐκφράζεται κι ἐδῶ στὴν πόλη σας μὲ τὴν ἀνέγερση νέων περιλάμπρων Ναῶν, καθὼς ἡ χώρα σας κινεῖται πλέον σὲ ἐλευθερία. Σᾶς θαυμάζουμε ἐπειδὴ ἀναγνωρίζουμε τὴν κουλτούρα καὶ τὴν προσήλωσή σας στὴν Ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Σᾶς μεταφέρουμε τὴν ἀγάπη τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ ποὺ δὲ γνώρισε τὴν τυραννία τῆς ἀθεΐας, ἀλλὰ βιώνει προβλήματα διαφορετικὰ ἀπὸ τὴν ἀθεΐα. Παλαιότερα οἱ ἄνθρωποι κρατοῦσαν ξίφος, τώρα κρατοῦν κονδυλοφόρο ποὺ κάνει τὸ πᾶν γιὰ νὰ πείσει τοὺς ἀνθρώπους ὅτι μποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς Χριστό. Αὐτό, ὁμως, εἶναι ψέμα. Χωρὶς ψωμί μποροῦμε νὰ ζήσουμε, χωρὶς πίστη, ὁμως, ὄχι. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ πιστεύει στεριώνει σὲ γερὰ θεμέλια, σ' ἀντίθεση μὲ τοὺς ἀπίστους. Ἡ ζωὴ εἶναι περιπέτεια, πολλὰ τὰ προβλήματα καὶ πολλοὶ γονατίζουν ἀπὸ τὶς δυσκολίες. Ὁ πιστός, ὁμως, ξέρει ὅτι δὲν εἶναι μόνος, δίπλα του εἶναι ὁ Θεὸς καὶ αὐτὴ ἡ βεβαιότητα τοῦ δίνει κουράγιο ν' ἀντιμετωπίσει τὶς θύελλες τῆς ζωῆς. Σᾶς συγχαίρω γιὰ τὸ νὰ εἴστε Ὁρθόδοξοι σὲ μιὰ Ρωμαιοκαθολικὴ χώρα, δείχνει ὅτι ἔχετε ζωντανὴ πίστη καὶ σπουδαῖες ἀρχές. Καλὸ θὰ ἦταν νὰ εἴμαστε ἕνα. Ὁ φανατισμός, ὁμως, χωρίζει καὶ διχάζει. Ἡ προσευχή μας εἶναι νὰ μᾶς φωτίζει ὁ Θεός, γιὰ ν' ἀγαπάμε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἂν καὶ πολλὰς φορὲς γινόμαστε θύματα τῆς μισαλλοδοξίας. Στὴν κοινωνία μας ἡ ἑτερότητα εἶναι ἀποδεκτὴ. Ἡ προσπάθεια τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νὰ πείσει τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ἡ πίστη εἶναι τὸ μεγαλύτερο ὄπλο γιὰ τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς.

Σᾶς συγχαίρω γιὰ τὸν θαυμασιὸν Ραδιοφωνικὸν σας Σταθμὸν ποὺ εἶναι ἕνας διευρυμένος ἄμβωνας. Ὁ Θεὸς μαζί σας!

Ἐπίσκεψη στὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας

Ἀκολούθησε ἐπίσκεψη στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Σοφίας, Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀρκετὰ χρόνια τώρα στενοὺς δεσμούς μὲ τὸν Μακαριώτατο καὶ κυρίως μὲ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Δημητριάδος. Ἐπὶ Ἀρχιερατείας του στὴ Μητρόπολη Δημητριάδος οἱ

κεντρικοί μεγάλοι Ναοὶ τοῦ Βόλου, τοῦ Ἀλμυροῦ καὶ τῆς Ἁγίας εἶχαν ἀναλάβει τὴν πρωτοβουλία νὰ φιλοτεχνήσουν καὶ νὰ δωρίσουν στὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας τὶς μεγάλες εἰκόνες τοῦ Τέμπλου, οἱ ὁποῖες τώρα στολίζουν καὶ κοσμοῦν τὸν ὁμορφο αὐτὸ Ὁρθόδοξο Ναό.

Ἐπίσκεψη στὴ Λευκὴ Λαύρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Suprasl

Ἀκολούθησε ἐπίσκεψη στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Suprasl, ἡ ὁποία εἶναι γνωστὴ ὡς ἡ Λευκὴ Λαύρα. Τοὺς δύο Προκαθημένους ὑποδέχθηκε ὁ *Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Γαβριήλ*, ὁ ὁποῖος τοὺς προσφώνησε μὲ τὰ παρακάτω λόγια:

Μακαριώτατοι, μὲ αἰσθήματα χαρᾶς σᾶς καλωσορίζουμε στὴν παλαιάτη Μονὴ μας πού εἶναι κτισμένη σ' αὐτὸν τὸν τόπο ἀπὸ τὸν 5ο αἰώνα. Ἔρχεστε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ὅπου γιὰ πρώτη φορὰ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος κήρυξε τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ στὸν Εὐρωπαϊκὸ χῶρο. Εἶναι γνωστοὶ σὲ μᾶς οἱ κόποι καὶ οἱ κακουχίες τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πού ἀφοροῦν ἅπασα τὴ Χριστιανοσύνη. Παρὰ τὶς δοκιμασίες πού ὑπέστη ἡ Ὁρθόδοξη πίστη στὸ διάβα τῆς ἱστορίας, ἡ μάχη γιὰ τὴ διαφύλαξή της καρποφόρησε κι ἔτσι ἐμεῖς σήμερα σᾶς ὑποδεχόμαστε ὡς θεματοφύλακες αὐτῆς τῆς πίστεως, σὺν λαμπροὺς ἐκπροσώπους τοῦ Ὁρθόδοξου πνεύματος. Γνωρίζουμε πολλὰ γιὰ τὶς Θεολογικὲς Σχολές πού λειτουργοῦν στὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ Μοναχισμοῦ στὸ Ἅγιον Ὄρος, στὰ Μετέωρα καὶ ἄλλοῦ.

Ἡ Ἑλλάδα ἔπαιξε σπουδαῖο ρόλο γιὰ τὴ διάδοση τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ διὰ τῶν μεγάλων Ἑλλήνων Θεσσαλονικέων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου. Ἐδῶ βλέπετε σήμερα τὴ φλόγα τῆς πίστεως πού μᾶς ἔφεραν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ παράδειγμα τῆς Ὁρθόδοξης Ἑλλάδας ἐμπνέει τὴν πίστη μας. Ἐπισκεφθήκαμε πολλὰ φορὲς τὴν Ἑλλάδα καὶ γνωρίσαμε τὴ Μοναχικὴ καὶ Πνευματικὴ ζωὴ τοῦ τόπου σας. Ἐκφράζουμε τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μας στὸ πρόσωπό σας. Ζητοῦμε τὶς προσευχὲς σας γιὰ τὴν ταπεινὴ ἀδελφότητά μας.

Παίρνοντας τὸ λόγο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἀντιφώνησε ὡς ἑξῆς:

Πανοσιολογιώτατε Ἅγιε Καθηγούμενε, ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μεταφέρουμε τὶς

εὐχὲς καὶ τὶς εὐλογίες τῆς καὶ τὸν ἐγκάρδιο χαιρετισμὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Στὴν Ἑλλάδα ὄντως ὑπάρχουν οἱ πόλεις πού ἐπισκέφθηκε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος κηρύσσοντας τὴ νέα πίστη (Φίλιπποι, Θεσσαλονίκη, Ἀθήνα, Κόρινθος), πρὸς τὶς ὁποῖες ἀπηύθυνε τὶς γνωστὲς ἐπιστολές του, ἀλλὰ καὶ ἡ Νικόπολις καὶ ἡ Βέροια πού ἀναφέρονται στὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Βαριὰ κληρονομιά τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων βραβαίνει τοὺς ὄμους μας καὶ ὀφείλουμε νὰ τὴν διαφυλάξουμε ἀμόλυντη καὶ ἀκέραιη, ὅπως τὴν παραλάβαμε ἀπὸ τοὺς πατέρες μας.

Ἐρχόμαστε ὡς ἐπισκέπτες γιὰ νὰ σᾶς δεῖξουμε τὴν ἀγάπη καὶ τὸ σεβασμὸ μας, ἀλλὰ καὶ τὸ θαυμασμὸ μας γιὰ ὅσα ἔχετε πετύχει ἀπὸ παλαιὰ μέχρι καὶ σήμερα. Θὰ μπορούσαμε οἱ ἀνὰ τὸν κόσμῳ Ὁρθόδοξοι, πού περάσαμε πολεμικὲς περιπέτειες, νὰ ἐπαναλάβουμε τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου γιὰ τοὺς κινδύνους στοὺς ὁποῖους ὑπόκεινται οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. « Ἄλλ' ἰδοὺ, ἔτι ζῶμεν ». Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπόδειξη γιὰ τὴν Πατερικὴ, Ἀποστολικὴ, γνήσια πίστη μας, τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ὅπως ἔλεγε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἡ Ἐκκλησία πολεμήθηκε ἀπὸ πολλοὺς « οἱ ὁποῖοι χάθηκαν, ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία δοξάζεται μεγαλοπρεπέστερα καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανόν ». Αὐτὴ τὴν ἐμπειρία τὴν ἔχουν οἱ Ἐκκλησίες μας.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας δοκίμασε πρωτοφανεῖς διώξεις, προκειμένου νὰ πάψει νὰ ὑπάρχει. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς πού εἶναι δίπλα σας ἔχει ἐξασφαλίσει γιὰ ἐσᾶς τὴν εὐλογία καὶ τὸν ἁγιασμὸ Του. Στὴ ζωὴ τίποτα δὲ χαρίζεται, ὅλα κατακτῶνται μὲ θυσίες καὶ ἀγῶνες. Αὐτὸ ἐπιβεβαιώνει ἡ παρούσα Ἱερὰ Μονὴ πού γιὰ ἀρκετὸ καιρὸ εἶχε παραδοθεῖ στοὺς Οὐνίτες. Ἐρημώθηκε καὶ χρειάστηκαν μεγάλοι ἀγῶνες ἀπὸ τὸν τότε ποιμέναρχη σας καὶ σημερινὸ Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας σας, γιὰ νὰ πειστοῦν οἱ ἔχοντες τὴ δύναμη νὰ τὴν ἐπιστρέψουν στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ὁ ἔθνικός μας ποιητὴς Διονύσιος Σολωμός, στὸν ὕμνο του γιὰ τὴν ἐλευθερία λέει ὅτι δὲν ἀνοίγουν εὐκόλα οἱ πόρτες ὅταν τὶς χτυπᾷ ἄνθρωπος πού ἔχει ἀνάγκη. Ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ ὑπομονὴ, ἡ πίστη καὶ ἡ καρτερικότητα, ἀνοίγουν καὶ τὶς πιὸ δύσκολες θύρες. Ἔτσι, σήμερα χαιρόμαστε νὰ βλέπουμε τὴ Μονὴ σας ν' ἀναγεννᾶται καὶ τὴ Μοναστικὴ ἀδελφότητα ν' ἀσκεῖται ἐν φόβῳ Θεοῦ. Δοξάζουμε τὸ Θεὸ γιὰ τὰ θαύματα πού ἐπιτελεῖ στὶς μέρες μας κι ἐνισχυόμαστε στὴν πίστη ὅτι τὸ δίκαιο καὶ ἡ ἀλήθεια τελικὰ ἐπικρατοῦν. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ θερμὴ ὑποδοχὴ. Νὰ ἔχετε τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Ἐπίσκεψη στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ὀνουφρίου

Τὸ ἀπόγευμα ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, συνοδευόμενη πάντα ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο κ. Σάββα, ἐπισκέφθηκε τὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ὀνουφρίου, πού βρίσκεται κτισμένη 200 μῶλις μέτρα μακριὰ ἀπὸ τὰ σύνορα μὲ τὴ Λευκορωσία. Ἰδρύθηκε τὸ 1498 καὶ σ' αὐτὴ φυλάσσεται πολύτιμο θησαυρίσμα ἢ θαυματουργὴ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Μακαριώτατος ἔγινε δεκτὸς μὲ τυμπανοκρουσίες, σύμφωνα μὲ τὸ Μοναστικὸ τυπικὸ.

Πέμπτη 21 Αὐγούστου 2003

Ἐπίσκεψη στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Λιούμπλιν

Τὸ πρόγραμμα τῆς προτελευταίας ἡμέρας τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριώτατου στὴν Πολωνία ξεκίνησε μὲ ἐπίσκεψη στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Λιούμπλιν. Τοὺς ὑψηλοὺς ἐπισκέπτες ὑποδέχθηκε μὲ μεγαλοπρέπεια στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος – ὁ ἀρχαιότερος Ναὸς στὴν Πολωνία – ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λιούμπλιν κ. Ἄβελ, ἐπικεφαλῆς τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ πλειάδος Ὀρθοδόξων πιστῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἄβελ, μετὰ τὴν καθιερωμένη ἐπίσημη Δοξολογία, προσφώνησε τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας μὲ τὰ παρακάτω λόγια:

Τὴ σημερινὴ ἡμέρα διακατεχόμεστε ἀπὸ πολὺ μεγάλη χαρά. Ἡ ἐπαρχία μας ὑποδέχεται τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο καὶ τὴν τιμία συνοδεία του. Ὁ λαὸς μας στὴν περιοχὴ αὐτὴ πέρασε πολλὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐξαιτίας τῆς Ὀρθόδοξης πίστεως του. Καρπὸς τῶν διώξεων εἶναι οἱ Νεομάρτυρες πού ἀνακηρύξαμε στὶς 8 Ἰουνίου. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτῆς σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πού συμμετεῖχε στὶς λαμπρὲς ἐκδηλώσεις πού ἔγιναν μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ.

Θὰ ἔχουμε πάντα στὴν καρδιά μας τὶς ἱστορικὲς μεταξὺ μας ἐπαφές πού τὶς ἐνισχύει ἡ σημερινὴ παρουσία σας. Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς χαρίζει ὑγεία καὶ δύναμη γιὰ νὰ ὑπηρετεῖτε τὴν Ἁγία μας Ἐκκλησία πρὸς δόξαν Του καὶ πρὸς ὠφέλειαν τῆς ἀνθρωπότητας».

Ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἀντιφώνησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Διονύσιος.

Ἐπίσκεψη στὸ στρατόπεδο συγκέντρωσης Majdanek

Ἀπὸ τὶς κορυφαῖες στιγμὲς τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου στὴν Πολωνία ἦταν ἡ ἐπίσκεψη στὸ στρατόπεδο συγκέντρωσης καὶ ἐξόντωσης Majdanek. Πρόκειται γιὰ τόπο μαρτυρίου πού κατασκευάστηκε ἀπὸ τοὺς Ναζὶ κατακτητὲς τὸ 1941, στὸν ὁποῖο δολοφονήθηκαν, μὲ τρόπο φρικιαστικὸ, 300.000 ἄνθρωποι ἀπὸ 27 διαφορετικὲς ἐθνότητες, πάσης θρησκείας. Στὸ τόπο αὐτὸ ὁ Μακαριώτατος κατέθεσε στεφάνι στὴ μνήμη τῶν χιλιάδων ἀθῶων θυμάτων, περιηγήθηκε στοὺς χώρους τοῦ στρατοπέδου καὶ στὶς ἐγκαταστάσεις ἑνὸς ἐκ τῶν μεγαλύτερων ἐγκλημάτων πού γνώρισε ποτὲ ἡ ἀνθρωπότητα καὶ προέβη στὴν ἀκόλουθη δήλωση:

Ἔρχεται ἴλιγγος στὸ νοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὅταν σκέπτεται τὶς θηριωδίες καὶ τὶς βαρβαρότητες πού ἔχουν διαπραχθεῖ σὲ αὐτὸν τὸν τόπο τοῦ μαρτυρίου. Εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού δὲν ἔχει οὔτε ἠθικὲς ἀναστολές καὶ ἀρχές, οὔτε καὶ πίστη στὸν Θεό, γίνεται ἀδίστακτος, γίνεται λύκος. Σήμερα, μετὰ ἀπὸ τόσα χρόνια, ἔρχονται σ' αὐτὸ τὸ στρατόπεδο συγκέντρωσης, στὸν τόπο ὅπου βρῆκαν τραγικὸ θάνατο χιλιάδες ἄνθρωποι πού δὲν ἔφταιξαν σὲ τίποτα, χιλιάδες προσκυνητές. Αὐτὸς ὁ χῶρος πρέπει νὰ μᾶς διδάσκει ὅτι ἐὰν τὰ ἔθνη θέλουν νὰ ζήσουν εἰρηνικὰ καὶ νὰ προοδεύσουν, δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύση ἀπὸ τὸ νὰ ἐνστερνιστοῦν τὶς πνευματικὲς καὶ ἠθικὲς ἀξίες. Ἰδιαίτερα γιὰ ἐμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς αὐτὲς οἱ ἀξίες βρίσκονται μέσα στὸ Εὐαγγέλιο. Ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς Εὐρωπαίους ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι αὐτὸς πού διαμόρφωσε τὸν πολιτισμὸ. Αὐτὰ τὰ θεμέλια πρέπει νὰ τὰ σεβαστοῦμε, ἂν θέλουμε νὰ ἐπιδιώξουμε τὴν ἐνότητα τῶν χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσεως καὶ ἐὰν θέλουμε ἡ Ε.Ε. νὰ ἔχει διάρκεια μέσα στὸ χρόνο. Αὐτὸς ὁ χῶρος εἶναι χῶρος διδασχῆς καὶ ἀγωγῆς γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα, γιὰ ὅλους ἐμᾶς. Εἶναι καλὸ νὰ ξέρουμε τὴν ἱστορία, νὰ τὴ διαβάζουμε, νὰ τὴ διδασκόμαστε. Γιατὶ ἀλλιῶς εἴμαστε καταδικασμένοι νὰ ὑποστοῦμε νέα δεινά. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι θὰ δείχνουν τὸ χειρότερο ἐαυτὸ τους, ὅπως δυστυχῶς, συνέβη τὰ τελευταῖα χρόνια μὲ τοὺς πολέμους στὰ Βαλκάνια καὶ σὲ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, θὰ βλέπουμε ἀνθρώπους, μὲ βανασότητα καὶ ἀγριότητα, νὰ στοχεύουν κατὰ τῶν συνανθρώπων τους, μὲ νέα μέσα ἐξόντωσης. Ἄς εὐχηθοῦμε νὰ διδαχθοῦν οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ εὐθυγραμμίσουν τὴ ζωὴ τους μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Μαϊντάνεκ. Στρατόπεδο συγκεντρώσεως Πολωνῶν κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο (21/8/03).

Ἐπίσκεψη στὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας Aleksander Kwasniewski

Τὸ ἀπόγευμα τῆς προτελευταίας ἡμέρας τῆς ἐπισκέψέως του στὴν Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας κ. Σάββα, ἐπισκέφθηκαν τὸν Ἐξοχώτατο Πρόεδρο τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας κ. Aleksander Kwasniewski. Ὁ Πρόεδρος τῆς χώρας ὑπεδέχθη φιλοφρόνως τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, τὸν ὁποῖο προσφώνησε ὡς ἑξῆς:

Μακαριώτατε, σᾶς καλωσορίζω στὸ Προεδρικό Μέγαρο καὶ ἐκφράζω τὴν ἀπειρη ἐκτίμηση καὶ τὸν εἰλικρινῆ σεβασμὸ μου πρὸς τὸ πρόσωπό σας. Χαίρομαι γιατί ἔχουμε πολὺ καλὴ συνεργασία μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας. Χάρη μάλιστα στὶς ἐνέργειες τοῦ Μακαριωτάτου κ. Σάββα, μπόρεσα νὰ γνωρίσω κι ἄλλους Ὁρθοδόξους Προκαθημένους, ἐνῶ σήμερα ἔχω τὴ χαρὰ νὰ γνωρίζω ἐσᾶς. Ἀπ' αὐτὴ τὴ συνεργασία βιώνω ἰδιαιτέρη χαρὰ, ἀφοῦ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία συμπαραστέκεται στὸ ἔργο μου. Στὴν καρδιά μου ἔχω μεγάλη συμπά-

θεια γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὴν ἐπισκέφθηκα πολλές φορές, ἀλλὰ χάρηκα πιὸ πολὺ μὲ τὴν τελευταία ἐπίσκεψή μου ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰσοδοχῆς τῆς Πολωνίας στὴν Ε.Ε. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔβλεπα τὴν Ἀκρόπολη καὶ διαπίστωσα τοὺς στενοὺς δεσμούς μας μὲ τὴ χώρα σας.

Ἡ Ε.Ε. εἶναι μιὰ μεγάλη εὐκαιρία γιὰ ὅλους μας. Νομίζω ὅτι ὅλοι μαζί θὰ ἔχουμε δύναμη γιὰ νὰ καταπολεμήσουμε φαινόμενα, ὅπως εἶναι ἡ διεθνὴς τρομοκρατία καὶ ἡ ἀνεργία. Στὴ δημιουργία τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκογένειας χρειαζόμαστε καὶ τὴ δική σας γνώμη, τῶν Ὁρθοδόξων δηλ. Ἐκκλησιῶν, γιὰ νὰ γίνουμε πλήρης Εὐρώπη. Θυμᾶμαι τὴν ἐπίσκεψή μου τὸ 1999 καὶ σκέπτομαι καὶ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ 2004, ὅπου καὶ θὰ παραστῶ.

Πολλοὶ συμπατριῶτες μας Πολωνοὶ κατοικοῦν στὴν Ἑλλάδα, ἀπ' ὅ,τι γνωρίζω πάνω ἀπὸ 70.000 καὶ χαίρομαι γιατί ἡ παρουσία τους στὴ χώρα σας εἶναι ἐποικοδομητικὴ καὶ ἡ προσφορὰ τους θετικὴ.

Σᾶς καλωσορίζω στὴν Πολωνία καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἤδη ἔχετε ἀποκομίσει τίς καλύτερες ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν μέχρι τώρα παρουσία σας στὴ χώρα μας.

Συνάντηση με τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Ἀλεξάντερ Κβασνιέφσκι (21/8/03).

Ἀντιφωνώντας ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος σημείωσε τὰ ἑξῆς:

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε, τόσο γιὰ μένα ὅσο καὶ γιὰ τὴν συνοδεία μου εἶναι μεγάλη τιμὴ ἡ φιλοξενία μας στὴν ὁμορφη καὶ πολιτισμένη χώρα σας. Ἡ ἐπίσκεψή μας γίνεται κατόπιν εὐγενοῦς προσκλήσεως τοῦ Μακαριωτάτου κ. Σάββα καὶ ἀποσκοπεῖ στὴ σύσφιξη τῶν ἤδη πολὺ στενῶν δεσμῶν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν μας. Οἱ Ἐκκλησίες μας ἔχουν θεμελιώσει στενοὺς δεσμοὺς συνεργασίας, ἀνταλλαγῆς ἐπισκέψεων καὶ φιλοξενίας σπουδαστῶν στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ ποικίλης συμπαραστάσεως. Σὰς εὐχαριστῶ γιὰ τὴ θερμὴ ὑποδοχὴ ποὺ ἐπιφυλάξατε στὴν ταπεινότητά μου καὶ τὴν Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεΐα.

Ἡ φήμη σας ἔχει ξεπεράσει τὰ σύνορα τῆς χώρας σας καὶ εἶναι γνωστὴ σὲ ὅλους μας ἡ διοικητικὴ σας ἰκανότητα, ἀλλὰ καὶ ἡ στενὴ σχέση σας μετὸν ἀθλητισμὸ καὶ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες. Ἀκουσαμε ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο κ. Σάββα τὰ καλύτερα γιὰ σᾶς, γιὰ τὴν συνεργασία σας μετὶς Ἐκκλησίες καὶ τὴν συμπαράστασή σας πρὸς τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας.

Εἶναι πολὺ μεγάλο τὸ γεγονός τῆς εισόδου τῆς χώρας σας στὴν Ε.Ε. Ἡ Ἑλλάδα ἀμέσως ὑποστήριξε τὸ αἴτημά σας καὶ χαίρεται γιὰ τὴν ὑπογραφή τῆς εἰσοδοχῆς ποὺ

πραγματοποιήθηκε τὸν περασμένο Μάϊο στὴν Ἀθήνα. Εὐχόμεθα νὰ ἔρθει καὶ ἡ ὥρα νὰ γίνετε ἰσότιμο καὶ πλήρες μέλος τῆς Ε.Ε. Ὅπως γνωρίζετε, στὴν Ε.Ε. ἰσχύουν βασικοὶ κανόνες ποὺ ὅλα τὰ Κράτη-Μέλη εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ τηροῦν. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ὁ σεβασμὸς τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης. Ἡ Ε.Ε. εἶναι ἕνας συνασπισμὸς κρατῶν ὅπου ἐπικρατεῖ πλήρης ἐλευθερία καὶ ἀνεκτικότητα. Οἱ δὲ μειονότητες τυγχάνουν εἰδικῆς μεταχείρισης καὶ προστασίας γιὰ νὰ ἔχουν τὴ δυνατότητα ν' ἀσκοῦν ἐλευθερὰ τὰ θρησκευτικὰ τους καθήκοντα, νὰ ἔχουν Ναοὺς ν' ἀναπτύσσουν τὴ λατρεία καὶ τὴ θρησκευτικὴ τους ἐκπαίδευση. Ἡ εὐαισθησία τῆς Ε.Ε. γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα φαίνεται καὶ ἀπὸ τὶς ἐτήσιες ἐκθέσεις γιὰ τὴν τήρησή τους σὲ ὅλες τὶς χώρες τῆς Ε.Ε. Τὸ δὲ Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ποὺ ἐδρεύει στὸ Στρασβούργο ἐπιλαμβάνεται τέτοιων ὑποθέσεων πολιτῶν ἢ καὶ κρατῶν ποὺ καταφεύγουν σ' αὐτὸ γιὰ τὴν προστασία του. Γιὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῶ, σὰς λέω ὅτι καὶ ἡ Ἑλλάδα ἔχει καταγγελεθῆ ἐκεῖ. Ὅλα τὰ προηγούμενα τὰ εἶπα γιὰτὶ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας ἀποτελεῖ μειονότητα μέσα στὴ Δημοκρατία τῆς Πολωνίας. Ἡ ἐποχὴ τοῦ ὀλοκληρωτικοῦ καθεστώτος ἔχει παρέλθει

καὶ πλέον μέσα στὴ Δημοκρατία δικαιούται νὰ ζεῖ ἐλεύθερα, νὰ ἀνεγείρει Ναοὺς, νὰ διορίζονται οἱ Ὁρθόδοξοι σὲ δημόσιες θέσεις, νὰ πάρει πίσω τὴν περιουσία της, νὰ διδάσκει τὴ δογματικὴ τῆς διδασκαλία. Ὁ Μακαριώτατος κ. Σάββας, πού χαίρει μεγάλης ἐκτίμησης στὸν Ὁρθόδοξο χῶρο, μοῦ ἔκανε λόγο γιὰ τὶς ἐλευθερίες πού ἀπολαμβάνει σήμερα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας. Μοῦ μίλησε, ὅμως καὶ γιὰ κάποιες ἀνεκπλήρωτες ἐπιθυμίες, ὅπως ἡ ἐπανάκτηση περιουσιακῶν στοιχείων, π.χ. τὸ παρακείμενο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου κτίριο τῆς Ἀστυνομίας πού ἦταν παλαιὰ δικό της.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ τὸν λόγο πῆρε ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὁ ὁποῖος συμπλήρωσε τὰ παρακάτω:

Γνωρίζετε, Μακαριώτατε, τὴν ἱστορία μας καὶ πόσο συχνὰ ἄλλαξαν τὰ σύνορα, ἡ ὄψη τῆς χώρας μας. Οἱ Ὁρθόδοξοι ἦταν οἱ καλύτεροὶ στρατιῶτες μας καὶ ἔφεραν ὅλη τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ χώρα μας σὲ στιγμὲς μεγάλων δοκιμασιῶν. Ἡ Ὁρθοδοξία συμβάλει στὴν καθημερινὴ ζωὴ καὶ τὸν πολιτισμὸ μας. Ἡ Πολωνία δὲ θὰ ἦταν τόσο πλούσια χώρα, ἂν δὲ διέθετε τὸ Ὁρθόδοξο στοιχεῖο. Δυστυχῶς, πολλὲς μονάδες καὶ κόμματα στὸ Κοινοβούλιο δὲ συμφωνοῦν μαζί μου. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι σὲ μιὰ χώρα πού ἐπικρατεῖ τὸ Ρωμ/κὸ δόγμα πρέπει νὰ προστατεύονται οἱ μειονότητες, ὅπως ἡ Ὁρθόδοξη. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐγγυητὴς αὐτῆς τῆς προστασίας. Χαίρομαι γιὰ τὴν ἀκμὴ καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας πού ὀφείλεται ἐν πολλοῖς στὸν Μακαριώτατο κ. Σάββα. Ὑπάρχουν κλίσεις στὴν ἱερατικὴ ζωὴ καὶ ζωντάνια στὴν Ἐκκλησία. Ὅπως, ὅμως, λέει καὶ ἡ παροιμία «οὐδεὶς τέλειος». Ὑπάρχουν ἄλλα θέματα πού δὲ ξέρω γιὰτί διαφωνοῦνται, γιὰ τὰ ὁποῖα ἐλέγχο τὸς συνεργάτες μας. Πιστεύω ὅτι ἡ Κυβέρνηση θὰ μπορέσει νὰ λύσει τουλάχιστον τὸ θέμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Σὰς ὑπόσχομαι νὰ λυθοῦν αὐτὰ τὰ προβλήματα. Πολλὰ ἀπὸ τὰ εὐαίσθητα θέματα ἔχουν ρυθμιστεῖ. Στὴν ἰσορροπία τῆς Πολωνίας βρῖσκω θέση γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία.

Δευτερολογώντας καὶ ὁ Μακαριώτατος συνέχισε ὡς ἑξῆς:

Στὴν Ἑλλάδα τὸ 97% τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι Ὁρθόδοξοι, ἔχουμε, ὅμως, ἄριστες σχέσεις μὲ τὴ Ρωμ/κὴ Ἐκκλησία πού εἶναι μειονότητα καὶ καμία Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση δὲ τόλμησε νὰ θίξει στὴν ἐλεύθερη ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους. Καὶ μὲ τὸ Βατικανό, ἄλλωστε ἀναπτύσσουμε διμερεῖς σχέσεις. Ἄρα δὲν ὑπάρχει λόγος γιὰ ἀντιδικίες πού ὀφείλονται σὲ προσωπικὲς διαφορὲς καὶ ὑπερ-

βολὲς ἀνεπίτρεπτες γιὰ μιὰ δημοκρατικὴ χώρα. Πρέπει, λοιπόν, νὰ περισώσουμε αὐτὸ πού πιστεύουμε πού δὲν εἶναι μόνο θρησκευτικὴ ὑπόθεση ἀλλὰ καὶ πολιτισμική, ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία δημιουργεῖ καὶ πολιτισμό.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας πῆρε καὶ πάλι τὸ λόγο καὶ σημείωσε τὰ ἀκόλουθα:

Θεωρῶ πολὺ βασικὸ αὐτὸ πού εἶπατε. Βρισκόμαστε ὅλοι σ' ἓνα πλοῖο. Ἐμεῖς, ὅταν μπῆκε ὁ 21ος αἰώνας πιστεύαμε ὅτι ἡ θάλασσα θὰ ἦταν ἡσυχῆ. Παρὰ ταῦτα, εἶχαμε κύματα. Γι' αὐτὸ χρειάζεται συνεργασία, διάλογος καὶ ἀλληλογνωριμία. Νὰ ἐκφράσετε, παρακαλῶ, τὶς εὐχαριστίες μας στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση πού ὑποστήριξε τὴν εἰσοδὸ μας στὴν Ε.Ε. Σὰς συγχαίρω γιὰ τὶς θέσεις πού διατυπώνετε γιὰ τὴν Ε.Ε. Σὰς διαβεβαιῶ ὅτι κατὰ τὴ θητεία μου θὰ κάνω ὅ,τι μπορῶ γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας.

Ἐπίσκεψη στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας ὁλοκληρώθηκε μὲ τὴν ἐπίσκεψη στὸ νεκροταφειῶν Ὁρθόδοξο Ναὸ τῆς Βαρσοβίας πού τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος. Στὸν προαύλιο χῶρο τοῦ Ναοῦ, ὅπου φυλάσσεται τὸ Ἱερὸ Λεῖψανο τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Βασιλείου, εἶναι θαμμένοι ὅλοι οἱ Μητροπολίτες τῆς Πολωνικῆς Ἐκκλησίας, γι' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν τάφων τους ὁ Μακαριώτατος τέλεσε τρισάγιο.

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Παῖσιος, ἀφοῦ καλωσόρισε τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, παρακάλεσε νὰ προσεύχεται γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν ἀειμνήστων Μητροπολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Πολωνῶν.

Παρασκευὴ 22 Αὐγούστου 2003

Ἀπονομὴ τοῦ τίτλου Ἐπιτίμου Διδάκτορος

Ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς παραμονῆς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς συνοδείας του στὴν Πολωνία ξεκίνησε μὲ τὴν ἀπονομὴ στὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας τοῦ τίτλου τοῦ Ἐπιτίμου Διδάκτορος τῆς Χριστιανικῆς, Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τῆς Βαρσοβίας. Στὴν ἐπίσημη τελετῇ, πέραν τοῦ Πρωτάνεως

καὶ τῆς Συγκλήτου, ἦταν παρόντες οἱ Πρόεδροι τῆς Ρωσίας, τῆς Τσεχίας καὶ τῆς Κύπρου, Ἐκπρόσωπος τῆς Πρεσβείας τῆς Λευκορωσίας, ὁ Γραμματεὺς τῆς Βουλγαρικῆς Πρεσβείας, ὁ Σύμβουλος τῆς Οὐκρανικῆς Πρεσβείας καὶ ὁ Ἕλληνας ἐπιτετραμμένος.

Μετὰ τὸν χαιρετισμὸ τοῦ Πρωτάνεως, Παλαιοκαθολικοῦ Ἐπισκόπου Βίκτορος Βισοτσένσκυ καὶ τὴν ἀνάγνωση ἀπὸ τὸν Α' Ἀντιπρύτανη κ. Ἰωάννη Ματσοῦσκο συγχαρητηρίων ἐπιστολῶν ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τῆς Πολωνικῆς Βουλῆς, τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ τοῦ Γραφείου τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Πολωνίας, ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας κ. Σάββας ἀνέγνωσε τὸν ἔπαινο τοῦ Μακαριωτάτου

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου ἐπὶ τῇ ἀπονομῇ Αὐτοῦ τοῦ Ἐπιτίμου Διδάκτορος τῆς Χριστιανικῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας.

Ἄποχαιρετιστήριο γεῦμα

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπίσημου τελετῆς ὁ Μακαριώτατος κ. Σάββας καὶ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας, παρέθεσαν τὸ ἀποχαιρετιστήριο ἐπίσημο γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδοῦλου καὶ τῆς συνοδείας του, στὸ ὁποῖο παρακάθισαν καὶ ἄλλοι ἄξιωματοῦχοι.

**«Διαζύγιον Κράτους καὶ
Ἐκκλησίας».
Σχόλιο σὲ δημοσίευμα
τῆς Ἐφημερίδος
«Ὁρθόδοξος Τύπος»
τῆς 20ῆς Ἰουνίου 2003.**

ΣΧΟΛΙΟ

Εἰς τὸ ὡς ἄνω δημοσίευμα περιέχονται ἀποσπάσματα μιᾶς ἐκθέσεως ἢ ὅποια ἀφορᾷ τρεῖς Ἐνότητας καὶ εἰδικώτερον τὰς σχέσεις: α) Πολιτείας καὶ Θρησκευτικῶν Κοινοτήτων ἐν Ἑλλάδι, β) Πολιτείας καὶ ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ γ) Πολιτείας καὶ Ὁρθοδοξίας εἰς τὸ σύνολόν της.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐκθεσις φέρεται νὰ ἔχει συνταγεῖ ὑπὸ ὀμάδος «*εἰδικῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἀπὸ διειτίας*», ὑπογράφεται ὁμως ὑπὸ ἐνὸς καθηγητοῦ ὃ ὅποιος δὲν κατονομάζεται μὲν εἰς τὸ δημοσίευμα «*εἶναι ὁμως γνωστὸς διὰ τὰς σχέσεις του καὶ μὲ τὴν Διοικοῦσαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Κυβέρνησιν*». Ἐκ τοῦ περιεχομένου της προκύπτει ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐκθεσις φέρεται συνταγεῖσα ὀλίγον πρὸ τῆς τελευταίας ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς.

Ἐπὶ τοῦ κειμένου τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς ἢ μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἀποσπασμάτων αὐτῆς, τὰ ὅποια δημοσιεύονται εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐφημερίδα, θὰ εἶχα νὰ κάνω τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις.

1. Βασικὸς σκοπὸς τῶν συντακτῶν της παραμένει ἡ πλήρης κατάργησις τῆς νομοθετικῆς προστασίας τῆς συνειδήσεως τῶν ἐλλήνων, ὥστε νὰ καταστοῦν εὐκολος λεία τῶν προσηλυτιστικῶν ἐνεργειῶν διαφόρων θρησκευτικῶν κοινοτήτων καὶ κινήσεων ἢ μεμονωμένων ἀτόμων. Διὰ τοῦτο γίνεται εἰς τὸ ἐν λόγῳ δημοσίευμα λόγος γιὰ τὰ «*κατάλοιπα τοῦ δικτατορικοῦ καθεστώτος τῆς 4ης Αὐγούστου στὰ θέματα τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ τῆς ἰδρύσεως ναῶν καὶ εὐκτηρίων οἰκῶν γιὰ ἀλλόδοξους καὶ ἑτερόδοξους*». Ἐπαναλαμβάνεται δηλαδὴ καὶ πάλιν ἡ προσπάθεια νὰ καταργηθῶν οἱ νόμοι περὶ ποινικοποιήσεως τοῦ «*κακόπιστου*» προσηλυτισμοῦ καὶ περὶ ἀδείας ἰδρύσεως ναῶν καὶ εὐκτηρίων οἰκῶν τοῦ ἔτους 1939. Ἐπειδὴ δὲ οἱ νόμοι αὗτοι ἐκρίθη ἤδη ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ὅτι δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν Σύμβασιν τῆς Ρώμης (ἀποφάσεις Κοκκινάκη, Λαρίση καὶ Μανουσάκη), τοῦτο μὲν ἀποσιωπᾶται συστηματικῶς τὸ γεγονὸς αὐτό, τοῦτο δὲ χαρακτηρίζονται οἱ νόμοι αὗτοι ὡς νόμοι τοῦ «*δικτατορικοῦ*» καθεστώτος τῆς 4ης Αὐγούστου ὥστε νὰ ριφθῆ μία σκιὰ εἰς τὰ νομοθετήματα αὐτὰ ἕνεκα τῶν ὁποίων «*διασυρόμεθα διεθνῶς*» ὅπως ἀνακριβῶς, κατ' ἀρχὴν τοῦλάχιστον, ἀναφέρεται εἰς τὴν αὐτὴν ἐκθεσιν.

Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὁ βασικὸς σκοπὸς τῆς ἐκθέσεως κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο, ἡ πλήρης δηλαδὴ κατάργησις τῆς νομοθετικῆς προστασίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τοῦ λαοῦ, ὥστε νὰ διευκολυνθῆ ἡ κακόβουλος προσηλυτιστικὴ, εἰς βάρος αὐτοῦ, δραστηριότητα, ἢ ὅποια ἐὰν δὲν ἀσκεῖται ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ ὀρισμένου παράγοντος, πάντως διευκολύνει τοὺς σκοποὺς καὶ τὶς ἐπιδιώξεις τοῦ παράγοντος αὐτοῦ.

2. Γίνεται λόγος εἰς τὸ δημοσίευμα αὐτὸ γιὰ τὴν ἀνάγκη «*ἐνὸς σχεδίου ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς τὸ ὁποῖο στὴν αὐγὴ τοῦ 21ου αἰῶνα πρέπει νὰ ἐξυπηρετεῖ τὶς ἀνάγκες ἐνὸς νέου κόσμου*».

Τὸ πῶς ἐννοοῦν οἱ συντάκται τῆς ἐκθέσεως «*τὶς ἀνάγκες*» αὐτοῦ τοῦ «*νέου κόσμου*» καὶ ποιὸς εἶναι αὐτὸς δὲν τὸ δηλώνουν, φαίνεται ὁμως νὰ συνάγεται τοῦτο ἀπὸ ἄλλα ἀποσπάσματα τῆς ἐκθέσεως.

Ἔτσι ὁμιλοῦν γιὰ τὴν ἀνάγκη «*χαλάρωσις τοῦ ἀσφυκτικοῦ ἐναγκαλισμοῦ*» τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μὲ τὴν Πολιτεία μὲ σκοπὸ (δῆθεν) «*τὴν*

ένισχυση τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀποβλέπουν στὴν «ἀποδέσμευση τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν ἐξάρτηση τῆς Πολιτείας» καὶ τὸν «ἀπεργλωτισμὸν τῆς» (δῆθεν) ἀπὸ τὴν ἐξάρτηση τοῦ Κράτους» καὶ μὲ «τὴν ἀπόκτηση πραγματικῆς καὶ πλήρους αὐτοδιοικήσεως».

Ὅλες αὐτὲς οἱ δῆθεν ἐπιδιώξεις δὲν ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν συντακτῶν τῆς ἐκθέσεως νὰ κατοχυρώσουν τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Ἐκκλησίας (πολὺ ὀλίγον τοὺς ἐνδιαφέρει τὸ ζήτημα αὐτὸ) ἀλλὰ ἀποτελοῦν μέθοδον θεσπίσεως περιορισμῶν εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὅπως τοῦτο συνάγεται ἀπὸ τὴν ἐντέχνως παρεμβαλλομένην ἐν τέλει φράσιν μὲ τὴν ὁποῖαν τονίζεται ὅτι πρέπει, παρὰλληλα πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐκκλησίας, νὰ γίνῃ «σαφὴς χάραξη τῶν ὁρίων μέσα στὰ ὁποῖα εἶναι ἀνεκτὲς ἐπεμβάσεις τῆς Ἐκκλησίας στὴν Πολιτεία». Δοθέντος ὅμως ὅτι οὔτε διὰ τοῦ Συντάγματος, οὔτε διὰ νόμου τινὸς θεσπίζεται ἀρμοδιότης τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐπεμβαίνει εἰς θέματα ἀρμοδιότητος τῆς Πολιτείας καταλήγει κανεὶς εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀποκλειστικὸς σκοπὸς τῶν συντακτῶν τῆς ἐκθέσεως εἶναι ἡ φήμισις τῆς Ἐκκλησίας δηλαδὴ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς διὰ τοῦ λόγου καὶ τοῦ κηρύγματος κριτικῆς τῶν πράξεων ἢ παραλείψεων τῆς ἐκάστοτε Κυβερνήσεως ἐπὶ θεμάτων διὰ τὰ ὁποῖα νομιμοποιεῖται ἡ Ἐκκλησία, ὡς ἐκ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολῆς τῆς, νὰ ἔχει λόγον. Ὁ σκοπὸς αὐτὸς τῶν συντακτῶν τῆς ἐκθέσεως βαίνει παραλλήλως πρὸς τὴν ἐσχάτως ὑποστηρικθῆσαν ἄποψιν ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ διχασμὸς τοῦ ἀτόμου εἰς «πολίτην» καὶ εἰς «πιστόν» καὶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία νομιμοποιεῖται νὰ ἀπευθύνεται μόνον πρὸς τὸν «πιστόν» ὄχι δὲ καὶ πρὸς τὸν «πολίτην».

Αὐτὸς εἶναι οὐσιαστικὰ ὁ σκοπὸς τῆς ἐκθέσεως καὶ σὲ τελικὴ ἀνάλυσις σκοπὸς τῶν συντακτῶν τῆς εἶναι ἡ θέσις ἐν Ἑλλάδι «κοσμικοῦ» Κράτους τοῦθ' ὅπερ ὅμως εἶναι, τὸ γε νῦν ἔχον, ἀδύνατον διότι προϋποθέτει ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος, γι' αὐτὸ καὶ οἱ συντάκται τῆς ἐκθέσεως λέγουσι, μετὰ πόνου καρδίας, ὅτι: «ἡ συγκυρία δὲν ἐπέτρεψε νὰ τεθεῖ ἐπὶ τάπητος ζήτημα ἀναθεωρήσεως τῶν διατάξεων ἐκείνων τοῦ Συντάγματος ποὺ ἀφοροῦν τὶς σχέσεις Κράτους καὶ Ἐκκλησίας ἀκριβέστερα Κράτους καὶ Θρησκευτικῶν Κοινοτήτων κυρίως δηλαδὴ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 13, παρὰ τὸ ὅτι καὶ οἱ διατάξεις αὐτὲς, ἰδίως αὐτὲς, ἔχουν ἀνάγκη μίᾳ προσηκτικῆς καὶ νηφάλιας ἐπανεξετάσεως». Ὁμολογῶ ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἀντιληφθῶ κατὰ τί πάσχει ὥστε νὰ χρειάζεται «ἐπανεξέτασις» ἢ τὴν θέσισιν ἐιδικοῦ νόμου τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Συντάγ-

ματος, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν καὶ ἔχει τύχει πλήρους ἐρμηνευτικῆς καὶ νομολογιακῆς ἐπεξεργασίας, δὲν ἔχει δὲ προκαλέσει ἀντιρροήσεις. Ἐξ ἄλλου τὸ ἄρθρον 3 τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν θέσιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι χρειάζεται πρᾶγματα ἀναθεώρησιν ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν, ἀτυχῶς καὶ διὰ τοῦ Συντάγματος, θεσπισθεῖσαν ἀρμοδιότητα τῆς Πολιτείας νὰ ρυθμίζει διὰ νόμου ζητήματα διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τοὺς συντάκτας τῆς ἐκθέσεως δὲν εἶναι ὁ περιορισμὸς τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας τοῦ Κράτους ὅσον ἀφορᾷ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ὁ περιορισμὸς τῆς δραστηριότητος τῆς Ἐκκλησίας ὥστε οἱ «ἐπεμβάσεις» τῆς στὴν Πολιτείαν νὰ εἶναι «ἀνεκτὲς». Ποιὲς ἐπεμβάσεις ὅμως τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι πρᾶγματι ἀνεκτὲς; Ἄς μᾶς ἀναφέρουν μερικὲς διὰ νὰ τὶς πληροφορηθοῦμε καὶ ἐμεῖς; Μήπως τοὺς ἐνοχλεῖ ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας ὅταν ἀπευθύνεται ὄχι μόνον εἰς τὸν «πιστόν» ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν «πολίτην»;

Τὸ ὅτι πρόθεσις τῶν συντακτῶν τῆς ἐκθέσεως εἶναι ὁ περιορισμὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας συνάγεται καὶ ἐκ τῆς ἐπιχειρηματολογίας τὴν ὁποίαν οὗτοι χρησιμοποιοῦν περὶ «οἰκονομικῆς ἐξαρτήσεως αὐτῆς» καὶ περὶ «δημοσιοῦπαλληλοποιήσεως τῶν λειτουργιῶν τῆς». Ἐπανερχονται δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ ἐρωτήματος: Γιατί νὰ πληρώνει τὸ Κράτος τοὺς μισθοὺς τῶν Κληρικῶν; Ἀποσιωπᾶται ὅμως ὅτι τὸ Κράτος ἐδήμεισε μὲγάλο μέρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἤδη τὸ ἔτος 1952, ἀποσιωπᾶται ἐπίσης τὸ γεγονός ὅτι ὁ Νόμος Τρίττη ἐπεχείρησε τὴν δήμευσιν τῆς ὑπολοίπου ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ τέλος ἀποσιωπᾶται τὸ γεγονός ὅτι τὸ 35% τῶν ἀκαθαρίστων, πάσης φύσεως, ἐσόδων τῶν ἱερῶν ναῶν ἀποδίδεται εἰς τὸ Κράτος. Δὲν εἶναι συνεπῶς ἡ Ἐκκλησία ἐκεῖνη ἢ ὁποῖα ἐπιζητεῖ τὴν οἰκονομικὴν ἐξάρτησιν, ἀλλὰ ἡ Πολιτεία ἢ ὁποῖα τὴν ἐξαναγκάζει εἰς τοῦτο, συμβάλλει δὲ εἰς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν καὶ ἡ σχολιαζομένη ἐκθεσις μὲ τὴν ὁποίαν γίνεται λόγος γὰρ «ρεαλιστικὴ ἀντιμετώπισις τοῦ ἐκκρεμοῦς ζητήματος τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας». Ποία θὰ εἶναι αὐτὴ ἢ «ρεαλιστικὴ ἀντιμετώπισις»; Ἐὰν ἡ ἀντιμετώπισις αὐτὴ ἀναφέρεται εἰς τὴν «διαφάνειαν» ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτῆς οὐδεμίαν μπορεῖ νὰ ἔχει ἢ Ἐκκλησία ἀντίρροσιν. Ἀντιθέτως θὰ ἔχει ἀντίρροσιν ἐὰν διὰ «τῆς ρεαλιστικῆς ἀντιμετώπισεως» σκοπεῖται ἢ δήμευσις τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ καθεστὼς τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων τοῦτο διέπεται ἀπὸ τὸν Κανονισμόν 5/1977 ὁ ὁποῖος ἔχει ψηφισθεῖ, κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ν. 590/77, ὑπὸ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ συνεπῶς, κατὰ τοῦτο, διαφυλάσσεται ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἐκκλησίας, ὅσον ἀφορᾶ δὲ τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπάγονται εἰς τὸν ὡς ἄνω Κανονισμόν (Ἐφημέριοι, Ἀρχιερεῖς καὶ ὁ Κληρoς ἐν γένει), ἰσχύει ὁ Καταστατικὸς Χάρτης (Ν. 590/1977), διάφοροι ἄλλοι Κανονισμοὶ καὶ οἱ Ἱεροὶ Κανόνες.

Συνεπῶς ἄς μὴ ἀνησυχοῦν ἐν τούτῳ οἱ συντάκται τῆς

ἐν λόγῳ Ἐκθέσεως.

Τέλος ὅσον ἀφορᾶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια δὲν εἶναι καὶ τόσον σαφὲς τὶ ἐννοεῖ ἡ Ἐκθεσις ὅταν κάνει λόγον «περὶ ἐκσυγχρονισμοῦ» τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης. Ὁ ὅρος εἶναι λίαν εὐρύς καὶ κατ' ἐπίκλησιν αὐτοῦ ἐπιχειρεῖται ὑπὸ διαφόρων ὁ λεγόμενος «ἐκδημοκρατισμός» τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων.

Ὅσον ἀφορᾶ τὴν τρίτην ἐνότητα συμφωνῶ μὲ τὴν Ἐκθεσιν, τουλάχιστον καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐνίσχυσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ καὶ τῶν ἄλλων πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

1665/2002 (Τμήμα Γ')

Πρόεδρος: Γ. Δεληγιάννης, Ἀντιπρόεδρος

Εισηγητής: Δ. Μπριόλας, Σύμβουλος

**Ἀπόφαση με ἀριθμὸ
1665/2002 τοῦ Συμβου-
λίου τῆς Ἐπικρατείας
(Τμ. Γ') καὶ σχόλιο ἐπ'
αὐτῆς ὑπὸ τοῦ καθηγη-
τοῦ κ. Σπυρίδωνος
Τρωιάνου**

2. Ἐπειδὴ, μετὰ τὴν αἴτηση αὐτὴ ζητεῖται ἡ ἀκύρωση τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1571/27.10.1997 ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτη Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, μετὰ τὴν ὁποία ἐπιβλήθηκε στὸν αἰτούντα, ἐφημέριο τοῦ Ἱ.Ν. Ἁγίου Νικολάου Στομίου Λαρίσης, ἡ ποινὴ τῆς ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας ἐπὶ δύο μῆνες, μετὰ στέρηση ἀποδοχῶν, γιὰ κανονικὰ παραπτώματα τα ὁποία φέρεται ὅτι διέπραξε πὺρ προξένησαν βαρῦτατο σκανδαλισμὸ τῶν πιστῶν.

3. (...)

4. Ἐπειδὴ, μετὰ τὴν ἄσκηση τῆς κρινόμενης αἰτήσεως ἐκδόθηκε ἡ ὑπ' ἀριθμ. 1830/12.12.1997 ἀπόφαση τοῦ ἰδίου Μητροπολίτη μετὰ τὴν ὁποία διορθώθηκε ἡ πιὸ πάνω ποινὴ τῆς δίμηνης ἀργίας μετὰ στέρηση ἀποδοχῶν μετὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς δίμηνης ἀργίας ἄνευ στερήσεως τῶν ἀποδοχῶν. Ἡ νεότερη αὐτὴ πράξις συνιστᾷ μερικὴ ἀνάκληση τῆς προσβαλλομένης, κατὰ τὸ σκέλος αὐτῆς πὺρ εἶχε ἐπιβάλλει στέρηση ἀποδοχῶν στὸν αἰτούντα, ἡ ὁποία συνεπάγεται μερικὴ κατάργηση τῆς δίκης σύμφωνα μετὰ τὸ ἄρθρο 32 παρ. 1 τοῦ π.δ/τος 18/1989 (Α' 8). (...)

5. Ἐπειδὴ, κατ' ἀκολουθία τῶν ἐκτεθέντων στὴν προηγούμενη σκέψη, ἡ κρινόμενη αἴτηση εἶναι ἐξεταστέα μόνο κατὰ τὸ μέρος πὺρ πλήσσει τὴν ἐπιβληθεῖσα μετὰ τὴν προσβαλλόμενη πράξις ποινὴ τῆς ἀργίας δύο μηνῶν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας. Ἡ ποινὴ δὲ αὐτὴ δὲν εἶναι ἀμιγῶς πνευματικῶν χαρακτῆρα, διότι ἐπηρεάζει τὴν ὑπηρεσιακὴ σχέση τοῦ αἰτούντος, ἐν ἐνεργείᾳ ἐφημερίου, μετὰ τὸ νομικὸ προσωπο τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα. Συνεπῶς, παραδεκτῶς προσβάλλεται μετὰ αἴτηση ἀκυρώσεως, ἐνώπιον τοῦ Γ' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτη Λαρίσης κατὰ τὸ μέρος πὺρ ἐπέβαλε στὸν αἰτούντα τὴν ἐν λόγω ποινὴ (ΣτΕ 1534/1992, 1440/93, 3188/1996, 5357/1996 κ.ἄ.).

6. Ἐπειδὴ, ἡ προσβαλλόμενη ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτη Λαρίσης ἐκδόθηκε κατ' ἐπίκληση τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 5383/1932 (Α' 110), ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύει δυνάμει τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146) μέχρι νὰ ἐκδοθεῖ ὁ προβλεπόμενος ἀπὸ τὸ ἄρθρο αὐτὸ εἰδικὸς νόμος περὶ ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων. Στὸ ἐν λόγω ἄρθρο 11 τοῦ ν. 5383/1932 [ὅπως ἡ διάταξις αὐτὴ τροποποιήθηκε καὶ συμπληρώθηκε μετὰ τὸ ν.δ. 1714/1942 (Α' 221) καὶ τὸ ν. 898/1943 (Α' 373)] ὁρίζονται ὑπὸ τὸν τίτλο «Ποινὰ ἐπιβλητέα εἰς μοναχοὺς» τὰ ἐξῆς: Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς μοναχοὺς καὶ ἀγάμους κληρικοὺς τὰς ἐξῆς ποινάς, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἕτερα τις ὑπὸ εἰδικοῦ τινος νόμου, α) ἐπίπληξιν β) ἐπὶ ἱερωμένων, ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μέχρις ἐνὸς ἔτους, γ) σωματικὸν περιορισμὸν μέχρι 3 ἐτῶν ἐν τῷ εἰδικῷ σωφρονιστηρίῳ τῶν κληρικῶν ἢ ἐν ἄλλῃ Μονῇ, ε) ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος ὁφφικίου ἢ τῆς θέσεως... Ἐπὶ ἐλαφρῶν παραπτωμάτων ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ προφορικὴν ἢ ἔγγραφον ἀπολογίαν ἐπιβάλλει εἰς τὸν παρεκτραπέντα ἀργίαν μέχρι 30 ἡμερῶν μετὰ ἢ ἄνευ ἐκπτώσεως ἀπὸ

τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὄφφικίου, ἂν δὲ τὸ παράπτωμα προξενήσῃ σκάνδαλον, ὁ Μητροπολίτης δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ἀργίαν μέχρι ἕξ (6) μηνῶν. Αἱ εἰς τοὺς κληρικούς ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ εἰς τοὺς συνταξιούχους κληρικούς μετὰ ἢ ἄνευ στερήσεως τῆς συντάξεως των». Κατὰ τὴν ἔννοια τῆς ἀνωτέρω διατάξεως τοῦ τρίτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ν. 5383/1932, ἡ ὁποία συνάγεται καὶ ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς πού εἶναι ἡ χορήγηση ἀρμοδιότητος στὸν Μητροπολίτη [Ἀρχιερέα] γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῶν προβλεπομένων ἐπὶ ἐλαφρῶν παραπτωμάτων ποινῶν ἐπὶ τῶν παρεκτρεπομένων κληρικῶν ἢ ἀρμοδιότης αὐτῆ τοῦ Μητροπολίτη ἐκτείνεται τόσον ἐπὶ τῶν ἐγγάμων [πρεσβυτέρων, διακόνων κλπ.] κληρικῶν, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ἀγάμων καὶ τῶν μοναχῶν. Ἡ ἐρμηνεία δὲ αὐτῆ τῆς ἐπιμάχου διατάξεως δὲν ἀποκλείεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τὸ ἄρθρο 11, στὸ ὁποῖο εἶναι συστηματικῶς τοποθετημένη, φέρει τὸν τίτλο «ποινὰ ἐπιβλητέα εἰς μοναχοὺς», δεδομένου ὅτι, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ ὅλο περιεχόμενό του, τὸ ἄρθρο αὐτὸ κατ' ἀρχὴν μόνον ἀναφέρεται στὶς ποινὲς πού ἐπιβάλλονται στοὺς μοναχοὺς καὶ τοὺς ἀγάμους κληρικούς. Ἔτσι καὶ στὸ τελευταῖο (τέταρτο) ἐδάφιο τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ προβλέπονται ποινὲς πού ἐπιβάλλονται στοὺς συνταξιούχους κληρικούς, οἱ ὁποῖες προφανῶς ἀφοροῦν τόσο στοὺς ἐγγάμους ὅσο καὶ στοὺς ἀγάμους, δοθέντος ὅτι ἡ διάκριση στὴν περίπτωση τῶν συνταξιούχων θὰ ἦταν ἀδικαιολόγητη. Κατ' ἀκολουθίαν αὐτῶν, ἀρμοδιῶς κατ' ἀρχὴν ἐπέβαλε ὁ Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Τυρνάβου στὸν αἰτοῦντα, ἐγγαμοπρεσβύτερο, τὴν ἐπίδικη ποινὴ καὶ κατόπιν αὐτοῦ ὁ λόγος ἀκυρώσεως μὲ τὸν ὁποῖο προβάλλεται ὅτι, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 10 τοῦ ν. 5383/1932, ἀρμοδιότητα γιὰ τὴν ἐπιβολὴ ποινῶν ἐπὶ τῶν ἐγγάμων κληρικῶν ἔχει μόνον τὸ ἐπισκοπικὸ δικαστήριον, πρέπει ν' ἀπορριφθεῖ ὡς ἀβάσιμος (ΣτΕ 1534/1992).

7. Ἐπειδὴ, ὅπως ἔχει ἤδη κριθεῖ, τὰ ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας πού εἶναι ἀρμόδια νὰ ἐπιβάλλουν πειθαρχικὲς ποινὲς σὲ κληρικούς καὶ μοναχοὺς ὀφείλουν, γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους δικαίου καὶ τῆς χρηστῆς διοικήσεως, νὰ ἀκολουθοῦν τίς βασικὲς ἀρχὲς τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου. (ΣτΕ 3188/1996, 7μελ., πρβλ. ΣτΕ 825/1988, Ὁλομ.). Μία ἐκ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, πού ἀπορρέει ἀπὸ τὸ ἄρθρο 20 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, εἶναι ἡ προηγούμενη κλήση τοῦ ἐγκαλουμένου σὲ ἀπολογία, τὴν ὁποία θέτει ὡς προϋπόθεση τῆς ἐπιβολῆς πειθαρχικῆς ποινῆς ἀπὸ τὸ Μητροπολίτη καὶ ἡ παρατεθεῖσα διάταξη

τοῦ τρίτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 5383/1932, κατ' ἐπίκληση τῆς ὁποίας ἐκδόθηκε ἡ προσβαλλόμενη πράξις. Γιὰ νὰ πληροῦται δὲ ἡ καθιερούμενη ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἢ συνταγματικὴ διάταξη ἀρχὴ τῆς προηγούμενης ἀκροάσεως, πρέπει ἡ κλήση πρὸς ἀπολογία νὰ περιγράφει λεπτομερῶς τὰ ἀποδιδόμενα στὸν ἐγκαλούμενο πειθαρχικὰ παραπτώματα καὶ νὰ τοῦ παρέχει τὴ δυνατότητα νὰ λάβει γνώση ὄλων τῶν στοιχείων τοῦ σχηματισθέντος σὲ βάρος τοῦ φακέλου. (ΣτΕ 627/1978, 3469/1978, 1214/1979 κ.ἄ.).

8. (...)

9. Ἐπειδὴ, στὴν προκειμένη περίπτωση, μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1555/23.10.1997 ἐγγράφο τοῦ Μητροπολίτη Λαρίσης καὶ Τυρνάβου ὁ αἰτῶν ἐφημέριος κλήθηκε νὰ ὑποβάλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἐγγράφη ἀπολογία γιὰ τὰ ἐξῆς ἐρωτήματα πού προκύπτουν ἀπὸ πρόσφατες καταγγελίες εἰς βάρος του, ὅπως ἀναφέρονται στὸ ἐγγράφο αὐτό: «α) Διατί πρὶν ἢ περατωθῶν αἱ ἀνακρίσεις ἐπήγατε εἰς τὰς οἰκίας καὶ τοὺς Ἱερούς Ναοὺς τῶν καταγγελλομένων ὑφ' ὑμῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν; β) Διατί σὰς συνώδενεν δημοσιογράφος ἢ λήπτης καμεραμάν, ὅστις καὶ ἠρώτα τοὺς κατηγορουμένους λέγοντας ὅτι ὁ πατὴρ Λάμπρος σὰς κατηγορεῖ ὡς κλέπτας; γ) Διατί παραβαίνετε ἐγκυκλίους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἡμετέρας περὶ Μ.Μ.Ε.; δ) Διατί προκαλεῖτε σκανδαλισμὸν εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν μὲ τὰς ἐνεργείας σας αὐτάς, μεταβαίνοντας μετὰ βιντεοληπτικῶν μηχανημάτων εἰς τὰ Τέμπη εἰς τὰς οἰκίας τῶν κατηγορουμένων καὶ εἰς τὰς Ἐνορίας των, ὅπου οἱ πιστοὶ διερωτῶνται καὶ κατασκανδαλίζονται;...». Σὲ ἀπάντηση τῆς ἀνωτέρω κλήσεως σὲ ἀπολογία, ὁ αἰτῶν ὑπέβαλε στὸν ἴδιο Μητροπολίτη τὸ ἀπὸ 24.10.1997 ἐγγράφο, μὲ τὸν τίτλο «ἀπάντηση ἐπὶ τεθέντων ἐρωτημάτων», στὸ ὁποῖο ἀναφέρει ὅτι μετέβη μὲ βιντεοληπτικὸν συνεργεῖο στὶς οἰκίας δύο ἀτόμων γιὰ νὰ δεῖξει πού μένουν, ἐνῶ ὡς πρὸς τὸ θέμα τῶν ἀνακρίσεων πού διέταξε ὁ Μητροπολίτης σχετικὰ με τίς καταγγελθεῖσες ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα ἀτασθαλίαι στὸ Ἱερό Προσκύνημα τῶν Τεμπῶν, ἀπάντησε ὅτι «αὐτὸ εἶναι θέμα τοῦ Μητροπολίτη». Τέλος, στὸ ἴδιο ἐγγράφο ὁ αἰτῶν ἀρνεῖται ὅτι παραβίασε ἐγκυκλίους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς πρὸς τὸ θέμα δὲ τοῦ σκανδαλισμοῦ τῶν πιστῶν ἀπάντησε ὅτι «εἶναι φαντασίαι τῶν ιδίων». Κατόπιν αὐτοῦ, ἐκδόθηκε ἡ προσβαλλόμενη ὑπ. ἀριθμ. 1571/27.10.1997 ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτη Λαρίσης καὶ Τυρνάβου μὲ τὴν ὁποία, μετὰ τὴν ἀπὸ 24.10.1997 ἐγγράφη αἰτιολογία

τοῦ αἰτοῦντος, ἐπιβλήθηκε σ' αὐτὸν ἡ «ποινὴ ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας δύο μηνῶν... συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ Ν. 5383/1932, δι' ἃ κατηγορεῖσαι κανονικὰ παραπτώματα καὶ διὰ τὸν βαρύτερον σκανδαλισμὸν τὸν ὁποῖον προξένησαν ταῦτα εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν...». Μὲ τὸ ἐκτεθὲν ὁμως περιεχόμενο, ἡ κλήση τοῦ αἰτοῦντος σὲ ἀπολογία δὲν ἦταν νόμιμη, διότι δὲν ἀναφέρει συγκεκριμένα ποιά πειθαρχικὰ παραπτώματα συνιστᾷ ἢ συμπεριφορὰ τοῦ αἰτοῦντος, μὴ ἀρκούσης τῆς ἀόριστης μνείας γιὰ παράβαση ἐγκυκλίων τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τοῦ Μητροπολίτη Λαοῖσης περὶ μέσων μαζικῆς ἐνημέρωσης. Ἡ οὐσιώδης αὐτῆ ἔλλειψη τῆς κλήσεως πρὸς ἀπολογία, μὲ τὴν ὁποία ἀσκήθηκε ἡ πειθαρχικὴ δίωξη τοῦ αἰτοῦντος, καθιστᾷ πλημμελὴ καὶ τὴν προσβαλλόμενη ἀπόφαση, ἡ ὁποία, μὴ ἐξειδικεύοντας τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα στὰ ὁποῖα ὑπέπεσε ὁ αἰτῶν, τοῦ ἐπέβαλε τὴν ἀνωτέρω ποινὴ γιὰ «κανονικὰ παραπτώματα γιὰ τὰ ὁποῖα κατηγορήθηκε», τὰ ὁποῖα ὁμως δὲν προσδιορίζονται οὔτε στὴν ἐπέχουσα θέση κατηγορητηρίου ἐγγράφου κλήση αὐτοῦ πρὸς ἀπολογία, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καθίσταται ἀνέφικτος ὁ ἀκυρωτικὸς ἔλεγχος τοῦ δικαστηρίου ὡς πρὸς τὴ νομικὴ βάση τῶν πειθαρχικῶν ἀδικημάτων πού ἀποδίδονται στὸν αἰτοῦντα καὶ τοῦ συνεπεία αὐτῶν σκανδαλισμοῦ τῶν πιστῶν. Γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς πού βάσιμα προβάλλονται, πρέπει ἡ κρινόμενη αἴτηση νὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ νὰ ἀκυρωθεῖ ἡ προσβαλλόμενη πειθαρχικὴ ἀπόφαση.

ΣΧΟΛΙΟ

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού ὁ ὑπογράφων ἀσχολεῖται μὲ τὶς νομοτεχνικὲς ἀτέλειες τοῦ νόμου 5383/1932. Στὴν ἀνωτέρω ἀπόφαση ἀναλύεται τὸ ἄρθρο 11 τοῦ νόμου αὐτοῦ ἐξ αἰτίας τῶν ἐρμηνευτικῶν δυσχερειῶν πού ὁ συνδυασμὸς τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ μὲ τὸ ἀμέσως προηγούμενο ἄρθρο 10 δημιουργεῖ. Στὸ τελευταῖο, τὸ ἄρθρο 10, προβλέπονται οἱ ποινὲς πού τὸ ἐπισκοπικὸ δικαστήριο ἔχει ἀρμοδιότητα νὰ ἐπιβάλλῃ σὲ ἐγγάμους κληρικούς, ἐνῶ στὸ ἄρθρο 11 οἱ ποινὲς πού τὸ ἴδιο δικαστήριο μπορεῖ νὰ καταγνώσῃ σὲ μοναχοὺς ἢ σὲ ἀγάμους κληρικούς. Ἡ διαφοροποιημένη ἀντιμετώπιση καθεμιάς κατηγορίας καὶ ἡ ἀναγραφή τῶν οἰκείων ποινῶν σὲ ἰδιαίτερη διάταξη εἶναι πολὺ λογικὴ, λόγῳ τῶν διαφορετικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὶς ὁποῖες τελοῦν τὰ πρόσωπα πού ἀνήκουν στὴν

κάθε ομάδα. Τὰ δύο αὐτὰ ἄρθρα φέρουν ἐπικεφαλίδες, στὶς ὁποῖες διαπιστώνεται ἔλλειψη ἀκριβολογίας. Τὸ μὲν ἄρθρο 10 ἐπιγράφεται «Ποιναὶ ἐπιβλητέαι εἰς κληρικούς», ἐνῶ τὸ ἄρθρο 11 «Ποιναὶ ἐπιβλητέαι εἰς μοναχοὺς». Τὸ ὀρθὸ θὰ ἦταν «Ποιναὶ ἐπιβλητέαι εἰς ἐγγάμους κληρικούς» καὶ «Ποιναὶ ἐπιβλητέαι εἰς μοναχοὺς καὶ ἀγάμους κληρικούς», ἀντιστοίχως.

Ἡ ἀβλεψία τῶν συντακτῶν τοῦ ν. 5383 παρέσχε ἀφορμὴ καὶ σὲ περαιτέρω παρανοήσεις, ἐπειδὴ στὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 11 περιλήφθηκαν διατάξεις ἄσχετες πρὸς τὶς ποινὲς πού ἐπιβάλλει τὸ ἐπισκοπικὸ δικαστήριο. Οἱ διατάξεις αὐτὲς ἔπρεπε νὰ ἀποτελέσουν περιεχόμενο δύο ἰδιαιτέρων ἄρθρων. Εἰδικότερα: μὲ τὸ ἐδ. 3 εἰσάγεται δικαιοδοτικὴ ἀρμοδιότητα τῶν Μητροπολιτῶν ἐπὶ ἐλαφρῶν παραπτωμάτων, ὥστε νὰ ἀποφεύγεται ἡ ἀπασχόληση τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων μὲ ὑποθέσεις μικρῆς σημασίας πού εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπιστοῦν ἀπὸ μόνους τοὺς ἐπιχωρίους ἐπισκόπους, ἐνῶ μὲ τὸ ἐδ. 4 καθιερώνεται ἡ ἀρχή, ὅτι οἱ συνταξιούχοι κληρικοὶ ἐξομοιώνονται ὡς πρὸς τὴ δίωξη τῶν κανονικῶν τους παραπτωμάτων πρὸς ὅσους τελοῦν σὲ ἐνεργὸ ὑπηρεσιακὴ σχέση.

Ἡ ἀτυχῆς διατύπωση τῶν ἐπικεφαλίδων, παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἀρχὴ πὼς οἱ ἐπικεφαλίδες τοῦ νόμου δὲν ἀποτελοῦν νόμο (*rubrica legis non est lex*) ἰσχύει ἀνεξαρτέτως γιὰ ὅλα τὰ νομοθετικὰ κείμενα, δημιούργησε τὴν ἐντύπωση, ὅτι οἱ ρυθμίσεις τῶν ἐδ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 11 ἀναφέρονται μόνον στοὺς μοναχοὺς, χειροτονημένους καὶ μὴ. Ἡ υἱοθέτηση ὡστόσο μίας τέτοιας ἐρμηνευτικῆς ἐκδοχῆς θὰ ὀδηγοῦσε σὲ τελείως ἄτοπα ἀποτελέσματα, γιὰ τὴν περιόριζε τὴν ἄσκηση τῆς ἀνωτέρω ἀρμοδιότητας τῶν Μητροπολιτῶν σὲ ἓνα πολὺ μικρὸ μέρος τῶν ἐφημερίων τῆς μητροπόλεώς τους. Ἐκτὸς τούτου, ἡ ἐπιβολὴ ποινῆς ἀργίας μόνον ἐπὶ κληρικῶν εἶναι νοπη, ὅχι δὲ καὶ ἐπὶ μὴ χειροτονημένων μοναχῶν (πρὸβλ. *Σπ. Τρωιάνου - Γ. Πουλή, Ἐκκλησιαστικὸ δίκαιο, β' ἔκδ. 2003, σ. 574*). Κατὰ συνέπεια, ἡ ἐνταξίση τῆς ἀρμοδιότητας αὐτῆς τοῦ Μητροπολίτη σὲ μία διάταξη, τῆς ὁποίας κύριο ἀντικείμενο εἶναι οἱ ποινὲς οἱ ἐπιβαλλόμενες σὲ μοναχοὺς, δὲν θὰ ἦταν ἀπλῶς μεθοδολογικῶς λανθασμένη ἀλλὰ τελείως παράλογη.

Γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἡ ἐρμηνεία τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ν. 5383/1932 μὲ τὴν ἀνωτέρω παρατιθέμενη ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (σύμφωνη μὲ τὴν ἀπόφαση ἀριθμ. 1534/32 τοῦ ἴδιου δικαστηρίου· βλ.

«Χριστιανός» τ. 32, 1993, σ. 29 ἐπ.) εἶναι ἀπολύτως ὀρθή. Ὅπως δὲ ἐπισημαίνεται στὸ σκεπτικὸ τῆς ἀποφάσεως, ὁ περιορισμὸς τῆς ρυθμίσεως τοῦ ἔδ. 3 μόνον σὲ μοναχοὺς καὶ ἀγάμους κληρικοὺς θὰ εἶχε ὡς ἀναγκαῖο ἐπακόλουθο τὴν ἐφαρμογὴ καὶ τοῦ ἔδ. 4 μόνον στὸν ἴδιο κύκλο προσώπων — ἐρμηνεῖα ποὺ θὰ ἐστερεῖτο ὁποιουδήποτε λογικὸ ἔρεισματος. Σὲ ἀπόλυτη ἁρμονία μὲ τὴν ἀπόφαση τοῦ ΣτΕ εὐρίσκεται καὶ ἡ μέχρι τώρα θεωρία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, γιατί ὅσοι ἀσχολήθηκαν μὲ τὴν ἐρμηνεῖα τῆς ἐπίμαχης διατάξεως τοῦ ν. 5383 θεώρησαν, ἔστω καὶ χωρὶς εἰδικὴ αἰτιολόγηση, ὡς δεδομένη τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν κληρικῶν καὶ ὄχι μόνον ἐπὶ τῶν ἀγάμων. Βλ. σχετικῶς Ἄν. Χριστοφιλοπούλου, Ἑλλ. ἐκκλ. δίκαιον, β' ἔκδ. 1965, σ. 297, Π. Παναγιωτάκου, Σύστημα ἐκκλ. δικαίου, τ. Γ': Τὸ ποινικὸν δίκαιον τῆς Ἑκκλησίας, 1962, σ. 677 ἐπ., Σπ. Τρωιάνου, Παραδόσεις ἐκκλ. δικαίου, β' ἔκδ. 1984, σ. 439.

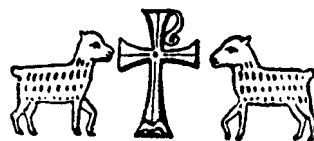
Δὲν προκύπτει, περαιτέρω, μὲ σαφήνεια ἀπὸ τὸν νόμο, ἂν ἡ ἀρμοδιότητα αὐτὴ τοῦ Μητροπολίτη περιορίζεται στοὺς κληρικοὺς τῆς μητροπόλεως του ἢ, ἀντιθέτως, ἐπεκτείνεται καὶ σὲ κληρικοὺς ἄλλων μητροπόλεων (ἢ, ἐνδεχομένως, καὶ ἄλλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν) ποὺ ὑπέπεσαν σὲ κανονικὴ παράβαση μέσα στὰ ἐδαφικὰ ὅρια τῆς ἐπαρχίας του, ὁπότε, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 7 τοῦ ν. 5383, ἔχουν συντρέχουσα ἀρμοδιότητα τόσο τὸ ἐπισκοπικὸ δικαστήριον τοῦ τόπου τελέσεως τῆς πράξεως ὅσο καὶ ἐκεῖνο τῆς μητροπόλεως, στὴν ὁποία διοικητικῶς ὑπάγεται ὁ δράστης. Κατὰ τὴν ἀποψη τοῦ Χριστοφιλοπούλου (ὁ.π. σ. 297), ἡ ἀρμοδιότητα αὐτὴ τοῦ Μητροπολίτη ἀναφέρεται στοὺς «ὑπ' αὐτὸν κληρικοὺς». Ἐπομένως, ἀποκλείονται οἱ τῶν ἄλλων μητροπόλεων. Φρονῶ ὅτι ἡ ἀποψη αὐτὴ εἶναι ὀρθή, ἐπειδὴ ἔχω τὴ γνώμη, ὅτι ὁ νόμος παρέχει τὴν εὐχέρεια αὐτὴ στὸν Μητροπολίτη ὄχι ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμόδιου γιὰ τὴν

ἐκδίκαση τῆς παραβάσεως ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς ποιμενάρχου, ἡ ὁποία τοῦ ἐπιτρέπει νὰ σταθμίσει τοὺς λόγους ποὺ ὑπαγορεύουν τὸ κλείσιμο τῆς ὑποθέσεως μὲ τὴν ἐπιβολὴ μίας μικρῆς ποινῆς.

Οἱ τελευταῖες παράγραφοι στὸ σκεπτικὸ τῆς σχολιαζόμενης ἀποφάσεως τοῦ ΣτΕ εἶναι ἀφιερωμένες στὴν ἀνάγκη πρὶν ἐπιβληθεῖ ἡ ποινὴ τῆς ἀργίας νὰ κληθεῖ σὲ ἀπολογία, ἔγγραφο ἢ προφορικῆ, ὁ ἐγκαλούμενος. Τὴν ὑποχρέωση αὐτή, ποὺ οὕτως ἢ ἄλλως ἐπιβάλλει στὴ Διοίκηση τὸ ἄρθρο 20 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, ἀναγράφει, ἄλλωστε, ρητῶς τὸ ἄρθρο 11 ἔδ. 3 τοῦ ν. 5383. Τὸ εἰδικότερο ὅμως θέμα ποὺ τίγεται στὴν ἀπόφαση εἶναι ὅτι ἡ κλήση σὲ ἀπολογία πρέπει νὰ περιγράφει λεπτομερῶς τὰ ἀποδιδόμενα στὸν κατηγορούμενο παραπτώματα. Τὸ ὅλο ζήτημα, πέρα ἀπὸ τὶς περιπτώσεις τῶν ἐλαφρῶν παραπτωμάτων τοῦ ἄρθρου 11, εἶναι ἐξαιρετικὰ λεπτὸ, γιατί οἱ κλήσεις ἐπιδίδονται στοὺς ἀποδέκτες τους κατὰ κανόνα ἀπὸ ἀστυνομικὰ κ.λπ. ὄργανα, πάντως ὄχι ἀπὸ κληρικοὺς, καὶ κατὰ συνέπεια εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ περιέλθει τὸ περιεχόμενό τους σὲ γνώση εὐρύτερου κύκλου προσώπων. Ἄν μὲν τὰ παραπτώματα εἶναι ἀποκλειστικῶς διοικητικῆς φύσεως, στὶς γραμματεῖες τῶν Ἱ. Μητροπόλεων ἀπόκειται νὰ μὴ φεῖδονται κόπου καὶ νὰ ἀφιερώνουν περισσότερον χρόνον καὶ ἐπιμέλεια στὴ σύνταξη τῶν κλήσεων, ὥστε νὰ καλύπτουν τὴν ἀπαίτηση τῆς νομολογίας γιὰ ἐξειδίκευση τῆς κατηγορίας. Ἄν ὅμως οἱ ἀποδιδόμενες στὸν κλητεύμενον πράξεις συνεπάγονται ἠθικὴ ἀπαξία, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἂν ἄπτονται τῆς γενετήσιας ἠθικῆς, τότε ἐπιβάλλεται πολὺ μεγάλη προσοχή, ὥστε νὰ μὴ διασυρθεῖ ὁ —ἐνδεχομένως ἀθῶος— κατηγορούμενος.

Σπυρίδων Ν. Τρωιάνος

Ὁμότιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

**ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ
ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΝΕΟΕΙΔΩΛΟ-
ΛΑΤΡΙΑΣ**

1. Ἡ Ἐπιστολή τοῦ κ. Γ. Ἀύφαντῆ*

Θεσσαλονίκη, 27 Μαΐου 2003

Μακαριώτατε,

Τὴν 25 Μαΐου 2003 στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Α.Π.Θ. ἔγινε τὸ Συνέδριο «διὰ τὰ φαινόμενα τῆς Νεοειδωλολατρίας καὶ διὰ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην». Ὡς ἐμπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας παρευρίσκειτο ὁ πατὴρ Μεταλλινός.

Ὁ συνταγματολόγος Δρ. Γεώργιος Κρίππας μᾶς εἶπε ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις νομοθέτησε ὅτι ὅσες αἰρέσεις παραβιάζουν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ κάνουν καὶ ἀνθρωποθυσίες θὰ διώκονται. Ἄπό ὅτι κατάλαβα φωτογραφίζουν τοὺς σατανιστάς.

Ἀκολουθεῖ ἓνας καθηγητὴς θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. καὶ ἐπὶ μία ὥρα τόνιζε συνεχῶς σχεδὸν μονότονα ὅτι ὁ Θεὸς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι ὁ ἴδιος μὲ τὸ Θεὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης. Τὸ ἐπανέλαβε ἴσως καὶ ἑκατοντάδες φορές.

Τὸ συνέδριο εἶχε χαρακτηρισθεῖ ἀνοικτὸ καὶ μᾶς ἔδωσαν ἔντυπα νὰ γράψουμε τίς ἐρωτήσεις μας γιὰ νὰ ἀκολουθήσει συζήτηση. Ἐγγραφα 4 ἐρωτήσεις καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐρχόταν κανεὶς νὰ τίς πάρει καὶ καθόμουν ἀπέναντι τῆς ἐπιτροπῆς στὸ δεῦτερο κάθισμα – τίς ἔδωσα μόνος μου στὴν ἐπιτροπῆ. Ὁ ἓνας ἀφοῦ διάβαζε τίς ἐρωτήσεις μου τίς ἔδιδε στὸν ἄλλο καὶ σιγομιλοῦσαν διαρκῶς.

Μετὰ μία ὥρα περίπου ἄρχισαν τὴ συζήτηση. Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγο ὁ συγγραφεὺς κ. Μπεξῆς, τὸν ὁποῖο συνήντησα 3 ἢ 4 φορές ὅλες-ὅλες σὲ παρουσιάσεις βιβλίων, χωρὶς νὰ ἔχω φιλιὰν ἢ ἄλλο δεσμὸ μαζί του, οὔτε γνῶριζα ὅτι εὐρίσκειτο εἰς τὴν αἴθουσα. Ἀνέβηκε στὴν ἔδρα καὶ λογομάχησαν ἔντονα μὲ τὸν πατέρα Μεταλλινὸ καὶ τὸν ἔβγαλαν ἔξω τῆς αἰθούσης.

Μετὰ ὁ πρόεδρος τοῦ συνεδρίου διαβάζει ἀπὸ τίς ἐρωτήσεις μου τὴν πρώτη, λίγο ἀμήχανα μασημένα καὶ ὄχι ὡς τὸ τέλος τῆς καὶ γυρίζοντας πρὸς ἐμένα λέει, «αὐτὴ εἶναι νομικῆς φύσεως καὶ ἔχει φύγει ὁ νομικὸς μας». Ἐντάξει, τοῦ ἀπαντῶ, συνεχίστε μὲ τίς ἄλλες. Ἐκεῖνος κοιτάζει δεξιὰ ἀριστερὰ ἀμήχανα σὰν κάτι νὰ περιμένει καὶ δὲν διαβάζει.

Πράγματι κάτι περίμενε, ἐνεφανίσθη ἓνας ἱερωμένος μὲ πλούσια γενειάδα καὶ ἄρχισε νὰ διαβάζει μὲ ὀργὴ μία ἐφημερίδα σὲ λευκὸ χαρτὶ τυπωμένη, τὴν ὁποία πρώτη φορὰ ἔβλεπα, δὲν εἶχα ξανασυναντήσει οὔτε γνῶριζα τὴν ὑπαρξή τῆς. Ἡ ἐφημερίδα ἔγραφε ὑβρεις κατὰ τοῦ Χριστοῦ μας. Ὁ ἱερωμένος διάβαζε ἐν ὀργῇ, ἔτρεμαν τὰ χέρια του καὶ κοιτοῦσε ἐμένα, σὰν νὰ ἔλεγε στὸ πλῆθος ὅτι ἐγὼ τὰ ἔγραφα αὐτὰ, καὶ ξεσήκωνε ἔντεχνα τὸ πλῆθος εἰς βάρος μου, ὁπότε ἐφθασε εἰς ἓνα σημεῖο καὶ διαβάζει «ὁ Χριστὸς ἦταν ἓνας ἐγκληματίας παιδεραστής». Ὅποτε ἄρχισαν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς γύρω μου καὶ μὲ γιουχάιζαν καὶ ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ διαδρόμου ἀπὸ τὴν εἴσοδο ἔρχονταν μερικοὶ νέοι μὲ τίς γροθιές ὑψωμένες καὶ βρίζοντάς με. Ἀντιληφθεὶς τὸν κίνδυνο πηγαίνω στὸ τραπέζι τῆς ἐπιτροπῆς καὶ λέω «Ἐγὼ σὰς ὀρκίζομαι δὲν ἔχω καμία σχέση μὲ αὐτὰ ποὺ γράφει ἡ ἐφημερίδα, πηγαίνατε στὸν εἰσαγγελέα», ὁπότε μοῦ λένε αὐταρχικὰ, «φύγετε ἔξω ἀμέσως», οἱ νεαροὶ εἶχαν πλησιάσει, γυρίζω πρὸς τὸν πατέρα Μεταλλινὸ καὶ μὲ παρακλητικὴ φωνὴ τοῦ ζητῶ «Θὰ φύγω μόνος μου, ζητῶ ὁμως τὴν προστασία σας,

* Λόγω τῆς μεγάλης ἐκτάσεως τῆς ἐπιστολῆς δημοσιεύουμε ἓνα τμήμα τῆς, ποὺ περιλαμβάνει τίς κυριώτερες θέσεις τοῦ ἐπιστολογράφου.

πέστε τους νὰ μὴ μὲ πειράξουν, φεύγω». Ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς γύρισαν τὰ κεφάλια τους ἄλλοῦ, καὶ βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ ἓναν ἄλλο μὲ ἄρπαξε ἓνας μεγαλόσωμος, μὲ ἀνέβασαν 40 καὶ πλέον σκαλάκια σχεδὸν σηκωτὸ στὸ διάδρομο μὲ περίμεναν 4-5 νεαροί, οἱ ὁποῖοι μὲ βροσιῆς ἀκατονόμαστες καὶ χειρονομίες ἀπρεπεῖς μὲ ἔσπρωχναν μέχρι τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ διαδρόμου. Ὅταν φθάσαμε στὴ σκάλα νὰ κατεβούμε, πού ἦταν ἀπομονωμένη ἀπὸ τὸν κόσμο ὄρμησαν 3-4 ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν Ἕλληνες τῆ καταγωγῆ νὰ μὲ λιντσάρουν, ὑβρίζοντας μὲ χυδαιότητα. Τότε σκέφθηκα ὅτι θὰ ἐπαναληφθεῖ ἡ ἱστορία τῆς Ὑπατίας κατὰ 100%, εὐτυχῶς ὁμως αὐτὸς ὁ νέος πού μὲ κρατοῦσε ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ μασχάλῃ ἦταν Ἑλληνόπουλο καὶ σταμάτησε τοὺς ξένους ἀπωθώντας τους μὲ δύναμη.

Ὅταν μὲ βγάλαν τοῦ κτιρίου εἶδα ἓναν νέο πού τὸν χτυποῦσαν 7-8 μπράβοι τοῦ κ. Μεταλληνοῦ ἀλύπητα, μόλις μὲ εἶδαν τὸν πῆγαν πιὸ μακριὰ χτυπώντας τον, δὲν γνωρίζω τί ἀπέγινε ὁ νέος αὐτός.

Ἀσφαλῶς θὰ διερωτᾶσθε γιατί τόσο μίσος εἰς βάρος μου, διότι ἀπὸ τὰ ἀντικειμενικὰ γεγονότα δὲν δικαιολογεῖται. Δὲν ἦταν εἰς θέσιν νὰ ἀπαντήσουν στίς ἐρωτήσεις μου καὶ οὔτε ἤθελαν νὰ ἀκουσθοῦν αὐτὲς στὸ ἀκροατήριον, καὶ γι' αὐτὸ ἔκαναν ὅλη αὐτὴ τὴ σκηνοθεσία μὲ τὴν ἐφημερίδα καὶ εἶχαν ἔτοιμους τοὺς μπράβους. Ἀπὸ τοὺς θεατὲς δὲν ἐκινήθη οὐδεὶς τῆς θέσεώς του, μόνον πού μὲ ἔβρισαν μερικοί. Ἐὰν ὁ πατὴρ Μεταλληνὸς ἔχει πνεῦμα καὶ ἦθος ἃς ἀπαντήσει τώρα ἐγγράφως στίς ἐρωτήσεις μου, ἂν δὲν ἀπαντήσει, ἔχει μόνον ράσα, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ γιὰ νὰ καλύψει τὶς φιλοδοξίες του.

Ἐνῶ τὸ συνέδριον γινόταν δῆθεν, διὰ τοὺς Νεοειδωλολάτρες, μόνον ἓνας μίλησε γι' αὐτὸ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι τόνιζαν κατὰ κόρον ὅτι ὁ Θεὸς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι ὁ ἴδιος τοῦ τῆς Καινῆς.

Οἱ ἐρωτήσεις μου ἦσαν:

1. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση (Ε.Ε.) νομοθέτησε, ὅπως μᾶς εἶπατε, ὅτι οἱ αἰρέσεις οἱ ὁποῖες περιστέλλουν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ προβαίνουν σὲ ἀνθρωποθυσίες, διώκονται. Ἀσφαλῶς φωτογραφίζει τοὺς Σατανιστάς. Οἱ 12/θεῖσται προβαίνουν σὲ ἀνθρωποθυσίες, γιὰ πέστε μας μία.

2. Μᾶς εἶπατε κατὰ κόρον ὅτι ὁ Θεὸς τῆς Βίβλου Π. Διαθήκης εἶναι ὁ ἴδιος ἀκριβῶς μὲ τὸν Θεὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἄρα ὁ Ἰεχωβά τῆς Π. Διαθήκης εἶναι ἀνώτερος τοῦ Χριστοῦ διότι προηγήθη καὶ εἶναι καὶ θεὸς, ἐνῶ

ὁ Χριστὸς ἦταν υἱὸς Θεοῦ. Δηλαδή ὁ Χριστὸς μας εἶναι υἱὸς τοῦ Ἰεχωβά; Τότε γιατί διώκετε τοὺς Ἰεχωβάδες, μήπως ἀπὸ συμφέρον;

3. Ποιοὶ λόγοι ἔσπρωξαν ὀρισμένους Ἕλληνες στὸ 12/θεο τοὺς ἐξετάσατε; Μήπως ἡ θρησκεία μας πρέπει νὰ κάνει μία ἐσωτερικὴ ἐνδοσκοπήση καὶ νὰ ἀναθεωρήσει ὅλες τὶς διατάξεις τῆς πού θίγουν τὸ Ἑλληνικὸ φιλότιμο, ὅπως π.χ.:

α) Νὰ καταργήσει τὸ ἀνάθεμα τρεῖς κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.

β) Νὰ καταργήσει τὸ Σιγίλιο πού ἀπαγορεύει τὰ Ἑλληνικὰ ὀνόματα κτλ.

Ὅπως ἔκανε μὲ θάρρος τελευταῖα ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία πού κατήργησε βασικὲς διατάξεις τῆς διὰ νὰ ἐκσυγχρονισθεῖ μὲ τὶς παρούσες συνθήκες;

4. Μήπως ἡ δίωξις τῶν 12/θεῖστων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ξυπνήσει τὶς μνημεις τῶν Ἑλλήνων καὶ παρομοιάσουν αὐτὲς μὲ τὶς σφαγὲς τοῦ Μεσαίωνα τοῦ Ἀλάριχου καὶ λοιπῶν ἑβραιοχριστιανῶν πού κατέσφαξαν τὸν Ἑλληνισμὸ καὶ κατέστρεψαν ὅλα τὰ ἀνεπανάληπτα ἔργα τέχνης καὶ τὰ βιβλία αὐτοῦ, καὶ φέρει τὸ διχασμὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, σ' αὐτὲς τὶς δύσκολες μέρες;

Μετὰ σεβασμοῦ,

Γ. Ἀύφαντῆς

2. Ἡ ἀπάντησις τοῦ π. Κυριάκου Τσουροῦ

Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων

Ἀθήνησι τῆ 23ῃ Ἰουνίου 2003

Ἀγαπητὴ κ. Γεώργιε Ἀύφαντῆ,

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Χριστόδουλος ἔλαβε τὴν ἀπὸ 27-5-1003 ἐπιστολή σας καὶ μοῦ ἀνέθεσε νὰ σᾶς ἐκφράσω τὶς εὐχαριστίες Αὐτοῦ καὶ νὰ ἀπαντήσω σ' αὐτήν, πρῶγμα τὸ ὁποῖο κάνω εὐχαρίστως, διατυπώνοντας τὶς ἀκόλουθες σκέψεις μου:

1. Τὸ ἐπιστημονικὸ Συνέδριον, γιὰ τὸ ὁποῖο κάνετε λόγο στὴν ἐπιστολή σας δὲν τὸ διοργάνωσε ἡ Ἐκκλησία μας, ἀλλὰ ἰδιωτικὸ σωματεῖο μὲ τὴν ἐπωνυμία «Ἐταιρεία Ὁρθοδόξων Σπουδῶν». Δὲν παρευρέθη σ' αὐτὸ «ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ὑποστηρίζετε στὴν ἐπιστολή σας.

Ἡ Ἐκκλησία μας παρακολούθησε μὲ ἐνδιαφέρον τὴ διεξαγωγὴ τῶν ἐργασιῶν του καὶ μελετᾶ ἐπισταμένως τὰ πορίσματά του, διότι τὸ φαινόμενο τῆς νεοειδωλολα-

τριάς εἶναι ἓνα σοβαρὸ ὑπαρκτὸ πρόβλημα, ὄχι μόνον γιὰ τὴν Πατρίδα μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρο.

Βεβαίως, θεωρῶ περιττὸ νὰ πῶ ὅτι εἶναι καταδικαστέα κάθε βίαιη πράξη καὶ ἐνέργεια πρὸς ὅποιονδήποτε καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ ἴδιο θὰ σᾶς ἔλεγαν καὶ οἱ διοργανωτὲς τοῦ Συνεδρίου. Πάντως, ὅπως διεπιστώσαμε καὶ ἀπὸ τὴν παρακολούθηση σκηνῶν τοῦ Συνεδρίου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ δημοσιεύματα τοῦ Τύπου, δὲν φαίνεται ἀπολύτως ἀντικειμενικὴ ἢ περιγραφὴ ἐκ μέρους σας τῶν γεγονότων κατὰ τὴν παρέμβασή σας στὸ Συνέδριο, καθόσον καὶ ἐκ μέρους ἄλλων, μὴ προσκειμένων εὐνοϊκὰ πρὸς τὸ Συνέδριο, ἐξεδηλώθη συμπεριφορὰ μὲ πρόθεση δημιουργίας προβλημάτων στὶς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου.

2. Χαίρομαι πὺν χρησιμοποιεῖτε γιὰ τὸν Κύριο καὶ τὴν Ὁρθοδοξία τὴν κτητικὴ ἀντωνυμία «μας». Ἀπὸ τὴν ἐπιστολή σας, ὅμως, ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι διακατέχετε ἀπὸ ἓναν σαφῆ θρησκευτικὸ συγκρητισμὸ. Πὺς ἀλλοιῶς μπορεῖ νὰ ἐρμηνευτεῖ τὸ ἀπόσπασμα τοῦ βιβλίου σας, πὺν συνήψατε στὴν ἐπιστολή σας, καὶ στὸ ὁποῖο γράφετε τὸ ἐξῆς: «*Δὲν παραβλέπω τὴν φιλοσοφίαν πολλῶν Ἑλλήνων, σήμερα, καὶ κυρίως νέων, πὺν ἔχουν ἀσπασθῆ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν θρησκείαν... μέχρι πὺν κάνουν καὶ τελετουργικὲς συγκεντρώσεις, ὁμιλίες κ.λπ. Εἶναι συγκινητικὴ ἢ προσπάθειά των καὶ ἐπαινετὴ*»; Θεωρεῖτε λοιπὸν συγκινητικὴ καὶ ἐπαινετὴ τὴν προσπάθεια ὄλων ὄσων θέλουν νὰ ἐπαναφέρουν ὅ,τι ἡ ἱστορία καὶ τὰ ὑψηλότερα ἀρχαιοελληνικὰ πνεύματα τῶν λαμπρῶν προγόνων μας ἀπέρριψαν ὡς σαθρὸ καὶ ἐπιζήμιον γιὰ τὴν πνευματικὴ πορεία τοῦ Γένους μας;

3. Ἀναφέρετε πὺς «*γιὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς ἔχω κάνει ὁλόκληρη ἐπιστημονικὴ ἀνάλυση, πὺν δὲν ἔκανε κανεὶς ἄλλος μέχρι σήμερα, καὶ ἔχω ἀπομυθοποιήσει αὐτούς*». Δὲν γνωρίζω τί ἐννοεῖτε μὲ τὴν λέξη «ἀπομυθοποίηση», δηλαδὴ ἂν ἐννοεῖτε τὴν ἀπόδειξη τῆς «ὑπάρξεως» τῶν μὴ ὑπαρκτῶν «θεῶν» τῆς ἀρχαίας πολυθεΐας ἢ τὴν ἐξιδανίκευσή τους. Πάντως εἶναι γνωστὸ ὅτι τὴν ἀπομυθοποίηση τῆς ἀρχαίας θρησκείας προσπάθησαν νὰ κάνουν πρῶτοι πολλοὶ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς καὶ φιλόσοφοι, προσκειμένου νὰ διασώσουν τὴν ἀρχαία θρησκεία ἀπὸ τὴν συνεχὴ κατάρρευση, χωρὶς τελικὰ νὰ τὸ κατορθώσουν, ὅπως ὁ Θεαγένης ὁ Ρηγίνος, ὁ Μητρόδωρος ὁ Λαμψακινός, ὁ Ἐκαταῖος ὁ Ἀβδηρίτης, ὁ Παλαίφατος, ὁ Εὐήμερος ὁ Μεσσήνιος, οἱ Στωϊκοὶ καὶ οἱ νεοπλατωνικοὶ. Εἶδα ἐπίσης μὲ ἔκπληξη, στὸ ἀπόσπασμα τοῦ βιβλίου σας, νὰ ἀναμειγνύετε τοὺς ἀρχαίους θεοὺς μὲ... τὰ φωτόνια

καὶ τὰ ἠλεκτρόνια, καὶ εἰλικρινὰ δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω τί σχέση ἔχει ἢ φύση τοῦ θεοῦ μὲ τὴν δομὴ τοῦ ἀτόμου! Δηλαδὴ, ταυτίζετε τὴ φύση τῶν «θεῶν» μὲ τὴν φύση τῶν φωτονίων, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς ἀποτελοῦν λεπτὴ μορφή ὕλης καὶ ταυτίζετε τὸ ἄκτιστο μὲ τὸ κτιστό;

4. Σᾶς πληροφορῶ, ἂν δὲν τὸ γνωρίζετε, πὺς ἡ ἀναβίωση τοῦ συγχρόνου παγανισμοῦ ἢ ἂν θέλετε τῆς ἀρχαίας θρησκείας τοῦ Δωδεκαθέου, δὲν εἶναι οὔτε ἑλληνικὸ (μόνον) φαινόμενο, οὔτε πραγματικὴ ἀγάπη κάποιων «*σοῦπερ Ἑλλήνων*» γιὰ τὸ ἀρχαῖο κλέος τῶν προγόνων μας. Εἶναι ξεκάθαρο πὺς πὺς ὁ Ἑλληνικὸς νεοπαγανισμὸς εἶναι ἀναπόσπαστο μέρος τοῦ παγκόσμιου παγανιστικοῦ κινήματος, τὸ ὁποῖο ἀναπτύχθηκε ἀπὸ τοὺς σκοτεινοὺς κύκλους τῆς λεγομένης Ὑδροχοϊκῆς «*Νέας Ἐποχῆς*», τῆς Νέας Τάξεως Πραγμάτων καὶ τῆς Παγκοσμιοποιήσεως. Σᾶς παραπέμπω στὸ διαδίκτυο στὴν ἱστοσελίδα τῆς λεγομένης «*Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Ἀρχαιοφίλων*», ὅπου ἀναγγέλλεται ἐπίσημα πὺς βρισκόμαστε «*στὸ κατώφλι τῆς νέας ὕδροχοϊκῆς ἐποχῆς*!» Ὁ νεοπαγανισμὸς εἶναι ἓνα χρήσιμο ἐργαλεῖο στὰ χέρια τῶν νεοεποχιτῶν, προκειμένου νὰ δημιουργήσουν πνευματικὴ σύγχυση καὶ διάσπαση τῶν μεγάλων μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν καὶ κυρίως τῆς Ὁρθοδοξίας, ἢ Ὁποῖα στέκεται τὸ πιὸ σοβαρὸ ἐμπόδιο στὴν πραγματοποίηση τῶν καταχθόνιων σκοπῶν τους γιὰ τὴν ἐδραίωση τῆς παγκόσμιας πανθρησκείας τοῦ ἀποκρυφισμοῦ. Γιὰ τοῦ λόγου τὸ ἀληθὲς δεῖτε τὴ διακήρυξη τῆς ἰδρύσεως τοῦ «*Παγκοσμίου Συνεδρίου Ἐθνικῶν Θρησκειῶν*», (World Congress of Ethnic Religions), πὺς ἔγινε στὴν Βίλνα τῆς Λιθουανίας τὸν Ἰούνιο τοῦ 1998. Ἐκεῖ ἰδρύθηκε ἡ «*Παγκόσμια Ἐκκλησία τῶν Ἐθνικῶν*», ἢ ὁποῖα συντονίζει καὶ ἐλέγχει τὶς ἐθνικὲς παγανιστικὲς «*ἐκκλησίες*» καὶ ἀποτελεῖ τὸν συνδετικὸ δεσμὸ μὲ τοὺς ἰθύνοντες τῆς «*Νέας Ἐποχῆς*». Στὸ συνέδριο αὐτὸ πρωτοστάτησαν καὶ οἱ Ἑλληνες νεοπαγανιστὲς. Τὸ λεγόμενο «*Ὑπατο Συμβούλιο Ἑλλήνων Ἐθνικῶν*» ὑπῆρξε ὁ συνδιοργανωτὴς τοῦ συνεδρίου καὶ συνιδρυτὴς τῆς «*Παγκόσμιας Ἐκκλησίας τῶν Ἐθνικῶν*». Δεῖτε τὶς ἰδεολογικὲς, φιλοσοφικὲς καὶ θρησκευτικὲς ἀρχὲς τῆς «*Νέας Ἐποχῆς*» καὶ θὰ διαπιστώσετε πλήρη ταύτιση μὲ αὐτὲς τῶν νεοπαγανιστῶν.

5. Εἶναι ἐμφανὲς στὴν ἐπιστολή σας ὅτι σᾶς ἐνοχλεῖ πολὺ ἢ ταύτιση τοῦ Θεοῦ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μὲ τὸν Θεὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης. Θὰ ἤθελα κατ' ἀρχὴν νὰ σᾶς ἐνημερώσω, ἂν δὲν τὸ γνωρίζετε, πὺς ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἐνοχλοῦσε ἀφόρητα καὶ τοὺς Ναζι στὴ Γερμανία καὶ

οί «*Γερμανοὶ Χριστιανοί*» (Deutsche Christen), τὴν εἶχαν ἐξοβελίσαι! Εἶναι γνωστὴ ἐπίσης ἡ παγανιστικὴ προτίμηση καὶ δράση τοῦ ναζιστικοῦ κόμματος καὶ ἀκόμη ὅτι ἡ τελετὴ «*ἀφῆς τῆς φλόγας*» στοὺς νεωτέρους Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες εἶναι ἐπινοήση τοῦ Ναζιστικοῦ καθεστώτος. Εἶναι αὐτὸ ἀπλὴ σύμπτωση; Ἐκτὸς αὐτοῦ ὁμως, ἐν συντομίᾳ, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ἐπισημάνω τὰ ἑξῆς: Ὁ Θεὸς εἶναι Ἕνας καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑφίσταται θέμα νὰ συζητᾶμε ποιὸς εἶναι ὁ Θεὸς τῆς Παλαιᾶς καὶ ποιὸς τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὁ Θεός, ὅπως τὸν πιστεύουμε οἱ Χριστιανοί, δὲν ταυτίζεται μὲ ἐνδοκοσμικὰ σχήματα, νοηματικὲς συλλήψεις καὶ διάφορες παραστάσεις; Ὁ αἰώνιος, ἄπειρος καὶ ὑπερούσιος Θεὸς εἶναι πέρα καὶ πάνω ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινη περιγραφή, ἔστω καὶ ἂν αὐτὴ ἀναφέρεται σὲ Ἱερὰ Βιβλία. Οἱ παραστάσεις καὶ οἱ ἰδέες περὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι δικές μας, ἀνθρώπινες ἀτελεῖς εἰκόνες, οἱ ὁποῖες ἀντικατοπτρίζουν τὴν σχετικὴ ἀντίληψη ποὺ ἔχουμε γιὰ τὸ Θεό. Ἐν προκειμένῳ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι καταγεγραμμένη, ὄχι ἡ ἴδια ἡ φύση τοῦ Θεοῦ (ἡ ὁποία εἶναι ἔτσι κι ἄλλιως ἀπρόσιτη στὸν ἀνθρώπινο νοῦ), ἀλλὰ ἡ ἱστορία τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἀντίθετα, στὴν Καινὴ Διαθήκη ἔχουμε πλήρη ἀποκάλυψη τῆς περὶ Θεοῦ ἀντιλήψεως, διότι ὁ Ἐνανθρωπήσας Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀποκάλυψε ἑαυτὸν καὶ μαζί Του μέρος τοῦ μυστηρίου τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Καὶ κάτι ἄλλο, τὰ Ἱερὰ Βιβλία δὲν πρέπει νὰ τὰ θεωροῦμε «*ἐθνικά*» βιβλία, ἀλλὰ παγκόσμια. Ἀκόμη καὶ τὰ ὁμηρικὰ ἔπη ἂν τὰ ἐγκλωβίσουμε σὲ ἐθνικιστικὰ πλαίσια, αὐτὸ θὰ ἦταν ἡ μεγαλύτερη κακοποίησή τους. Πολὺ περισσότερο αὐτὸ ἰσχύει γιὰ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη.

Ὅσον ἀφορᾷ στὸ «*ἄσεμνο*» περιεχόμενό της, πρέπει νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ὅτι αὐτὰ εἶναι παραδείγματα τῆς καταστάσεως τοῦ μεταπτωτικοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀσφαλῶς δὲν ἀφοροῦν στὸ ἠθικὸ «*δόγμα*» τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀλλὰ ἐκτροπές, τὶς ὁποῖες ἡ ἴδια καταδικάζει καὶ δὲν διστάζει νὰ τὶς καταγράψει μὲ σκοπὸ τὴν ἀποφυγὴ τους. Ἀντιθέτως, διάφορες μυθολογίες τῶν ἀρχαίων εἰδωλολατρικῶν θρησκευμάτων, μὴ ἐξαιρουμένης καὶ αὐτῆς τῆς ἀρχαιοελληνικῆς πολυθεϊστικῆς εἰδωλολατρικῆς θρησκείας, προβάλλουν τὸ «*ἄσεμνο*» ὡς χαρακτηριστικὸ τῶν ἰδίων τῶν «*θεῶν*» τους!

6. Στὴν ἐπιστολὴ σας γράφετε πὼς ὁ Χριστὸς ἔκοψε «*τελείως τὶς γέφυρες μὲ τὴ Βίβλο - Π. Διαθήκη*». Αὐτὸ εἶναι λάθος. Ὁ Χριστὸς ὁ ἴδιος εἶχε τονίσει ἐπανειλημ-

μένως: «*μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας, οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι*» (Ματθ. 5: 17), ποὺ σημαίνει πὼς ὁ Χριστὸς ἦλθε νὰ φέρει τὴν πληρότητα τῆς ἀλήθειας. Ὁ Κύριος ἦταν σαφής: «*Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ*» (Ἰωάν. 18:37). Δὲν πρέπει δὲ νὰ ξεχνοῦμε ὅτι στὴ σχέση Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης ὑπάρχει τὸ «*ἐκπληρούμενον*», τὸ «*συμπληρούμενον*» καὶ τὸ «*καταργούμενον*».

7. Ὅμιλεῖτε γιὰ «*δίωξη τῶν Δωδεκαθεϊστῶν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας*». Ποῦ καὶ πότε εἶδατε δίωξη; Ἀντίθετα μάλιστα, ἡ Ἐκκλησία μας ἐδῶ καὶ δύο δεκαετίες βρίσκεται συνεχῶς στὸ στόχαστρο τῶν νεοπαγανιστῶν. Μέσα ἀπὸ τὰ πάμπολλα περιοδικὰ τους, τὶς δημοσιεύσεις σὲ διάφορες ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ, τὶς τηλεοπτικὲς τους ἐμφανίσεις καὶ τὶς δαιδαλώδεις ἰσοσελίδες τους στὸ διαδίκτυο, ἐξαπολύουν ἕναν ἄνευ προηγουμένου πόλεμο λάσπης, ὕβρεων καὶ ἀπειλῶν, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λειτουργῶν της. Κάνετε, παρακαλῶ, τὸν κόπο νὰ διαβάσετε κάποια ἀπὸ τὰ «*δελτία Τύπου*» τοῦ «*Υπάτου Συμβουλίου Ἑλλήνων Ἐθνικῶν*» καὶ ἐκεῖ θὰ βρεῖτε λέξεις ὅπως: «*θεατρῖνος ἀρχιεπίσκοπος*», «*τύραννοι ρασοφόροι*», «*μυσαίωνικὴ μούμια*», «*δικτατορεῦτον δόγμα*», «*ἀνθρωπόμορφὴ μάζα τοῦ Ἰεχωβά*», «*ἀμαθεῖς ἀκόλουθοι τοῦ δικτατορεύοντος δόγματος*», «*ψυχοπαθεῖς*», «*παρανοϊκοὶ ὄπαδοὶ τοῦ ἀρρωστημένου σκοταδιστῆ Σαοὺλ ἢ Παύλου*», «*ὑποκριτὲς ἐθνοκάπηλοι καὶ ἀπατεῶνες*» κ.ἄ. Ἀπειλοῦν ἐπίσης ἀνοιχτὰ πὼς «*σύντομα θὰ ὑπάρξει ξεκαθάρισμα λογαριασμῶν*» καὶ «*ἀπόδοση δικαιοσύνης γιὰ τὰ ἐγκλήματα τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Ἑλληνισμό!*»

8. Ἐπισημαίνετε τὸν κίνδυνο καλλιέργειας διχασμοῦ μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ δωδεκαθεϊστῶν. Αὐτὸν τὸν κίνδυνο τὸν ἔχει ἐπισημάνει ἡ Ἐκκλησία μας, ἀλλὰ δὲν εὐθύνεται ἡ ἴδια γι' αὐτό. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας σέβεται τὴν θρησκευτικὴ ἐλευθερία καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ καθενὸς νὰ πιστεύει ὅπου θέλει ἢ νὰ μὴ πιστεύει καθόλου. Κανέναν δὲν παρακολουθεῖ, κανέναν δὲν διώκει, δὲν εἶναι μισαλλόδοξη καὶ δὲν διακατέχεται ἀπὸ φανατισμὸ. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἦταν καὶ εἶναι πάντοτε ἡ Ἐνοποιὸς Δύναμις τοῦ Ἔθνους μας καὶ δὲν κάνει διακρίσεις. Ὑψηρετεῖ τὴν Ὁρθὴ Πίστη καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ αἰῶνες ὀλοκλήρους. Ἀντίθετα, οἱ νεοπαγανιστὲς ἀρνοῦνται τὴν γνησιότητα τοῦ Ἑλλήνα σὲ κάθε μὴ παγανιστὴ καὶ ἰδιαίτερα σ' ἐμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς (βλ. τὸ

ἀριθμ. 1/17-7-97 δελτίο Τύπου τοῦ «Ἑπάτου Συμβουλίου Ἑλλήνων Ἐθνικῶν»). Κι ἐσεῖς, πού θεωρεῖτε τὸ Χριστό, «Χριστό σας», κινδυνεύετε νὰ χαρακτηριστεῖτε ἀπὸ τοὺς νεοπαγανιστὲς ὡς μὴ γνήσιος Ἕλληνας, μιὰ καὶ ἡ ἐφημερίδα πού παρουσιάστηκε στὸ Συνέδριο –καὶ ὄχι μόνον– ὑβρίζει σκαιῶς τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς Χριστιανούς. Εἶναι δυνατόν τὸ 98% τῶν Ἑλλήνων, πού δὲν εἶναι, καὶ φυσικὰ δὲν θὰ γίνουν ποτὲ εἰδωλολάτρεις, νὰ θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοπληκτοὺς νεοπαγανιστὲς μὴ γνήσιοι Ἕλληνες;

9. Συνιστᾶτε στοὺς δωδεκαθεῖστὲς νὰ «*συσπειρωθοῦν κάτω ἀπὸ τὴ σημαία τῆς Ὁρθοδοξίας*». Εὐσεβὴς ὁ πόθος σας. Ἡ Ἐκκλησία μας, βεβαίως, δὲν διώχνει ποτὲ κανέναν ἀπὸ κοντὰ Της. Ὅλους τοὺς θεωρεῖ παιδιά Της. Στὴν προκειμένη ὁμως περίπτωσι δὲν εἶναι τὰ πράγματα τόσο ἀπλά. Οἱ ἰθύνοντες τῶν νεοειδωλολατρικῶν ὁμάδων, ὅπως προαναφέραμε, ὑπηρετοῦν τὰ σχέδια τοῦ κινήματος τῆς «*Νέας Ἐποχῆς*», στρατευμένοι στοὺς στόχους τῆς γιὰ νὰ πλήξουν τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὸν Ἑλληνισμό. Κατὰ συνέπεια, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν εἶναι ἀπλὰ κάποιοι ἰδεολόγοι, ἢ ἔστω ρομαντικοί, μὲ διαφορετικὸ θρησκευτικὸ πιστεύω, ἀλλὰ ὀρκισμένοι ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας, τῶν κληρικῶν καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ μας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ πόρτα μας καὶ ἡ ἀγκαλιά μας εἶναι πάντοτε ἀνοιχτή.

Δὲν μπορῶ ὁμως νὰ κατανοήσω πῶς εἶναι δυνατόν νὰ συμβιβαστεῖ ἡ περὶ Ἐνὸς καὶ μάλιστα Τριαδικοῦ Θεοῦ πίστη τῆς Ὁρθοδοξίας μὲ τὶς ποικίλες περὶ «θεοῦ» ἀντιλήψεις τῶν διαφόρων καὶ μάλιστα ἀντιτιθεμένων μεταξὺ τους νεοειδωλολατρικῶν κινήσεων. Καὶ τοῦτο καθόσον οὐδεμία σχέση μπορεῖ νὰ ὑπάρξει μεταξὺ τοῦ Ἐνὸς καὶ Ἀληθινοῦ Θεοῦ μὲ τοὺς «*μη ὄντας θεοὺς*» τὸν Κρόνον, τὸν Πλούτωνα, τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὶς λοιπὲς ἄρρενες καὶ θήλειες «θεότητες» τῆς πολυθεϊστικῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος.

10. Συγκρίνετε τὸ ἦθος τοῦ π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ μὲ αὐτὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ὑπῆρξαν κατὰ τὴν κρίση σας «*ἀσυγκρίτως ἀνώτεροί του*». Βεβαίως, ὁ π. Μεταλληνὸς δὲν ἔχει ἀνάγκη τῆς ἐκ μέρους μου υποστηρίξεως. Εἶναι ἓνας καταξιωμένος κληρικὸς καὶ πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος, γνωστὸς ὄχι μόνον ἀνὰ τὸ πανελλήνιον, ἀλλὰ καὶ διεθνῶς. Οἱ συγκρίσεις προσώπων τόσοσων διαφορετικῶν μεταξὺ τους καὶ μάλιστα ἀνηκόντων σὲ τόσο μακρινὲς μεταξὺ τους ἐποχὲς εἶναι πάντοτε παρακινδυνευμένους. Μπορεῖ οἱ ἀρχαῖοι μας πρό-

γονοὶ νὰ ὑπῆρξαν ὄντως σπουδαῖοι σὲ πολλοὺς τομεῖς, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἦταν καὶ ἄμεμπτοι. Ἀφήστε, λοιπόν, τὶς συγκρίσεις τοῦ ἦθους τῶν νεοελλήνων μὲ τοὺς ἀρχαίους προπάτορές μας.

11. Διερωτᾶσθε ἂν ἡ εὐρωπαϊκὴ νομοθεσία, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν καταστροφικῶν αἰρέσεων (σεκτῶν), οἱ ὁποῖες προβαίνουν σὲ ἀνθρωποθυσίες, ἐγγίζει καὶ τοὺς νεοπαγανιστὲς δωδεκαθεῖστὲς. Βεβαίως, ὅσα προβλέπει ἡ Εὐρωπαϊκὴ νομοθεσία (Ψήφισμα Εὐρωκοινοβουλίου 29.2.1996) ἰσχύουν γιὰ τὶς ὁμάδες ἐκεῖνες πού παρουσιάζουν στὴν δραστηριότητά τους ἀκραίες καὶ ἐγκληματικὲς ἐκδηλώσεις, οἱ ὁποῖες φθάνουν ἐνίοτε καὶ μέχρις αἱματοχυσίας ἢ ἀνθρωποθυσίας. Ἀλλά, ὅπως γνωρίζετε, στὴν Εὐρώπη ἀναβιώνουν σήμερον ἀρχαῖες εὐρωπαϊκὲς εἰδωλολατρικὲς λατρεῖες (Κελτικὲς, Τευτονικὲς καὶ Σκανδιναβικὲς ἀρχαῖες θρησκείες), οἱ ὁποῖες ἔχουν σαφὲς πρωτόγονο τελετουργικὸ. Τόσον αὐτὲς ὅσον καὶ ἔνιες ἐκφράσεις τῆς ἀρχαιοελληνικῆς πολυθεϊστικῆς θρησκείας δὲν ἦταν ἄμοιρες ἀνθρωποθυσιῶν! Ὁ P. Decharme στὴν κλασσικὴ «*Ἑλληνικὴ Μυθολογία*» του ἀλλὰ καὶ ὁ καθηγητὴς M. Nilsson ἀναφέρονται σὲ τέτοιες περιπτώσεις. Ὁ δεῦτερος σημειώνει μάλιστα ὅτι «*σὲ ἐξαγνιστικὲς τελετὲς προσέφεραν ἀνθρωποθυσίες καὶ στοὺς πρόσφατους ἱστορικοὺς χρόνους*» (σελ. 98).

Μιλώντας γιὰ τὰ καθ' ἡμᾶς, δὲν μποροῦμε νὰ μὴν ἀναφερθοῦμε στὸν Πausanias (Ἑλλ. Περ. I, 18, 17) ἢ τὸν Πλούταρχο (Ἑλληνικὰ Αἴτια 38.299^ε) καὶ σὲ ἄλλους ἀξιόπιστους ἀρχαίους συγγραφεῖς, οἱ ὅποιοι καταγράφουν συνήθειες ἀνθρωποθυσιῶν.

12. Τέλος, ὑπογραμμίζω ὅτι οἱ Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες δὲν χρειάζονται μαθήματα ἀγάπης γιὰ τὴν αἰώνια Ἑλλάδα μας. Ἡ καρδιά μας εἶναι πληρωμένη ἀπὸ ἀγάπη στὸν Χριστὸ καὶ στὴν Πατρίδα. Ἡ Ἑλλάδα ἐπέζησε, ζεῖ καὶ θὰ ἐπιζήσει γιὰτὶ εἶναι βαθιὰ ριζωμένη στὶς καρδιές μας. Ἡ Γλῶσσα καὶ Πολιτισμὸς ἐπέζησε χάρις στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἡ ὅποια, σὲ περιόδους σκοτεινῆς ἀπεδειχθη ιστορικὴ Μάνα τῶν Ἑλλήνων, πού ἔχυσε ποταμοὺς αἱμάτων γιὰ νὰ διατηρήσει τὴν ἑλληνικότητα τῆς Φυλῆς μας, μπροστάρισσα πάντοτε σὲ ὅλους τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνες τῆς Πατρίδος μας γιὰ τὴν ἐλευθερία, τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἐθνικὴ ἀκεραιότητα. Ἡ Ὁρθοδοξία συνδέει τὸ ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ μεγαλεῖο, μέσῳ τῆς ἐνδοξῆς χιλιετοῦς Βυζαντινῆς ἱστορίας μας, μὲ τὴν νεώτερη Ἑλλάδα. Οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες δὲν ἔχουν μόνον παπποῦδες (τοὺς ἀρχαίους μας λαμπροὺς προγόνους), ἀλλὰ ἔχουν

καὶ πατέρες (τοὺς ἐξ ἴσου λαμπροὺς συνεχιστὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος τῆς ἔνδοξης Βυζαντινῆς ἱστορίας μας). Εἶναι ἔγκλημα νὰ ἀπαρνούμαστε μιὰ χιλιετὴ λαμπρὴ καὶ ἀνεπανάληπτη περίοδο τῆς ἱστορίας μας μόνον καὶ μόνον γιατί εἶναι Χριστιανική. Καὶ αὐτὸ δυστυχῶς πράττουν οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας «ἀρχαιολάτρες».

Ἄγαπητέ κ. Ἀύφαντῆ,

Πληροφορήθηκα ὅτι εἶστε ἀπόστρατος ἀξιωματικὸς τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, καὶ μάλιστα στρατηγός. Αὐτὴ σας ἡ ιδιότητα, συνδυαζόμενη μὲ τὴν προβεβηκυῖα ἡλικία σας, μὲ κάνει νὰ αἰσθάνομαι ἀπέναντί σας ἕναν ἰδιαίτερο σεβασμό. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ θυσιάζουμε τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ καθῆκον μας σὲ ἀβρότητες. Ὅμολογῶ πὼς δὲν μπορῶ νὰ δεχθῶ ὅτι Ἑλληνας ἀξιωματικὸς, ὀρκισμένος φρουρός καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων τῆς ἔνδοξης Πατρίδος μας, πὺν γνωρίζει πολὺ καλὰ τὴν μακραίωνη ἱστορία τοῦ Τόπου μας καὶ ὁ ὅποιος στίς λαμπρὲς σελίδες τῶν νικηφόρων ἀγῶνων τῆς νεώτερης Ἑλλάδος συμμετεῖχε ὁ ἴδιος ἐνεργά, ὑπερασπίζεται καὶ ἐπαινεῖ τοὺς νεοπαγα-

νιστές, οἱ ὅποιοι πολεμοῦν μὲ λύσσα τὴν Ἐκκλησία μας, τὸ κυριότερο στήριγμα τοῦ ἔθνους μας. Ἴσως ἡ ἐθνική σας ὑπερηφάνεια γιὰ τὸ ἐνδοξο ἀρχαιοελληνικὸ παρελθόν μας, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει ὅλους μας –κάθε γνήσιο καὶ φιλόπατρι Ἑλληνα– νὰ εἶναι ἐκείνη πὺν σὰς ὁδήγησε νὰ θεωρεῖτε ὅτι κάθε τι πὺν ἔχει σχέση μὲ τὸ ἀρχαιοελληνικὸ παρελθόν μας εἶναι ἀποδεκτὸ χωρὶς διάκριση, λησιμονώντας ὅτι ἡ ἀπόρριψη τῆς ἀρχαίας πολυθεϊστικῆς εἰδωλολατρίας δὲν ξεκίνησε ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας ἀλλὰ πολλοὺς αἰῶνες πρὶν, ἀπὸ τὰ ἰσχυρότατα πνεύματα τῶν μεγάλων σοφῶν προγόνων μας.

Τὸ πισωγύρισμα, λοιπόν, σὲ πρωτόγονες εἰδωλολατρικὲς μορφὲς θρησκευτικότητας, πὺν εἶχαν ἤδη ἐγκαταλείψει οἱ Πατέρες μας προδίδει ἀναμφίβολα πρωτόγνωρη πνευματικὴ σύγχυση. Εἶναι μιὰ πρόκληση ἐθνικοῦ διχασμοῦ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, τὴν ὁποία πάση θυσίᾳ πρέπει νὰ ἀποφύγωμε.

Σὰς διαβιβάζω τὶς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ τὴν ποσωπικὴ εὐημερία σας καὶ διατελῶ μετὰ τῆς προσήκουσας τιμῆς.

Πρωτοπρ. Κυριακὸς Τσουρὸς

Ἄνοικτὸ τὸ θέμα τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης

**Ἄνοικτὸ τὸ θέμα
τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης**

**Ἡ νέα περίοδος τοῦ Λαϊκοῦ
Πανεπιστημίου τῆς Ἐκκλησίας**

**Κοσσυφοπέδιο: Ὁρθοδοξία
διωκομένη**

**Ἀντιδράσεις γιὰ τὸ τέμενος
στὴν Παιανία**

Πολὺ ἐπιτυχημένη καὶ καρποφόρος ὑπῆρξε ἡ ἐπίσημη ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου καὶ τῆς συνοδείας του στὶς Βρυξέλλες κατὰ τὸ διάστημα 4 ἕως 8 Ὀκτωβρίου τ.ἔ. Ὁ Μακαριώτατος ἐγκαινίασε τὸ Γραφεῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῆ Εὐρωπαϊκῆ Ἐνώσει, συνήντησε κορυφαῖες προσωπικότητες καὶ τοὺς ἐπικεφαλῆς τῶν θεσμῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ μίλησε στὴν Ὀλομέλεια τῶν Εὐρωβουλευτῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Στὸ τεῦχος αὐτὸ παρουσιάζουμε τὴν ὁμιλία του Μακαριωτάτου πρὸς τοὺς Εὐρωβουλευτὲς καὶ στὸ ἐπόμενο τεῦχος θὰ δημοσιεύσουμε ἀναλυτικὸ χρονικὸ τῶν ἐκδηλώσεων καὶ τῶν συναντήσεων ποὺ ἔλαβαν χώραν στὶς Βρυξέλλες. Αὐτὸ ποὺ ἀξίζει νὰ τονισθεῖ εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ περισσότεροι συνομιλητὲς τοῦ Μακαριωτάτου συμφώνησαν ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκη γραπτῆς ἀναφορᾶς τῆς Χριστιανικῆς κληρονομιάς στὸ κείμενο τῆς νέας Εὐρωπαϊκῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης. Βεβαίως τὸ ἐνδεχόμενο γραπτῆς ἀναφορᾶς ἔχει συναντήσει ἤδη ἀρκετὲς ἀντιδράσεις ἀπὸ χῶρες ἢ ἀπὸ πρόσωπα ποὺ ὑποστηρίζουν τὸ λεγόμενο ἐκκοσμηκευμένο ἢ ἄθρησκο κράτος μὲ βάση τὴς ἀρχὲς τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως. Ὅμως ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ σοβαροὶ ὑποστηρικτὲς τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης καὶ μάλιστα σὲ ἐπίπεδο Κυβερνήσεων τῶν χωρῶν μελῶν. Συγκεκριμένα ἡ Ἰταλία, ἡ Ἰσπανία, ἡ Ἰρλανδία καὶ ἡ Πολωνία (θὰ εἶναι πλῆρες μέλος ἀπὸ τὴν 1η Μαΐου 2004) ἔχουν θέσει ἐπισημῶς τὸ αἴτημα αὐτό, ἐνῶ θεωρεῖται πολὺ πιθανὴ καὶ ἡ ὑποστήριξη τοῦ αἰτήματος ἀπὸ τὴν Λιθουανία καὶ τὴν Αὐστρία. Ἡ γνώμη τῶν κυβερνήσεων μετρᾷ πολὺ λόγῳ τῆς ἐνάργεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Διακυβερνητικῆς Διασκέψεως γιὰ τὸ νέο «Εὐρωπαϊκὸ Σύνταγμα», ἐνῶ σὲ ὀρισμένες χῶρες μετρᾷ πολὺ περισσότερο ἡ γνώμη τοῦ ἰδίου τοῦ λαοῦ. Χαρακτηριστικὴ περίπτωση εἶναι ἡ Ἰρλανδία, στὴν ὁποία προβλέπεται ἡ διεξαγωγή δημοψηφίσματος γιὰ τὴν ἔγκριση τῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης τῆς Εὐρώπης. Ὑπάρχει μεγάλη πιθανότητα ὁ Ἰρλανδικὸς λαὸς νὰ ἀπορρίψει τὸ κείμενο στὴν περίπτωση ποὺ δὲν θὰ καταγράφεται ἡ Χριστιανικὴ ταυτότητα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Τότε θὰ δημιουργηθεῖ πανευρωπαϊκὴ ἀναταραχὴ καὶ νομικοπολιτικὴ ἀμφισβήτηση τοῦ νέου «Συντάγματος». Τίποτε, λοιπόν, δὲν εἶναι ὀριστικὸ ἐπὶ τοῦ θέματος.

K.X.

Ἡ νέα περίοδος τοῦ Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐκκλησίας

Μετὰ τὴν ἐπιτυχή ὀλοκλήρωση τῆς πρώτης Ἀκαδημαϊκῆς περιόδου τοῦ Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (2002-2003) ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Πολιτιστικῆς Ταυτότητος ὑπέβαλε στὴν Διαρκῆ Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας μας τὴν πρότασή της γιὰ τὸ πρόγραμμα τῆς νέας Ἀκαδημαϊκῆς περιόδου. Τὸ γενικὸ θέμα θὰ εἶναι «Ἡ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου στὴν διαμόρφωση τῆς Νεοελληνικῆς Ταυτότητος» καὶ τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῶν ὁμιλητῶν καὶ τῶν ἐπὶ μέρους θεμάτων θὰ ἀνακοινωθεῖ συντόμως. Οἱ διαλέξεις θὰ γίνονται μία ἡμέρα κάθε μῆνα, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὸ μῆνα Νοέμβριο, καὶ ὁ χῶρος διεξαγωγῆς θὰ εἶναι ὁ ἴδιος μὲ τὸν περσινὸ, δηλαδή ἡ αἴθουσα «Ἰωάννου Δρακοπούλου» στὸ Κεντρικὸ κτίριο τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ ἐπιλογή τοῦ συγκεκριμένου θέματος ἐκρίθη σκόπιμη γιὰ δύο κυρίως λόγους. Πρῶτον, διότι μέσῳ τοῦ Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου, τὸ ὁποῖο μεταδίδεται ραδιοφωνικῶς σὲ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἐνημερώνεται καὶ ἐπιμορφώνεται τὸ ποίμνιο τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ περὶ τῆς πραγματικῶν γεγονότων ποὺ ἀναφέρονται στὴν προσφορά τῆς Ἐκκλησίας μας. Καὶ δεύτερον διότι γιὰ τὸ ἐν λόγω θέμα λέγονται καὶ γράφονται σήμερα πολλὰ ψευδῆ καὶ ἀτεκμηριώτα ἀπὸ ὁμάδες, οἱ ὁποῖες ἔχουν δεδηλωμένη ἐχθρική στάση κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τὸ Λαϊκὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀνοικτὸ σὲ κάθε ἀκροατὴ καὶ δίδει τὴν δυνατότητα ἐρωτήσεων καὶ διαλόγου μετὰ τὸ τέλος ἐκάστης εἰσηγήσεως. Ἡ ἐποχὴ μας εἶναι ἐποχὴ διαλόγου καὶ ὄχι μονολόγων καὶ ἡ Ἐκκλησία μας συλλαμβάνει καὶ ἀξιοποιεῖ τὰ μηνύματα τῶν καιρῶν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ πρὸς πνευματικὴ ὠφέλεια τοῦ λαοῦ μας.

K.X.

Κοσσυφοπέδιο: Ὀρθοδοξία διωκομένη

Κινδυνεύει νὰ ξεχασθεῖ τὸ πρόβλημα τοῦ Κοσσυφοπεδίου, τὸ ὁποῖο ὁμως βρῖσκεται ἀκόμη μακρὰν τῆς ὀριστικῆς λύσεως. Οὐδεὶς γνωρίζει ἂν τελικῶς ἡ ἐπαρχία αὐτὴ θὰ παραμείνει ὡς αὐτόνομο ἔδαφος ἐντὸς τῆς Σερβίας ἢ ἂν θὰ ἀποσχισθεῖ. Ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει περισσότερο εἶναι τὸ μέλλον τῶν πολυαριθμῶν Ὀρθοδόξων Μονῶν καὶ Ναῶν τῆς περιοχῆς ποὺ πλήττονται συνεχῶς ἀπὸ βίαιες ἐνέργειες. Ἡ σερβικὴ κοινότητα, ἡ ὁποία ἀριθμοῦσε 180.000 ψυχὰς πρὶν ἀπὸ τὸν βομβαρδισμό τοῦ 1999 σήμερα εὐρίσκεται ἐν διωγμῷ. Οἱ περισσότεροι ἔχουν μετακινηθεῖ ὡς πρόσφυγες, οἱ δὲ λίγοι ἐναπομείναντες ὑφίστανται φυσικὴ καὶ ψυχολογικὴ τρομοκρατία ἀπὸ τὰ ἀκραῖα ἀλβανικὰ στοιχεῖα. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Σερβίας ἀγωνίζεται ἡρωϊκὰ γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ ἀνθρωπιστικὴ ὑποστήριξη τοῦ διωκομένου ποιμνίου τῆς. Εἶναι σημαντικό νὰ τονισθεῖ ὅτι οἱ πολιτικὲς Ἀρχές τῆς Σερβίας σέβονται καὶ ἀξιοποιοῦν τὸν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας. Χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ γεγονός ὅτι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ προσφάτου διαλόγου μετὰ τῆς σερβικῆς καὶ τῆς ἀλβανικῆς ἀντιπροσωπείας ὁ Σέρβος Πρωθυπουργὸς Ζόραν Ζίβκοβιτς εἶχε διαβουλευθεῖς μετὰ τὸν Προκαθήμενο τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας Πατριάρχῃ Παῦλο, προκειμένου νὰ κα-

θορίσουν τὴν στάση τῆς χώρας τους στὴν κρίσιμη αὐτὴ διεθνή συνάντηση. Ἡ διαφύλαξη τῶν ἱστορικῶν μνημείων καὶ καθιδρυμάτων τῆς Ὀρθοδοξίας στὸ Κοσσυφοπέδιο καὶ ἡ εἰρηνικὴ συμβίωση Σέρβων καὶ Ἀλβανῶν θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενο ἐνδιαφέροντος ὄλων τῶν Ὀρθοδόξων τοῦ κόσμου καὶ πολὺ περισσότερων ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, λόγῳ τῶν ἱστορικῶν δεσμῶν καὶ τῆς γεωγραφικῆς γειτνιάσεως.

K.X

Ἀντιδράσεις γιὰ τὸ τέμενος στὴν Παιανία

Σὲ πρόσφατη σύναξή τους οἱ κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς διεκήρυξαν ὅτι ἀντιτίθενται στὴν κατασκευή τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Μουσουλμανικοῦ Συγκροτήματος στὴν Παιανία. Τὴν ἀντίθεσή τους ἄλλωστε ἔχουν ἐκφράσει καὶ οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς καθὼς καὶ οἱ Δήμαρχοι τῶν πέριξ Δήμων. Θυμίζουμε ὅτι μετὰ ἐπιστολὴ τῆς πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν ἢ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἴδε τεῦχος Αὐγούστου-Σεπτεμβρίου 2003 τοῦ περιοδικοῦ μας) ἐκφράζει τὴν ἐπίσημη ἀποψή τῆς ἐπὶ τοῦ θέματος, ἡ ὁποία συνοψίζεται στὰ ἐξῆς σημεία: *Ναὶ* στὴν ἴδρυση νομίμου τεμένους γιὰ τὶς θρησκευτικὲς ἀνάγκες τῶν Μουσουλμάνων ποὺ ζοῦν στὴν Ἀττικὴ. *Ὁχι*, ὁμως, κοντὰ στὸ ἀεροδρόμιο, διότι ἔτσι θὰ δίδεται λανθασμένη εἰκόνα σὲ ἑκατομμύρια ἐπισκέπτες ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τῆς χώρας μας. Καὶ ὄχι στὸ Ἰσλαμικὸ Πολιτιστικὸ Κέντρο, τὸ ὁποῖο ζητεῖ συγκεκριμένη Κυβέρνηση Μουσουλμανικῆς χώρας. Ἡ λειτουργία ἐνὸς τέτοιου Κέντρου δὲν θεωρεῖται ἀπαραίτητη γιὰ τὶς λατρευτικὲς ἀνάγκες τῶν Μουσουλμάνων. Ἀντιθέτως, ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐμπειρία καταδεικνύει ὅτι τέτοια Ἰσλαμικὰ Κέντρα μεταβάλλονται σὲ φυτώρια παραγωγῆς φανατικῶν καὶ ἀντικοινωνικῶν στοιχείων. Σὲ σχετικὲς διαπιστώσεις καὶ δηλώσεις προέβησαν κατὰ τὸν τελευταῖο μῆνα ἐκπρόσωποι τῆς Ἱταλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερμανικῆς Ἀστυνομίας. Ἡ Ἐκκλησία μας σέβεται τὸ δικαίωμα τῶν μουσουλμάνων μεταναστῶν νὰ ἀσκήσουν ἐντὸς τῶν νομίμων πλαισίων τὰ θρησκευτικὰ τους καθήκοντα. Ἐπισημαίνει, ὁμως, πρὸς τοὺς κυβερνῶντας ὅτι ἔχουν ὑποχρέωση νὰ διαφυλάξουν τὴν πολιτιστικὴ ταυτότητα τῆς χώρας καὶ νὰ ἀποτρέψουν κάθε προσπάθεια μεταφυτεύσεως τῶν φανατικῶν μορφῶν τοῦ Ἰσλάμ στὴν πατρίδα μας.

K.X

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡμερίδα γιὰ τὴν ἀθλητικὴ καὶ πνευματικὴ ἄσκηση

Ἱερά Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη»

Ἀποστολικὴ Διακονία

Ἱεραὶ Μητροπόλεις

Σύρου

Χαλκίδος

Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου

Γλυφάδας

Μὲ θέμα «Ἀθλητικὴ καὶ Πνευματικὴ Ἄσκηση, τὸ σῶμα στὸν Ἀθλητισμὸ καὶ στὴν Ὁρθόδοξη Πνευματικὴτητα» πραγματοποιήθηκε τὸ Σάββατο 27 Σεπτεμβρίου, στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης, τὸ δεύτερο Ἀθλητικὸ Συνέδριο Σετελεχῶν Νεότητος, ποὺ διοργάνωσε μὲ τὴν εὐθύνη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες τοῦ 2004 ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Στὸ Συνέδριο προήδρευσε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος κηρύσσοντας τὴν ἐναρξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου μεταξὺ ἄλλων τόνισε ὅτι «*Ἡ ἰεράρχηση τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ὡς ἀξιῶν καὶ οἱ ἀρετὲς ποὺ πρέπει νὰ μᾶς κοσμοῦν ὥστε νὰ μὴν ἀστοχήσουμε στὴ ζωὴ μας, εἶναι βασικὸ στοιχεῖο τοῦ βίου μας καὶ ὅτι ὅλοι μας, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ διακόνημα ποὺ ἔχει ἀναλάβει ὁ καθένας μας στὴν κοινωνία, πρέπει νὰ εἴμεθα ἀγωνιστὲς τῆς ζωῆς καὶ ἀσκητὲς τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς. Καὶ ὁ Κύριος θὰ μᾶς στέψει μὲ τὸ στεφάνι τῆς νίκης, ἀφοῦ τιμῶς καὶ εὐσυνειδήτως ἀγωνισθῆκαμε. Γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἂς μὴν ξεχνᾶμε ποτὲ πῶς ἡ μεγαλύτερη τῶν ἀρετῶν μαζί μὲ τὴν ἀγάπη εἶναι ἡ διάκριση. Ἄς μὴν ξεχνᾶμε ποτὲ πῶς ὁ,τι ἀφορᾷ στὴν ψυχὴ εἶναι ἀθάνατο καὶ αὐτὸ κυρίως πρέπει νὰ φροντίζουμε». Καὶ κατέληξε «*Στοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς γιὰ ὅλους μας εἶναι ἡ μεγάλη εὐκαιρία νὰ δείξουμε τὸ ἐλληνοχριστιανικὸ μας ἦθος, τὴν πλούσια Παράδοση καὶ Κληρονομία μας καὶ νὰ γίνουμε οἱ κύριοι συντελεστὲς στὸ νὰ ἀποβοῦν ἱστορικὸς σταθμὸς γιὰ κάτι πιὸ ἠθικὸ, πιὸ ἐντιμο, πιὸ λιτό, χωρὶς σκοπιμότητες, χωρὶς ἐκμετάλλευση, ὅπως τὸ θέλησαν οἱ θεμελιωτὲς τῶν σύγχρονων Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων».**

Στὴν εἰσήγησή του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος, Πρόεδρος τῆς διοργανώτριας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ποὺ εἶχε ὡς θέμα «*Τὸ σῶμα στὴν Ὁρθόδοξη Θεολογία*», ἀφοῦ ἀναφέρθηκε ἐν ἐκτάσει στὴ διδασκαλία κορυφαίων θεολόγων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας γιὰ τὸ θέμα, συνοψίζοντας κατέληξε «*Ὁ ἄνθρωπος εἶναι δημιουργημένος ἀπὸ τὸν Θεὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσή Του καί, βεβαίως ἡ φύση του ἀποτελεῖται ἀπὸ ψυχὴ καὶ σῶμα. Τὸ σῶμα δὲν ἀπολυτοποιεῖται οὔτε περιφρονεῖται. Ὑπάρχει περίπτωση ὁ ἄνθρωπος νὰ φθάσει στὴν σωματολατρεία καὶ ὑπάρχει περίπτωση νὰ φθάσει στὸν μανιχαϊσμό. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ εἶναι ἐκτροπὴ ἀπὸ τὴν θεολογία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Μέσα στὴν Ἐκκλησία ἀθλοῦμε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ, ἐξασκούμαστε στὴν ψυχικὴ καὶ σωματικὴ ἄθληση, ἀλλὰ ὁ ὑψηλὸς σκοπὸς εἶναι ἡ πνευματικὴ ὀλοκλήρωσή μας, ἡ ἔνωσή μας μὲ τὸν Χριστό. Ὅταν κανεὶς ἐνώνεται μὲ τὸν Χριστὸ ὅλες οἱ δραστηριότητες στὴν ζωὴ του ἀξιοποιοῦνται κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο, ἐνῶ ὅταν κανεὶς ἀσχολεῖται μὲ πολλὰ ἄλλα, χωρὶς νὰ ἱκανοποιεῖ αὐτὸν τὸν βαθύτερο ὄντολογικὸ σκοπὸ του, τότε αἰσθάνεται πεινασμένος καὶ διψασμένος ὑπαρξιακὰ καὶ στερημένος νοήματος ζωῆς, ἀναβιώνει ἓνα ὑπαρξιακὸ κενό».*

Στὴ συνέχεια ἔλαβε τὸ λόγο ὁ προπονητὴς Μπάσκετ τῆς Ἐθνικῆς Ὀμάδος κ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τόσο τὸ Μακαριώτατο Ἀρχιεπί-

σκοπό μας, ὅσο καὶ ὅλη τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γιὰ ὅλο τὸ ἐνδιαφέρον τους, τὴ μέριμνα καὶ τὴν προτροπὴ τῶν νέων πρὸς τὸν ἀθλητισμό, καθὼς καὶ τὴν προτροπὴ γιὰ ἐθελοντικὴ συμμετοχὴ τους πρὸς τὴν ἐπικείμενη Ὀλυμπιάδα, γεγονός που δείχνει πῶς ἡ Ἐκκλησία, καὶ μάλιστα ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία, ἀγκαλιάζει ὅλες τὶς πτυχές τῆς ζωῆς μας, καὶ ὄχι μόνο «τὰ πνευματικά». Ὁ κ. Ἰωαννίδης ζήτησε ἐπίσης ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νὰ ἀγκαλιάσει καὶ νὰ ἐνισχύσει τὸν «δύσκολο αὐτὸ ἄθλο, στὸν ὁποῖο ἐπιδοθήκαμε καὶ τὸν ὁποῖο χρόνια διακονοῦμε. Δώστε μας τὰ φῶτα καὶ τὰ φόντα ἐκεῖνα ποὺ χρειάζονται γιὰ νὰ καλύψουμε τὰ πνευματικὰ κενὰ τοῦ σημερινοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Δώστε μας τὰ κατάλληλα ἐργαλεῖα καὶ τὶς πνευματικὲς προϋποθέσεις, γιὰ νὰ καλύψουμε τὶς τρύπες ποὺ ἀφήνει σήμερα πίσω του ὁ παγκόσμιος καὶ ἐπαγγελματικὸς ἀθλητισμός. Καλύψτε μὲ τὴν πνευματικὴ σας πείρα καὶ τὴν ὀρθόδοξη θεολογία τὴ σημερινὴ μονομερῆ σωματικὴ γυμνασία μὲ τὴν πνευματικότητα ποὺ τῆς χρειάζεται».

Ἀκολουθῶς ἔλαβε τὸ λόγο ὁ Ἄ. Σταλίκας, Ἐρευνητὴς Κλινικὸς-Ἀθλητικὸς Ψυχολόγος (ΕΚΑΕ-ΟΑΚΑ) ποὺ ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ἀθλητισμός ἢ πρωταθλητισμός» καὶ ἀναφέρθηκε στὸ τί εἶναι ἀθλητισμός, ὑψηλὸς ἀγωνιστικὸς ἀθλητισμός, μαζικὸς ἀθλητισμός, καὶ ἄσκηση γιὰ ὅλους. Τέλος, εἰσήγησε ἔκανε καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Πρωτ. κ. Ἄντ. Καλλιγέρης, μὲ θέμα «Ἡ θεολογικὴ βάση τοῦ «εὐ ἀγωνίζεσθαι»», ὑπογραμμίζοντας ὅτι «ἀθλητισμός δὲν εἶναι μόνο οἱ κορυφαῖες ἐπιδόσεις προικισμένων ἀθλητῶν καὶ ἡ ἐκγύμναση μυῶν, ἀλλὰ τὸ λεπτὸ παιχνίδι σύνθεσης τῶν σωματικῶν δυνάμεων μὲ αὐτὲς τοῦ πνεύματος, τῆς θέλησης καὶ τοῦ θάρρους καὶ μὲ ἐκεῖνες τὶς δυνάμεις ποὺ καθορίζουν τὴν ἐλευθερία τῶν πράξεών μας».

Σὲ μία παρέμβασή του ὁ παριστάμενος Ὑφ. Πολιτισμοῦ, ἀρμόδιος γιὰ θέματα Ἀθλητισμοῦ, κ. Γ. Λιάνης ἐξήρε τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας στὸ θέμα τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων. Ὁ κ. Ὑφ. υἰοθέτησε ἀπολύτως τὴν παρατήρησή του κ. Ἰω. Ἰωαννίδη ὅτι ὁ Μ. Θεοδόσιος καταργώντας τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες τοὺς ἔσωσε ἀπὸ τὸν περαιτέρω εὐτελισμὸ, στὸν ὁποῖο εἶχαν περπέσει.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν εἰσηγήσεων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου εἶχε συζήτηση μὲ τοὺς Ὀλυμπιονίκες κ. Ν. Κακλαμανάκη, ὁ ὁποῖος εἶπε ὅτι προ-

σεύχεται πρὶν ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες καὶ ἀναφέρθηκε ἰδιαίτερα στὸν πνευματικὸ ἀγῶνα ποὺ ἔκανε γιὰ νὰ ἀφεθεῖ στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸν κ. Βαλέριο Λεωνίδη, ὁ ὁποῖος μίλησε γιὰ τὴ σχέση του μὲ τὸν Χριστό, ποὺ τὸν βοήθει νὰ ξεπερνᾷ τὶς δυσκολίες, καὶ τὸν προπονητὴ κ. Βασίλη Κοκκόλη, ὁ ὁποῖος δήλωσε ὅτι ἀπὸ τὴ μακρὰ προπονητικὴ του ἐμπειρία γνωρίζει πῶς ὅλοι οἱ ἀθλητὲς προσεύχονται καὶ ζητοῦν τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ὅταν ἀγωνίζονται.

Στὸ Συνέδριο παρέστησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Κεφαλληνίας κ. Σπυριδῶν, Κυθήρων κ. Κύριλλος, Γλυφάδας κ. Παῦλος, Θήρας κ. Ἐπιφάνιος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΔΙΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Συνῆλθε ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ἀπὸ 9 ἕως 11 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς 147ης Συνοδικῆς Περιόδου ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου.

Α. Ὁ Μακαριώτατος ἐνημέρωσε τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. σχετικὰ μὲ:

– Τὴν ἐπίσκεψή του στὶς Βρυξέλλες ἀπὸ 4-8 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς τελέσεως τοῦ Ἀγιασμοῦ ἐγκαίνων στὸ νέο οἶκμα τοῦ ἐκεῖ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση. Ὁ Μακαριώτατος ἐπισήμανε ὅτι κατὰ τὴν παραμονὴ του στὶς Βρυξέλλες οἱ ἐπαφές του μὲ ὑψηλοὺς παράγοντες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως στέφθηκαν ἀπὸ ἐπιτυχία. Ἀναφέρθηκε καὶ στὴν ὁμιλία του στοὺς Βουλευτὲς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, τὴν πολυπληθέστερη στὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο ὁμάδα, ὁμιλία ἡ ὁποία ὅπως διαπιστώθηκε προκάλεσε τὸ ἐντονο ἐνδιαφέρον καὶ τὶς οὐσιαστικὲς συζητήσεις μεταξὺ τῶν ἀκροατῶν. Ὁ Μακαριώτατος τόνισε ὅτι, σὲ ὅλες τὶς ἀναφορές του προέβαλε τὴν σημασία τοῦ Χριστιανισμοῦ γιὰ τὶς ρίζες, τὶς ἀξίες καὶ τὶς ἀρχές τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ.

– Τὴν ἐπικείμενη ἀνεπίσημη ἐπίσκεψή του στὸ Ἱάσιο

Ρουμανίας ἀπὸ 12-16 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μολδαβίας κ. Δανιὴλ μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῆς Ὁσίας Παρασκευῆς τῆς Ἐπιβατινῆς καὶ τῶν ἐκδηλώσεων γιὰ τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ γνωστοῦ Ρουμάνου θεολόγου π. Δημητρίου Στανιλοάε.

– Τὸ θέμα τῆς συναντήσεώς του μὲ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, κατόπιν τῆς ἀποδοχῆς ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου τῆς προτάσεως αὐτοῦ. Ἐπηκολούθησε ἀνταλλαγὴ γνωμῶν ὡς πρὸς τὸν χρόνο, τὸν τόπο καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς τῆς συνάντησης. Στὴ συνέχεια ἐκφράσθηκε ἀπὸ τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. ἡ ικανοποίησή τους γιὰ τὴν εὐγενῆ ἀνταπόκριση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου στὴν πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου νὰ συναντηθοῦν. Ἡ συνάντηση τῶν δύο Προκαθημένων, λόγω ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων τοῦ Μακαριωτάτου, κρίθηκε ὅτι πρέπει νὰ πραγματοποιηθεῖ σὲ χρόνο πέραν τῶν ἡμερομηνιῶν ποὺ ἀναφέρθηκαν καὶ σὲ τόπο ὁ ὁποῖος θὰ ἀποφασισθεῖ ἀπὸ κοινού. Οἱ σχετικὲς συνεννοήσεις θὰ γίνουν ὑπηρεσιακῶς.

Β. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε:

– Νὰ ὀρίσει ὡς ἐπιμέρους θέματα τοῦ κατὰ τὴν ἐφετινὴν περίοδο ἀφιερώματος τοῦ Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου στὴν «*Συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς νεοελληνικῆς Ταυτότητος*», τὸ ὁποῖο εἶχε ἀποφασισθεῖ σὲ παλαιότερη Συνεδρία, τὰ ἑξῆς: «*Ὁρθοδοξία καὶ Νεοελληνικὴ Ταυτότητα*», «*Ἡ συμβολὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὴν παιδεία τοῦ Γένους*», «*Τὸ κρυφὸ σχολειὸ μῦθος ἢ πραγματικότητα*», «*Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἑθνους*», «*Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ ἡ ἐπίδρασή της στὴν νεοελληνικὴ κοινωνία καὶ νομοθεσία*», «*Ἡ ἐπιβίωση τῆς ἑλληνορθοδόξου ταυτότητος ἐντὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως*» καὶ «*Εὐρωπαϊκὸς Διαφωτισμὸς καὶ Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση*». Τὶς εἰσηγήσεις θὰ κάνουν διακεκριμένοι ἐιδικοί ἐπιστήμονες.

– Νὰ διοργανώσει Ἡμερίδα μὲ τὴν συμμετοχὴ ἐκπροσώπων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ θέμα τὸν τρόπο ἀντιμετώπισεως τῆς γλωσσικῆς ἀγωγῆς τῶν νέων Κληρικῶν καὶ τῶν πιστῶν γιὰ τὴν κατανόηση τῆς λειτουργικῆς γλώσσας.

– Νὰ σταλεῖ Ἐγκύκλιος σὲ ὅλες τὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις, μὲ τὴν ὁποία νὰ συνιστᾶται ἡ ἴδρυση Κέντρων-Ξε-

νῶνων γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ φαινομένου τῶν κακοποιημένων γυναικῶν, θυμάτων σωματικῆς βίας, ἀνάλογα μὲ ἐκεῖνο ποὺ λειτουργεῖ στὸ Κέντρο Στήριξης Οἰκογένειας στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν.

– Νὰ τιμήσει μὲ τὸ Παράσημο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τοὺς: κ. Κωνσταντῖνο Πυλαρινό, Διευθυντὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν, κ. Ἀναστάσιο Μαρῖνο, Εἰδικὸ Ἐπιστημονικὸ Σύμβουλο στὴν Ἱερὰ Σύνοδο καὶ Ἐπίτιμο Ἀντιπρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ κ. Ἀρίστο Κασμίρογλου, Γενικὸ Διευθυντὴ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γιὰ τὴν ἀνιδιοτελεῖ προσφορά τους στὸ ἔργο Της.

– Νὰ σταλεῖ Ἐγκύκλιο Σημείωμα σὲ ὅλες τὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις, σχετικὰ μὲ τὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

– Νὰ ἐκπροσωπηθεῖ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στὴ Συνάντηση τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν τῶν Κρατῶν-Μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, τὸ ὁποῖο διοργανώ-νεται στὴ Ρώμη ἀπὸ 30-31 Ὀκτωβρίου 2003 μὲ θέμα: «*Διαθρησκειακὸς Διάλογος ὡς παράγων τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς τῆς Εὐρώπης*», ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιο, Διευθυντὴ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας μας στὶς Βρυξέλλες.

– Νὰ ἀποσταλεῖ ἔγγραφο στὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων περὶ τῆς νομοθετικῆς ρυθμίσεως τοῦ ἐπιδόματος ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν Ἱεροκηρύκων.

– Νὰ ἀποσταλεῖ, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συγκλήσεως τοῦ ΚΣΤ' Ἱερατικοῦ Συνεδρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς μὲ θέμα: «*Ὁ Ἱερεὺς καὶ ἡ ἀποστολή του*», συγχαρητήρια ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Ἀγαθόνικο καὶ μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς τὸ Συνέδριο.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε:

– Τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση δύο Ἱερῶν Μονῶν σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 151/2002 Κανονισμοῦ «*Περὶ τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

– Τὸν νέο Κατάλογο δικαιούχων οἰκογενειῶν τῆς Θράκης γιὰ τὸ ἐπίδομα τοῦ 3ου τέκνου ποὺ ἀφορᾶ στὸ δῆμνο Σεπτεμβρίου-Ὀκτωβρίου 2003. Τὸ ὕψος τῆς ἐπι-

χορηγήσεως για τή συγκεκριμένη περίοδο ἀνέρχεται στο ποσό τῶν 162.162 € καί θά διανεμηθεῖ σέ 693 οἰκογένειες.

Δ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε ἀπό τίς ἐκθέσεις τῶν:

– Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου για τίς ἐργασίες τοῦ θερινοῦ προγράμματος τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως αὐτοῦ, ἡ ὁποία τελεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

– Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ἀχελώου κ. Εὐθυμίου για τὸν ἐορτασμό τῆς 50ῆς ἐπετείου ἀπὸ τήν ἴδρυση τῆς «*Παγκοσμίου Ἀδελφότητος Ὁρθοδόξων Νεολαίων-Σύνδεσμος*». Ὁμοφώνως ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε: α) νὰ ἀποσταλεῖ συγχαρητήρια Ἐπιστολή στὸν Πανιερώτατο για τή συμβολή του στὸ ἔργο τοῦ Συνδέσμου καί β) νὰ παραπεμφθοῦν οἱ προτάσεις του στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος.

– Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννου για τίς ἐργασίες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συνελεύσεως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Θρησκείας καί Εἰρήνης στὸ Γκράτζ τῆς Αὐστρίας, ἡ ὁποία εἶχε ὡς θέμα «*Κοινωνία ἀξία διὰ τὴν συμβίωσιν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Πόλεις*».

Ε. Κατὰ τὴν τελευταία Συνεδρία τῆς Δ.Ι.Σ. δόθηκε ἡ διαβεβαίωση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτη κ. Χρυσόστομου Σκλήφα, ἐνώπιον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν Σεβασμιωτῶν Συνοδικῶν.

ΣΤ. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀσχολήθηκε ἐπίσης καί ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Μ.Κ.Ο. ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ»

Ἡ Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» προσέφερε ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια σὲ τρόφιμα, φαρμακευτικὸ ὑλικὸ καί ρουχισμὸ στὸν δοκιμαζόμενον λαὸ τοῦ Ἰράκ συνολικοῦ βάρους 456.296 κιλῶν καί ταυτόχρονα κοντέινερς μὲ ἐμφιαλωμένο νερό. Ἡ βοήθεια προωθήθηκε μὲσω Συρίας καί Ἰορδανίας.

Πρὶν ἀπὸ ἓνα μῆνα ὅταν ὅλες οἱ ἄλλες ὀργανώσεις ποῦ δραστηριοποιοῦνται στὴν περιοχὴ ἔδιναν ἐντολὴ στοὺς ἐκπροσώπους τους νὰ ἀποχωρήσουν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς «Ἀλληλεγγύης», διάκονος Ἰγνατίος Γιαπιτζιόγλου, ἔμεινε ἐκεῖ καί συνέχιζε τὸ ἔργο του.

Ἀπὸ τὴ βοήθεια ποῦ συγκεντρώσαμε διαθέσαμε τίς κονσέρβες χοιρινοῦ κρέατος, τὰ μακαρόνια καί τὰ ὄσπρια, προϊόντα ποῦ δὲν καταναλώνονται στὶς περιοχὲς αὐτὲς, σὲ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, μητροπόλεις καί ἐνορίες τῆς χώρας μας.

Τὸ συνολικὸ βᾶρος τῆς βοήθειας ποῦ διανεμήθηκε στὴν Ἑλλάδα ἦταν συνολικοῦ βάρους 80.150 κιλά.

Ὅλα τὰ οικονομικὰ στοιχεῖα τῆς «Ἀλληλεγγύης» τὰ ὁποία εἶναι ἐλεγμένα καί ἐγκεκριμένα ἀπὸ τοὺς ὀρκωτοὺς λογιστὲς βρίσκονται στὴ διάθεση ὁποιοῦδήποτε κατόπιν αἰτήσεώς του.

(3.10.2003)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 2003

1. Ἕνα ἀξιόλογο ἔργο, ποῦ ἔγινε μὲ πρωτοβουλία τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἶναι αὐτὸ τῆς ἀποκαταστάσεως καί συντηρήσεως τῶν κειμηλίων καί τῶν ἱερῶν εἰκόνων τοῦ προσκυνήματος τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, ποῦ θά ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ θαυμάζουν οἱ ἐπισκέπτες τοῦ προσκυνήματος. Ἕνας μεγάλος καί ἀνεκτίμητος θησαυρὸς μὲ ἔργα ἀπὸ τὸν 17ο αἰῶνα μέχρι καί τίς ἡμέρες μας διασώθηκε καί βρῆκε τὴν λειτουργικὴ του θέση μέσα στὸ ναό. Για τὸ βίβιο τῆς Ἁγίας καί τὴν ἱστορία τοῦ ἱεροῦ καί ἱστορικοῦ αὐτοῦ Προσκυνήματος κυκλοφόρησε τὸ νέο βιβλίο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὑπὸ τὸν τίτλο «*Ὁ βίος καί τὸ μαρτύριο τῆς Ἁγίας Βαρβάρας*» τοῦ Ἐπισκόπου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου.

2. Στὴν Διεθνή Ἐκθεση Βιβλίου Φρανκφούρτης, ποῦ πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τίς 8-13 Ὀκτωβρίου συμμετέσχε ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία, ὅπως κάθε χρόνο.

(Ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σύρου

Με τὴν προτροπὴ καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Δωροθέου Β' καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα Αὐτοῦ, πραγματοποιήθηκε τὴν 29ῃ καὶ 30ῃ Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. στὴν ἱερά νῆσο Τήνο καὶ στοὺς φιλόξενους συγχρόνους χώρους τοῦ νεοφύτου «Ἰδρύματος Τηνιακοῦ Πολιτισμοῦ», τὸ Α' Ἱερατικὸ Συνέδριο τῶν Ἐφημερίων Κληρικῶν τῶν νήσων Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου καὶ Μυκόνου, μὲ θέμα: «Θεῖα Λατρεία καὶ Ποιμαντικὴ Διακονία στὴν σύγχρονη κοινωνία».

Κηρύττων τὴν ἔναρξη τοῦ ἐξονομασθέντος Συνεδρίου, τὸ ἀπόγευμα τῆς 29ῆς Σεπτεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέφερε:

«Μὲ μεγάλη χαρὰ, ἄφατο θαυμασμὸ καὶ ἰδιαίτερη συγκίνηση ὑποδέχομαι σήμερα, στὸ περίφημο Ἰδρυμα Τηνιακοῦ Πολιτισμοῦ, ἐκλεκτὴ καὶ διακεκριμένη χορεία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Θεολογίας μας. “Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες ὑμῶν τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ” (Ρωμ. 10, 16). Ὡς πνευματικὸς Πατέρας καὶ ὁδηγὸς τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας δύναμαι νὰ λέγω τὸ ἀγιογραφικὸ “Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεὸς (Ἐβρ. 2, 13)”, ἔτσι ὅπως σᾶς βλέπω ὅλους συγκεντρωμένους “ἐν πνεύματι ἀγίῳ”.

Ἐπιθυμῶντας τὴν οἰκοδομή, τὴν σωτηρία καὶ τὸν ἀγιασμό σας, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ σᾶς γνωστοποιήσω, ὅτι ἡ πρὸς ἐσᾶς ἀγάπη μου εἶναι βαθειὰ καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς καὶ σωματικῆς σας προόδου προσευχή μου ἀδιάλειπτος, ἀπὸ τὴν στιγμή κατὰ τὴν ὁποία τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο μὲ κατέστησε Ποιμενάρχη τῆς Ἱεράς ταύτης Μητροπόλεως.

Ἀπευθυνόμενος σὲ σᾶς μὲ τὴν μεγαλύτερη πατρικὴ μου συμπάθεια, σὲ σᾶς, τὸν ἱερόν μας Κλῆρον, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸν πρῶτο καὶ ἐκλεκτότερό μου συνεργάτη στὸ βαρὺ, ἀλλὰ ὠραῖο καὶ θεῖο ποιμαντικὸ ἔργο, σᾶς παρακαλῶ καὶ σᾶς προτρέπω νὰ συνεχίσετε τὴν διακονία σας, τὴν ἀφορῶσα στὸν τῆς πίστεως Ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦ Χριστό, μία νυχθημερὸν φροντίδα ἔχοντες, πῶς θὰ δυνηθοῦμε νὰ οἰκοδομήσουμε τίς ἐμπεπιστευμένους σὲ μᾶς ψυχές καὶ νὰ τίς παρουσιάσουμε ἐνώπιον τοῦ ἀγίου Θεοῦ καθαρές, κατὰ τὴν ἡμέρα τὴν μεγάλη τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου.

Ἀγαπητοί μου Ἱερεῖς,

ἂν καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἐκπληρώνετε τὸ καθήκον τῆς ποιμαντικῆς διακονίας σας, ὡς καλοὶ στρατιῶτες Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ τὸν καλύτερο δυνατὸ τρόπο θεώρησα ἀναγκαῖα καὶ ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνάγκη συγκλήσεως τοῦ παρόντος Α' Ἱερατικοῦ Συνεδρίου.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος διαβεβαιώνει μὲ τὰ πύρινα, ρητορικῶς κάλλους καὶ πνευματικοῦ βάθους καὶ ἀμέτρου πλάτους λόγια του, ὅτι “ἡ ποιμαντικὴ διακονία αὕτη μοι φαίνεται τέχνη τις εἶναι τεχνῶν καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν, ἄνθρωπον ἄγειν, τὸ πολυτροπώτατον ζῶον καὶ ποικιλώτατον” στὴ σωτηρία. Αὐτὸς ἀκριβῶς ὁ ὀρισμὸς διαγράφει τὰ ὅρια μᾶς ἐπιτυχούς ποιμαντικῆς διακονίας. Οἱ μεγάλες εὐθύνες ποὺ ἀναλάβαμε ὅλοι μας μὲ τὴν χειροτονία μας καὶ οἱ ὑψηλές ποιμαντικὲς διαστάσεις τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος, μᾶς ἐπιβάλλουν τὰ φοβερὰ ἐκεῖνα παραγγέλματα “καθαρθῆναι δεῖ πρῶτον, εἶτα καθᾶραι· σοφισθῆναι καὶ οὕτω σοφίσαι· γενέσθαι φῶς καὶ φωτίσαι· ἐγγίσει Θεῷ· καὶ προσαγαγεῖν ἄλλους ἀγιασθῆναι καὶ ἀγιάσαι· συμβουλευσαί μετὰ συνέσεως”.

Αὐτὸ ἀκριβῶς μᾶς ὁδηγεῖ σὲ μιὰ ποιμαντικὴ αὐτοσυνειδησία. Κάθε συνεπὴς κληρικὸς στὴν ἄσκηση τῶν ποιμαντικῶν καθηκόντων του ὀφείλει νὰ ἐρευνᾷ, νὰ ἀνακαλύπτει καὶ νὰ ἐφαρμόζει μετ' ἐπιστήμης καὶ τέχνης, ὡς θεωρία καὶ πράξη τὴν ἐνεργοποίηση τῶν δυνάμεων τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ἄς συνέχει καὶ ἄς καθοδηγεῖ ὅλους μας στὴν ἐμπεπιστευμένη διακονία ποὺ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὸ “πτερῶσαι ψυχὴν, ἀρπάσαι κόσμου καὶ δοῦναι Θεῷ καὶ τὸ κατ' εἰκόνα ἢ μένον τηρῆσαι ἢ κινδυνεῦον χειραγωγῆσαι ἢ διαρρυέν ἀνασώσασθαι, εἰσοικίσαι τε τὸν Χριστόν, ἐν ταῖς καρδίαις διὰ τοῦ Πνεύματος καὶ τὸ κεφάλαιον, Θεὸν ποιῆσαι”.

Μὲ αἰσθήματα, λοιπόν, ἀγάπης καὶ τιμῆς, καλωσορίζω ἅπαντας τοὺς Ἐλλογιμωτάτους Καθηγητές, οἱ ὁποῖοι δέχθηκαν νὰ προσέλθουν καὶ νὰ μᾶς προσφέρουν ἀπὸ τὴν πλουσία πνευματικὴ τους φάρετρα, τὸν μεστὸ καρπὸ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τους μόχθου, πρὸς ψυχικὴν ὠφέλειαν καὶ πνευματικὴν οἰκοδομήν.

Εὐχαριστῶ τὸν Πρόεδρο τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομον Σαββάτον, τὰ μέλη τῆς, Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Ἐμμανουὴλ Συρίγο, Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Μιχαὴλ Ψαριανό, Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Γεώργιο Φανερό καὶ τὸν Ἐλλογιμ. Δρ. κ. Ἀθανάσιο Μελισσάρη, τὴν Γραμματεία τοῦ Ἱερατικοῦ Συ-

νεδρίου, τὸν Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Πέτρο Μαραγκό, Ἱερολογ. κ. Φλαβιανό Ἀλμπέσκου καὶ Ἱερολογ. κ. Χριστοφόρον Καμπίτση, καθὼς καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ Τύπου Διευθυντὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Παντελεήμονα Ἀράθυμο. Ἐπίσης εὐχαριστῶ τὴν Διοικουσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Π.Ι.Ι.Ε.Τ., ἡ ὁποία πάντοτε ἔρχεται ἀρωγὸς καὶ συμπαραστάτης τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Κηρύσσω τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀ' Ἱερατικοῦ Συνεδρίου τῶν Ἐφημερίων Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου καὶ Μυκόνου καὶ μεταφέρων καὶ τίς εὐχὲς καὶ εὐλογίαι τοῦ Μακαριωτάτου, εὐχομαι, χάριτι Θεοῦ, κάθε ἐπιτυχῆ ἔκβαση τοῦ Συνεδρίου, πρὸς καταρτισμὸν καὶ ψυχικὴ ὠφέλεια πάντων ἡμῶν».

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ διήμερου οἱ Ἐφημέριοι-Σύνεδροι παρακολούθησαν μία σειρά τεσσάρων Εἰσηγήσεων καὶ συμμετεῖχαν στὸ γόνιμο διάλογο ποὺ ἐπακολούθησε, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κυρίως προέκυψαν καὶ τὰ ἀνάλογα πορίσματα καὶ συμπεράσματα.

Κατὰ τὴν πρώτη συνεδρία, παρουσιάσθηκαν δύο σημαντικὲς Εἰσηγήσεις, τὰ θέματα τῶν ὁποίων ἀφοροῦν τὴν ζωὴ τοῦ πιστοῦ, τόσο κατὰ τὴν εἰσοδὸ του στὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ, τὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος καὶ τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου, οὐσιαστικὴ στιγμή τῆς ζωῆς τῶν πιστῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Ἡ πρώτη Εἰσήγηση τοῦ Ἐλλογιμωτάτου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Παναγιώτη Σκαλτσῆ, μέσα ἀπὸ τὸ συμβολισμὸ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος, ἐτόνισε τὴν ὅλη προβληματικὴ, ἡ ὁποία ἔχει σήμερα διαμορφωθῆ, ἐξαιτίας τῶν ποιμαντικῶν ἀναγκῶν.

Ἡ δευτέρη Εἰσήγηση τοῦ Αἰδεσιμολογιώτατου Πρωτοπρ. κ. Δημητρίου Τζέρπου, Λέκτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μέσα ἀπὸ τὸ συμβολισμὸ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου, ὑπεγράμμισε μὲ τρόπο ἀκριβῆ καὶ μὲ βάση τὴν θεολογία τῆς Ὁρθόδοξης Παραδόσεως, τὴν σημασία γιὰ τὴν ἴδια αὐτὴ τὴν θεία λατρεία, τῆς ἀνάγκης τῆς ποιμαντικῆς εὐαισθησίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον αὐτὴ διασώζεται μέσα στὴ πράξη τῆς λειτουργικῆς τῆς ζωῆς.

Ἡ τρίτη Εἰσήγηση τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. κ. Χρυσοστόμου Σαββάτου, Ἐπικ. Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐπεσήμανε τὰ σύγχρονα προβλήματα, τὰ ὁποία ἀναφύονται στὴν ἐνοριακὴ ζωὴ ἐξαιτίας τῆς ἐξελιξεως τῆς μορφῆς τῆς

ζωῆς ἀλλὰ καὶ τῶν διανθρωπίνων σχέσεων καὶ κατέθεσε προτάσεις γιὰ μία ἀποδοτικότερη προσφορὰ τοῦ Ἐνοριακοῦ ἔργου, χωρὶς αὐτὲς νὰ ἀλλοιώνουν τὸν παραδοσιακὸ χαρακτῆρα τῆς.

Ἡ τέταρτη Εἰσήγηση τῆς δευτέρας Συνεδρίας, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου, στὸν πάγκαλλο Ἱερὸ Ναὸ τῆς Εὐαγγελιστρίας Τήνου, ἦταν τοῦ Ἐντιμότατου Συντηρητῆ Ἔργων Τέχνης κ. Μηνᾶ Χατζηχρήστου, ὁ ὁποῖος παρουσίασε ἓνα ἐξειδικευμένο μὲν ἀλλὰ ἐπίκαιρο καὶ σημαντικό θέμα, τῆς συντηρήσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων Τέχνης, τὰ ὁποία ὡς ἀντικείμενα λειτουργικὰ δὲν καθίστανται ἀπλῶς μουσειακὰ ἐκθέματα, ἀλλὰ κυρίως διαχρονικὴ ἔκφραση τῆς πίστεως, τῆς λατρείας καὶ τοῦ κόπου τοῦ Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ ὁποία χρῆζονται τῆς ποιμαντικῆς μας μέριμνας καὶ προστασίας.

Τὸ Ἀ' Ἱερατικὸ Συνέδριον, τὴν ἔναρξη τοῦ ὁποίου ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους καὶ ἀπηύθυναν χαιρετισμοὺς ὁ κ. Ἐπαρχος Τήνου, οἱ κ.κ. Δήμαρχοι Τήνου καὶ Ἐξωμβούργου, ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Διοικούσης τὸ Π.Ι.Ι.Ε.Τ. Ἐπιτροπῆς, ἐκπρόσωποι τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, Φορέων καὶ Συλλόγων τῆς νήσου, ὀλοκληρώθηκε ἐπιτυχῶς τὴν μεσημβρία τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου.

(1-10-2003) (Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Εὐβοέων Ἁγίων

Ἐνα μεγάλο ἐκκλησιαστικὸ γεγονός ἐλαβε χώρα στὴ Χαλκίδα τὸ Σάββατο 4 Ὀκτωβρίου 2003. Πρόκειται γιὰ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ μεγαλοπρεποῦς πετρόκτιστου Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Εὐβοέων Ἁγίων, ὁ ὁποῖος θεμελιώθηκε τὸ 1971 ἀπὸ τὸν ἀοίδιμο Μητροπολίτη Χαλκίδος κ. Νικόλαο καὶ ὀλοκληρώθηκε ἡ κατασκευὴ του ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου πρώην Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου.

Τὴν Παρασκευὴ 3 Ὀκτωβρίου, ἐγίνε στὸν προαύλιον χώρον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἡ ὑποδοχὴ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων (Ἀγ. Ρηγίνου Σκοπέλου, Ἀγ. Χαραλάμπους, Ὁσ. Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε, Ὁσίου Δαβίδ, Ἀγίου Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου), τὰ ὁποία κατετέθησαν τὴν ἐπομένη ἡμέρα στὴν Ἁγία Τράπεζα τοῦ Ναοῦ καὶ τὰ ὁποία μετέφεραν οἱ ἐξ Εὐβοίας καταγόμενοι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες

Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Καρυστίας κ. Σεραφεῖμ, Χίου κ. Διονύσιος, Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

Στὸν Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου κ. Διονύσιος, ἐνῶ ὁμίλησε ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὴν ἱστορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ἐξέφρασε τὶς εὐχαριστίες του πρὸς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κατὰ καιροῦς συνέβαλαν στὴν ἀποπεράτωσή του.

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα, Σάββατο 4 Ὀκτωβρίου, κυριώτατη ἡμέρα τῶν Ἐγκαινίων, χοροστάτησε στὸν Ὅρθρο ὁ Σεβ. Καρυστίας κ. Σεραφεῖμ, ἐνῶ στὴν Ἀκολουθία τῶν Ἐγκαινίων καὶ στὴν πρώτη Θεία Λειτουργία, προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ἱεροπρέπεια ποῦ τὸν διακρίνει, ἀλλὰ καὶ μὲ βαθειὰ συγκίνηση καθιέρωσε, συνεπικουρούμενος ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους Ἱεράρχες, τὸν Ἱερὸ Ναό.

Στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες ἔψαλαν στὰ δύο ἀναλόγια μὲ θαυμάσιο καὶ ἄριστο μουσικὰ τρόπο Βυζαντινοὶ Χοροὶ Ψαλτῶν, ὑπὸ τὴ διεύθυνση τῶν κ. Σπυρίδωνος Σιμιτζῆ, Πρωτοψάλτου Ἰ.Ν. Ἀγ. Νικολάου Χαλκίδος καὶ κ. Γεωργίου Καραγκούνη, Λαμπαδαρίου Ἰ.Ν. Ἀγ. Δημητρίου Χαλκίδος, τοὺς ὁποῖους πρόθυμα καὶ μὲ τὴ διακρινούσα αὐτὸν εὐγένεια φιλοξένησε ὁ Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Εὐβοέων Ἀγίων κ. Ἐλευθέριος Μαζαράκης.
(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου

Ὁ Μητροπολίτης Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου Παντελεήμων γιὰ τὸ δικαίωμα τοῦ αὐτοπροσδιορισμοῦ τῶν Ἑλλήνων Πολιτῶν

Μὲ ἀφορμὴ τὰ ὅσα τὶς τελευταῖες ἡμέρες γράφονται καὶ συζητοῦνται περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ αὐτοπροσδιορισμοῦ τῶν Ἑλλήνων Πολιτῶν, ὁ Μητροπολίτης Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου Παντελεήμων δηλώνει:

1. Στὴν Θράκη γιὰ δεκαετίες ζοῦμε ἀρμονικὰ Χριστιανοὶ καὶ Μουσουλμάνοι καὶ καυχώμεθα ὅτι ἀποτελοῦμε πρότυπο εἰρηνικῆς συμβίωσης γιὰ ὁλόκληρο τὸν κόσμο.

2. Σύμφωνα μὲ τὴν Συνθήκη τῆς Λωζάνης στὴν Θράκη κατοικοῦν Ἕλληνες πολῖτες, Χριστιανοὶ καὶ Μουσουλμάνοι, ποῦ ἀπολαμβάνουν ἰσονομία καὶ ἰσοπολιτεία.

Ἐπὶ τὰς ἐπιπτώσεις, ὅπως σὲ θέματα ἐκπαίδευσης, ὅπου οἱ Μουσουλμάνοι ἀντιμετωπίζονται προνομικὰ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

3. Ἐπὶ τὴν ἔντονη ἀνησυχία στὸν πληθυσμὸ τῆς Θράκης μετὰ ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα τοῦ Τύπου ποῦ προσπαθοῦν νὰ ἐπηρεάσουν τὴν ἐκδοσὴ ἀποφάσεως ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ διάλυση Σωματείου «Τουρκικὴ Ἐνωσὴ Ξάνθης».

4. Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ αὐτοπροσδιορισμοῦ ὡς συλλογικοῦ δικαιώματος ἐνέχει τὸν κίνδυνο διεκδικήσεως ἀναγνώρισης Ἐθνικῆς Μειονότητας, κάτι ποῦ δυναμιτίζει τὶς σχέσεις τῶν κατοίκων τῆς Θράκης, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν τοῦ γεωγραφικοῦ μας χώρου.

5. Θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη θὰ ἀποφανθεῖ μὲ βάση τὶς Διεθνεῖς Συνθήκες, τοὺς Ἑλληνικοὺς Νόμους καὶ τὸ Ἐθνικὸ συμφέρον.

Ἱερὰ Μητρόπολις Γλυφάδας

Ἐγκαίνια Σχολῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἐπραγματοποιήθησαν τὴν Δευτέραν 6ην Ὀκτωβρίου 2003 καὶ ὥραν 8.30 μ.μ. εἰς τὸ Νεανικὸν Κέντρον τοῦ Ἰ.Ν. Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Τερψιθέας Γλυφάδας, τὰ Ἐγκαίνια τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας. Τὸν Ἀγιασμὸν τῶν Ἐγκαινίων ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Παῦλος μὲ ἐκδηλον τὴν συγκίνησίν του, ἀφοῦ μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἤρχισε μὴ νὰ προσπάθει ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ Ποιμαντικοῦ, Κοινωνικοῦ καὶ Πολιτιστικοῦ Ἔργου τῆς νεοσυσταθείσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Μετὰ τὸν Ἀγιασμὸν ὁμίλησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος π. Ἀλέξιος Ψωῖνος καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Διονύσιος Ἡλιόπουλος, ἐκφράζοντες πρὸς τοὺς πολυπληθεῖς παρισταμένους, μαθητὰς καὶ καθηγητὰς τῆς Σχολῆς, φίλους καὶ συνεργάτας τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας τὰ συναισθηματὰ των, τονίζοντες παραλλήλως τὴν ἀναγκαιότητα τῆς προσπάθειάς διὰ τὸ παρόν, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο διὰ τὸ μέλλον τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ τῆς Λατρευτικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὸ τέλος τῆς Ἐκδηλώσεως ἠκολούθησε μικρὰ δεξίωσις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξεφράσθησαν ἀπὸ τοὺς παρισταμένους εὐχαριστία πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον, διὰ τὴν ἐν λόγω προσπάθειαν.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνησι τῇ 19ῃ Μαρτίου 2003

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

**Ἰδρυσις καὶ Λειτουργία
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΜΑΓΚΑ-
ΦΙΝΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΦΡΟΝΤΙΔΟΣ ΧΡΟ-
ΝΙΩΣ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ – Ο ΑΓΙΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ» τῆς Ἱερᾶς Μη-
τροπόλεως Φιλίππων, Νεα-
πόλεως καὶ Θάσου**

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
1. Τὰ θεῖα περὶ ἀγάπης τοῦ Κυρίου παραγγέλματα, τὴν διηνεκὴ φιλόφρονον
Πράξιν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας τὴν ἐκδηλουμένην δι' ἔργων ἀγάπης, εὐποιίας
καὶ συμπαραστάσεως πρὸς τὰ πάσχοντα μέλη αὐτῆς, τὸν διακατέχοντα Αὐτὸν
πόθον τῆς ὑπὲρ τῶν πασχόντων, μερίμνης καὶ περιθάλψεως αὐτῶν, ἐπιθυμοῦσα
δὲ εἰς ἔργον μόνιμον νὰ τρέψῃ καὶ τοὺς πιστοὺς.

2. Τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 1, ἄρθρου 4 καὶ 2 ἄρθρου 29 τοῦ Νόμου
590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

3. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου (Φ.Ε.Κ. 185/τ.Α'/11.9.1970) ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὸ ἄρθρον 67 τοῦ Νό-
μου 590/1977.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 398/13.3.2003 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου.

5. Τὴν ἀπὸ 18.3.2003 Γνωμάτευσιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 19.3.2003 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«ΜΑΓΚΑΦΙΝΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΦΡΟΝΤΙΔΟΣ ΧΡΟΝΙΩΣ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ
– Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ – ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙ ΘΑΣΟΥ».

Τὸ Ἰδρυμα τοῦτο τελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν, τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, πάντα δὲ τὰ ἀφορῶντα
εἰς τὴν διοίκησιν καὶ λειτουργίαν αὐτοῦ καθορίζονται διὰ τοῦ ἐπομένου Κανο-
νισμοῦ:

**Κανονισμὸς λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
«ΜΑΓΚΑΦΙΝΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΦΡΟΝΤΙΔΟΣ
ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ “Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ”»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου**

Ἄρθρον 1
Σύστασις

Συνιστᾶται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου
εὐαγὲς ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μαγκαφίνειον Ἐκκλησια-
στικὸν Κέντρον Φροντίδος Χρονίως Πασχόντων – Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ», ἔχον

ἔδρα τὴν Καβάλα, ὡς ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, διεπόμενον ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 2
Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ προστασία, φροντίδα καὶ περίθαλψις χρονίων πασχόντων καὶ αὐτοεξυηρητομένων προσώπων τῆς τρίτης ἡλικίας καὶ τῶν δύο φύλων κατὰ προτίμησιν τῶν καταγομένων ἢ διανεμόντων εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν περιφέρειαν Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, μὴ ἀποκλειομένων τῶν ἐκ τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς προερχομένων. Ἐπίσης ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κειμένων νόμων ἰατρικὴ φροντίδα τῶν πασχόντων ἐκ νεφρικῆς ἀνεπαρκείας.

Ἄρθρον 3
Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἴδρυμα στεγάζεται εἰς τὸ παρὰ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Σίλα ἰδιόκτητον ἐκκλησιαστικὸν οἶκημα (πρῶην ἐκκλησιαστικὴ Στέγη Σπουδαστοῦ), τὸ ὁποῖον παραχωρηθὲν ἀνακαινίσθη διὰ νὰ ἐξυηρητῆσιν τὰς ἀκολουθούσας ποιμαντικὰς δραστηριότητας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου:

- i. τὴν προστασίαν, τὴν φροντίδα καὶ περίθαλψιν χρονίως πασχόντων δυναμικότητος ἑκατὸν (100) κλινῶν (θέσεων),
- ii. τὴν φροντίδα αὐτοεξυηρητομένων προσώπων τῆς τρίτης ἡλικίας δυναμικότητος εἰκοσιπέντε (25) κλινῶν (θέσεων),
- iii. Μονάδα Τεχνητοῦ Νεφροῦ (MTN) δυναμικότητος δεκαεπτὰ (17) κλινῶν (θέσεων).

Ἄρθρον 4
Διοικητικὸν Συμβούλιον

Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ τὴν πνευματικὴν καὶ διοικητικὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, διοικεῖται δὲ ὑπὸ ἑπτα-

μελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸ ὁποῖον συγκροτεῖται ἐκ τῶν:

- i. τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, ὡς Προέδρου, ἀναπληρωμένου ἐν κωλύματι ἢ ἀπουσία ὑπὸ τοῦ νομίμου Αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ,
- ii. τοῦ ἐκάστοτε Ἱγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Σίλα, ἀναπληρουμένου ὑπὸ μέλους τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου,
- iii. τοῦ ἐκπροσώπου τῆς οἰκογενείας τοῦ εὐεργέτου τοῦ Ἰδρύματος Ἀδὰμ Μαγκαφίνη, ὡς ἀντιπροέδρου, ὀρίζοντος καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ,
- iv. ἐκπροσώπου τοῦ νομαρχιακοῦ διαμερίσματος Καβάλας μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ,
- v. ἐκπροσώπου τοῦ Δήμου Καβάλας μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ,
- vi. ἐκπροσώπου τῆς Ἱατρικῆς Ἑταιρείας Καβάλας μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ,
- vii. ἑνὸς ἐπιλέκτου μέλους τῆς κοινωρίας τῆς Καβάλας, προτεινομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

Ὁ Σεβασμιώτατος πρόεδρος ἀπευθύνεται ἐγγράφως πρὸς τὰς εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τιμητικῶς συμμετεχούσας ἀρχὰς καλῶν αὐτὰς ἵνα ὑποδείξουν τὰ προτεινόμενα ὑπ' αὐτῶν πρόσωπα τὰ ὁποῖα διὰ πράξεως αὐτοῦ διορίζει κατὰ τὴν ἑναρξιν λειτουργίας καὶ μετὰ τὴν λήξιν ἐκάστης τριετίας.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀρίζεται τριετὴς δυναμένη νὰ ἀνανεωθεῖ τὸ δὲ ἀξίωμα αὐτῶν εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

Εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου ἐναπόκειται ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ὑπὸ τοῦ στοιχείου (vii) μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων τουλάχιστον τεσσάρων (4) μελῶν αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ αἰ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικῶσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτοῦ ἐκλέγει τὸν ταμία καὶ τὸν Γραμματέα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἀνὰ μῆνα καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις μετέχει καὶ ὁ Διοικητικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ἰδρύματος ὡς εἰσηγητὴς τῶν θεμάτων πρὸς συζήτησιν, ἄνευ δικαιώματος ψήφου. Διὰ τὰ εἰς τὴν MTN ἀφορῶντα θέματα καλεῖται ὡς εἰσηγητὴς καὶ ὁ ἐπιστημονικὸς ὑπεύθυνος Ἰατρὸς-Νεφρολόγος. Τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα καταχωροῦνται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἢ ὅποια κοινοποιεῖται ἐγκαίρως εἰς τὰ μέρη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῆς προσκλήσεως πρὸς συνεδρίαν.

Τὰ Πρακτικὰ ἐκάστης συνεδρίας ἐπικυρώνονται καὶ ὑπογράφονται κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν καταχωρούμενα μερίμνη τοῦ Γραμματέως εἰς εἰδικὸν Βιβλίον Πρακτικῶν.

Ἄρθρον 7

Ἄρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον:

1. διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται ὅλας τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἰδρύματος συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις.
2. Ψηφίζει τὸν προϋπολογισμὸν, ἀπολογισμὸν καὶ ἰσολογισμὸν τοῦ Ἰδρύματος καθὼς καὶ τὰς δαπάνας λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑποβάλλει ταῦτα πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.
3. Διορίζει καὶ παύει τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν κειμένων Νόμων καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.
4. Ἐγκρίνει τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 8

Ἄρμοδιότητες Προέδρου

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος:

1. Ἐκπροσωπεῖ τὸ ἴδρυμα ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν ὡς καὶ ἐνώπιον πάσης ἄλλης ἀρχῆς. Μετὰ ἀπὸ πρότασιν αὐτοῦ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιο ἀποφασίζει περὶ

τῶν δικαστικῶν πληρεξουσίων καὶ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ εἰδικοῦ πληρεξουσίου.

2. Προσκαλεῖ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὰς συνεδρίας, καταρτίζει μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Διευθυντοῦ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ὑπογράφει τὴν πρόσκλησιν εἰς τὴν ὅποιαν ὀρίζεται ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς συνεδρίας.

3. Ὑπογράφει μετὰ τοῦ Ταμίου τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν καὶ τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων, ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα διὰ τὰ ὅποια δὲν ἔχει ἐξουσιοδοτηθεῖ πρὸς τοῦτο ὁ Διοικητικὸς Διευθυντής.

Ἄρθρον 9

Ἄρμοδιότητες Ταμίου - Γραμματέως

- i. Ὁ Ταμίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔχει τὴν ἐποπτεῖαν ὅλων τῶν οικονομικῶν θεμάτων, προσυπογράφει τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαραιτήτων οικονομικῶν μέσων διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.
- ii. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τηρεῖ τὰ βιβλία Πρακτικῶν τῶν Συνεδρίων καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἔγκαιρον ὑπογραφήν των, ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10

Εἰσαγωγή περιθαλπομένων

Εἰς τὸ Ἰδρυμα εἰσάγονται χρονίως πάσχοντες καὶ αὐτοεξυπηρετούμενοι ἀμφοτέρων φύλλων καὶ ἡλικίας 18 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Δικαιολογητικὰ εἰσαγωγῆς εἶναι:

- i. Αἴτησις εἰσαγωγῆς.
- ii. Ἀποδεικτικὸ στοιχείων ταυτότητος.
- iii. Ἰατρικὸ πιστοποιητικὸν ἀναγράφον τὴν αἰτία τοῦ χρονίου νοσήματος καὶ τὴν ἀναγκαιότητα ἰδρυματικῆς περιθάλψεως τοῦ ἀσθενοῦς εἰς ἀνάλογον ἴδρυμα, α) ὅτι δὲν πάσχει ὑπὸ μολυσματικῆς ἢ μεταδοτικῆς νόσου ἢ ἄλλου βαρέως νοσήματος χρῆζοντος εἰδικῆς νοσηλείας, β) ὅτι δὲν πάσχει ἐκ ψυχοκινητικῶν διεγέρσεων καθιστάμενος ἀνήσυχος καὶ ἀκατάλληλος γιὰ συμβίωση.

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν νεφροπαθῶν ἰσχύουν τὰ ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 11

Πόροι

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ χρηματικὴ καὶ πᾶσα ἄλλη προσφορὰ τῆς οἰκογένειας Ἀδὰμ Μαγκαφίνη.
2. Ἐπιχορηγήσεις τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας Πρόνοιας καὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ πάσης ἄλλης Κρατικῆς Ἀρχῆς καὶ Ὄργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.
3. Νοσήλια ἀσφαλιστικῶν ταμείων.
4. Δωρεαί, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.
5. Αἱ εἰσφοραὶ τῶν τροφίμων.

Ἄρθρον 12

Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν διαχείρισιν, τηρεῖ δὲ τὰ ἀπαραίτητα διαχειριστικά βιβλία ἧτοι:

1. Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδρίων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
2. Βιβλίον Πρωτοκόλλου.
3. Βιβλίον Ταμείου.
4. Διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν.
5. Μητρώων περιθαλπομένων κατὰ τμῆμα καὶ ἀτομικοὺς φακέλλους αὐτῶν.

Ἄρθρον 13

Προσωπικὸν

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος διακρίνεται:

- α) Εἰς τὸ Διοικητικὸν Προσωπικὸν
- β) Εἰς τὸ Ἱατρονοσηλευτικὸ προσωπικὸν κατὰ τμῆμα
- γ) Εἰς τὸ βοηθητικὸν - ὑπηρετικὸν προσωπικὸν
- δ) Εἰδικὸν προσωπικὸν.

Διὰ τοῦ παρόντος συνιστῶνται κατὰ τμήματα, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς ἐσχύουσας νομοθεσίας θέσεις:

1. Κέντρο Φροντίδος χρονίως πασχόντων - αὐτοεξυπηρετούμενων.

A. Εἰς τὸ τμῆμα Διοικήσεως.

- α. Μία θέσις διοικητικοῦ Διευθυντοῦ ΠΕ κλάδου.
- β. Μία θέσις Λογιστοῦ - Διαχειριστοῦ χρηματικοῦ ΔΕ κλάδου.

γ. Μία θέσις διαχειριστοῦ ὑλικοῦ ΔΕ κλάδου.

δ. Μία θέσις Γραμματέως ΔΕ κλάδου.

B. Εἰς τὸ τμῆμα Ἱατρονοσηλευτικοῦ.

- α. Μία θέσις Ἱατροῦ.
- β. Μία θέσις Προϊσταμένης ΤΕ κλάδου.
- γ. Δεκατέσσερις θέσεις βοηθῶν νοσηλευτῶν, -τριῶν ΤΕ ἢ ΔΕ κλάδου.

Γ. Εἰς τὸ τμῆμα Βοηθητικοῦ.

- α. Μία θέσις μαγείρου.
- β. Μία θέσις βοηθοῦ μαγείρου.
- γ. Ἐξι θέσεις καθαριστριῶν ΥΕ κλάδου.
- δ. Ἐξι θέσεις τραπεζοκόμων ΥΕ κλάδου.
- ε. Μία θέσις κλητῆρος - θυρωροῦ ΥΕ κλάδου.
- στ. Μία θέσις ὑπευθύνου διὰ τὴν καθαριότητα καὶ συντήρησιν τοῦ ἱματισμοῦ ἐνδύσεως, ὑποδήσεως καὶ κλινοσκεπῆς, ΔΕ κλάδου.

Δ. Εἰς τὸ τμῆμα εἰδικοῦ προσωπικοῦ.

- α. Μία θέσις φυσικοθεραπευτοῦ ΤΕ κλάδου.
- β. Μία θέσις βοηθοῦ φυσικοθεραπευτοῦ ΔΕ κλάδου.
- γ. Μία θέσις Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ ΤΕ κλάδου.
- δ. Μία θέσις Ψυχολόγου ΤΕ κλάδου μερικῆς ἀπασχόλησης.
- ε. Μία θέσις ἐργοθεραπευτοῦ ΤΕ κλάδου, μερικῆς ἀπασχόλησης.

2. Μονάδα Τεχνητοῦ Νεφροῦ.

- α. Μία θέσις Ἱατροῦ νεφρολόγου, ὡς ἐπιστημονικοῦ ὑπευθύνου ΠΕ κλάδου.
- β. Μία θέσις Ἱατροῦ παθολόγου ἢ καρδιολόγου μὲ τρίμηνη ἐκπαίδευση σὲ νεφρολογικὸ τμῆμα ΠΕ κλάδου.
- γ. Μία θέσις νοσηλευτοῦ -τριας ΤΕ κλάδου ὡς προϊσταμένου -ης τῆς μονάδος.

δ. Πέντε θέσεις βοηθῶν νοσηλευτῶν -τριῶν ΔΕ κλάδου.

ε. Μία θέσις νοσοκόμου - τραυματιοφορέα ΔΕ κλάδου.

στ. Μία θέσις καθαρίστριας ΥΕ κλάδου.

Τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀνωτέρω θέσεων ὡς καὶ οἱ ἀρμοδιότητες ἐνὸς ἐκάστου καθορίζονται εἰς τὸν Ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τοῦ Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος καταρτίζεται καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω θέσεις δύναται νὰ προσλαμβάνεται καὶ προσωπικὸ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ὀρισμένου καὶ ἁορίστου χρόνου, χωρὶς νὰ ἀποκλείονται οἱ ἐθελοντικῶς προσφέροντες ὑπηρεσίαν κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Ἄρθρον 14
Εὐεργέται - Δωρηταὶ

Ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος ἀνακηρύσσονται δωρηταὶ οἱ προσφέροντες ποσὸν ἄνω τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) εὐρώ, εὐεργέται οἱ ἄνω τῶν πενήντα χιλιάδων (50.000) εὐρώ, καὶ μεγάλοι εὐεργέται οἱ ἄνω τῶν ἑκατὸν πενήντα χιλιάδων (150.000) εὐρώ.

Ἄρθρον 15
Σφραγίς

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσαν κύκλῳ τὸν τίτλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, ἔσωθεν δὲ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ κέντρον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου.

Ἄρθρον 16
Διάλυσις

Εἰς περάτωσιν διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἅπασα ἡ κίνητη καὶ ἀκίνητος περιουσίαν αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Εὐποιΐας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου.

Ἄρθρον 17
Τροποποιήσις Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθεῖ ἢ νὰ συμπληρωθεῖ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐγκρίσεως καὶ δημοσιεύσεως ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατόπιν προτασεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει αὐτὴν διὰ ψήφων τουλάχιστον πέντε. Πᾶν θέμα μὴ

προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐπιλύεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 18
Μεταβατικαὶ Διατάξεις

Ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν διαρκοῦν αἱ ἐργασίαι μετατροπῆς τοῦ ὀχήματος τῆς στέγης σπουδαστοῦ εἰς Κέντρον φροντίδος χρονίως πασχόντων, αὐτοεξυπηρευομένων καὶ MTN ὑπάγεται εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ συγκροτούμενον Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρμόδιον νὰ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν δαπανῶν ἀνακαινίσεως, ἐξωραϊσμοῦ, ἐξοπλισμοῦ καὶ ἄλλων συναφῶν, ἐφαρμοζὼν τὰς ἐπιμέρους διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 19

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 20

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνησι τῆ 4ῃ Σεπτεμβρίου 2003

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Κανονισμὸς Συστάσεως, Διοικήσεως καὶ Λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΣΧΟΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παράγρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμενοῦσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεῦσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 302/24.3.2003 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου.

5. Τὴν ἀπὸ 18.3.2003 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 4.9.2003 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΣΧΟΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὴν πόλιν τῆς Καβάλας. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

**Κανονισμὸς συστάσεως διοικήσεως καὶ λειτουργίας
«ΣΧΟΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου**

Ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἔδρα

α. Εἰς τὴν Καβάλαν καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν καὶ καθοδήγησιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου ἰδρύεται καὶ λειτουργεῖ «Σχολὴ Ἐκκλησιαστικῶν Παραδοσιακῶν Τεχνῶν», ὡς Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὲ ἡ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, ἡ ὁποία στεγάζεται εἰς κατάλληλον κτίριον, ἐξασφαλιζόμενον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β. Παραρτήματα τῆς Σχολῆς ἢ Τμήματα αὐτῆς δύνανται νὰ λειτουργοῦν καὶ εἰς ἄλλας Ἐνορίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου.

Ἄρθρον 2
Σκοπὸς

Σκοπὸς τῆς «Σχολῆς Ἐκκλησιαστικῶν Παραδοσιακῶν Τεχνῶν» εἶναι νὰ ἀναπτύξει τὶς καλλιτεχνικὲς κλίσεις καὶ δεξιότητες τῶν σπουδαστῶν τῆς, παρέχοντας εἰς αὐτοὺς εὐκαιρίας θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν γνώσεων περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Παραδοσιακῶν Τεχνῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Εἰδικώτερον ἐπιδίδωκει:

α. Τὴν καλλιέργειαν καὶ ἀναγέννησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν Τεχνῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀναπτύξεως τῆς θρησκευτικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ζωῆς διὰ τῆς ἐνσυνειδήτου συμμετοχῆς εἰς τὴν κοινὴν Θεῖαν Λατρείαν.

β. Τὴν διάσωσιν, τὴν καλλιέργειαν καὶ διάδοσιν τῆς Παραδοσιακῆς Μουσικῆς (Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Δημῶδου) ὡς καὶ τῶν ἄλλων καλῶν τεχνῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

γ. Τὴν διατήρησιν καὶ διάσωσιν τῶν ἱερῶν εἰκόνων καὶ κειμηλίων ποὺ ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διακόσμησην, τὴν συντήρησιν εἰκόνων, ἱερῶν σκευῶν, χειρογράφων, κωδίκων καὶ παλαιτύπων.

Ἄρθρον 3

Μέσα πρὸς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ

Οἱ σκοποὶ τῆς Σχολῆς ἐπιτυγχάνονται:

α. Μὲ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἐχόντων τὰς καταλλήλους γνώσεις καὶ δεξιότητας καὶ δυναμένων νὰ συνδράμουν εἰς τὴν προσπάθειαν μελῶν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν.

β. Μὲ τὴν ἴδρυσιν βυζαντινοῦ χοροῦ, παραδοσιακῶν χορευτικῶν ὁμίλων καὶ τὴν δημιουργίαν ἐργαστηρίου ἀγιογραφίας, δημοτικοῦ τραγουδιοῦ, λαϊκῆς τέχνης, καθὼς καὶ μὲ τὴν ὀργάνωσιν ἐκθέσεων καὶ συναυλιῶν.

γ. Μὲ τὴν γνώσιν τῶν ἀληθειῶν τῆς ἑλληνορθόδοξου Παραδόσεως, ὅπως αὐτὲς ἐκφράζονται καὶ προβάλλονται μέσα ἀπὸ τὶς λατρευτικὰς συνάξεις καὶ ἄλλες καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις καὶ

δ. Μὲ τὴν ἐπωφελῆ χρησιμοποίησιν κάθε δυνατότητος καὶ εὐκαιρίας διὰ τὴν εὐόδωσιν τῶν ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐπιδιωκομένων.

Ἄρθρον 4
Διοικητικὸν Συμβούλιον (Δ.Σ.)

α. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συγκροτεῖται ἐκ πέντε (5) τακτικῶν καὶ ἰσάριθμων ἀναπληρωματικῶν μελῶν, ἦτοι:

1. Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, ὡς Πρόεδρον, ἀναπληρούμενον ὑπὸ τοῦ νομίμου ἐκπροσώπου αὐτοῦ.

2. Ἐνα ἐκ τῶν ἐφημερίων τῆς πόλεως Καβάλας, ἐπιλεγόμενον, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

3. Ἐνα ἐφημέριον τῶν λοιπῶν δήμων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπου λειτουργεῖ παράρτημα. Ἐὰν δὲν λειτουργεῖ παράρτημα, ὁ ἐφημέριος ὀρίζεται ἐκ τῶν τοῦ Δήμου Καβάλας.

4. Τὸν Ἐφορον τῆς ΙΑ' Ἐφορίας Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων, καὶ

5. Τὸν καθηγητὴν Βυζαντινῆς Μουσικῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Καβάλας ἢ ἕτερον καθηγητὴν Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἐπιλεγόμενον ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην.

β. Τὰ μέλη διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ ἡ θητεία τους ὀρίζεται τετραετής, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ.

γ. Εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν του, τὸ Δ.Σ. ἐκλέγει διὰ ψηφοφορίας τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν αὐτοῦ, χρέη δὲ εἰσηγητοῦ ἐκτελεῖ ὁ ἐκάστοτε ἀσκῶν χρέη Διευθυντοῦ, ὅπως ὁ Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς ὀρίζει.

δ. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

Ἄρθρον 5

Ἄρμοδιότητες Μελῶν Δ.Σ. - Συνεδριάσεις

α. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀσχολεῖται καὶ ἀντιμετωπίζει κάθε ὑπόθεσιν ποὺ ἀφορᾷ εἰς τὴν διοίκησιν, διαχειρίσιν καὶ ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς.

β. Ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῆς Σχολῆς.

γ. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκπροσωπεῖ τὴν Σχολὴν ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς. Ὄταν κωλύεται ἢ ἀπουσιάζει τὸν ἀναπληροῦ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενος.

δ. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖον, τὸ Πρωτόκολλον, τὰ Πρακτικά καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν, συντάσσει τὰ Πρακτικά τῶν Συνεδρίων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα.

ε. Ὁ Ταμίας τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ταμείου, εἰσπράττει κάθε ἔσοδο τῆς Σχολῆς, καὶ ἐνεργεῖ τὶς κάθε εἴδους πληρωμές, συνυπογράφει δὲ μετὰ τοῦ Προέδρου τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν τῆς Σχολῆς καὶ ὑποβάλλει ἐγκαίρως αὐτοὺς πρὸς ἐγκρίσιν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

στ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς μὲν, πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξιν ἐκάστου σχολικοῦ ἔτους καὶ πρὸ τῶν ἐτησίων ἐξετάσεων, ἐκτάκτως δὲ ὅταν παραστῇ ἀνάγκη, εἰς πᾶσαν δὲ περίπτωσιν μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

ζ. Τὸ Δ.Σ. εὐρίσκεται σὲ ἀπαρτία, ὅταν τὰ παρόντα μέλη εἶναι περισσότερα τῶν ἀπόντων.

Ἄρθρον 6 Τμήματα τῆς Σχολῆς

α. Ἡ Σχολὴ περιλαμβάνει τὰ ἀκόλουθα Τμήματα:

1. Τμήμα - Σχολὴ Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.
2. Τμήμα - Σχολὴ Βυζαντινῆς Δημῶδους Μουσικῆς (παραδοσιακὸ τραγούδι καὶ ὄργανα).
3. Τμήμα - Σχολὴ Εἰκαστικῶν Τεχνῶν (Αἰγιογραφία, Γλυπτικὴ ἐπὶ ξύλου καὶ μαρμάρου) διακοσμητικῆς καὶ Συντηρήσεως (χαλκογραφία, κέντημα, συντήρηση κωδίκων, παλαιτύπων κ.λπ.).

β. Ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία ἐκάστου Τμήματος διέπεται ἀπὸ ἰδιαίτερον Ἐσωτερικὸν Κανονισμόν, ὁ ὁποῖος καθορίζει τὰ τῆς διοικήσεως, διδασκαλίας καὶ ἐν γένει ὀργανώσεως τῶν σπουδῶν σύμφωνα πάντοτε μετὰ τοὺς νόμους καὶ τὶς ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ.

γ. Τὴν ἔναρξιν λειτουργίας τῶν Τμημάτων ὀρίζει μετὰ ἀπόφασίν του τὸ Δ.Σ., τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὸν Εἰδικὸν Ἐσωτερικὸν Κανονισμόν ἐκάστου Τμήματος.

Ἄρθρον 7 Προσωπικὸν

Κάθε Τμήμα στελεχώνεται μετὰ τὸ κατάλληλον καὶ ἀνα-

γκαιοῦν προσωπικόν, σύμφωνα πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἐδικῶν Νόμων καὶ ὕστερα ἀπὸ ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. Οἱ ἀμοιβὲς τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ κάθε ἄλλο θέμα, ποῦ ἔχει σχέση μετὰ αὐτό, καθορίζονται ἐπίσης μετὰ ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. καὶ μέσα στὰ πλαίσια τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων τῆς Σχολῆς, σὲ συνδυασμὸ μετὰ τὶς διατάξεις τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 8 Τηρούμενα Βιβλία

1. Βιβλίον Πρωτοκόλλου μετὰ τῶν φακέλλων εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.
2. Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
3. Βιβλίον Ταμείου, καὶ Βιβλίον Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων.
4. Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῶν.
5. Κτηματολόγιον ἀκινήτων καὶ κινητῶν.

Ἄρθρον 9 Πόροι

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος προέρχονται:

1. Ἐξ ἐπιχορηγήσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν αὐτῆς.
- β. Ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῶν ἐνοριῶν χορηγοῦμένων Ὑποτροφιῶν εἰς σπουδαστὰς σύμφωνα μετὰ τὸν περὶ ἐκκλησιαστικῶν Ὑποτροφιῶν Κανονισμόν.
- γ. Ἐκ Κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων καὶ πάσης ἄλλης συνδρομῆς ἢ ἐπιχορηγήσεως φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.
- δ. Ἐκ κληρονομιῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν Προσώπων.
- ε. Πᾶν ἄλλον νόμιμον ἔσοδον.

Ἄρθρον 10 Σφραγίς

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἴδιαν σφραγίδα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας καὶ εἰς δύο κύκλους ἀναγράφεται: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΘΑΣΟΥ - ΣΧΟΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ», εἰς δὲ τὸ κέντρον φέρει τὸ ἐν χρήσει ἔμβλημα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ἄρθρον 11
Ἰσχὺς καὶ Τροποποιήσις

α. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

β. Κάθε θέμα ποῦ δὲ ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμό ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. μετὰ ἀπὸ εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

γ. Κάθε τροποποίηση αὐτοῦ γίνεται ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴ λήψιν τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

ἄρθρον 12
Διάλυσις

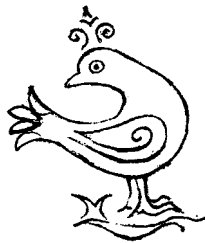
Σὲ περίπτωσιν διαλύσεως τῆς Σχολῆς τὰ κινητὰ καὶ

ἀκίνητα πράγματα τῆς περιέρχονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Εὐποιίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου.

ἄρθρον 13
Κάλυψις δαπάνης

Ἀπὸ τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνησι τῆ 28ῃ Αὐγούστου 2003

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παραγρ. 2 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεύσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 366/20.5.2003 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρου καὶ Κατερίνης κ. Ἀγαθονίκου.

4. Τὴν ἀπὸ 25.7.2003 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5. Τὴν ἀπὸ 28.8.2003 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Κίτρου καὶ Κατερίνης Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΙΤΡΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὴν πόλιν τῆς Κατερίνης. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

**Κανονισμὸς λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία
«ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κίτρου καὶ Κατερίνης**

Ἄρθρον 1

Ἴδρυσις - Ἔδρα

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Κίτρου καὶ Κατερίνης συνιστᾶται εὐαγὲς Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρου καὶ Κατερίνης, ὡς ἐξαρτημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, ἔδραν ἔχον τὴν πόλιν τῆς Κατερίνης.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς βοηθείας εἰς

**Ἴδρυσις καὶ Λειτουργία
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΓΕΝΙ-
ΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κί-
τρους καὶ Κατερίνης**

τούς δεομένους τοιαύτης. Τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐπιτυγχάνει τὸ Ἴδρυμα διὰ τῶν ἐξῆς μέσων:

1. Διὰ τῆς ἀγορᾶς φαρμάκων, ἐξόδων νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, ἀγορᾶς τροφίμων, καυσίμου ὕλης, πληρωμῆς ἐνοικίων καὶ λοιπῶν ἀναγκῶν τῶν ἀποδεδειγμένως ἀπόρων κατοίκων τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας.

2. Διὰ τῆς καταβολῆς ἐξόδων δι' ἀποφυλάκισιν ἀτόμων εὐρισκομένων εἰς φυλακὰς ὡς καὶ διὰ προστασίαν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

3. Διὰ τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς συμπαραστάσεως εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους λαοὺς τῶν Ἀνατολικῶν χωρῶν, εἰς Ἑλληνας πρόσφυγας τοῦ Πόντου καὶ εἰς Βορειοηπειρώτας.

4. Διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἐκκλησιαστικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων λειτουργίας των.

5. Διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀσθενεστέρων οἰκονομικῶς Ἱερῶν Μονῶν, καθὼς καὶ τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπως ἐπίσης καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν διενεργουμένων ἐκδρομῶν καὶ νεανικῶν ἐκδηλώσεων τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων εἰς τόπους τῆς Πατρίδος ἡμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδίδαξαν Ἀπόστολοι καὶ ἡγίασαν μάρτυρες τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως.

7. Διὰ τῆς βραβεύσεως, δι' οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀριστούχων μαθητῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου Κατερίνης, ὡς καὶ τῶν ἄλλων σχολείων τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ.

8. Διὰ τῆς ἀνεγέρσεως Ἐκκλησιαστικῶν Οἰκοτροφείων, Γηροκομείων, ἀσύλων, τεχνικῶν σχολῶν, αἰθουσῶν διαλέξεων, βιβλιοθηκῶν, Ἰδρυματικῶν Ναῶν, θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν συμβόλων, Ἱερῶν Μονῶν, οἰκιῶν ἀπόρων καὶ ἄλλων παρεμφερῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξυπηρετοῦν τὰς θρησκευτικὰς, ἐθνικὰς καὶ ὑλικὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

9. Διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀσθενεστέρων ἐνοριακῶν φιλοπτώχων καὶ φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων.

10. Διὰ τῆς ἐνισχύσεως παντὸς εἴδους ἐράνου, διενεργουμένου νομίμως διὰ φιλανθρωπικοῦς, θρησκευτικοῦς, ἐθνικοῦς καὶ κοινωνικοῦς σκοποῦς.

11. Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῶν ἐκδόσεων Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, περιοδικῶν καὶ διαφωτιστικῶν ἐντύπων καὶ φυλλαδίων, πρὸς διαφωτισμὸν τῶν κατοί-

κων τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὸν ἐμπλουτισμὸν βιβλιοθηκῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων, Πνευματικῶν Κέντρων, Ἐνοριακῶν Πνευματικῶν Κέντρων, Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ διὰ τῆς λειτουργίας Βιβλιοπωλείου καὶ Ραδιοφωνικοῦ ΣΤΑΘΜΟΥ.

12. Διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως παντὸς ἄλλου μέσου συντείνοντος εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας ποῦ δὲν ἀναγράφεται εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν.

13. Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῶν ὑπὸ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως διενεργουμένων Ἡμερίδων ἢ καὶ Συνεδρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Ἄρθρον 1

Κεντρικὴ Ὀργάνωσις - Διοικήσις καὶ Ἐκπροσώπησις τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

1. Τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ α) τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ὡς Προέδρου, β) τοῦ ἐκάστοτε Πρωτοσυγκέλλου ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ τοῦ ἐκάστοτε νομίμου ἀναπληρωτοῦ τοῦ Μητροπολίτου, ὡς ἀντιπροέδρου, γ) δύο Κληρικῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, τοῦ ἐνὸς ἐκτελοῦντος χρέη Γραμματέως, δ) ἐνὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, ε) καὶ δύο λαϊκῶν μελῶν (ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν) ἐπιλεγομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

2. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. μετὰ τῶν ἰσαριθμῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, διορίζονται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἐπὶ τριετῆ θητεία. Ὁ Μητροπολίτης δύναται νὰ διορίσῃ τὸ αὐτὸ μέλος τοῦ Δ.Σ. καὶ διὰ πλείονας τῆς μῆδος τριετίας.

3. Πᾶν μέλος ἐκλείπειν ἢ παραιτούμενον ὡς ἐπίσης καὶ πᾶν μέλος ἀπέχον ἀδικαιολογήτως ἐκ τριῶν συνεχῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. ἀντικαθίσταται δι' ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἀναπληρωτῶν.

4. Προτάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ. καὶ μετὰ ἀπὸ ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τούτου δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ μέλος αὐτοῦ καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του.

5. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

Ἄρθρον 4

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου συνέρχεται τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἢ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τεσσάρων τουλάχιστον μελῶν, πρὸς συζήτησιν συγκεκριμένων θεμάτων, ρητῶς ἀναγεγραμμένων ἐν τῇ προσκλήσει ἢ τῇ αἰτήσῃ.

Διὰ τὴν ὑπαρξιν ἀπαρτίας δεόν νὰ παρίστανται τέσσερα ἄτομα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ., ἐν οἷς ἀπαραιτήτως ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ἐγγράφως ἐξουσιοδοτούμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Τὸ Δ.Σ. ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τηροῦνται προσωρινῶς σὲ ἀντίγραφα καὶ ὑπογράφονται αὐθημερόν. Κατὰ τὴν ἐπομένῃν συνεδρίασιν ἀναγινώσκονται καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν μελῶν, μεταγεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον Πράξεων τοῦ Δ.Σ.

Τὸ Δ.Σ. κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίαν συγκροτεῖται εἰς Σῶμα ἐκλέγον ἐκ τῶν Κληρικῶν μελῶν αὐτοῦ, τὸν Γραμματέα τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐκ τῶν λαϊκῶν μελῶν τὸν Ταμίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον, εἰδικώτερον:

1. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Ἀπολογισμὸν καὶ Προϋπολογισμὸν Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων τοῦ Γ.Φ.Τ. τὸν ὅποιον θέτει πρὸς ἔλεγχον καὶ ἐγκρισιν ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.

2. Μελετᾷ, ἀποφασίζει καὶ λαμβάνει διάφορα μέτρα ὑπὲρ ὑλικῆς ἐνισχύσεως καὶ εὐσόδσεως τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6

Περὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ., ἢτοι ὁ Μητροπολίτης, ἐκπροσωπεῖ τὸ Γ.Φ.Τ. καὶ τὰ Ἐνοριακὰ τοιαῦτα καθ' ἀπάσας τὰς ἐννόμους αὐτῶν σχέσεις καὶ ἐναντι πάσης Ἀρχῆς,

καθορίζει τὰς ἐργασίας τοῦ Δ.Σ. καὶ ὑπογράφει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν. Ἀσκεῖ τὴν ἐπὶ τῶν Ε.Φ.Τ. ἐποπτεῖαν, λύει διοικητικῶς πάσαν ἀνωμαλίαν ἢ διαφορὰν μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν Ε.Φ.Τ. δυναμένας νὰ διαταράξουν τὴν ἀρμονικὴν μεταξὺ αὐτῶν συνεργασίαν.

Ἄρθρον 7

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτούμενος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος, ἀσκῶν πάντα τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαιώματα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8

Περὶ Λογιστικῆς Ὑπηρεσίας καὶ Γραμματείας

1. Ἡ Λογιστικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου τοῦ Ἰδρύματος, διεξάγεται ὑπὸ ὑπαλλήλου ὑπηρετοῦντος ἐν τοῖς Γραφεῖσι τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου. Τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν, δύναται, νὰ ἐπιτελεῖ καὶ ὁ Ταμίας τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ὁ Λογιστὴς ἢ ὁ Ταμίας ἐκδίδει τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς, ἅτινα προσυπογράφει ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ τηρεῖ τὰ οἰκεῖα λογιστικὰ βιβλία καὶ διεξάγει τὴν καθημέραν κίνησιν τοῦ Ταμείου τοῦ Ἰδρύματος, ἢτοι, εἰσπράξεις, δαπάνας κτλ.

3. Ὁ αὐτὸς ὑπάλληλος ἐνεργεῖ πάσας τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς τοῦ Γ.Φ.Τ. καὶ δύναται διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν νὰ ἔχη εἰς χεῖρας του ἀνάλογον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας τοῦ Ταμείου, τὰ δὲ περισσεύματα δεόν ὅπως κατατίθενται ἐγκαίρως εἰς ἀνεγνωρισμένην Τράπεζαν τῆς πόλεως Κατερίνης καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ Γ.Φ.Τ.

4. Διὰ πᾶσαν ἀνάληψιν χρημάτων ἀπαιτεῖται ἀπόφασις καὶ ἐγκρισὶς τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ. τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων αὐτοῦ, διεξάγει ἅπασαν τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν, καταρτίζει κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον λεπτομερῆ στατιστικὴν τοῦ ὑπὸ τῶν Ε.Φ.Τ. καὶ τοῦ Γ.Φ.Τ. ἐπιτελουμένου ἔργου τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ κρατεῖ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 9
Περὶ ἐλεγκτοῦ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ. ὀρίζονται ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ Ἐλεγκταὶ καὶ προσδιορίζονται καὶ αἱ ἀνάλογοι ἀρμοδιότητες αὐτῶν.

Ἄρθρον 10
Σφραγίς

Τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο διαθέτει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσαν εἰς τὸ μέσον τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα καὶ κυκλόθεν τὰς λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΤΡΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ - ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ».

Ἄρθρον 11

Τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τηρεῖ τὰ ἐξῆς βιβλία: α) Γραμμάτια Εἰσπράξεως, β) Ἐντάλματα Πληρωμῶν, γ) Βιβλίον Ταμείου, δ) Βιβλίον Πράξεων, ε) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, ἅτινα, θεωροῦνται καὶ σφραγίζονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Ἄρθρον 12

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος, Περιουσία καὶ Διαχειρίσις

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Αἱ ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.

2. Αἱ εἰσφοραὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν, Ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, αἱ ὁποῖαι ἀναγράφονται ἐτησίως εἰς τοὺς Προϋπολογισμούς, ὡς καὶ αἱ προσφοραὶ τῶν Νεκροταφιακῶν Ναῶν τῆς πόλεως Κατερίνης.

3. Αἱ ἐξ ἐλευθέρας βουλήσεως προσφοραὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ λοιπῶν Κληρικῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

4. Κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ἢ καὶ ἀφιερῶματα ἐκ μέρους παντὸς φιλαν-

θρώπου ἢ φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων, Σωματείων καὶ Συλλόγων, ὑπὲρ αὐτοῦ (τοῦ Ἰδρύματος), ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν νομίμως προερχόμενα ἔσοδα, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Προέδρου.

5. Τὸ προῖον ἐκ περιφορᾶς δίσκου ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης, τῆ ἀποφάσει τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ. κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

6. Τὸ ποσοστὸν τοῦ 40% ἐκ τοῦ ἐτησίου Γενικοῦ Ἐράνου τῆς «Ἡμέρας τῆς Ἀγάπης».

7. Τὸ ποσοστὸν 20% ἐκ τῶν εἰς χρῆμα μηνιαίων προσόδων ἐκάστου Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, ἀποδιδόμενον ἀνὰ τρίμηνον.

8. Πᾶσα ἐπιχορήγησις ὑπὲρ αὐτοῦ (τοῦ Ἰδρύματος) ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ὡς καὶ εἰσφοραὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Ὄργανισμῶν.

9. Αἱ κατόπιν ἐξευρέσεως ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου διαφόρων ἄλλων πόρων μὴ κατονομαζομένων ὧδε, καὶ προερχόμενα ἐκ χρηστῆς πηγῆς.

Ἄρθρον 13

Διάθεσις τῶν Πόρων

Οἱ πόροι τοῦ Γ.Φ.Τ. διατίθενται διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, ὡς λεπτομερῶς ἀναγράφονται εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ πάντα ἕτερον φιλανθρωπικὸν σκοπὸν μὴ ρητῶς κατονομαζόμενον ἐν τῷ παρόντι.

Ἄρθρον 14

1. Ἡ Διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἡ ἐκμίσθωσις ἀκινήτου τοῦ Ἰδρύματος ὡς καὶ ἡ ἐκποίησης ἐνεργεῖται κατὰ τὰς κεimένas ἐκάστοτε διατάξεις, «*περὶ ἐκμισθώσεως καὶ ἐκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων*».

3. Διὰ πᾶσαν εἰσφορὰν εἰς χρῆμα ἐκδίδεται Γραμμάτιον Εἰσπράξεως, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Ταμείου, διὰ πᾶσαν εἰσφορὰν εἰς εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξις παραλαβῆς ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ παραλαμβάνοντος καὶ ἀκολουθεῖ σχετικὴ καταχώρησις εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 15

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἀναθέσῃ εἰς ἓνα ἐκ τῶν Μελῶν του τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἀρωγὴν. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ διενεργηθῇ ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ οἰκείου Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἢ ὑπὸ συνεργάτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.

Ἄρθρον 16

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐξουσιοδοτῇ τὸν Πρόεδρον διὰ τὴν παροχὴν οικονομικῆς ἐνισχύσεως εἰς ἰδιώτας μέχρι τοῦ ποσοῦ (200,00) τῶν διακοσίων εὐρώ, καὶ μέχρι τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν (2.000,00) δύο χιλιάδων εὐρώ μηνιαίως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἐνοριακὴ ὀργάνωσις

Ἄρθρον 17

Συγκρότησις καὶ Διοίκησις Φιλοπτώχων Ταμείων

Πρὸς εὐχερεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, συνιστᾶται παρ' ἐκάστην ἐνορίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης, Παράρτημα τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ».

Ἄρθρον 18

Μέλη ἐκάστου Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τυχάνουσιν αὐτοδικαίως ἅπαντες οἱ ἐνήλικες ἐνορίται ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἄρθρον 19

1. Ἐκαστον Ἐνοριακὸν Φιλοπτώχον Ταμεῖον στερεῖται ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος, διοικεῖται δὲ ὑπὸ ἑπταμελοῦς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τριετεί θητεία,

ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἐφημερίου ὡς Προέδρου, ἐνὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου καὶ πέντε κυριῶν ἢ δεσποινίδων ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐνοριτῶν, μετὰ τῶν ἰσarithμῶν ἀναπληρωματικῶν αὐτῶν.

2. Εἰς Ἱεροὺς Ναοὺς ὅπου ὑπηρετοῦν πλειονες τοῦ ἐνὸς Ἐφημερίου, Πρόεδρος τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου διορίζεται εἷς ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους.

3. Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος ὑποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου. Αἱ κυριαὶ καὶ δεσποινίδες διορίζονται τῇ προτάσει τοῦ προέδρου τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

4. Ὁ Μητροπολίτης διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ τὸν διορισμὸν τινῶν ἐκ τῶν προτεινομένων, ὑποχρεωμένου τοῦ Ἐφημερίου-Προέδρου νὰ προτείνῃ ἕτερα πρόσωπα.

5. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων εἶναι τριετῆς καὶ ἄμισθος.

6. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου παραιτούμενοι οικειοθελῶς πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτῶν, ἀντικαθίστανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου. Ὡσαύτως ἀντικαθίστανται ἄκοντες ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν εἰδικοί λόγοι.

7. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι ἀπεριορίστως ἐπανεκλέξιμα.

8. Μέλος ἀπέχον ἀδικαιολογήτως ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς πέραν τοῦ διμήνου, θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραιτηθέν.

9. Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι δυνατὴ ἢ σύστασις εἰδικῶν ὑποεπιτροπῶν μὲ σαφῆ καθήκοντα, ἀποτελουμένων ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 20

1. Ἡ Διοικούσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς Συνεδρίαν συγκροτεῖται εἰς Σῶμα, ἐκλέγουσα ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἓνα Γραμματέα καὶ ἓνα Ταμίαν.

2. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, τὸ Βιβλίον Ἀπόρων Ἐνοριτῶν καὶ διεξάγει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν, ὑπὸ

τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

3. Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τοὺς πόρους τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, τηρεῖ τὰ σχετικά βιβλία τῆς διαχειρίσεως καὶ εἶναι ὑπόλογος ἐναντι τῶν μελῶν τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κίτρους.

4. Καθῆκοντα Ἀντιπροέδρου τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἀσκεῖ ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος, ὁ ὁποῖος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλύομενον.

Ἄρθρον 21

1. Ἡ Δ.Ε. τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου συνέρχεται τακτικῶς ἅπαξ τοῦ μηνός, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον, καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ἐνδιαφερουσῶν αὐτὴν ὑποθέσεων, ἰδίως δὲ ἐλέγχει τοὺς ὑπὸ τοῦ Ταμείου τιθεμένους ὑπ' ὄψιν αὐτῆς πίνακας τῶν εἰσπραχθέντων καὶ δαπανηθέντων ποσῶν.

2. Ἐκτάκτως ἡ Δ.Ε. συγκαλεῖται τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τῇ αἰτήσει τεσσάρων μελῶν καὶ ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων. Ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Ἐάν, μετὰ γενομένην πρόσκλησιν, δὲν εὐρεθῇ ἐν ἀπαρτίᾳ, συνέρχεται μετὰ δύο ἡμέρας μὲ τὴν αὐτὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ὁπότε εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἀσχέτως ἀριθμοῦ παρόντων μελῶν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι παρίστανται ὁ Πρόεδρος αὐτῆς καὶ δύο τουλάχιστον μέλη. Αἱ προσκλήσεις διὰ τὰς τακτικὰς συνεδρίας γίνονται προφορικῶς, διὰ δὲ τὰς ἐκτάκτους γραπτῶς.

Ἄρθρον 22

Πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων εἶναι:

1. Εἰδικὸν κονδύλιον ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ, ἀναγραφόμενον εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν αὐτοῦ καὶ ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

2. Δωρεαί, ἐπιχορηγήσεις καὶ κληροδοτήματα οἰωνδῆποτε φιλανθρώπων καὶ τυχὸν δωρεαί ἢ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Δημοσίου, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, Δήμων ἢ καὶ Κοινοτήτων ἢ ἐτέρου Συλλόγου ἢ Ὄργανισμοῦ.

3. Αἱ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ Εἰδικοῦ κυτίου «ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΓΑΠΗΣ», τοποθετουμένου εἰς ἐμφανὲς σταθερὸν σημεῖον.

4. Τὸ προϊόν ἐκ περιφορᾶς δίσκων:

α) Τὸ Ψυχοσάββατον τῆς ΑΠΟΚΡΕΩ,

β) Τὸ Ψυχοσάββατον τῆς Πεντηκοστῆς.

5. Αἱ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.

6. Ποσοστὸν ὀριζόμενον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ. ἐκ τοῦ ἐτησίου γενικοῦ ἐράνου τῆς «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ».

7. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς ἠθικῶς πηγῆς.

Ἄρθρον 23

Τὸ προϊόν τοῦ δίσκου καὶ τοῦ κυτίου δέον ὅπως καταμετῶνται ἀμέσως καὶ συντάσσηται πρακτικὸν καταμετρήσεως, βάσει τοῦ ὁποῖου ὁ Ταμίας παραλαμβάνων τὸ ποσὸν ἐκδίδει διπλότυπον ἀπόδειξιν θεωρημένην ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 24

Οἱ πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων διατίθενται διὰ τὴν ἐντὸς τῆς Ἐνορίας πραγμάτων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναγραφόμενων σκοπῶν.

Ἄρθρον 25

Ἡ ἀπορία ἐκάστου ἐνδεοῦς δέον ὅπως ἐξακριβοῦται ὡς οἷον τε αὐστηρῶς πρὸ τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπιτόπῳ Βιβλίον Ἀπόρων Ἐνοριτῶν μετὰ τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 26

Ἐάν εἰς τινα Ἐνορίαν ὑπάρχει φιλανθρωπικὸν τι Σωματεῖον ἢ Ἰδρυμα ἀνεγνωρισμένον, δύναται νὰ ὑπάρχη συνεργασία πρὸς τελεσφοροτέραν περίθαλψιν τῶν ἐμπεριστάτων.

Ἄρθρον 27

1. Περί τῆς ἀνάγκης παροχῆς βοηθήματος εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος ἀποφασίζει ἡ Δ.Ε. διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας αὐτῆς, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ ἀπαρτίας διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ ταμίας ἐνεργεῖ τὴν πληρωμὴν, ἐκδίδων ἔνταλμα πληρωμῆς εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ βοηθουμένου, ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις τῆς κατοικίας αὐτοῦ καὶ τὸ ποσὸν τοῦ βοηθήματος, ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ ΠΡΟΕΔΡΟΥ, τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ λαμβάνοντος τὸ βοήθημα. Διὰ τὴν καταβολὴν ποσοῦ ἄνω τῶν τριακοσίων (300) ΕΥΡΩ ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ε. ἐκάστου Ε.Φ.Τ. δύναται ἄνευ ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε. νὰ παρέχει χρηματικὴν ἐνίσχυσιν εἰς ἰδιώτας καὶ εἰς φιλανθρωπικὰ ἴδρύματα καὶ Σωματεῖα μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξήκοντα (60) ΕΥΡΩ.

Ἄρθρον 28

Ἐκαστὸν Ἐνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον δικαιούται ὅπως τηρεῖ ὡς διαθέσιμον εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ ποσὸν ἕως πεντακόσια (500) ΕΥΡΩ, τὸ πλεόν αὐτοῦ δέον ὅπως κατατίθεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου εἰς οἰανδήποτε Τράπεζαν ἢ Ταμιευτήριον. Πᾶσα ἀνάληψις χρηματικοῦ ποσοῦ ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε. τοῦ Ε.Φ.Τ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κίτρους.

Ἄρθρον 29

Ἐκαστὸν οἰκονομικὸν ἔτος διὰ τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου. Περὶ μῆνα Ἰανουάριον ἐκάστου νέου ἔτους συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Ταμίου ὁ Ἀπολογισμὸς τοῦ διαρρευσαντος ἔτους καὶ περὶ μῆνα Νοέμβριον ἐκάστου ἔτους συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Ταμίου ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ νέου ἔτους. Ταῦτα ἐλέγχονται καὶ ἐγκρίνονται, εἰς ἰδίαν συνεδρίαν τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου καὶ ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτώχου Ταμεῖου.

Ἄρθρον 30

Τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα τηροῦν τὰ ἐξῆς Βιβλία καὶ στοιχεῖα:

α. Βιβλίον Πράξεων Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς
β. Βιβλίον Ταμεῖου
γ. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

δ. Γραμμάτια Ἀποδείξεων Εἰσπράξεων

ε. Ἐντάλματα Πληρωμῶν

στ. Βιβλίον Ἀπόρων Ἐνοριτῶν

ἅπαντα ἠριθμημένα καὶ τεθεωρημένα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου.

Τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα διαθέτουν ἰδίαν σφραγίδα φέρουσαν εἰς τὸ μέσον τὸν Ἅγιον τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ κύκλοθεν τὰς λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΤΡΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ - ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ.....».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Ἄρθρον 31

Ἔρανος «Ἡμέρα Ἀγάπης»

1. Ἡ ἀκριβὴς ἡμερομηνία διεξαγωγῆς τοῦ ἐράνου «ΗΜΕΡΑ ΑΓΑΠΗΣ» κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους, ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου

2. Ὁμοίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου, ὀρίζονται αἱ ἀξίαι τῶν ἠριθμημένων καὶ νομίμως τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κουπονίων καὶ δι' αὐτῶν διεξάγεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος εἰς ἅπασαν τὴν περιφέρειαν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης ὁ ἐν λόγῳ Ἔρανος.

3. Τὸ χρηματικὸν προῖον τοῦ Ἐράνου «ΗΜΕΡΑ ΑΓΑΠΗΣ» ἐκάστης Ἐνορίας κατανέμεται μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου εἰς ποσοστὸν 40% καὶ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου εἰς ποσοστὸν 60%, ἐφ' ὅσον βεβαίως ἐν τῇ Ἐνορίᾳ ὑφίσταται τοιοῦτον Ἐνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον. Εἰς ἀντίθετον περίπτωσιν ἅπαντα τὰ ἔσοδα αὐτῆς, ἐκ τοῦ Ἐράνου, περιέρχονται εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον.

ἄρθρον 32

Μετὰ τὴν διενέργειαν τοῦ ἐτησίου ἐράνου ἀγάπης καὶ ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν ὑποβάλλεται πρακτικὸν ἀπολογισμὸς τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἰς τὴν χορηγήσαν τὴν ἄδειαν Κρατικὴν Ἀρχὴν, ὑπογραφόμενον ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

ἄρθρον 33

Γενικὴ Συνέλευσις καὶ Λογοδοσία

1. Ἄπαξ τοῦ ἔτους καὶ κατὰ μῆνα Νοέμβριον ἢ Δεκέμβριον, συγκαλεῖται κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μητροπολίτου, Προέδρου τοῦ Γ.Φ.Τ., Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ προγραμματίζεται ἡ περαιτέρω δραστηριότης τοῦ Ἰδρύματος. Δίδονται δὲ καὶ αἱ δέουσαι ὁδηγίαι πρὸς τὰ μέλη τῶν Δ.Ε. τῶν Ε.Φ.Τ., διὰ τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ Ἐράνου «ΗΜΕΡΑ ΑΓΑΠΗΣ» καὶ γενικῶς αἱ κατευθυντήριαι ὁδηγίαι διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

2. Ἐκτάκτως Γενικὴ Συνέλευσις συγκαλεῖται τῇ ἀποφάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ. ἢ τῇ αἰτήσει τῶν περισσοτέρων Ε.Φ.Τ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

Συσσίτια «Ἄρτος ὁ Ἐπιούσιος»

ἄρθρον 34

Εἰς τὴν εὐθύνην τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἀνήκει καὶ τὸ καθημερινὸν Συσσίτιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης «ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ», ἰδρυθὲν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους κ.κ. ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΥ τὴν 1/3/2000 καὶ καλύπτει τὰς ἀνάγκας τῶν Ἐνοριῶν τῆς πόλεως Κατερίνης.

ἄρθρον 35

Τὸ Συσσίτιο «ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ» λειτουργεῖ εἰς ἰδιόκτητον κτίριον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης, παραπλεύρως τοῦ Γηροκομείου αὐτῆς, εἰδικῶς προσφερθὲν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν.

ἄρθρον 36

1. Τὸ Συσσίτιο «ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ» στερεῖται ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος, διοικεῖται δὲ ὑπὸ πενταμελοῦς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τριετῇ θητεία, ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Πρωτοσυγκέλλου ἢ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου διοριζομένου Κληρικοῦ ὡς Προέδρου, καὶ τριῶν Κληρικῶν καὶ ἐνὸς λαϊκοῦ ὡς μελῶν, μετὰ τῶν ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν αὐτῶν.

2. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συσσιτίου «ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ» παραιτούμενοι οἰκειοθελῶς πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτῶν, ἀντικαθίστανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου. Ὡσαύτως ἀντικαθίστανται ἄκοντες ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν εἰδικοί λόγοι.

3. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συσσιτίου εἶναι ἀπεριορίστως ἐπανεκλέξιμα.

4. Μέλος ἀπέχον ἀδικοιολογῆτως ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς πέραν τοῦ διμήνου, θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραιτηθὲν.

ἄρθρον 37

1. Εἷς ἐκ τῶν Κληρικῶν μελῶν, κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν ἐκλέγεται Γραμματεὺς. Ταμίας ἐκλέγεται εἷς ἐκ τῶν μελῶν.

2. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ βιβλίον σίτισεως ἀπόρων καὶ διεξάγει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ Προέδρου τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τοὺς πόρους τοῦ Συσσιτίου «ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ», τηρεῖ τὰ σχετικά βιβλία τῆς διαχειρίσεως καὶ εἶναι ὑπόλογος ἔναντι τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

ου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.

4. Καθήκοντα Ἀντιπροέδρου τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συσσιτίου «ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ» ἀσκεῖ ὁ ἐπὶ τούτου διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ὁ ὁποῖος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Ἄρθρον 38

Περὶ τῶν συνεδριάσεων τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἰσχύουν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, πού ἀφορᾷ καὶ τὴν Δ.Ε. ἐκάστου Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 39

Ἐκαστον οἰκονομικὸν ἔτος διὰ τὸ Συσσίτιο «ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ» ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου. Περὶ μῆνα Ἰανουάριον ἐκάστου νέου ἔτους συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Ταμίου τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Ἀπολογισμὸς τοῦ διαρρεύσαντος ἔτους καὶ περὶ μῆνα Νοέμβριον ἐκάστου ἔτους συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ νέου ἔτους. Ταῦτα ἐλέγχονται καὶ ἐγκρίνονται, εἰς ἰδίαν συνεδρίαν τῆς Δ.Ε. τοῦ Συσσιτίου «ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ» καὶ ὑποβάλλονται πρὸς ἐγκρισιν εἰς τὸ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 40

Τὸ Συσσίτιον «ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ» δὲν δύναται νὰ ἔχη ἰδίαν σφραγίδα, ἅπαντα τὰ ἔγγραφα τοῦ Συσσιτίου, σφραγίζονται ὑπὸ τῆς σφραγίδος τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.

Ἄρθρον 41

Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Συσσιτίων τηρεῖ τὰ ἑξῆς βιβλία καὶ στοιχεῖα:

1. Βιβλίον Πράξεων τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς.
2. Βιβλίον Ταμείου.

3. Γραμμάτια Ἀποδείξεων Εἰσπράξεων.

4. Ἐντάλματα Πληρωμῶν.

5. Βιβλίον σιτίσεως ἀπόρων.

6. Βιβλίον πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

7. Ἄπαντα ἠριθμημένα καὶ τεθεωρημένα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 42

Πόροι τοῦ Συσσιτίου «ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ»

Πόροι τοῦ Συσσιτίου εἶναι:

1. Εἰδικὸν κονδύλιον ἐκ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, ἀναγραφόμενον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ καὶ ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

2. Εἰδικὸν κονδύλιον ἐκ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, τῶν συνεργαζομένων μετὰ τοῦ συσσιτίου, ἀναγραφόμενον εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν αὐτῶν καὶ ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.

3. Δωρεαί, ἐπιχορηγήσεις καὶ κληροδοτήματα οἰων-δήποτε φιλανθρώπων καὶ τυχὸν δωρεαὶ ἢ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Δημοσίου, Νομικῶν προσώπων Δημοσίων ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου Δήμων ἢ καὶ Κοινοτήτων ἢ ἐτέρου Συλλόγου ἢ Ὄργανισμοῦ.

4. Τὸ προϊόν ἐκ τῆς περιφορᾶς δίσκων, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου, τῆ ἀιτήσῃ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Αἱ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.

6. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς ἠθικῶς πηγῆς.

Ἄρθρον 43

Οἱ πόροι τοῦ Συσσιτίου «ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ» διατίθενται: α) διὰ τὴν ἀγορὰν εἰδῶν (π.χ. φασόλια, μακαρόνια, κρέας, λάδι κ.ἄ.), β) διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀπαιτουμένων οἰκοσκευῶν, γ) διὰ τὴν κάλυψιν τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ, δ) διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ κτιρίου, ε) γενικῶς διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν σκοπῶν τοῦ Συσσιτίου «ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ», στ) διὰ πᾶν ἕτερον θέμα κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ.

ἄρθρον 44

Ἐκάστη Ἐνορία τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας δύνανται νὰ ἐνταχθῆ εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ συσσιτίου «ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ» ἢ νὰ λειτουργήσῃ ἡ ἰδία συσσίτιον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς, ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ε.Φ.Τ. αὐτῆς κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄
Τελικαὶ Διατάξεις

ἄρθρον 45

Ὅριζεται ἡ 12η Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους, καθ’ ἣν ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἐορτάζει τὴν μνήμην τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, προστάτου τοῦ Γ.Φ.Τ., ὡς ἡμέρα ἐορτῆς.

ἄρθρον 46

Περὶ παντὸς θέματος μὴ διαλαμβανομένου ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ἐπιλαμβάνεται καὶ ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους.

ἄρθρον 47

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἢ καταργεῖται ὑπὸ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν ὑποβολῆς ἡτιολογημένης ἀποφάσε-

ως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης, λαμβανομένης ὑπὸ τὴν Προεδρίαν ἀπαραιτήτως τοῦ Μητροπολίτου Κίτρους.

ἄρθρον 48

Εἰς περίπτωσιν καταργήσεως ἢ διαλύσεως τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης, ἅπαντα ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, εἰς ἓνα τῶν φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.

ἄρθρον 49

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 50

Κάλυψις Δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνησι τῆ 28ῃ Αὐγούστου 2003

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

**Ἰδρυσις καὶ Λειτουργία
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΣΥΣΣΙ-
ΤΙΟΝ ΑΠΟΡΩΝ “Ο ΕΠΙΟΥ-
ΣΙΟΣ”» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλε-
ως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου**

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ’ ὄψει:
1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παραγρ. 2 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

4. Τὴν ὑπ’ ἀριθμ. 766/257/16.4.2002 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνατίου.

5. Τὴν ἀπὸ 25.7.2003 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 28.8.2003 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαρίσης καὶ Τυρνάβου Εὐαγῆς Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΑΠΟΡΩΝ “Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ” ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῆ ὡς ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὴν πόλιν τῆς Λαρίσης. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

**Κανονισμὸς εὐαγοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν
«ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΑΠΟΡΩΝ “Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ”» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Λαρίσης καὶ Τυρνάβου**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Σύστασις, Ἔδρα, Σφραγίς καὶ Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται παρὰ τῆ Ἱερᾶ Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου Ἐκκλησιαστικὸν Φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΥΑΓΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ - Συσσίτιον Ἀπόρων “Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου», ἔχον ὡς ἔδραν εἰδικῶς καθοριζόμενον χῶρον ἐντὸς τοῦ εὐρισκομένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων, ἀριθ. 3, Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου εἰς τὴν πόλιν τῆς Λαρίσης καὶ τὸ ὁποῖον τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν καὶ ἐποπτείαν τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει κυκλικὴν σφραγίδα φέρουσαν εἰς τὸ κέντρον τὴν παράστασιν τοῦ Καλοῦ Ποιμένου καὶ κυκλικῶς εἰς δύο (2) σειρὰς τὰς λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ – ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΑΠΟΡΩΝ Ὁ ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ».

Ἄρθρον 3

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ σίτισις ἀπόρων Χριστιανῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται:

Ἡ ἴδρυσις καὶ λειτουργία τραπέζης, μαγειρείου καὶ λοιπῶν χρειωδῶν χώρων, κατὰ τοὺς κανόνας ποὺ ἐπιβάλλουν αἱ ἐσχύουσαι ὑγειονομικαὶ διατάξεις, ἐντὸς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, ἢ ὅποια καθημερινῶς θὰ σιτίζη ἀναξιοπαθούντας καὶ ἀπόρους Χριστιανοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

Ἐπίσης τὸ Ἴδρυμα δύναται νὰ ἀποστέλλῃ κατ' οἶκον συσσίτιον εἰς ἀδυνάτους πρὸς μετακίνησιν ἀναξιοπαθούντας καὶ ἀπόρους Χριστιανοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

Ἐπίσης, δύναται νὰ γίνῃ σύστασις ὑπηρεσιῶν καὶ γραφείων, πρὸς ὑλοποίησιν τῶν ὡς ἄνω σκοπῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Διοίκησις καὶ Ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος

Ἄρθρον 4

Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ὑπὸ ἐπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Τυρνάβου ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ (Πρωτοσυγκέλλου ἢ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου) καὶ ἕξ ἐκ τῶν Προέδρων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διοριζομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, ἐπὶ τριετεί θητεία. Πᾶν μέλος ἐκλείπον ἢ παραιτούμενον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ὡσαύτως, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου, δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτοῦ, λόγῳ ἀπουσιῶν ἐκ τῶν Συνεδριῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὀλιγωρίας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῷ καθηκόντων.

Ἄρθρον 5

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ μηνός, τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐκτάκτως δὲ ὡσὰκις ἠθελε κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ ἠθελε ζητηθεῖ ἐγγράφως ὑπὸ τεσσάρων τουλάχιστον μελῶν, ἀναφερόντων καὶ τὰ θέματα διὰ τὰ ὅποια ζητοῦν τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ, κατισχυούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναγιγνώσκονται εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην Συνεδρίαν καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην Συνεδρίαν αὐτοῦ ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν τὸν Γραμματέα, τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Ἐλεγκτὴν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 6

Ὁ ἄμισθος Γραμματεὺς, ὅστις εἶναι μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΑΠΟΡΩΝ Ὁ ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ» ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ», δύναται νὰ ζητήσῃ ἵνα προσληφθῇ καὶ ἔμισθός τις εἰδικὸς Γραμματεὺς, ὅστις θὰ διεξάγῃ ἅπασαν τὴν γραμματειακὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἰδρύματος, θὰ τηρῇ τὰ πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ θὰ διεξάγῃ πᾶσαν τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ, τηρῶν ἅπαντα τὰ βιβλία τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ ἅπασαν τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν. Ὁ εἰδικὸς οὗτος Γραμματεὺς ἐλέγχεται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δ.Σ. τοῦ «Συσσιτίου Ὁ Ἐπιούσιος», διορίζεται δὲ ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἀμοίβεται δι'

ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Δ.Σ.

Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος, εἶναι ὑπόλογος ἔναντι τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τηρεῖ τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως.

Ὁ Ταμίας δὲν δύναται νὰ ἔχη εἰς τὰς χεῖρας του ποσὸν πλεόν τῶν (300) τριακοσίων εὐρώ.

Ὁ Ἐλεγκτὴς ἐλέγχει τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, τὰ Βιβλία Ταμείου καὶ Πρακτικῶν, ἄτινα, πρὸ τῆς χρήσεως αὐτῶν, θεωροῦνται καὶ σφραγίζονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὸ Πρωτόκολλον τῆς εἰσερχομένης καὶ ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας τοῦ Συσσιτίου «Ὁ Ἐπιούσιος», τουλάχιστον δις τοῦ οικονομικοῦ ἔτους.

Ἵσαύτως, ὁ Ἐλεγκτὴς ἐλέγχει τοὺς Ἀπολογισμοὺς τῶν Ἐνοριακῶν Συσσιτίων.

Ἄρθρον 7

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸς εὐχερεστέραν ἐπιτέλει τῶν ἔργου του δύναται νὰ καταρτίσῃ ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τοῦ Ἰδρύματος περὶ ἐσωτερικῆς διαρθρώσεως, λειτουργίας καὶ συστάσεως θέσεων προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, νὰ συστήσῃ καὶ νὰ λειτουργῇ ὑπηρεσίας, νὰ καταρτίσῃ εἰδικὰς ὑποεπιτροπὰς, ἀπαρτιζομένας ἐκ μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐτέρων προσώπων ἐπιλεγομένων ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὸ Ἴδρυμα. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ «Συσσίτιον Ὁ Ἐπιούσιος» ἐνώπιον πάσης Δικαστικῆς καὶ Διοικητικῆς Ἀρχῆς, συμβάλλεται ἐξ ὀνόματος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἰδρύματος, προηγουμένη ἀπόφασει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπογράφει τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐπικυρώνει τὰ ἀποσπάσματα πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπίσης, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει διὰ τὸν διορισμὸν ἢ πρόσληψιν προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων (Καν. 5/1978) καὶ συμπληρωματικῶς

τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, δι' ὠρισμένην ἢ δι' ἀόριστον χρονικὴν περίοδον ἢ δι' ἀναθέσεως ἔργου, καθορίζον καὶ τὰς μηνιαίας νομίμους ἀποδοχὰς τῶν ἢ τὴν ἀποζημιώσιν τῶν.

Ἐπίσης ἀποφασίζει διὰ τὴν ἀποδοχὴν ἐθελοντικῆς ἐργασίας καὶ ὑπηρεσιῶν ὑπὸ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἀνατίθενται παραλλήλως ὑπαλληλικά καθήκοντα εἰς τὸν Ὄργανισμὸν, καὶ εἰς ἀγάμους ἢ ἐγγάμους κληρικούς, οἵτινες ἔχουν τὰ προβλεπόμενα διὰ τὰς θέσεις προσόντα, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας.

Ἡ ἀνάθεσις γίνεται δι' ὠρισμένην χρονικὴν περίοδον, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ ἢ νὰ παύσῃ πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς, κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν τοῦ Δ.Σ., εἰς δὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀναθέσεως μνημονεύεται ἐὰν θὰ καταβάλλεται ἢ ὄχι μηνιαία ἀποζημιώσις, ὅπως καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ὑπερβαίνει τὰ 2/3 τῶν καθαρῶν ἀποδοχῶν τῆς κυρίας θέσεώς τῶν.

Ἄρθρον 9

Τὸ ἀξίωμα τῶν ἐκάστοτε συμμετεχόντων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ εἰς τὰς Ὑποεπιτροπὰς, εἶναι τιμητικόν, αἱ δὲ προσφερόμενοι ὑπηρεσίαι ὑφ' ἐκάστου τῶν μελῶν παρέχονται δωρεάν, ἄνευ ἀντιμισθίας ἢ ἀποζημιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος, Περιουσία καὶ Διαχειρίσις

Ἄρθρον 10

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α. Αἱ ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

β. Εἰσφοραὶ (τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι) τῶν Μονῶν, Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων καὶ Ὄργανισμῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, ἐγγραφόμενοι ἐν τοῖς Κανονισμοῖς ἢ τοῖς Προϋπολογισμοῖς ὑπὸ τῶν οἰκείων Συμβουλιῶν καὶ νομίμως ἐγκρινόμενοι.

γ. Κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ἢ καὶ ἀφιέρωματα ἐκ μέρους παντὸς τρίτου

ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν προερχόμενα ἔσοδα.

δ. Πᾶσα ἐπιχορήγησις ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ὡς καὶ εἰσφοραὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Ὄργανισμῶν ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

ε. Πρόσοδοι ἐκ περιφορᾶς δίσκου ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου.

στ. Πρόσοδοι προερχόμενοι ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐράνου τῆς «*Ἡμέρας τῆς Ἀγάπης*» ἢ ἄλλων Ἐράνων.

ζ. Πρόσοδοι προερχόμενοι ἀπὸ τὰς ἐκδιδομένας ἀδείας Γάμων, διαζυγίων καὶ πιστοποιητικῶν ἀγαμίας.

η. Ἐνίσχυσις ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἁγίας Παρασκευῆς Τεμπῶν.

θ. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καὶ θεμιτῆς πηγῆς.

Ἄρθρον 11

Ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐκμίσθωσις ἀκινήτου τοῦ Ἰδρύματος ὡς καὶ ἡ ἐκποιήσις ἐνεργεῖται κατὰ τὰς κειμένας ἐκάστοτε διατάξεις «*περὶ ἐκμισθώσεως καὶ ἐκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων*».

Διὰ πᾶσαν εἰσφορὰν εἰς χρῆμα δίδεται Γραμμάτιον Εἰσπράξεως ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου, διὰ πᾶσαν δὲ εἰσφορὰν εἰς εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξις παραλαβῆς ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν ἰδίων καὶ ἀκολουθεῖ σχετικὴ καταχώρησις εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 12

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, ὡς οὗτοι καθορίζονται εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Ὄργανισμοῦ.

Ἄρθρον 13

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν ἐκδίδεται Ἐνταλμα Πληρωμῆς

ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως, διὰ πᾶν δὲ χορηγούμενον εἶδος ἐκδίδεται Διατακτικὴ ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 14

Ὁ ἐτήσιος Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ἐγκρίσεως Προϋπολογισμῶν καὶ Ἀπολογισμῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Ἡ χρηματικὴ περιουσία τοῦ Ἰδρύματος, ὅταν ὑπερβαίνει τὰ (300) τριακόσια εὐρώ, δέον ὅπως κατατίθεται εἰς Ὑποκατάστημα τῶν ἐν Λαρίσῃ Τραπεζῶν, ἐπιλεγόμενον ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος, διὰ τὴν ἀνάληψιν δὲ οἰουδήποτε ποσοῦ ἀπαιτεῖται Τραπεζικὴ ἐπιταγὴ ὑπογραφομένη ὑπὸ τε τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

Τὸ Ἰδρυμα δύναται, ἐὰν ἔχη περίσσειαν χρημάτων ἢ ἀγαθῶν, νὰ ἐνισχύῃ οικονομικῶς καὶ δι' εἰδῶν διατροφῆς τὰ λοιπὰ Ἰδρύματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς τὴν Λογίαν αὐτῆς, τὰς Κατασκηνώσεις ὡς καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

Ἄρθρον 15

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἅπασα ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου καὶ διατίθεται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ἢ παρεμφερῶν σκοπῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἄρθρον 16

Πρὸς εὐχερεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Συσσιτίου, δύναται νὰ συσταθῇ παρ' ἐκάστη Ἐνορία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου παράρτημα τοῦ Κοινωφελοῦς αὐτοῦ Ἰδρύματος, μὲ τὴν ἐπωνυμίαν

«Ἐνοριακὸν Συσσίτιον “ὁ Ἐπιούσιος”», στερούμενον ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος καὶ διοικούμενον ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἀποτελούμενης ἐξ ἑνὸς Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὡς Προέδρου, ἑνὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου καὶ τριῶν Ἐνοριτῶν (ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν). Εἰς Ἱεροῦς Ναοὺς ὅπου ὑπηρετοῦν πλείονες Ἐφημέριοι, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐνοριακοῦ Συσσιτίου ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος καὶ οἱ τρεῖς Ἐνορίται προτείνονται ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου - Προέδρου τοῦ Ἐνοριακοῦ Συσσιτίου καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, διατηροῦντος ὡστόσο τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῆ τὸν διορισμὸν τινῶν ἐκ τῶν προτεινομένων καὶ ὑποχρεομένου οὕτω τοῦ Ἐφημερίου-Προέδρου νὰ προτείνῃ ἕτερα πρόσωπα.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν Ἐνοριακῶν Συσσιτίων εἶναι τριετής.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐνοριακῶν Συσσιτίων δύνανται νὰ ἀντικατασταθοῦν καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας, εἴτε λόγῳ παραιτήσεως, εἴτε λόγῳ θανάτου, εἴτε κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 17

Ἄπαντα τὰ Ἐνοριακὰ Συσσίτια ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τοῦ «Συσσιτίου “Ὁ Ἐπιούσιος”».

Ἄρθρον 18

Ἡ Διοικούσα Ἐπιτροπὴ ἑνὸς ἐκάστου Ἐνοριακοῦ Συσσιτίου κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ Συνεδρίαν καταρτίζεται εἰς Σῶμα, ἐκλέγουσα μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Γραμματέα καὶ Ταμίαν. Τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Συσσιτίου ἀσκοῦνται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ὅστις καὶ ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικά τοῦ Ἐνοριακοῦ Συσσιτίου καὶ διεξάγει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν.

Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τοὺς πόρους τοῦ Ἐνοριακοῦ Συσσιτίου, τηρεῖ τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως καὶ εἶναι ὑπόλογος ἔναντι τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Συσσιτίου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Συσσιτίου ὁ Ἐπιούσιος» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 19

Ἡ Διοικούσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐνοριακοῦ Συσσιτίου συνεδριάζει τακτικῶς μὲν κατὰ δὶμήνηνον, ἐλέγχουσα τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ παρελθόντος διμήνου, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις κρίνεται τοῦτο ἀπαραίτητον ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τριῶν τουλάχιστον μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 20

Πόροι τοῦ Ἐνοριακοῦ Συσσιτίου εἶναι:

α. Εἰδικὴ ἐπιχορήγησις τοῦ οἰκείου Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀναγραφομένη εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν αὐτοῦ καὶ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

β. Τὸ προῖον ὑφισταμένου ἐν τῷ οἰκείῳ Ἱερῷ Ναῷ εἰδικοῦ κυτίου, ὡς καὶ τὸ προῖον ἐκ περιφορᾶς δίσκου ἐν τῷ Ναῷ, διενεργουμένης μετ’ ἐγκρισιν τοῦ Μητροπολίτου.

γ. Αἱ προαιρετικά, τακτικά ἢ ἔκτακτοι εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.

δ. Δωρεαί, ἐπιχορηγήσεις καὶ κληροδοτήματα.

ε. Πρόσοδοι ἐκ τοῦ Ἑράνου τῆς «Ἡμέρας Ἀγάπης».

στ. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου πηγῆς.

Ἄρθρον 21

Πᾶσα πληρωμὴ πραγματοποιεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Συσσιτίου ἐπὶ τῇ βάσει Ἐνταλμάτων ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ λαμβάνοντος.

Αἱ εἰσπράξεις γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει Γραμματίων εἰσπράξεων ὑπογραφόμενων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρον 22

Τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἐνοριακοῦ Συσσιτίου μετρητὰ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν ἐκατῶν πενήκοντα εὐρώ (150). Τὰ ἐπιπλέον κατατίθενται ἐπ’ ὀνόματι τῆς ΕΛΦΑ εἰς ἕν τῶν πλησιεστέρων Ὑποκαταστημάτων Τραπεζῶν, διὰ τὴν ἀνάληψιν δὲ οἰουδήποτε πο-

σοῦ ἀπαιτεῖται Τραπεζικὴ ἐπιταγή, ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Ἐνοριακοῦ Συσσιτίου καὶ ἐπικυρομένη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 23

Τὰ Ἐνοριακὰ Συσσίτια τηροῦνται τὰ ἐξῆς Βιβλία:

- α. Βιβλίον Πρακτικῶν.
- β. Βιβλίον Ταμείου.
- γ. Πρωτόκολλον εἰσερχομένων.
- δ. Γραμμάτια Εἰσπράξεων.
- ε. Ἐντάλματα Πληρωμῶν.
- στ. Διπλότυποι Ἀποδείξεις παραλαβῆς εἰδῶν.
- ζ. Διατακτικαὶ χορηγήσεως εἰδῶν, ἅπαντα ἠριθμημένα καὶ τεθεωρημένα ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτοῦ τοῦ «Συσσιτίου «Ὁ Ἐπιούσιος»» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 24

Τὰ Ἐνοριακὰ Συσσίτια δὲν διαθέτουν ἰδίαν σφραγίδα, ἀλλ' ἅπαντα τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονεύομενα Βιβλία καὶ ἔντυπα αὐτῶν σφραγίζονται διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ «Συσσιτίου «Ὁ Ἐπιούσιος»» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 25

Τὰ Ἐνοριακὰ Συσσίτια ὑποβάλλουν κατ' ἔτος, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, τὸν Ἀπολογισμὸν τῆς προηγουμένης χρήσεως, μεθ' ἀπάντων τῶν δικαιολογητικῶν τῆς διαχειρίσεως, εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συσσιτίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πρὸς ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν. Τὰ Ἐνοριακὰ Συσσίτια καταβάλλουν τὸ 30% τῶν εἰσπράξεων τῶν εἰς τὴν ΛΟ.ΦΙ.Α. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Γενικὴ Συνέλευσις καὶ Λογοδοσία

Ἄρθρον 26

Ἄπαξ τοῦ ἔτους συνέρχονται εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν

ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συσσιτίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Συσσιτίων, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μητροπολίτου, κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται Ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων καὶ προγραμματίζεται ἡ περαιτέρω δραστηριότης τοῦ Ἰδρύματος, συντασσομένου σχετικοῦ Πρακτικοῦ, ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συσσιτίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῶν Προέδρων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐνοριακῶν Συσσιτίων.

Ἄρθρον 27

Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως τοῦ Συσσιτίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, δυνάμενος νὰ ἀσκηθῆ καὶ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἄριθμ. 100/1998 Κανονισμοῦ «Περὶ συστάσεως Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν» (Ε.Κ.Υ.Ο.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

Εἰδικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 28

Περὶ παντὸς θέματος μὴ διαλαμβανομένου ἐν τῷ παρόντι Ὄργανισμῷ ἐπιλαμβάνεται καὶ ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συσσιτίου «Ὁ Ἐπιούσιος» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 29

Ὁ παρῶν Ὄργανισμὸς τροποποιεῖται ἢ καταργεῖται ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συσσιτίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, λαμβανομένης ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 30

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ὄργανισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς

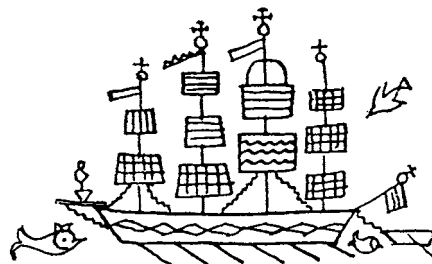
δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

καλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἄρθρον 31
Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ὄργανισμοῦ προ-

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνησι τῆ 4ῃ Σεπτεμβρίου 2003

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 8 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 36/1986 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Φ.Ε.Κ. 213/Α/30.11.1987).
3. Τὴν ἀπὸ 17-10-1990 Ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως (ΦΕΚ 746/Β/30-11-1990).
4. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 8/2002 Πρακτικὸ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος «ΑΓΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΑΣ» Βάστα.
5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 312/31-12-2002 Ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.
6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 156/21-4-2003 Πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεοφίλου.
7. Τὴν ἀπὸ 27-6-2003 Γνωμάτευση τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
8. Τὴν ἀπὸ 4-9-2003 Ἀπόφασή Της.

Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 157/2003 Κανονισμὸν ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθμ. 157/2003

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 36/1986 Κανονισμοῦ «Περὶ Λειτουργίας, Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ ΑΓΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΑΣ Βάστα Μεγαλοπόλεως, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως»»

Ἄρθρο 1

Τὸ ἐδάφιο γ' τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 36/1986 Κανονισμοῦ (ΦΕΚ 213/Α/30-11-1987) ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ἀπὸ 17-10-1990 Ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεοφίλου (ΦΕΚ 746/Β/30-11-1990) ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«γ) Γιὰ τὴν καταβολὴ 15% στοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, γιὰ τὴν καταβολὴ 5% στὴν Ἑνορία Βάστα Μεγαλοπόλεως γιὰ βοηθήματα στοὺς πτωχοὺς τῆς Ἑνορίας Βάστα Μεγαλοπόλεως, καὶ γιὰ τὴν καταβολὴ 5% στὴ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, τὸ ὁποῖο αὐτὴ θὰ διαχειρίζεται γιὰ ἔκτακτα περιστατικὰ ὑγείας συνανθρώπων μας καὶ ἄλλες κοινωνικὲς ἀνάγκες, οἱ ὁποῖες χρῆζονται βοήθειάς».

Ἄρθρο 2

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Ἄρθρο 3

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκύπτει δαπάνη στοῦ Νομικοῦ Πρόσωπο τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ΑΓΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΑΣ Βάστα Μεγαλοπόλεως τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ προσδιοριστεῖ.

Ἀθήνα 4 Σεπτεμβρίου 2003

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

Τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις τοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας, Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ ΑΓΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΑΣ Βάστα Μεγαλοπόλεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνησι τῆ 4ῃ Σεπτεμβρίου 2003

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

**Ἰδρυσις καὶ Λειτουργία
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΙΔΡΥΜΑ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΗ-
ΡΑΣ, ΑΜΟΡΓΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ
“Η ΚΙΒΩΤΟΣ”»**

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ’ ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παραγρ. 2 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων.

4. Τὴν ὑπ’ ἀριθμ. 302/24.2.2003 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων κ. Ἐπιφανίου.

5. Τὴν ἀπὸ 28.7.2003 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 4.9.2003 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΙΔΡΥΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΗΡΑΣ, ΑΜΟΡΓΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ Η ΚΙΒΩΤΟΣ»», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Θήρας. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

**Κανονισμὸς συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «ΙΔΡΥΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΝΕΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΗΡΑΣ, ΑΜΟΡΓΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ “Η ΚΙΒΩΤΟΣ”»**

Ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἐπωνυμία - Νομικὴ Ὑπόστασις

Συνίσταται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «ΙΔΡΥΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΝΕΟΤΗΤΑΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ ΘΗΡΑΣ, ΑΜΟΡΓΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ “Η ΚΙΒΩΤΟΣ”».

Τὸ Ἰδρυμα εἶναι μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα καὶ ἀποτελεῖ αὐτοτελεῖ Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων, μὲ ἔδρα τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου Θήρας.

Ἄρθρον 2 Σκοποὶ καὶ Μέσα

Σκοποὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὀρθοδόξων ἀρχῶν, προστασία τῆς νεότητος καὶ κυρίως τῶν παιδιῶν καὶ ἐφήβων, οἱ ὅποιοι εἶναι σωματικά ἢ ψυχικά κακοποιημένοι (μέσα ἢ ἔξω ἀπὸ τὴν οἰκογένεια) ἢ ἀπειλοῦνται σοβαρὰ ἀπὸ κακοποίηση ἢ γενικότερα εὐρίσκεται σὲ κίνδυνο ἡ σωματικὴ, ψυχικὴ καὶ κοινωνικὴ τους κατάσταση - ὑγεία καὶ οἱ ὅποιοι κατοικοῦν ἢ προσωρινὰ διαμένουν στὴν περιοχὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία ἐκτείνεται στὶς νήσους Θήρα, Ἴο, Ἄμοργό, Ἀνάφη, Θηρασία, Ἡρακλειά, Σχινούσα, Δογούσα καὶ Κουφονήσι.

Εἰδικότερα τὸ Ἴδρυμα περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς Κέντρα μὲ δυνατότητα περαιτέρω ἀνάπτυξής τους:

α. Κέντρο στέγασης καὶ προστασίας τῶν νέων, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται σὲ κίνδυνο μέχρι νὰ ἐπιληφθοῦν οἱ ἀρμόδιες ἀρχές.

β. Κέντρο γιὰ τὴν προαγωγή τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ὑγείας τῶν νέων, καὶ

γ. Κέντρο γιὰ τὴν ὑποβοήθησι τῆς βασικῆς ἐκπαίδευσης καὶ ἐπαγγελματικῆς ἀποκατάστασης τῶν νέων.

Ἄρθρον 3 Διοίκηση

Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπὸ ἐννεαμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο, τοῦ ὁποίου ὁ Πρόεδρος εἶναι ὁ ἐκάστοτε Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θήρας, Ἄμοργου καὶ Νήσων, ἀναπληρούμενος ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Ἠγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου τῆς νήσου Θήρας.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (Δ.Σ.) διορίζονται μὲ τριετὴ θητεία ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Θήρας, Ἄμοργου καὶ Νήσων. Τὰ μέλη, κληρικοί καὶ λαϊκοί, κάτοικοι τῆς Νήσου Θήρας, εἶναι ἐπανεκλέξιμα καὶ δύναται νὰ ἀντικατασταθοῦν ὅποτεδήποτε.

Τὸ Δ.Σ. ἔπειτα ἀπὸ πρότασι τοῦ Προέδρου ὀρίζει τὸν Γραμματέα, τὸν Ταμιά, τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ καὶ τοὺς Διευθυντὲς τῶν Κέντρων καὶ ἐγκρίνει τὴν πρόσληψι τοῦ παντὸς εἴδους προσωπικοῦ.

Οἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, τῶν Διευθυντῶν τῶν Κέντρων καὶ ὁ τρόπος λειτουργίας τοῦ Ἰδρύ-

ματος θὰ καθορισθοῦν μὲ Ἐσωτερικὸ Κανονισμό, ὁ ὁποῖος θὰ καταρτισθεῖ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ Δ.Σ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς παρίσταται στὶς συνεδρίες τοῦ Δ.Σ. ἄνευ ψήφου.

Ἄρθρον 4 Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ ἐτήσια ἐπιχορήγησι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἄμοργου καὶ Νήσων καὶ λοιπῶν νομικῶν προσώπων ἢ Ὄργανισμῶν τῆς Ἐκκλησίας.

2. Οἱ πρόσοδοι ἀπὸ ἐράνους, οἱ ὅποιοι διενεργοῦνται ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολι Θήρας, Ἄμοργου καὶ Νήσων.

3. Οἱ δωρεές πάσης φύσεως σὲ χρεῖμα, κινητὰ ἢ ἀκίνητα.

4. Οἱ ἐπιδοτήσεις πάσης φύσεως ἀπὸ διεθνεῖς Ὄργανισμοὺς ἢ ἀπὸ τὴν ἐκπόνησι προγραμμάτων ἐπιδοτουμένων ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση.

5. Οἱ ἐθελοντικὲς προσφορὲς ἀπὸ συνδρομητὲς γιὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος.

6. Κάθε ἄλλο νόμιμο ἔσοδο, μὴ προβλεπόμενο κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ποὺ ἐξυπηρετεῖ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος.

7. Ἡ πάσης φύσεως περιουσία τοῦ Ἰδρύματος ἀποτελεῖ περιουσία τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἄμοργου καὶ νήσων, προοριζόμενη, ἐφόσον χρόνον ὑφίσταται τὸ Ἴδρυμα γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5 Προσωπικὸ

1. Τὸ Ἴδρυμα λειτουργεῖ κατὰ κανόνα μὲ ἐθελοντὲς, οἱ ὅποιοι θὰ ἐκπαιδεύονται καταλλήλως γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος. Μόνον ὅπου δὲν καλύπτονται οἱ ἀνάγκες ἀπὸ ἐθελοντικὴ ἐργασία τὸ Ἴδρυμα μπορεῖ νὰ προσλαμβάνει ἔμμισθο προσωπικὸ, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Εἰδικότερα τὸ Ἴδρυμα θὰ στελεχώνεται ἀπὸ ἱερεῖς, ἐπιστήμονες ἐξειδικευμένους στὸν τομέα προστασίας τῆς νεότητος, ἐκπαιδευτικούς, γονεῖς, μαθητὲς καὶ λοι-

πούς, οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους γιὰ τὴν εὐδόωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

3. Τὸ Δ.Σ. γιὰ τὴν πρόσληψη τοῦ προσωπικοῦ συγκροτεῖ ἐκάστοτε εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ, στὴν ὁποία προεδρεύει ὁ ἐκάστοτε Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφῆτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεοσβίτου τῆς νήσου Θήρας. Τὰ ὀριζόμενα ἐκάστοτε μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν δικαιοῦνται νὰ ἀναλάβουν ἔμμισθη θέση στὸ Ἴδρυμα.

4. Τὸ ἔμμισθο προσωπικὸ προσλαμβάνεται μὲ σύμβαση ἐργασίας ὀρισμένου χρόνου ἢ ἀορίστου διάρκειας ἢ μὲ συμβάσεις ἔργου ἢ ἄλλη σχέση παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελματῶν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

Ἄρθρον 6

Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ

1. Ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται μὲ εἰσήγηση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων μὲ ἐνιαύσια τουλάχιστον θητεία, ἢ ὁποία μπορεῖ νὰ ἀνανεώνεται, στὴν ὁποία προεδρεύει ὁ ἐκάστοτε Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφῆτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεοσβίτου τῆς νήσου Θήρας.

2. Ἔργο τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ διαρκὴς παρακολούθηση καὶ ἀξιολόγηση τῶν Κέντρων τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἡ ἀναφορὰ στὸ Δ.Σ. μὲ σκοπὸ τὴν ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

3. Ἐπίσης τὸ Δ.Σ. μπορεῖ νὰ παραπέμπει ἐρωτήματα πρὸς τὴν Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ, ἢ ὁποία θὰ γνωμοδοτεῖ ἐπ' αὐτῶν πρὸς τὸ Δ.Σ.

Ἄρθρον 7

Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ τὰ ἐπόμενα βιβλία, τὰ ὁποία εὐρίσκονται στὰ Γραφεῖα τῆς Γραμματείας στὴν Ἱερὰ Μονὴ Προφῆτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεοσβίτου, στὴ νῆσο Θήρα.

α. Βιβλίον Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο καταχωρεῖται ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὰ παραχωρούμενα κατὰ χρῆση ἀκίνητα καὶ κινητὰ μὲ εἰδικὴ ἐνδειξη γιὰ τὸν χρόνο καὶ τοὺς ὅρους παραχώρησης.

β. Βιβλίον Πρωτοκόλλου.

γ. Βιβλίον Ἀποφάσεων Δ.Σ. (Πρακτικά)

δ. Βιβλίον Ἀποθήκης

ε. Βιβλίον Ταμείου (Ἐσόδων - Ἐξόδων)

στ. Στέλεχος τριπλοτύπων ἀποδείξεων εἰσπράξεως καὶ

ζ. Στέλεχος διπλοτύπων ἐνταλμάτων πληρωμῆς.

Τὰ ἀνωτέρω πρέπει νὰ φέρουν ἀρίθμηση τὸ καθ' ἓνα κατὰ φύλλον καὶ νὰ εἶναι θεωρημένα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων.

Ἄρθρον 8

Γραφεῖο Γραμματειακῆς καὶ Οἰκονομικῆς Διαχείρισης

1. Γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος συστήνεται γραφεῖο γραμματειακῆς καὶ λογιστικῆς ἐξυπηρέτησης, τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ σύμφωνα μὲ τὸν ἀνωτέρω μνημονευόμενον Ἐσωτερικὸν Κανονισμόν, τὸ ὁποῖο φιλοξενεῖται στὴν Ἱερὰ Μονὴ Προφῆτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεοσβίτου, μὲ τὴν εὐθύνη του ἐκάστοτε Ἡγουμένου τῆς.

2. Ὁ οἰκονομικὸς καὶ κάθε ἄλλος ἔλεγχος διενεργεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων, σύμφωνα μὲ τὶς κείμενες διατάξεις ἢ μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ εἰδικὴ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ.

3. Τὸ Ἴδρυμα μπορεῖ νὰ συνεργασθεῖ μὲ Ἐταιρεῖες Ἀστικοῦ Δικαίου μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα γιὰ παρεμφερεῖς σκοποὺς ἔπειτα ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ.

Ἄρθρον 9

Προϋπολογισμὸς - Ἀπολογισμὸς

1. Τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους συντάσσεται ὁ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος. Ἐπίσης στὸ τελευταῖο δῆμινο ἐκάστου ἔτους καταρτίζεται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπομένου ἔτους.

2. Γιὰ τὸ πρῶτο ἔτος λειτουργίας ὁ χρόνος παρατείνεται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἐπομένου ἔτους.

3. Ὁ Ἀπολογισμὸς καὶ ὁ Προϋπολογισμὸς καταρτίζονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10
Διάλυση

1. Τὸ Ἴδρυμα δύναται νὰ διαλυθεῖ μὲ ἀπόφαση τῆς ΔΙΣ κατὰ τὴν διαδικασία τοῦ ἄρθρου 29 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 καὶ ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ποῦ λαμβάνεται μὲ παρουσία ἑπτὰ ἐκ τῶν μελῶν του, μετὰ ἀπὸ ἀρχικὴ πρόταση καὶ τελικὴ ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων.

2. Στὴν περίπτωση αὐτῆ ἢ κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία τοῦ Ἰδρύματος ποῦ εἶναι ὑπηρεσία τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἐξακολουθεῖ νὰ ἀνήκει σὲ αὐτήν.

3. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται κατὰ τὴν διαδικασία τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρο 11

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸ «Ἐκκλησία».

Ἄρθρο 12

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ προσδιορισθεῖ.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνησι τῆ 4ῃ Σεπτεμβρίου 2003

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

**Σύστασις καὶ Λειτουργία
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΝΟ-
ΡΙΑΚΗ ΣΤΕΓΗ ΓΕΡΟΝΤΩΝ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡ-
ΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΒΥ-
ΡΩΝΟΣ» τῆς Ἱερᾶς Μητρο-
πόλεως Καισαριανῆς, Βύρω-
νος καὶ Ὑμηττοῦ**

Ἡ Διάρκῃς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
1. Τὰ θεῖα περὶ ἀγάπης τοῦ Κυρίου παραγγέλματα, τὴν διηνεκῆ φιλόνητον Πράξιν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας τὴν ἐκδηλουμένην δι' ἔργων ἀγάπης, εὐποιίας καὶ συμπαραστάσεως πρὸς τὰ πάσχοντα μέλη αὐτῆς.

2. Τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 ἄρθρου 29 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 7/20.6.2003 Πράξιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Βύρωνος.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 131/23.6.2003 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. Φ.3/1/545/30.6.2003 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ.

6. Τὴν ἀπὸ 20.7.2003 Γνωμάτευσιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Τὴν ἀπὸ 4.9.2003 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΣΤΕΓΗ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ».

Τὸ Ἴδρυμα τοῦτο τελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν, τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ, πάντα δὲ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διοίκησιν καὶ λειτουργίαν αὐτοῦ καθορίζονται διὰ τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

**Κανονισμὸς λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
«ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΣΤΕΓΗ ΓΕΡΟΝΤΩΝ» τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ
τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ**

Ἄρθρον 1

Σύστασις

Στὸν Ἱερὸ Ἐνοριακὸ Ναὸ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, συνίσταται Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα μετ' ἐπωνυμία: «*Ἐνοριακὴ Στέγη Γερόντων Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος (Ν.Π.Δ.Δ.) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ*» τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργήσῃ ὡς ἐξηρητημένη ὑπηρεσία τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως (μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα) καὶ θὰ τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεῖα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Τὸ Ἴδρυμα ἐδρεύει καὶ στε-

γάζεται στο ἀκίνητο ποῦ ἀνήκει στὸν Ἱερό Ἐνοριακό Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀντιταύρου ἀριθ. 4 τοῦ Δήμου Βύρωνα Ἀττικῆς.

Ἄρθρον 2 Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ λειτουργία αὐτοῦ ὡς χώρου φιλοξενίας, περιθάψεως καὶ προστασίας συνανθρώπων μας τῆς τρίτης ἡλικίας, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ποῦ ἔχουν ἀνάγκη καὶ ζητοῦν προστασία ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Θὰ βρίσκουν σ' αὐτὸ καταφυγή, σίτιση καθημερινή καὶ ἰατροφαρμακευτική, καθὼς καὶ κάθε ἄλλη περίθαλψη καὶ προστασία κατὰ τὴν δυνατότητα αὐτοῦ. Τὸ Ἰδρυμα θὰ δέχεται ἡλικιωμένους ἀπὸ τὴν περιοχή τῆς ἄνω ἐνορίας καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει δυνατότητα καὶ ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη Μητροπολιτικὴ περιφέρεια, οἱ ὅποιοι θὰ ἀποτελοῦν τοὺς ἐσωτερικοὺς τροφίμους. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος θὰ ἐξετάζει τὶς αἰτήσεις προσλήψεως τροφίμων.

Ἄρθρον 3 Διοικητικὸ Συμβούλιο

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ἀπὸ ἑπταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μητροπολίτου Καισαριανῆς Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ, ἀναπληρωμένου σὲ ὅλα τὰ καθήκοντά του ἀπὸ ἓναν (1) ἀπὸ τοὺς ἐκάστοτε Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος καὶ ἕξι (6) εὐσεβεῖς λαϊκοὺς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἓνας (1) νὰ εἶναι ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ἓνας (1) μέλος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ «Ἐνοριακοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας» (Ε.Τ.Φ.) τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀρίζονται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετῆς ἐκτὸς τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται ὁ ἐπαναδιορισμὸς μελῶν σὲ αὐτό, ἐφ' ὅσον ἐπιδεικνύουν ἐξαιρετικὸ ζῆλο καὶ φροντίδα γιὰ τὸ Ἰδρυμα.

Σὲ περίπτωση κενώσεως τῆς θέσεως τοῦ Ἐφημερί-

ου, ἀναπληρωτοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος, καθήκοντα προσωρινοῦ ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, ἀσκεῖ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μέχρι τοῦ διορισμοῦ νέου Ἐφημερίου ὡς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο βρίσκεται σὲ ἀπαρτία ἐφ' ὅσον εἶναι παρόντα τὸ ἡμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, πλεόν τοῦ ἑνός, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἡ ὁ ἀναπληρωτῆς του, προεδρεύει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς Ἐπόπτης τοῦ Ἰδρύματος καὶ συγκαλεῖ αὐτὸ τακτικῶς μία φορὰ τὸν μῆνα γιὰ τὴν ἐξέταση τῶν θεμάτων τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐκτάκτως ὡσάκις δεῖσει.

Κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίαση τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ὀρίζει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4 Ἐκπροσώπηση

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον πάσης φύσεως Δικαστηρίων καὶ Δημοσίων Διοικητικῶν ἐν γένει Ἀρχῶν, καθὼς καὶ στὶς συναλλαγές του μὲ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα, ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ ὁποῖος ὑπογράφει τὰ πάσης φύσεως ἔγγραφα καὶ συμβάσεις καὶ τὸν ὁποῖο, ὅταν ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, τὸν ἀντικαθιστᾷ ὁ Ἀναπληρωτῆς του.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο δύναται κατόπιν ἀποφάσεως του νὰ ἀναθέτει γιὰ περιπτώσεις ποῦ κρίνει ἀναγκαῖο καὶ σὲ ἄλλα μέλη νὰ ἐκπροσωπήσουν τὸ Ἰδρυμα.

Ἄρθρον 5 Ἀρμοδιότητες

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ἡ ὁ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ, συγκαλεῖ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο σὲ συνεδρίαση καὶ προεδρεύει αὐτοῦ, προϊστάται στὶς ὑπηρεσίες του, ἀσκεῖ τὴν γενικὴ ἐποπτεία καὶ τὸν ἐλεγχὸ τῆς λειτουργίας του. Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα, ὅπως ἀναφέρεται στὸ προηγούμενο ἄρθρο καὶ φροντίζει γιὰ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν νόμων τοῦ Κράτους καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ μὲ τὶς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Παραγγέλλει μαζί μὲ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τὴν

πληρωμή τῶν ἐξόδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ κάθε ἄλλη ἐκτακτη δαπάνη καὶ φροντίζει γιὰ τὴν τήρηση ἀκριβῶς τῶν διατάξεων ποὺ ἰσχύουν κάθε φορὰ καὶ ἀναφέρονται στὰ Ἰδρύματα.

Εἰσηγεῖται στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τὰ θέματα ποὺ πρέπει νὰ συζητηθοῦν καὶ νὰ ληφθοῦν γι' αὐτὰ ἀποφάσεις καὶ τὶς ἐκτελεῖ.

Ὁ Γραμματέας διεξάγει τὴν ἀλληλογραφία, τηρεῖ καὶ φυλάσσει τὰ βιβλία τοῦ Ἰδρύματος, τηρεῖ καὶ καταγράφει τὰ Πρακτικὰ συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Ταμίας εἰσπράττει τὰ ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐνεργεῖ ὅλες τὶς πληρωμές, ἐκδίδει τὰ προβλεπόμενα ἀποδεικτικά, εἴτε Γραμμάτια εἰσπράξεως, εἴτε Ἐντολές πληρωμῶν, τηρεῖ τὰ βιβλία Ταμείου καὶ ἅπαντα τὰ ἀποδεικτικά τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως. Ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως διεξάγεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

Ἄρθρον 6

Ἀρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου - Μητροπολίτου

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, ἐποπτεύει στὸ προσωπικὸ καὶ τὸ διορίζει, ἐγκρίνει τὶς δαπάνες, ἀποδέχεται τὶς δωρεές καὶ καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸ καὶ ἀπολογισμὸ τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο πρὸς ἔγκρισιν, ὅπως ὀρίζουν ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 8/1979 Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν» (Φ.Ε.Κ. τ.Α, Λ/1980) καὶ ὁ Νόμος 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Γιὰ ὁποιοδήποτε θέμα, τὸ ὁποῖο δὲν προβλέπεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμὸ γιὰ τὴν διοίκηση καὶ διαχείριση τοῦ Ἰδρύματος ἀποφασίζει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

Ἄρθρον 7

Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσει τὸν Ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ λειτουργίας, ὁ ὁποῖος ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

Ἄρθρον 8

Πόροι

1. Οἱ πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Οἱ κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις.

β) Μισθώσεις ἀπὸ τυχὸν ἀκίνητα.

γ) Εἰσφορές, δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες, συντάξεις τῶν τροφίμων καὶ λοιπὲς πάσης φύσεως προσφορές.

δ) Προσφορὲς Συλλόγων, Σωματείων, Συνδέσμων, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., Ἰδρυμάτων ἀπὸ τὴν περιφέρειαν Βύρωνος καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

ε) Ἐπιχορηγήσεις τοῦ «Κ.Τ.Φ.» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Μητροπόλεως καὶ τῶν «Ε.Τ.Φ.» τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν.

στ) Ἐπιχορηγήσεις τοῦ «Ἰδρύματος Συμπαράστασεως Γήρατος Σκέπη Ἁγίας Αἰκατερίνης» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

2. Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται:

α) Γιὰ τὰ λειτουργικὰ ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος (Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε., Ὑδρευση κτλ.).

β) Γιὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Προσωπικοῦ.

γ) Γιὰ οικονομικὰ βοηθήματα σὲ τρόφιμους ἢ μὴ.

δ) Γιὰ τὴν διαβίωση τῶν τροφίμων καὶ τὴν ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψή τους.

ε) Γιὰ δαπάνες καθαριότητος.

στ) Γιὰ τὴν συντήρηση καὶ τὸν ἐξωραϊσμὸ τοῦ κτιρίου.

ζ) Γιὰ κάθε ἄλλη δαπάνη, ἢ ὁποία προβλέπεται ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἀποφαίνεται, δηλαδὴ ἐγκρίνει ἢ ἀπορρίπτει δαπάνες μὴ ἀναφερόμενες στὸν Κανονισμὸ.

Ἄρθρον 9

Περὶ προσωπικοῦ καὶ ἐθελοντῶν

Ἡ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος στηρίζεται ἀφ' ἑνὸς στὴν ἐργασία ἐμμίσθου προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖο προσλαμβάνεται συμφώνως πρὸς τὶς κείμενες διατάξεις κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο. Ἀφ' ἑτέρου στὴν ἐθελοντικὴ προσφορὰ καὶ κοινωνικὴ ἐργασία φιλοφρόνων, ὑπὸ τὴν ἐποπτεία καὶ τὶς ὁδηγίες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10
Βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ τὰ κάτωθι βιβλία:

1. Βιβλίο Πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
2. Βιβλίο Πρωτοκόλλου εἰσερχομένης καὶ ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας.
3. Βιβλίο Ταμείου.
4. Διπλότυπα Γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ Ἐντολῶν πληρωμῆς.
5. Βιβλίο παραλαβῆς τροφίμων καὶ ἀποθήκης.
6. Βιβλίο ἀκινήτων καὶ κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων.

Ἄρθρον 11
Σφραγίδα

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα, ἡ ὁποία φέρει στὸ μέσον τὴν εἰκόνα τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ σὲ κύκλο τὶς λέξεις: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ καὶ ΥΜΗΤΤΟΥ «ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΣΤΕΓΗ ΓΕΡΟΝΤΩΝ» ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΒΥΡΩΝΟΣ.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 12
Δωρητὲς

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο δύναται κατόπιν ἀποφάσεώς του νὰ ἀνακηρύττει ὅσους προσφέρουν οἰκονομικὴ ἢ ἠθικὴ βοήθεια καὶ ὑποστήριξη ἢ ἐθελοντικὴ ἐργασία στὸ Ἴδρυμα καὶ νὰ ὀνομάζει αὐτούς: α) Δωρητὲς καὶ β) Μεγάλους Εὐεργέτες αὐτοῦ. Κατ' ἔτος καὶ μὲ τὴ φροντίδα τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἰδρύματος θὰ τελεῖται ἱερὸ Μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων αἰοδύμων Δωρητῶν καὶ Μεγάλων Εὐεργετῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 13
Διάλυση τοῦ Ἰδρύματος

Ἡ διάρκεια λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύ-

ματος εἶναι ἐπ' ἀόριστον. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως Βύρωνος καὶ ἔγκριση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ, ἡ ὁποία δημοσιεύεται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ Περιοδικὸ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Σὲ περίπτωση διάλυσης ἢ καταργήσεώς του, ἡ περιουσία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος περιέρχεται αὐτοδικαίως στὴν ἰδιοκτησία τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνα Ἀττικῆς.

Ἄρθρον 14
Τροποποιήσεις

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴν Διарκή Ἱερὰ Σύνοδο, κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος γιὰ τὴν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ὡς Προέδρου, συμφωνούντος καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἄρθρον 15
Ἐναρξίς ἰσχύος

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Ἄρθρον 16
Ὑψος Δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τούτου προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ προσδιορισθεῖ.

Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνησι τῆ 4ῃ Σεπτεμβρίου 2003

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

**Ἰδρυσις καὶ Λειτουργία
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΙΔΡΥΜΑ
ΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΑΝΑΞΙΟΠΑ-
ΘΟΥΝΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΕΥΠΑΘΩΝ ΟΜΑΔΩΝ “Ο ΕΛΑ-
ΧΙΣΤΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ” τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Πολυανῆς καὶ
Κιλκισίου**

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παραγρ. 2 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεύσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 476/15.7.2003 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἀποστόλου.

5. Τὴν ἀπὸ 7.11.2002 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 4.9.2003 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΑΝΑΞΙΟΠΑΘΟΥΝΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΥΠΑΘΩΝ ΟΜΑΔΩΝ “Ο ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ” ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΟΛΥΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΙΛΚΙΣΙΟΥ», τὸ ὅποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Κιλκίς. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

**Κανονισμὸς συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΑΝΑΞΙΟΠΑΘΟΥΝΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΕΥΠΑΘΩΝ ΟΜΑΔΩΝ “Ο ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ”
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΟΛΥΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΙΛΚΙΣΙΟΥ»**

Ἄρθρον 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου καὶ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία αὐτῆς συνίσταται Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα, μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΑΝΑΞΙΟΠΑΘΟΥΝΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΥΠΑΘΩΝ ΟΜΑΔΩΝ “Ο ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ”», τὸ ὅποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐξαρτημένη ἀπὸ αὐτό, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα καὶ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἔδρα τοῦ ἰδρύματος τούτου εἶναι ἡ πόλις τοῦ Κιλκίς. Τὸ ἴδρυμα θὰ στεγάζεται σὲ κτίριο ἰδιοκτησίας τῆς

Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὸ ὁποῖο εὑρίσκεται στὴ συμβολὴ τῶν ὁδῶν Μητροπόλεως καὶ Μητροπολίτου Χαρίτωνος.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς καὶ μέσα πρὸς ἐπίτευξη αὐτοῦ

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ ἐν γένει συμβολὴ στὴν πληρέστερη καὶ ἀρτιότερη πνευματικὴ, ποιμαντικὴ, ἱεραποστολική, κοινωνικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ διακονία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου στὸ πλαίσιο τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως, Παράδοσης καὶ Διδασκαλίας, μὲ τὴν προσφορὰ ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς βοήθειας καὶ στήριξης σὲ ἀναξιοπαθοῦντες ἀδελφοὺς (γυναῖκες ἢ ἄνδρες σὲ χρεῖα μὲ ἀνήλικα κυρίως τέκνα, οἰκογένειες τῶν ὁποίων τὰ μέλη πάσχουν ἀπὸ σοβαρὰς ἀσθένειες, μονογονεϊκὲς οἰκογένειες, ὑπερηλίκους, μοναχικὰ ἄτομα, μαθητὲς, μαθήτριες, φοιτητὲς, φοιτήτριες καὶ γενικὰ ἄτομα ποὺ δὲν διαθέτουν πόρους ἐπαρκεῖς γιὰ τὴ στοιχειώδη διαβίωσή τους) καὶ σὲ μέλη εὐπαθῶν ομάδων ἀπειλούμενα ἀπὸ κοινωνικὸ ἀποκλεισμό, ποὺ κατοικοῦν ἢ διαμένουν στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 3

Ὁργάνωση - Διοίκηση - Διοικητικὸ Συμβούλιο

1. Τὸ Ἰδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου καὶ διοικεῖται ἀπὸ ἐννεαμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) τὸν ἐκάστοτε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου, ὡς Πρόεδρος,

β) δύο κληρικούς, ποὺ ἐκπροσωποῦν τὴν Ἀρχιερατικὴν Περιφέρειαν Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ Μουριῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἓνας ὀρίζεται ὡς Ἀντιπρόεδρος, ποὺ, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, θὰ ἀναπληρῶναι αὐτὸν καὶ θὰ προεδρεύει τοῦ Δ.Σ.,

γ) ἕξι λαϊκοὺς, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, κατοικοὺς τῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ποὺ διακρίνονται γιὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴν κατάρτιση καὶ ὠριμότητά τους καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὰ ὡς ἄνω ὀκτὼ τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. (τῶν παραγράφων 1β καὶ 1γ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ) διορίζονται

γιὰ μίαν τριετίαν ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου, ὕστερα ἀπὸ ἐγγραφή πρότασι τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Ἐπίσης ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου, ὕστερα ἀπὸ ἐγγραφή πρότασι τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ γιὰ τὴν αὐτὴν τριετίαν, διορίζονται ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη ἓνας κληρικὸς ποὺ ὑπηρετεῖ σὲ μίαν ἀπὸ τὴν ἄνω Ἀρχιερατικὴν Περιφέρειαν καὶ τρεῖς λαϊκοί, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, ποὺ διαθέτουν τὰ προσόντα ποὺ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 1γ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ. Οἱ διορισθέντες δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

3. Μέλη τοῦ Δ.Σ., ποὺ δὲν ἀναταποκρίνονται πλήρως στὰ καθήκοντά τους ἢ κωλύονται στὴν ἀσκηση αὐτῶν ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν σκοπὸ τοῦ Ἰδρύματος ἢ παραιτοῦνται πρὶν ἀπὸ τὴν λήξιν τῆς θητείας τους, παύονται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασίν του καὶ ἐκλέγει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμῖα. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

5. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικὰ κάθε τρίμηνο καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου ἢ ὕστερα ἀπὸ ἐγγραφή αἴτησιν πρὸς τὸν Πρόεδρον τριῶν τουλάχιστον μελῶν αὐτοῦ.

6. Τὸ Δ.Σ. εὑρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίσταται ὀπωσδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τέσσερα τουλάχιστον ἀπὸ τὰ μέλη του, οἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωσι ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

7. Σὲ κάθε συνεδρίασιν τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά, στὰ ὁποῖα καταχωροῦνται οἱ ἀποφάσεις ποὺ λαμβάνονται, ἀλλὰ καὶ οἱ γνώμες καὶ τοποθετήσεις τῶν τυχόν διαφωνούντων μελῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ ὁποῖα ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλα τὰ παρόντα μέλη.

Ἄρθρον 4

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὴν ἀκόλουθον ἀρμοδιότητα:

α) ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾷ στὴν ὀργάνωση, διοίκηση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, στὴν διαχείριση καὶ ἀξιοποίηση ἐν γένει τῶν κάθε φύσεως περι-

ουσιακῶν στοιχείων, πού ἔχουν διατεθεῖ σέ χρήση τοῦ Ἰδρύματος, καί στή διάθεση τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος, καθώς καί γιά κάθε ζήτημα πού σχετίζεται μέ τήν ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ,

β) συνεργάζεται γιά ὅλα τὰ σχετικά ζητήματα μέ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου, μέ τὰ Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί τὰ Διοικητικά Συμβούλια τῶν φιλανθρωπικῶν, κοινωφελῶν καί λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων τῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μέ διάφορους πολιτιστικούς, ἐπιστημονικούς καί φιλανθρωπικούς συλλόγους, καθώς καί μέ τήν Νομαρχιακὴ καί Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση καί τοὺς τοπικούς φορεῖς γιά τήν προαγωγή καί ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἰδρύματος,

γ) μεριμνᾷ γιά τήν ἐξεύρεση οικονομικῶν πόρων καί γιά τήν εὐρυθμῆ, ὁμαλὴ καί ἀπρόσκοπτη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος,

δ) προτείνει (ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅτι ἔχει προβλεφθεῖ ἀντίστοιχη πίστωση στὸν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος) στὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, τὸ ὁποῖο καί ἀποφασίζει σχετικά, τὴν πρόσληψη ἀπὸ τὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ ἀναγκαίου γιά τὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος προσωπικοῦ, σύμφωνα μέ τὶς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας,

ε) ἀποφασίζει ἐπὶ αἰτήσεων χορήγησης οικονομικοῦ βοηθήματος, πού ὑποβάλλονται ἀπὸ ἀναξιοπαθοῦντες ἀδελφούς καί μέλη εὐπαθῶν ὁμάδων, συνοδευόμενες ἀπὸ τὰ σχετικά δικαιολογητικά τὰ ὁποῖα καθορίζει, κατόπιν ἐξακρίβωσης τῆς οἰκογενειακῆς καί ἐν γένει οικονομικῆς κατάστασης τῶν αἰτούντων ἀπὸ τὸν ἀνά περίπτωση ἀρμόδιο ἱερέα τῆς Ἐνορίας μέ τὴ συνδρομὴ ἐθελόντριας κοινωνικῆς λειτουργοῦ καί τῶν Ἐπιτρόπων, καί καθορίζει τὸ ὕψος τοῦ ποσοῦ τοῦ βοηθήματος ἀναλόγως τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ἰδρύματος,

στ) καταρτίζει τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμό καί Ἀπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποίους καί ὑποβάλλει γιά ἐγκριση στὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο,

ζ) ἀποφασίζει γιά τὴν ἀνακήρυξη Εὐεργετῶν καί Δωρητῶν τοῦ Ἰδρύματος, καθώς καί γιά κάθε ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖο δὲν προβλέπεται στὸν παρόντα Κανονισμό, μέ τὴν ἐπιφύλαξη τῆς ἐγκρισης τῶν Πράξεων του ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

Ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου, τοῦ Γραμματέα καί τοῦ Ταμῆ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.:

α) ἔχει τὴν εὐθύνη ὅλων τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Ἰδρύματος, συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. πρὸς ὑλοποίηση τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ἐκτελεῖ τὶς ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. καί ἐνεργεῖ σύμφωνα μέ τὶς εἰδικὲς ἐξουσιοδοτήσεις καί ἐντολές του,

β) ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον κάθε Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καί Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καί ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καί σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις μέ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμούς, νομικὰ καί φυσικὰ πρόσωπα αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Δ.Σ. ἢ καί διὰ προσώπου πού ὀρίζεται ἀπὸ αὐτὸν καί ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

γ) λαμβάνει γνώση ὅλων τῶν εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει μέ τὸν Γραμματέα ὅλη τὴν ἀλληλογραφία αὐτοῦ καί συνυπογράφει μέ τὸν Ταμῆ τὰ οικονομικῆς φύσης ἐγγραφα,

δ) συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σὲ τακτικὲς ἢ ἑκτακτες συνεδριάσεις, ἀποστέλλοντας τὴ σχετικὴ πρόσκληση στὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. πέντε τουλάχιστον ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴ συνεδρίαση, κηρύσσει τὴν ἑναρξη καί λήξη αὐτῶν καί διευθύνει σὲ αὐτὲς τὶς συζητήσεις,

ε) καταρτίζει, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν Γραμματέα, τὴν Ἡμερήσια Διάταξη τῶν πρὸς συζήτηση θεμάτων. Θέμα πού δὲν περιλαμβάνεται στὴν Ἡμερήσια Διάταξη δὲν συζητεῖται, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται γιά ζήτημα ἐπείγοντος χαρακτήρα καί συμφωνήσει πρὸς τοῦτο ἡ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν τοῦ Δ.Σ.,

στ) εἰσηγεῖται στὸ Δ.Σ. τὰ πρὸς συζήτηση θέματα ἢ ἀναθέτει, ὅταν τὸ κρίνει σκόπιμο, τὴν εἰσήγησή των καί σὲ ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ.,

ζ) ἀσκεῖ ἐποπτεία καί ἔλεγχο στὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος,

η) ἐν γένει μεριμνᾷ γιά τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος, σὲ ὅλες τὶς ὡς ἄνω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ καί ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

3. Ὁ Γραμματέας τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου τοῦ Ἰδρύματος καί συντάσσει ὅλα τὰ ἐγγραφα καί ὅλη τὴν

ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος γιὰ τὴν ὁποία ἐνημερώνει τὸν Πρόεδρο καὶ τὴν ὁποία συνυπογράφει μὲ αὐτόν. Ἐπίσης τηρεῖ τὸ Βιβλίο Μητρώου καὶ τὸ Βιβλίο Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσει τὰ ἐν λόγῳ πρακτικά καὶ φυλάσσει τὰ ἐγγράφα, τὴν ἀλληλογραφία, τὰ Γενικά Βιβλία, τὸ Ἀρχεῖο καὶ τὴ σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος, ὑπέχοντας εὐθύνη γιὰ τὴν καταστροφή ἢ τὴν ἀπώλειά τους. Ὁ Γραμματέας εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποβοηθεῖται στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του, ἐφόσον τοῦτο κρίνεται, λόγῳ ἐιδικῶν συνθηκῶν, ἀπαραίτητο ἀπὸ τὸ Δ.Σ., ἀπὸ ὑπάλληλο τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὶς ἐνέργειες ὅμως τοῦ ὁποίου εὐθύνεται ὁ ἴδιος.

Τὸν Γραμματέα ἀναπληρώνει, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ. ποῦ ὀρίζεται με ἀπόφασή του.

4. Ὁ Ταμίας ἐνεργεῖ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Δ.Σ., ἐναντι τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόλογος, τὶς διαχειριστικὲς πράξεις ἀναφορικὰ μὲ τὰ κάθε φύσης περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποῦ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος. Τηρεῖ τὸ Βιβλίο Ταμείου, καθὼς καὶ τὰ Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῆς τοῦ Ἰδρύματος, εἰσπράττει κάθε ἔσοδο τοῦ Ἰδρύματος μὲ διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως, θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη μὲ τὴν ἐνδειξη «*Διὰ τὸ Ἰδρυμα Στηρίξεως Ἀναξιοπαθούντων Ἀτόμων καὶ Εὐπαθῶν Ὁμάδων* “Ὁ Ἐλάχιστος Ἀδελφός”», τὰ ὁποῖα συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο, διενεργεῖ τὶς πληρωμὲς γιὰ κάθε δαπάνη ποῦ προβλέπεται στὸν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμὸ βάσει διπλοτύπων Ἐνταλμάτων Πληρωμῆς, θεωρημένων ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη, τὰ ὁποῖα ἐπίσης συνυπογράφει, ὅπως ἄλλωστε καὶ ὅλα τὰ οικονομικῆς φύσης ἐγγράφα, μὲ τὸν Πρόεδρο, εὐθύνεται γιὰ τὴν φύλαξη τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα κατατίθενται σὲ ἰδιαιτέρο λογαριασμὸ μίας ἀπὸ τὶς Τράπεζες ποῦ λειτουργοῦν στὴν πόλη τοῦ Κιλκίς (ἢ ὁποῖα ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.) στὸ ὄνομα τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὴν ἐνδειξη «*Διὰ τὸ Ἰδρυμα Στηρίξεως Ἀναξιοπαθούντων Ἀτόμων καὶ Εὐπαθῶν Ὁμάδων* “Ὁ Ἐλάχιστος Ἀδελφός”», ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ παρακρατεῖ ἐξ αὐτῶν ποσὸ ἀναγκαῖο γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἐκτάκτων καὶ ἐπειγουσῶν δαπανῶν τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὕψος τοῦ ὁποίου καθορίζεται με ἀπόφασή του Δ.Σ. στὴν ἀρχὴ κάθε ἔτους καὶ διενεργεῖ ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., γιὰ τὴν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἢ ψῆφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ὡς Προέδρου. Ἐπίσης,

μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐγκαίρην κατάρτιση καὶ ὑποβολὴ στὸ Δ.Σ. τῶν σχεδίων Προϋπολογισμοῦ, Ἀπολογισμοῦ καὶ Ἰσολογισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τηρεῖ τὸ Βιβλίο Κτηματολογίου καὶ τὸ Βιβλίο Ὑλικοῦ. Τὸν Ταμῖα ἀναπληρώνει, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ. ποῦ ὀρίζεται με ἀπόφασή του.

Ἄρθρον 6

Τηρούμενα Βιβλία καὶ Στοιχεῖα

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει αὐτοτελὴ διαχείριση, τηρεῖ δὲ ὑποχρεωτικῶς, μὲ τὴν μέριμνα τοῦ Γραμματέα καὶ τοῦ Ταμῖα τοῦ Δ.Σ., τὰ Γενικά Διαχειριστικὰ αὐτοῦ Βιβλία καὶ Στοιχεῖα, θεωρημένα γιὰ κάθε νόμιμη χρῆση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου, ἦτοι:

1) Βιβλίο Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων,

2) Βιβλίο Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.,

3) Βιβλίο Μητρώου, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται τὰ πλήρη στοιχεῖα τῶν ἀτόμων ποῦ ἔλαβαν ἢ λαμβάνουν οικονομικὸ βοήθημα ἀπὸ τὸ Ἰδρυμα καὶ τὸ ὕψος τοῦ ποσοῦ τοῦ βοηθήματος ἀνὰ περίπτωσιν,

4) Βιβλίο Ταμείου καὶ ἀριθμημένα Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτελεστέα ἐφόσον φέρουν τὴν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμῖα τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

5) Βιβλίο Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποῦ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος.

6) Βιβλίο Ὑλικοῦ, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποῦ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ὡς ἄνω Βιβλία καὶ Στοιχεῖα, τὸ Ἰδρυμα μπορεῖ νὰ τηρεῖ καὶ ἄλλα Βιβλία καὶ Στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα κρίνονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ἀπαραίτητα γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς διαχείρισης τῶν κάθε φύσης περιουσιακῶν στοιχείων ποῦ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῆς ἐκπλήρωσης τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος καὶ διάθεσή τους

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) πρόσοδοι ἀπὸ τὴν μίσθωση ἀκινήτων τῆς δευτέρας νεόδμητης ἐξαόροφης οἰκοδομῆς μετὰ σοφίτας, ἰδιοκτησίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ Μητροπολίτου Χαρίτωνος, καὶ πρόσοδοι ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τῶν κάθε φύσης περιουσιακῶν στοιχείων, ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σε χρῆση τοῦ Ἰδρύματος,

β) πρόσοδοι ἀπὸ τὴν πραγματοποίηση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἐράων νόμιμα διενεργούμενων, ἐκθέσεων κ.ἄ.,

γ) δωρεές, κληρονομίες καὶ κληροδοσίες κινητῶν καὶ ἀκινήτων φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, καταλειπόμενες ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ περιερχόμενες κατὰ πλήρη κυριότητα στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως,

δ) εἰσφορές, σὲ εἶδος ἢ σὲ χρῆμα, φίλων τοῦ Ἰδρύματος,

ε) Κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις, Κοινοτικὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις τῆς Νομαρχιακῆς ἢ Τοπικῆς Αυτοδιοίκησης, Ὄργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἐπιχορηγήσεις φυσικῶν προσώπων καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση,

στ) κάθε ἔσοδο, σύμφωνα μὲ τὸ Ὁρθόδοξο Χριστιανικὸ πνεῦμα, ποὺ προέρχεται ἀπὸ κάθε εἶδους δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος καὶ κάθε νόμιμη πηγῆ.

2. Ἡ περιέλευση οἰουδήποτε κινητοῦ ἢ ἀκινήτου πράγματος στὴ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος γίνεται πάντα στὸ ὄνομα τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὸ ὁποῖο μεταβιβάζεται ἡ κυριότητα, νομῆ καὶ κατοχὴ τοῦ πράγματος. Στὴν πράξη δὲ τῆς μεταβίβασης γίνεται εἰδικότερη μνεῖα καὶ ἀναφορὰ μὲ τὴν ἔνδειξη «*Διὰ τὸ Ἰδρυμα Στηρίξεως Ἀναξιοπαθούτων Ἀτόμων καὶ Εὐπαθῶν Ὁμάδων “Ὁ Ἐλάχιστος Ἀδελφός”*», τὸ ὁποῖο, ὡς Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα, θὰ ἔχει τὴν χρῆση, γιὰ ὅσο χρόνο ὑφίσταται, πρὸς ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ του.

3. Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ποὺ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, γιὰ τὴν κάλυψη κάθε δαπάνης ποὺ ἀνακύπτει καὶ ἀποσκοπεῖ στὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἰδρύματος καὶ κάθε ἄλλης δαπάνης ποὺ προβλέπεται στὸν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 8

Οἰκονομικὴ Διαχείριση

1. Ἡ οἰκονομικὴ διαχείριση πραγματοποιεῖται ἐπὶ τῆ

βάσει τοῦ ἐτήσιου ἐγκεκριμένου Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ἡ διαχειριστικὴ περίοδος εἶναι ἐτήσια ἀρχομένη τὴν 1η Ἰανουαρίου καὶ λήγουσα τὴν 31η Δεκεμβρίου κάθε ἔτους. Κατ' ἐξαιρέση, ἡ πρώτη διαχειριστικὴ περίοδος ἀρχίζει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ μπορεῖ νὰ παραταθεῖ καὶ μετὰ τὴν 31η Δεκεμβρίου τοῦ λήγοντος ἔτους γιὰ ἓνα ἀκόμη ἡμερολογιακὸ ἔτος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ποὺ λαμβάνεται κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του.

3. Τὸ τυχὸν χρηματικὸ πλεόνασμα ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ διαχείριση τοῦ Ἰδρύματος κατατίθεται σὲ ἰδιαίτερο λογαριασμό μίας ἀπὸ τὶς Τράπεζες ποὺ λειτουργοῦν στὴν πόλη τοῦ Κιλκίς στὸ ὄνομα τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως μὲ τὴν ἔνδειξη «*Διὰ τὸ Ἰδρυμα Στηρίξεως Ἀναξιοπαθούτων Ἀτόμων καὶ Εὐπαθῶν Ὁμάδων “Ὁ Ἐλάχιστος Ἀδελφός”*».

Ἄρθρον 9

Σφραγίδα - Τελικὲς Διατάξεις

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ἰδία σφραγίδα, μὲ διάμετρο καὶ τύπο ὅμοιο πρὸς τὶς σφραγίδες, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στὸ σχετικὸ διάταγμα «*Περὶ ἐμβλημάτων τοῦ Κράτους καὶ τύπου τῶν σφραγίδων*», καὶ μὲ δύο ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία φέρει στὸ κέντρο παράστασιν τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου. Στὸν μὲν ἐξωτερικὸ κύκλο ἀναγράφονται οἱ λέξεις «*ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΠΟΛΥΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΙΛΚΙΣΙΟΥ*», στὸν δὲ ἐσωτερικὸ ἢ ἐπωνυμία τοῦ Ἰδρύματος «*ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΑΝΑΞΙΟΠΑΘΟΥΝΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΥΠΑΘΩΝ ΟΜΑΔΩΝ “Ο ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ”*».

Ἄρθρον 10

Τὸ παρὸν Ἰδρυμα, μὲ τὴν ὡς ἄνω μορφή καὶ ὀργάνωση, καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν ὁμόφωνης καὶ αἰτιολογημένης ἀποφάσεως ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ποὺ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τὶς ἐκκλησιολογικὲς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του, ὅταν ἐκλείπει ὁ

σκοπὸς γιὰ τὸν ὁποῖο ἔχει συσταθεῖ ἢ καταστεῖ ἀνέφικτη ἢ λειτουργία του. Σὲ κάθε περίπτωση κατάργησης τοῦ Ἰδρύματος, ἢ χρήση τῶν κάθε φύσης περιουσιακῶν στοιχείων, ἢ ὁποία εἶχε παραχωρηθεῖ στὸ Ἴδρυμα, ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὴν πλήρη κυριότητα τοῦ ὁποῖου ἄλλωστε καὶ αὐτὰ ἀνήκουν.

Ἄρθρον 11

1. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Κάθε τροποποίηση αὐτοῦ γίνεται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ

Ἰδρύματος, γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἢ ψῆφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, ποῦ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο. Δημοσιεύεται δὲ ὅπως καὶ ὁ παρῶν Κανονισμὸς.

Ἄρθρον 12

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνησι τῆ 4ῃ Σεπτεμβρίου 2003

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

**Ἰδρυσις καὶ Λειτουργία
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΝΟ-
ΡΙΑΚΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑ-
ΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΟΛΥ-
ΓΥΡΟΥ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπό-
λεως Κασσανδρείας**

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παραγρ. 2 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 599/11.9.2002 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ. Νικοδήμου.

5. Τὴν ἀπὸ 5.11.2002 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 4.9.2003 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Κασσανδρείας Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ», τὸ ὅποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πολυγύρου. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

**Κανονισμὸς λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία
«ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας**

Ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Στὴν Ἑνορία Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου καὶ ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας συνίσταται Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα, μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ», τὸ ὅποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἑνορίας, ἐξαρτημένη ἀπὸ αὐτό, αὐτοτελοῦς διαχείρισις καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα καὶ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος τούτου εἶναι ἡ πόλις τοῦ Πολυγύρου. Τὸ Ἰδρυμα θὰ στεγάζεται σὲ μισθωμένο κτίριο, τὸ ὅποῖο εὑρίσκεται ἐντὸς τῆς πόλεως τοῦ

Πολυγύρου πλησίον τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου, μέχρι ἀποκτήσεως ιδιόκτητης στέγης».

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ καὶ Μέσα

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι νὰ συμβάλει στὴν πληρέστερη καὶ ἀρτιότερη πνευματικὴ, ποιμαντικὴ, κατηχητικὴ, ἱεραποστολικὴ, κοινωνικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ διακονία τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας στὸ πλαίσιο τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως, Παράδοσης καὶ Διδασκαλίας.

Ἄρθρον 3

Μέσα

Μέσα πρὸς τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α. Ἡ ἀξιοποίηση τοῦ ἀνθρώπινου πνευματικοῦ δυναμικοῦ τῆς Ἐνορίας καὶ ἡ συνδρομὴ ἰκανῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν

β. Ἡ ἐνίσχυση τῆς λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ ἡ ἐν γένει ἀνάπτυξη τῶν πνευματικῶν καὶ ποιμαντικῶν δραστηριοτήτων τῆς Ἐνορίας (κηρύγματα, ὁμιλίαι, διαλέξεις, συζητήσεις, ἐκδηλώσεις, σεμινάρια, συνέδρια κ.ἄ.) πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς συμπάραστασης στὶς βαθύτερες ἀνάγκες πνευματικῆς ἀναζήτησης τοῦ ποιμνίου καὶ τῆς καλλιέργειας τοῦ Ὁρθοδόξου ἐκκλησιαστικοῦ προβληματισμοῦ καὶ φρονήσεως κυρίως τῶν νέων, τῆς Λειτουργικῆς Παράδοσης καὶ τοῦ εὐχαριστιακοῦ ἤθους τῆς Ἐκκλησίας μας.

γ. Ἡ καλλιέργεια τῆς συμμετοχῆς τῶν πιστῶν στὴ λατρευτικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ βάση τὴν Ἐνορία καὶ κέντρο ζωῆς τὸν Ἱερὸ Ναό.

δ. Ἡ δημιουργία καὶ λειτουργία Νεανικοῦ Κέντρου γιὰ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση καὶ οἰκοδομὴ, τὴ δημιουργικὴ ἀπασχόληση καὶ τὴν ποιοτικὴ ψυχαγωγία τῶν νέων τῆς Ἐνορίας.

ε. Ἡ λειτουργία αἵθουσας γιὰ τὴ σύσφιγξη καὶ προαγωγὴ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐνοριτῶν καὶ κυρίως τῶν νέων.

στ. Ἡ συγκέντρωση, καταγραφή, ταξινόμηση καὶ συντήρηση ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς δημιουργίας καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου.

ζ. Ἡ δημιουργία καὶ λειτουργία τμημάτων γιὰ τὴν διάσωση, διατήρηση καὶ διάδοση τῆς πολιτιστικῆς μας παράδοσης (χορωδίες βυζαντινῆς κλπ. μουσικῆς, χορευτικὰ συγκροτήματα, τμήματα ἀγιογραφίας, ξυλογλυπτικῆς, ἀγγειοπλαστικῆς κ.ἄ.).

η. Ἡ δημιουργία καὶ λειτουργία δανειστικῆς Βιβλιοθήκης γιὰ τὴν πνευματικὴ οἰκοδομὴ τῶν ἐνοριτῶν.

θ. Ὅποιοδήποτε ἄλλο πρόσφορο μέσο ἤθελε ἀποφασίσει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 4

Ὁργάνωση - Διοίκηση - Διοικητικὸ Συμβούλιο

1. Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας καὶ διοικεῖται ἀπὸ ἑπταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο ποῦ ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) τὸν ἐκάστοτε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κασσανδρείας, ὡς Πρόεδρο,

β) τὸν ἐκάστοτε Πρόεδρο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου, ὡς Ἀντιπρόεδρου, ὁ ὁποῖος, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, θὰ ἀναπληρῶνει αὐτὸν καὶ θὰ προεδρεύει τοῦ Δ.Σ.,

γ) ἓνα ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ ὡς ἄνω Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου,

δ) δύο πρόσωπα ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τῆς Ἐνορίας Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου, ἓναν ἄνδρα καὶ μία γυναῖκα, ποῦ διακρίνονται γιὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴ κατάρτιση καὶ ὠριμότητά τους καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς Ἐνορίας,

ε) δύο νέους/νέες τῆς ἐν λόγῳ Ἐνορίας, ὡς ἐκπροσώπους τῆς νεολαίας.

2. Τὰ ὡς ἄνω πέντε τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. (τῶν παραγράφων 1γ, 1δ καὶ 1ε τοῦ παρόντος ἄρθρου) διορίζονται γιὰ μίαν τριετίαν ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κασσανδρείας, ὕστερα ἀπὸ ἐγγραφή πρόταση τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου. Ἐπίσης ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κασσανδρείας, ὕστερα ἀπὸ ἐγγραφή πρόταση τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ γιὰ τὴν αὐτὴ τριετίαν, διορίζονται ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη ἓνα ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ ὡς ἄνω Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἓνα πρόσωπο ἀπὸ

τούς πιστούς τῆς ἐν λόγῳ Ἐνορίας, πού διαθέτει τὰ προσόντα πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1δ τοῦ παρόντος ἄρθρου, καί ἕνας/μία νέος/νέα τῆς ἐν λόγῳ Ἐνορίας. Οἱ διορισθέντες δύνανται νά ἐπαναδιορισθοῦν.

3. Μέλη τοῦ Δ.Σ., πού δέν ἀνταποκρίνονται στά καθήκοντά τους ἢ προβαίνουν σέ ἐνέργειες πού ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τόν σκοπό τοῦ Ἰδρύματος, παύονται καί ἀντικαθίστανται ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη.

4. Τό Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σέ σῶμα κατά τήν πρώτη συνεδρίασή του καί ἐκλέγει τόν Γραμματέα καί τόν Ταμία. Τό ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο.

5. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.

α) ἔχει τήν εὐθύνη ὅλων τῶν δραστηριοτήτων καί τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καί συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. πρὸς ὑλοποίηση τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ,

β) ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον κάθε Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καί Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καί ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καί σέ ὅλες του τίς σχέσεις μέ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμούς, νομικά καί φυσικά πρόσωπα,

γ) λαμβάνει γνώση ὅλων τῶν εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει μέ τόν Γραμματέα ὅλη τήν ἀλληλογραφία αὐτοῦ καί συνυπογράφει μέ τόν Ταμία τὰ οικονομικῆς φύσης ἐγγραφα,

δ) συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σέ συνεδριάσεις, Διευθύνει τίς σέ αὐτὲς συζητήσεις καί συνυπογράφει μέ τόν Γραμματέα τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων,

ε) ἐν γένει μεριμνᾷ γιὰ τήν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

6. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀναπληρώνει τόν Πρόεδρο, σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος, σέ ὅλες τίς ὡς ἄνω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ καί ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

7. Ὁ Γραμματέας τηρεῖ τὸ βιβλίον Πρωτοκόλλου τοῦ Ἰδρύματος καί συντάσσει ὅλα τὰ ἐγγραφα καί ὅλη τήν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος γιὰ τήν ὁποία ἐνημερώνει τόν Πρόεδρο καί τήν ὁποία συνυπογράφει μέ αὐτόν. Ἐπίσης τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει μέ τόν Πρόεδρο τὰ ἐν λόγῳ πρακτικά τὰ ὁποία συντάσσει καί φυλάσσει τὴ σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

8. Ὁ Ταμίας ἐνεργεῖ γιὰ λογαριασμό τοῦ Δ.Σ., ἐναντί τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόλογος, τίς διαχειριστικὲς πράξεις ἀναφορικὰ μέ τὰ κάθε φύσης περιουσιακὰ στοιχεῖα, πού ἔχουν διατεθεῖ σέ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος. Τηρεῖ τὸ Βι-

βλίον Ταμείου, καθὼς καί τὰ Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καί Ἐντάλματα Πληρωμῆς τοῦ Ἰδρύματος, εἰσπράττει κάθε ἔσοδο τοῦ Ἰδρύματος μέ διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως, θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη μέ τὴν ἐνδειξη «*Διὰ τὸ Ἐνοριακὸ Πνευματικὸ Κέντρο Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου*», τὰ ὁποῖα συνυπογράφει μέ τόν Πρόεδρο, διενεργεῖ τίς πληρωμὲς πού ἀποφάσισε τὸ Δ.Σ. βάσει διπλοτύπων Ἐνταλμάτων Πληρωμῆς, θεωρημένων ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη, τὰ ὁποῖα ἐπίσης συνυπογράφει, ὅπως ἄλλωστε καί ὅλα τὰ οικονομικῆς φύσης ἐγγραφα, μέ τόν Πρόεδρο, εὐθύνεται γιὰ τὴν φύλαξη τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα κατατίθενται σέ ἰδιαίτερο λογαριασμό μίας ἀπὸ τίς τράπεζες πού λειτουργοῦν στήν πόλη τοῦ Πολυγύρου στὸ ὄνομα τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἐνορίας μέ τὴν ἐνδειξη «*Διὰ τὸ Ἐνοριακὸ Πνευματικὸ Κέντρο Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου*» καί διενεργεῖ ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου. Ἐπίσης, τηρεῖ τὸ Βιβλίον Κτηματολογίου καί τὸ Βιβλίον Ὑλικῶν.

9. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. συμμετέχουν ἐνεργὰ στίς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου καί βοηθοῦν στήν κατὰ τὸ δυνατὸν ἀποτελεσματικότερη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, σύμφωνα μέ τίς κατευθύνσεις πού δίνει τὸ Δ.Σ.

Ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τό Δ.Σ. συνέρχεται τακτικά μία φορά τὸ μήνα καί ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ προέδρου ἢ σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου, ἢ ὕστερα ἀπὸ αἴτηση τριῶν τουλάχιστον μελῶν τοῦ Δ.Σ.

Τό Δ.Σ. εὐρίσκεται σέ ἀπαρτία ὅταν παρίστανται ὁπωσδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, ὁ Ἀντιπρόεδρος καί τρία τουλάχιστον μέλη του, οἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σέ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

2. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τίς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α) ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα πού ἀφορᾷ στὴ λει-

τουργία καὶ στὴν ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ τοῦ ἰδρύματος,

β) συνεργάζεται γιὰ ὅλα τὰ σχετικὰ ζητήματα μὲ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας καὶ μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου, καθὼς καὶ μὲ διάφορους πολιτιστικούς, ἐπιστημονικούς καὶ φιλανθρωπικούς συλλόγους, καὶ μὲ τὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση καὶ τοὺς τοπικούς φορεῖς γιὰ τὴν προαγωγή καὶ τὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἰδρύματος,

γ) μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεση οἰκονομικῶν πόρων γιὰ τὴν ὀρθή, ὁμαλὴ καὶ ἀπρόσκοπτη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ μὲ βάση τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας μας,

δ) προτείνει στὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, τὸ ὁποῖο καὶ ἀποφασίζει σχετικά, τὴν πρόσληψη ἀπὸ τὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἐνορίας τοῦ ἀναγκαίου γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος ἔμμισθου προσωπικοῦ, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας, καὶ τὸ διορισμὸ στὸ αὐτὸ Νομικὸ Πρόσωπο τοῦ ἐθελοντικοῦ προσωπικοῦ, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τῆς Ἐνορίας, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, ποὺ διακρίνονται γιὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴ κατάρτιση καὶ ὠριμότητά τους καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς Ἐνορίας,

ε) καταρτίζει κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριο τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμὸ καὶ κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριο τὸν ἐτήσιο Ἀπολογισμὸ τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποίους καὶ ὑποβάλλει γιὰ ἐγκριση στὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο,

στ) ἀποφασίζει γιὰ κάθε ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖο δὲν προβλέπεται στὸν παρόντα Κανονισμό, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῆς ἐγκρισης τῶν Πράξεων του ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

Ἄρθρον 6

Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει αὐτοτελὴ διαχείριση, τηρεῖ δέ, μὲ τὴν μέριμνα τοῦ Γραμματέα καὶ τοῦ Ταμῆ τοῦ Δ.Σ., τὰ Γενικά καὶ Διαχειριστικά αὐτοῦ Βιβλία, θεωρημένα γιὰ κάθε νόμιμη χρῆση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Κασσανδρείας, ἦτοι:

1. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων,

2. Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.,

3. Βιβλίον Ταμείου καὶ Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτελεστέα ἐφόσον φέρουν τὴν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμῆ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος,

4. Βιβλίον Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος,

5. Βιβλίον Ὑλικοῦ, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 7

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) ἐτήσια ἐπιχορήγηση τῆς Ἐνορίας Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τῆς καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἰδρύματος,

β) πρόσοδοι ἀπὸ τὴν πραγματοποίηση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἐράων νομικῶν διενεργουμένων, ἐκθέσεων κ.ἄ.

γ) πρόσοδοι ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος,

δ) δωρεές, κληρονομίες καὶ κληροδοσίες κινητῶν καὶ ἀκινήτων καταλειπόμενες ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ περιεχόμενες κατὰ πλήρη κυριότητα στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἐνορίας,

ε) εἰσφορές, σὲ εἶδος ἢ σὲ χρῆμα, φίλων τοῦ Ἰδρύματος,

στ) Κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις, Κοινοτικὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις τῆς Νομαρχιακῆς ἢ Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, Ὁργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἐπιχορηγήσεις φυσικῶν προσώπων καὶ κάθε ἄλλη νομικὴ ἐπιχορήγηση,

ζ) κάθε ἔσοδο, σύμφωνα μὲ τὸ Ὁρθόδοξο Χριστιανικὸ πνεῦμα, ποὺ προέρχεται ἀπὸ κάθε εἶδους δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος καὶ κάθε νόμιμη πηγή.

2. Ἡ περιέλευση οἰουδήποτε κινητοῦ ἢ ἀκινήτου πράγματος στὴ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος γίνεται πάντα στὸ ὄνομα τοῦ Νομικοῦ προσώπου τῆς οἰκείας Ἐνορίας, στὸ ὁποῖο μεταβιβάζεται ἡ κυριότητα, νομὴ καὶ κατοχὴ τοῦ πράγματος. Στὴν πράξη δὲ τῆς μεταβίβασης γίνεται εἰδικότερη μνεῖα καὶ ἀναφορὰ μὲ τὴν ἐνδειξη «Διὰ τὸ Ἐνο-

ριακὸ Πνευματικὸ Κέντρο Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου», τὸ ὁποῖο, ὡς Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα, θὰ ἔχει τὴν χρῆση, γιὰ ὅσο χρόνο ὑφίσταται, πρὸς ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ του.

Ἄρθρον 8

1. Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ποῦ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο:

α) γιὰ τὴν ἀγορὰ ἀπαιτούμενου ἐξοπλισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος,

β) γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν πάγιων καὶ λοιπῶν ἐξόδων λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, τοῦ Νεανικοῦ Κέντρου, τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου, τῆς δανειστικῆς Βιβλιοθήκης κ.ἄ.,

γ) γιὰ τὴν ἐκτύπωση καὶ διάθεση διαφόρων ἀπαραίτητων γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος ἐντύπων,

δ) γιὰ τὴν λειτουργία τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων,

ε) γιὰ τὴν διοργάνωση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος,

στ) γιὰ τὴν μισθοδοσία τοῦ ἔμμισθου προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος,

ζ) γιὰ τὴν κάλυψη κάθε ἄλλης δαπάνης ποῦ προβλέπεται ἀπὸ τὸν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀποσκοπεῖ στὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ του.

2. Τὸ τυχόν χρηματικὸ πλεόνασμα ἀπὸ τὴν οικονομικὴ διαχείριση τοῦ Ἰδρύματος, κατατίθεται σὲ ἰδιαιτέρο λογαριασμό μίας ἀπὸ τὶς Τράπεζες ποῦ λειτουργοῦν στὴν πόλη τοῦ Πολυγύρου στὸ ὄνομα τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἐνορίας μὲ τὴν ἔνδειξη «Διὰ τὸ Ἐνοριακὸ Πνευματικὸ Κέντρο Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου».

Ἄρθρον 9

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίᾳ σφραγίδα μὲ δύο ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία φέρει στὸ κέντρο τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Στὸν μὲν ἐξωτερικὸ κύκλο ἀναγράφονται οἱ λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ», στὸν δὲ ἐσωτερικὸ ἢ ἐπωνυμία τοῦ Ἰδρύματος «ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ».

Ἄρθρον 10

Τὸ παρὸν Ἴδρυμα, μὲ τὴν ὡς ἄνω μορφή καὶ ὀργάνωση, καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψῆφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, ποῦ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τὶς ἐκκλησιολογικὲς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του ἢ καταστεῖ ἀνέφικτη ἡ λειτουργία του. Σὲ κάθε περίπτωση κατάρτησης τοῦ Ἰδρύματος, ἡ χρῆση τῶν κάθε φύσης περιουσιακῶν στοιχείων, ἡ ὁποία εἶχε παραχωρηθεῖ στὸ Ἴδρυμα, ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἐνορίας, στὴν πλήρη κυριότητα τοῦ ὁποίου ἄλλωστε καὶ αὐτὰ ἀνήκουν.

Ἄρθρον 11

1. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Κάθε τροποποίηση αὐτοῦ γίνεται ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψῆφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, ποῦ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο. Δημοσιεύεται δὲ ὅπως καὶ ὁ παρῶν Κανονισμὸς.

Ἄρθρον 12

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐνορίας Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθμ. 46 Κανονιστικῆς Διατάξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἐν Προκοπίῳ Εὐβοίας Ἱεροῦ Προσκυνηματος «ΕΥΑΓΓΕΣ ΙΔΡΥΜΑ ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΣΟΣ».

2. Τὸ γεγονός, ὅτι τὴν 31-10-2003 λήγει ἡ θητεία τῶν μέχρι τοῦδε μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος τούτου,

ἀποφασίζομεν

Διορίζομεν τακτικὰ μέλη τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν μας τελοῦντος Συμβουλίου τοῦ ὡς ἄνω Ἰδρύματος τοὺς κ.κ.

1. Ἀρχιμ. Εἰρηναῖον Γεωργιάδη, Ἱεροκήρυκα - Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος,
2. Τσαπρούνην Γεώργιον, Δικηγόρον,
3. Χρῆστον Φεφέκον, Λογιστὴν καὶ
4. Λάζαρον Σισμάνογλου, Συνταξιούχον.

Ἡ θητεία τοῦ παρόντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔσεται τριετής, δηλ. ἀπὸ 1-11-03 ἕως καὶ 31-10-2006.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὸ Περιοδικὸν ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 30-9-2003

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἀπόσπασμα ἀποφάσεως Συνεδρίασης τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος περὶ διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἐν Προκοπίῳ Εὐβοίας Ἱεροῦ Προσκυνηματος «ΕΥΑΓΓΕΣ ΙΔΡΥΜΑ ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΣΟΣ»

Προκηρύξεις**Ἱερῶν Μητροπόλεων:**

**Κασσανδρείας
Ἡλείας
Θήρας, Ἄμοργου
καὶ Νήσων
Θεσσαλιώτιδος
καὶ Φαναριοφερσάλων
Ν. Κρήνης
καὶ Καλαμαριάς
Ἐλασσώνος
Θηβῶν καὶ Λεβαδείας
Μεσσηνίας**

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ**Ἱερὰ Μητρόπολις Κασσανδρείας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Παναγίας Παντοβασιλίσης Ν. Τριγλίας

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Πολυγύρω τῆ 2α Σεπτεμβρίου 2003

† Ὁ Κασσανδρείας ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις

1. Τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Γεωργίου Ἀμαλιάδας

Ἁγ. Γεωργίου Βουπρασίου καὶ

Ἁγ. Γεωργίου Καμένης

2. Τακτικῶν Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγ. Τριάδος Βάρδας καὶ

Ἁγ. Εὐαγγελισμοῦ Ἀμαλιάδος

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πύργῳ τῆ 29η Σεπτεμβρίου 2003

† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θήρας, Ἄμοργου καὶ Νήσων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἱ. ναῷ

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Χώρα Ἄμοργου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ

ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Θήρῃ τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου 2003

† Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἔφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Καρδίτσης

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρδίττῃ τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 2003

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ν. Κρήνης καὶ Καλαμαριάς

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 817/1978 (ΦΕΚ 170, Α', 8.10.1978) «Περὶ ρυθμίσεως ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων», ὡς καὶ τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα 582/1980 (ΦΕΚ, 158, Α', 11.7.1980) «Περὶ κατανομῆς θέσεων Ἱεροκλήρικων εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀποφασίζομεν ὅπως προκηρύξωμεν διὰ τῆς παρούσης τὴν πληρῶσιν μᾶς (1) θέσεως Ἱεροκλήρικος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καὶ καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλουν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ δικαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὰς περαιτέρω ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας πρὸς τοποθέτησίν του.

Ἐν Καλαμαριά τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 2003

† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἔφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Δημητρίου Συκέας Ἐλασσῶνος

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου 2003

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πληρῶσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἱ. ναῷ

Ἁγίων Κων/νου καὶ Ἑλένης Δεσκάτης

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου 2003

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πλη-

ρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἡφμερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου Πέτρας Ἀλιάρτου
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 13ῃ Ὀκτωβρίου 2003

† Ὁ Θεβῶν καὶ Λεβαδείας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ.

2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἡφμερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Ἄνεμομόλου
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καλαμάτᾳ τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 2003

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

**ΔΕΙΤΕ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»**

<http://ecclesia.gr/greek/press/ekklisia/index.htm>

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Το περιοδικό υπάγεται στον
Κλάδο Εκδόσεων της Επικοινωνιακής και Μορφωτικής Υπηρεσίας
της Εκκλησίας της Ελλάδος

Χρειαζόσαστε Adobe acrobat reader
για να διαβάσετε τα αρχία.

Ενθαρτυρώσαστε την ένδειξη Web
browser integration στον Acrobat
reader (File/General/Preferences).
Αν παρ' όλα αυτά δεν μπορείτε να
διαβάσετε στ' αλήθεια μέσω του
browser, κάντε δεξιά κλικ στο αρχείο
και επιλέξτε "Αποθήκευση
προσδιορισμού ως...", ("Save target
as...") γιά να το αποθηκεύσετε..

ΕΤΟΣ 2002

- Ιανουάριος
- Φεβρουάριος
- Μάρτιος
- Απρίλιος
- Μάιος
- Ιούλιος
- Αύγουστος-
Σεπτέμβριος

ΕΤΟΣ 2001

- Ιανουάριος
- Φεβρουάριος
- Μάρτιος
- Απρίλιος
- Μάιος
- Ιούνιος
- Ιούλιος
- Αύγουστος-
Σεπτέμβριος
- Οκτώβριος
- Νοέμβριος
- Δεκέμβριος

ΕΤΟΣ 2000

- Απρίλιος
- Μάιος
- Ιούνιος
- Ιούλιος

Παραγγείλτε το περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ